

فاسیلیسای نازدار

له سهردهم و زهمانیکی زۆر کۆندا و له ولات و مهمله که تیکدا پیره میرد و پیره ژنیک کچیکیان هه بوو ناوی فاسیلیسا بوو. ئه مان ئه گهرچی له زنجیکدا گوزهرانیان ده کرد که چی ژیانیکی ئاسووده و خوش بوو بۆیان. بهلام ئه ژیانیهان هه روا بۆ نه چوووه سهه و ئه نجام به دبختی و مهینهتی بهردهرگای پیگرتن. پیره ژن نه خوشیهکی گرانی گرت و ههستی کرد و کوتای ژیانیه نزیکه بووه تهوه، بۆیه فاسیلیسای بانگ کرده لای خۆیهوه و بووکه شووشهیه که بچووی دایه و پیی وت: "کچی خۆم، چیت پیده لیم له قسهه دهرمه چۆ. ئه م بووکه شووشهیه به چاکی لای خۆت ههلبگره و پیشانی ههچ که سیکی نه دهیت. هه رکاتیگ گرفتیک، نه هه مه تیه که ریگهی پیگرتی شتیگ خواردنی بهدیری و چ ئامۆژگارییهکی کردی به گویی بکه. ئه م بووکه شووشهیه یارمهتیت ده دات بۆ دهر بازبوون له و گرفت و تهنگچه له مانه ی دینه رییت".

ئه وجا دایکه دهستی له ملی کچه که ی کرد و بۆ دوا جار ماچی کرد و مائناوایی له ژیان کرد. پیره شازاده دی باوکی کچه ش ماوهیه که کز و مات بوو و پرسه ی بۆ گرت و ماوه ودوا ژنیککی دیکه ی هینایه وه. ئه وای ده زانی دایکیکی تری بۆ فاسیلیسا پهیدا کردوه و به خه یالیدا نه دههات باوه ژنیککی دلره قی بۆ هیناوه. باوه ژن دوو کچی خۆی هه بوون، دوو کچی بهدی دهغه ز له دل و کهس خۆشی به چاره یاندا نه دههات.

باوه ژن کچهکانی خۆی زۆر خۆشده و بیست و بهردهوام ماچی ده کردن و نازی ده کیشان، بهلام ههردهم به سهه فاسیلیسادا ده بیولاند و نهیده هیشته ههچ کاتی سهه ئاسووده بییت. فاسیلیسا زۆر نارپه حهت و پهست بوو له م هه موو نازاره ئه شکه نهجهیه ی باوه ژنی و زپخوشکهکانی هینابوویان به سهه ریدا و چۆن بهردهوام له راده ی توانای به دهر ئیش و کاریان به سهه ردا ده دا. ئه وان به ته مابوون به م کاره یان کچه ته و او بره تینن به چۆریکی و له پولاوازی بکه ن و پوومه تی به سهه رما و گهرما و له بهر خۆر په شبیته وه و دزیوو ناشیرین بییت. پۆژ تا ئیواره یه کیکیان به سهه کچه ی داماره وه بوو و تییده خوری: "وهه فاسیلیسا! له کوئی فاسیلیسا؟ ئاده ی ئه و چیلکه و داره بینه، خیرا که دوامه که وه! خیرا هه ویره که بشیله! قاپ و قاخا که بشوره! زووکه مانگا که بدۆشه! ناوما له که به سهه! خیرا ئیشه کانت راپه پینه بۆ ئه وه نه دهت پیده چیت!؟"

فاسیلیساش چی پیده و ترا به جییده هینا و به قسه ی هه موویانی ده کرد و بهردهوام له کات و ساتی خۆیدا کارو فرمانی خۆی راده په راند. له گه ل ئه م گشت ئه رک و کاره شدا پۆژ به پۆژ بالایی ده کرد و جوان ده بوو. جوانیه که ی هه ر له باسکردن نه دههات و به راستی جیی سهه رسورمان بوو و هه ر حهزت ده کرد ته ماشای بکه ییت. رازی ئه م مه سه له یه ش له ژیر سهه ری بووکه شووشه خنجیله که یدا بوو.

هه موو به یانیه که فاسیلیسا مانگا که ی ده دۆشی و پاشان ده چوووه ژووری زه خیره و دهرگای له سهه ر خۆی داده خست و ده یوت: "

زه خیره و دهرگای له سهر خوئی داده خست و دهیوت: "وهره بووکه شووشه خنجیله که، وهره خووشه ویسته که م شیره که ت بخوره وه و با هرچی داخ و خه فتم هه یه بۆت هه لپژم".

ئه وجا بووکه شووشه که شیره که ی ده خوارده وه و پاشان فاسیلیسای ده حه واندده وه و بۆ خوئی له سیبه ریگدا داده نیش و گولئی له په لکی ده دا و هر به خوئی نه ده زانی گژوگیاکان چۆن پاکده کرایه وه و ئاو ده هات و ئاگر ده کرایه وه و که له رمه که ئاو ده درا. هه روه ها بووکه شووشه که گیایه کی پیشان دا که چۆن دژ به خۆبردن به کاری بهینیت، به مه ش فاسیلیسای تا ده هات پۆژ به پۆژ جوانتر ده بوو.

پۆژیکیان له کۆتایی پاییزدا، پیره شانزاده ده که له ماله وه ده رچوو و چاوه پوان ده کرا که بۆ ماوه یه که نه گه پیته وه. باوه ژنه که و سی خوشکه که به ته نیا له ماله وه مانه وه. هه موویان له زنجه که دا دانیشتبون و تاریک دا هات و باران ده باری و ده نگی گفه گفی با ده هات. زنجه که له ته نیش دارستانیکی چره وه بوو، له م دارستانه دا بابا - یاگا ده ژیا، که جادووگه ریکی به د و فیلباز بوو و له چاوترووکانیکدا خه لکی هه لده لووشی.

باوه ژنیش هه ریه که کاریکی دا به هه رسی خوشکه که بۆ ئه وه ی جیبه جیبه بکه ن: یه که میان چینی قیتان، دوو میان چینی گۆره وه ی، فاسیلیساش ته شی رستن. پاشان هه موو پووناکیی زنجه که ی کورژانده وه و بیجگه له لقه داریک که له سووچیکی زنجه که دا ده سووتا که له ژیریدا سی خوشکه که کاریان ده کرد و باوه ژن خوئی چوو خه وت. لقه داره که

شکا و کز بوو، له پریگدا کورژایه وه و دوو که که ی باوه ژن هاواریان کرد: "جیبه که یه باشه؟ زنجه که تاریکه و ناتوانین کاره کانمان جیبه جی بکه یه، ده بیته یه کیگمان بچیت بۆ مالی بابا - یاگا و داوای چرا بکات. که که گه وره که ی باوه ژن وتی: "من ناچم، چونکه قه ییتان دروست ده که م و ده رزییه که م ئه وه نده پۆشنایی هه یه که بتوانم پیی ببینم".

کچی دوو همیشه وتی: "منیش ناچم، من گۆره وه ی ده چنم و قولاپه کانم ئه وه نده پۆشناییان هه یه که بتوانم پیی بچنم". به مجۆره هه ردوکیان هاواریان کرد ده بی فاسیلیسای بچیت بۆ چرا: "فاسیلیسای هه ر نیستا برۆ بۆ مالی بابا - یاگا و چرامان بۆ بهینه!". ئه وجا فاسیلیسایان به پال له مال کرده ده ره وه.

تاریکی شه و و چری دارستانه که و گفه گفی با فاسیلیسایان زۆر ترساند و دهستی کرد به گریان و بووکه شووشه که ی له گیرفانی ده رهینا. به ده م هه ناسه هه لکی شان وه پیی وت: "بووکه شووشه بچکۆلانه خووشه ویسته که م، ئه وان ده منیرن بۆ مالی بابا - یاگا بۆ چرا، بابا - یاگاش خه لکی به نیسک و پرووسکه وه قووتده دات. بووکه شووشه که ش له وه لامدا پیی وت: "دلگران مه به هیچ شتیک پوونادات که منت له گه لدا بم". فاسیلیساش وتی: "زۆر سوپاست ده که م بووکه شووشه بچکۆلانه که م بۆ دلنه وایی کردنم".

به مجۆره ملی ریگای گرت و پۆیشته. له به رده میدا دارستانه که وه کو دیوار به رز ده بووه وه، له ئاسمانیشدا نه تریفه ی مانگ دیاربوو نه ئه ستیره یه کیش ده دره وشایه وه. فاسیلیساش به ترس و له رزه وه

پۆیشت و بووکه شووشه بچکۆلانه که ی نووساندبوو به خۆیه وه. له پریکدا کۆ ببینی باشه، ئەسپ سواریکی سپیپۆش که ئەسپه کهشی سپی بوو به لایدا تێپه پری و پهختی ئەسپه که ی زیو بوو له تاریکیه که دا ده بریسکایه وه.

فاسیلیسا تا دهمه و به بیان هه ر بهردهوام بوو له سه ر پۆیشتن، په نجه کانی پینی له لق و پۆی داره کان گیرده بوو. دلۆپه شه ونم ده که وته سه ر پرچه درێژه که ی و دهسته کانی له سه رمادا ته زیبوون. له ناکاو ئەسپ سواریکی تر به لایدا تێپه پری، به لام ئەمیان سه رتاپا سووری پۆشیبوو، ههروه ها په نگی ئەسپه که ی و پهخت و جلّه وه کهشی سوور بوو. دوا جار خۆر هه لّهات و فاسیلیسای گه رم کرده وه و دلۆپه شه ونمی سه ر قژی وشک کرده وه.

فاسیلیسا هه یچ نه وه ستا و به درێژایی ئە و پۆژدهش هه ر بهردهوام بوو له سه ر پۆیشتن. لای ئیواره گه یشته پانتاییه که له دارستانه که دا و زنجیکی به دیکرد که ده ورپهشتی ده وری به ئیسک و که لله سه ری مرۆف دروستکرا بوو. ده روزه کهشی ئیسکی لوولاقی بنیاده م بوو، ده سکی ده روزه که ده سکی ئاسایی نه بوو، به لکو ئیسکی ده ستی مرۆف بوو، کلۆمی ده روزه که کلۆمی ئاسایی نه بوو، به لکو چه ند ددانیکی تیژ بوون. فاسیلیسا به جارێ ترس و سامی لێنیشتبوو و له شوینی خۆیدا وشک بوو بوو. ئە مجارهش له پریکدا ئەسپ سواریک په یدا بوو، سه رتاپا په شیپۆش، ئەسپه که و پهخت و جلّه وه کهشی پهش بوون. ئەسپ سواره که به سه ر ده روزه که دا بازیدا و له بهرچاو ونبوو.

که شه و داها ت، چاوی که لله سه ره کانی سه ر په رژینه که که وتنه دره وشانه وه و ئە و ناوه وه ک پۆژی رووناکی لیهات. فاسیلیسا له ترساندا ده لهرزی و نه یده توانی له شوینی خۆی ببزویت و نه یده توانی له و شوینه پر مه ترسییه بگوییته وه. له پریکدا هه ستی کرد که زه وی له ژیر پییدا ده له ریییه وه. بابا - یاگا په یدا بوو، که له ناو سه به ته یه کدا ده فپری و ده سکه که ی وه ک قامچی با ده دا و پریگا که ی به رده می به گسک پاکده کرده وه. پاشان به سه ر ده روزه که دا فپری و بۆنی هه وا که ی کرد و هاواری کرد: "بۆنی ئاده می ده که م! کۆ لێره یه؟!".

فاسیلیساش به ره ورپووی بابا - یاگا پۆیشت و بۆی نووشتایه وه و به ترس و له زه وه وتی: "دا پیره منم، فاسیلیسام، زپخوشکه کانم ناردوو یانم بۆ لای تۆ بۆ چرا".

بابا - یاگاش وتی: "ئۆ... ئە مه تۆی؟ باوه ژنه که ت دۆستیکی نزیکمه، زۆرباشه ماوه یه ک لێره بمینه ره وه کارم بۆ بکه و ئە و جا دوا ی ئە وه بریار ده ده م". پاشان هه تا توانی هاواری کرد و وتی: "کلۆمه به هه یزه کانم بکریته وه و ده روزه فراوانه که م والا به!".

ده روزه که کرایه وه و بابا - یاگا به سه به ته که یه وه پۆیشته ژوره وه و فاسیلیساش شوینی که وت. له به رده می ده روزه که دا داربه تولا یه ک هه لچو بوو ده توت ها ئیستا لق و په له کانی په لاماری فاسیلیسا ده ده دن. بابا - یاگا وتی: "ده سکاریی ئە و داره خزمه تکاره مه که ئە وه من هیناومه ته ژوره وه". پاش که میک گه یشتنه ماله که و سه گیک پالکه وتبوو له وه ده چوو که قه پ به فاسیلیسادا بکات. به لام بابا -

یاگا وتی: "دهسکاریی ئه و سهگه خزمه تکاره مه که ئه وه من هیناومه ته ئیره".

له دوا ییدا گه یشتنه راره وه که و له ویدا پشیله گوربه یه که هه بوو له وه ده چوو که شالوو بو فاسیلیسا به ریت. بابا - یاگا وتی: "دهسکاریی ئه و پشیله گوربه یه مه که ئه وه من هیناومه ته ئیره".

ئه وجا ئاوپی دایه وه بو فاسیلیسا و وتی: "فاسیلیسا باش بزانه که ناتوانیت به ئاسانی له دهستی من هه لبتیت، پشیله که م شالوت بو دینئی و سهگه که م قه پت لیده گری و داربه توولا که م په لامارت دها و هه ردوو چاوت ده ردینیت و ده روزه که شم ناکریتته وه و نایه لیت بجیته ده ره وه".

بابا - یاگا رۆیشته ژوره که ی خوی و هاواری کرد: "خزمه تکاری چاو و برۆ رهش وه ره، شتی کمان بو بینه بیخوین". خزمه تکاری چاو و برۆ ره شیش رایکرد و خیرا خواردنی بو بابا - یاگا ئاماده کرد. پر گۆزه یه که په رش و نیوه لاشه ی مانگایه که و ده گۆزه شیر و به رازیک برژاو بیست مریشک و چل قاز و دوو کیک ته واو و چهند جۆرک شه رابی تری و بیره به بۆشکه و به دۆلکه کفاسی بو هینا. بابا - یاگاش هه موو خواردن و خواردنه وه کانی ته واو کرد و ته نها پارچه نانیک دا به فاسیلیسا. پاشان پیی وت: "فاسیلیسا، ئیستا ئه م تووره که هه رزنه ده نک به ده نک بژار بکه و له بیرى نه که یت ده بی هه موو ده نکه ره شه کان دانه دانه ده ره بھینیت، ده نا ده تخۆم".

ئه مه ی وت و چاوه کانی نوقاند و پرخه ی لیه لسا. فاسیلیساش پارچه نانه که ی خسته به رده می بوو که شووشه بچکۆلانه که و وتی: "بووکه

شووشه بچکۆلانه که م وه ره ئه م پارچه نانه بخۆ و با هه رچی داخ و ده ردم هه یه بو ت هه لپێژم. بابا - یاگا کاریکى گرانى پیسپاردووم و هه ره شه ی ئه وه ی لیکردووم ئه گه ر جیبه جیی نه که م ده مخوات".

بوو که شووشه که ش له وه لامدا وتی: "هیچ خه م مه خۆ و مه گری، چاوه کانت دابخه و برۆ بخه وه. خوا که ریمه تا به یانی هه زار کلاو با ده بیات". ئه وجا که فاسیلیسا خه وی لیکه وت بوو که شووشه که به ده نگی به رز هاواری کرد:

"هۆ بالنده و په ره سیلکه و کۆتره کان گویم لیبگرن

چهند کاریک هه ن که ده متر سینن

به یارمه تی ئیوه هاواری په رداره کانم

ژیانی فاسیلیسا له مه تر سیدایه ..

تکایه وه لامی هاوارم بده نه وه

پیویستم به کۆمه کی یه که به یه کتانه".

بالنده کان له هه موو لایه که وه به فرین هاتن، زۆر تر له وه ی که چاو ده بیینی و زمان ده یلیت. ئه وجا هه موو ده ستیان کرد به جریوه جریو و کووکوکوو. خیرا هه رزنه که یان بژارد و باشه کان له لایه که و خراپه کانیش له لایه که دانران و بینه وه ی به خویان بزائن رۆژبووه وه و تووره که هه رزنه که پرپوو. هه ر ئه وه نده ی ته واو بوون و نه بوون ئه سپ سواره سپییه که تیپه ری و شه به قی دا. بابا - یاگا له خه و راپه ری و پرسى:

"فاسیلیسا، ئه وه ی پیم وتیت جیبه جیت کرد؟"

فاسیلیساش له وه لامدا وتی: "به لئ داپیره هه مووی ته واو بوو؟".

بابا - یاگا بهمه زۆر توورپه بوو، به لام نهیتوانی هیچ شتیك بلیت. پاشان مپه مپیککی بۆ کرد و وتی: "من ده چم بۆ پاو، ئەو توورده که یه ی له ویدایه پیره له ماش و گهنه شامی، لیکتریان جیابکه ره وه و بیانکه به دوو به شه وه، له بیرت نه چیت ئەگەر ئەم کاره جیبه جی نه که یه ده تخۆم!". پاشان چوو له ناو باخچه که وه و فیکه یه کی لیدا، سه به ته و ده سکه که ی به ره ورووی رایانکرد. ئەسپ سواره سووره که تیپه پری و خۆره لات. بابا - یاگا سواری سه به ته که بوو وله باخچه که ده رچوو، ده سکه که ی وه ک قامچی باده دا و پینگا که ی به رده می به گسک پاککرده وه.

فاسیلیساش پارچه نانیککی دا به بووکه شووشه بچوکه که ی و پیی وت: "بووکه شووشه بچکۆلانه که، تکایه به زه بییت پیمدا بیته وه، نازیزه که م یارمه تیم ده". به مجۆره بووکه شووشه به ئاوازه وه هاواری کرد: "وه رن بۆ لام ئە ی مشککی مال و ته ویله و کیلگه، کاریک هه یه ده بی جیبه جی بکن".

مشکه کان هه موو به کۆمه ل هاتن و ئەوه نده زۆر بوون له باسکردن نه یه ت و پییش ئەوه ی کاته که به سه ربجیت هه موو کاره که ته واو بوو. دنیا به ره و ئیواره ده چوو، خزمه تکاری چاوو برۆ ره ش میزی پازانده وه و چاوهرپی بابا - یاگای ده کرد.

ئەسپ سواره ره شه که به لای ده روازه که دا تیپه پری و شه و داهات. چاوه کانی که لله سه ری سه ر په رزینه که ده دره وشانه وه، دارودره خت و گه لاکان ده له رینه وه، بابا - یاگا ئەو جادووپیازه به د و فیلبازهی که له چاو ترووکانیکدا خه لکی قووته دا گه یشته ماله وه و له فاسیلیسای

پرسی: "فاسیلیسا، ئەوه ی پیم وتیت جیبه جیت کردوه؟". فاسیلیساش له وه لامدا وتی: "به لئ داپیره هه موویم ته واو کردوه". بابا - یاگا زۆر توورپه بوو به لام نهیتوانی هیچ شتیك بلیت. پاشان وتی: "باشه تۆ برۆ بخه وه، منیش پاش که میکی تر ده گه ریمه وه". فاسیلیساش چوو په شتی ناگردانه که وه و گوئی لیبوو بابا - یاگا ده یوت: "خزمه تکاری چاو و برۆ ره ش، سوپاکه داگیرسینه و ناگره که ده مده، که له خه وه لسام فاسیلیسا له شیش ده دم و ده بیرزیم". پاشان بابا - یاگا له سه ر جیگه که ی راکشا و چه ناگی خسته سه ر په فه که و خۆی داپۆشی و که وته پرخه پرخ، به جۆریکی وا که هه موو دارستانه که ده له رییه وه. فاسیلیسا ده سستی کرد به گریان و بووکه شووشه که ی ده ره ینا و پارچه یه ک نانی خسته به رده می و پیی وت: "بووکه شووشه بچکۆلانه که وهره، نازیزه که م ئەم پارچه نانه بخۆ و با چی داخ و دردم هه یه بۆت هه لپزیم. بابا - یاگا ده یه ویت بمبرزین و بمخوات". بووکه شووشه که ش ئامۆژگاری کرد که چیبکات و چی نه کات. فاسیلیساش رایکرد بۆ لای خزمه تکاری چاو و برۆ ره ش و خۆی بۆ نووشتانده وه و پیی وت: "خزمه تکاری چاوو برۆ ره ش، تکایه یارمه تیم ده، کاتیک که سوپاکه داده گیرسینیت، ئاو بپرزینه به سه ر داره کاندای بۆ ئەوه ی به باشی نه سووتین. ئەم ده سته سه ر ئاوریشمه ش خه لاته بۆ تۆ. خزمه تکاری چاو و برۆ ره شیش له وه لامدا وتی: "زۆر باشه نازیزه که م یارمه تیت ده دم، له ماوه یه کی که مدا سوپاکه زۆر گه رم ده که م وختوکه ی پازنه کانی پاشا ده دم و ده یانپرووشینم بۆ ئەوه ی به

دریژایی شه و به دهنگی زور بهرز بپرختنیت. ئهوجا توش رابکه فاسیلیسا!"

فاسیلیساش وتی: "ئهی باشه سی ئهسپ سواره که نامگرن و بمهیننه وه بۆ ئیره؟"

ئهویش له وهلامدا وتی: "نهخیر، ئهسپ سواره سپیه که هیمای پۆزه و پووناکه، ئهسپ سواره سووره که هیمای خوری زیپینه و ئهسپ سواره ره شه که هیمایه بۆ شهوی تاریک، هیچ ریگات پیناگرن."

فاسیلیسا رایکرده ناو پاره وه که و پشیله گوربه خه ریکبوو شالای بۆ بهریت، بهلام پارچه نانیک بۆ هه لدا و پشیله ش ریگه ی پیدایه که بپوات. پاشان به ره و ده رگا که رایکرد و سه گه که بۆی ده رپه یی و ئه وهنده ی نه مابوو گازی لیبگریت، بهلام فاسیلیسا پارچه نانیک بۆ هه لدا و سه گه که ش ریگه ی پیدایه بپوات. ئهوجا رایکرده ناو باخچه که و له وی داریه تولا که خه ریکبوو په لاماری فاسیلیسا بدات و چاوی ده ربهینیت، بهلام فاسیلیسا به پارچه قردیله یه که بهستی و داره که ش ریگه ی پیدایه بپوات، ده روزه که ش خه ریکبوو دابخریت، بهلام فاسیلیسا ئه نجامه که ی چه ور کرد و پاشان کرایه وه.

فاسیلیسا رایکرده ناو دارستانه تاریکه که و له و کاته دا ئهسپ سواره ره شه که تیپه یی و دنیا ئه وهنده تاریک بوو چاوی نه ده بینی.

باشه چون بپواته وه بۆ ماله وه به بی چرا؟ چیمان پیلیت؟ باوه ژنه که ی هینده ی لیده دا ده یخاته مردن. له بهرئه وه داوای له بووکه شووشه بچکولانه که ی کرد یارمه تی بدات، ئهویش ئامۆژگاری کرد که چی بکات و

چی نه کات. فاسیلیساش یه کیک له که له سه ره کانی سه ر په رژینه که ی لیکرده وه و خستیه سه ر پارچه داریک و به دارستانه که دا به ریگه وت. چاوه کانی ده دره وشانه وه و به پووناکیه که ی ئه و شه وه تاریکه وه کو پۆزی پووناکی لیها تبوو.

کاتیک بابا - یاگا له خه و هه لسا، روانی فاسیلیسا دیارنه ماوه. ئهوجا رایکرده پاره وه که و به پشیله که ی وت: "پشیله گوربه، په لاماری فاسیلیسات دا کاتی که رایکرد؟"

پشیله که ش له وهلامدا وتی: "نهخیر، ریگه م پیدایه بپوات له بهرئه وه ی پارچه نانیک پیدام. من ماوه ی ده سال خزمه تی توم کرد، که چی پارچه نانیکیش نه دامی."

بابا - یاگا رایکرده ناو باخچه که و له سه گه که ی پرسی: "سه گه به وه فاکه م، خو گازت له فاسیلیسا نه گرت؟"

سه گه که ش له وهلامدا وتی: "نهخیر، ریگه م پیدایه بپوات، له بهرئه وه ی هه ندیک نانی دامی، چند ساله خزمه تی تو ده که م، که چی ته نها پارچه ئیسقانیکیشت نه داومه تی."

ئهوجا رایکرد بۆلای داریه تولا که و لیی پرسی: "داریه تولا، داریه تولا، چاوی فاسیلیسات ده رهینا؟"

ئهویش له وهلامدا وتی: "نهخیر، ریگه م پیدایه بپوات، له بهرئه وه ی لقه کانی به قردیله بهسته وه، ئه وه من ده ساله لیزه دا پواوم، بهلام تو ته نها به پارچه ته لیکیشت نه ته ستومه ته وه." پاشان رایکرد به ره و ده روزه که و هاواری کرد: "ده روزه که، ده روزه که، خو به سه ر

فاسیلیسادا دانه خرایت بۆ ئه وهی رانه کات؟" دهره زه کهش له وه لامدا وتی: "نه خیر، له بهرئه وهی ئه نجامه کانمی چه ور کرد، ده میکه من خزمه تی تۆ ده که م که چی تۆ ته نانه ت ئاویشت نه دام".

بابا - یاگا زۆر توورپه بوو و دهستی کرد به لیدانی سهگ و پشیله و شکاندنی دهره زه که و برینه وهی داریه توولاکه. ئه مهش زۆری ماندوو کرد و فاسیلیسای له بیرچوو وه.

فاسیلیسا راپکرده ماله وه و بینی که هیچ پووناکیه که له ماله که دا نیه. زرخوشکه کانمی په لاماریان دا و که وتنه سه رزه نشت کردنی و وتیان: "بۆ ئه وه ندهت پیچوو؟ هیچ چیرامان ده ست نه که وتوو، ئه وهش که لای دراوسیکه مان هینامان هر ئه و کاته کوژایه وه، له وانیه ئه وهی تۆ به رده وام هر بگری".

به مجۆره که لله سه ره که یان هینایه ناو زنجه که وه و چاوه کانمی که وتنه سه ر باوه ژنه که و دوو که که ی و وه که گری ئاگر ده سووتان. باوه ژن و که که کانمی بۆ هر شوینیک راپانده کرد چاوه کان دوابان ده که وتن و لییان نه ده برا. بۆ به یانی هه رسیکیان بوو بوون به خۆله میش، ته نه فاسیلیسا به سه لامه تی مابوو وه. فاسیلیساش که لله سه ره که ی له دهره وهی زنجه که ناشت و چه پکیک گولی سوور له و شوینه دا به رز بوه وه.

فاسیلیسا نه یده ویست چیت له زنجه که دا بمینته وه، ئه وه بوو چوو ه شار و له وی له مالی پیره ژنیک مایه وه. رۆژیکیان به پیره ژنه که ی وت: "دایره من زۆر بیزار بووم که به بیکار داده نیشم، ده مه ویشت باشترین جۆری که تانم بۆ بگری".

پیره ژن بریک که تانی بۆ کپی و فاسیلیساش دهستی کرد به رستنی. ته شیه که ده خولایه وه و دهرزی زینینی لیده رده چوو که وه که تاله موو باریک بوون. ئه و جا دهستی کرد به چینی قوماش و ئه وه نده باش دهرچوو بوو به جۆریک که ده توانرا به کونی دهرزیه کدا بریت چه شنی داو. پاشان قوماشه که ی سپی کرده وه و له به فر سپیتر دهرچوو.

ئه و جا به پیره ژنه ی وت: "فه رموو دایره، برۆ ئه م پارچه قوماشه بفرۆشه و پاره که ی بۆ خۆت هه لگره". پیره ژنه کهش ته ماشای پارچه قوماشه که ی کرد و وتی: "نا، کچی خۆم ئه م قوماشه ته نها بۆ کوره پاشا باشه، باشتر وایه بیبه م بۆ کۆشک".

ئه و جا پیره ژن پارچه قوماشی هه لگرت و به ریکه وت بۆ کۆشکی پاشا، که گه یشته ئه وی و کوری پاشا پارچه قوماشه که ی بینی زۆر سه رسام بوو و پیی وت: "به چه ند ده یفرۆشی؟".

پیره ژنیش وتی: "ئه م قوماشه ئه وه نده نایابه بۆ فرۆشتن ده ست نادات، به دیاری هیناومه بۆ تۆ".

پاشاش زۆر سوپاسی پیره ژنی کرد و خه لاتیکی باشی کرد و نارديه وه بۆ ماله وه. به لام هیچ که سیکی شیاوی نه دۆزیه وه بۆ ئه وهی کراسیکی له و قوماشه بۆ دروست بکات. ناچار نارديه وه به شوین پیره ژندا و پیی وت: "تۆ ئه م قوماشه ت چنیوه، له بهرئه وه ده بی بزانی چۆن کراسیکی لیدرووست ده که ی ت". پیره ژنیش وتی: "من نه ته شیم رستوو ه و نه قوماشیشم چنیوه، به لکو خزمه تکاریک کردوو یه تی ناوی فاسیلیسایه". کوری پاشا وتی: "ده باشه، پیی بلتی کراسیکم له وه بۆ دروست بکات".

شازاده ئیشان و گورگه بۆر

له سهردهم و زهمانی خۆیدا پاشایهك بوو ناوی بیرهندی بوو. ئەم پاشایه سی کورپی ههبوو، کورپه بچوکیان ناوی شازاده ئیشان بوو. پاشا بهوه ناوی ده رکردبوو که باخیککی یه کجار گه وره و به ریلای هیه و دارسیویکی سهیری تیدایه کهوا سیوی زپرین دهگریت. بیرهندی پاشا زۆر شانازی به باخهکه یهوه دهکرد و راستیککی باخهکش مایه ی شانازی و خۆ پیوه بادن بوو. بهلام ماوه یه که یه کیک فیری باخه که بوو سیوه کانی پاشای دهزی. پاشا بهم کاره زۆر ئالۆز و نیگه ران بوو و پتر په رۆشی ئه وه بوو کهوا سیوه کانی بهم جۆره له دهست دهچن. له بهرئه وه به شه و چهرخه چی و یاساولی ده رکرد تا دزه بگرن، له گه ل ئه وه شدا سیوه کان به رده وام هه ر دیار نه ده مان و ده دزران. پاشا له بهر خه فته و دلته نگی دلی هیچی نه ده برد و وازی له ناخواردن هیئا.

بۆ دلدا نه وه ی پاشا کورپه کانی پییان وت: "باوکی خۆشه ویستمان دلگران مه به ئیمه خۆمان دزه که ده گرین". کورپه گه وره وتی: "هه ر ئه مشه و خۆم یه که م نۆبه تچی ده بم و دلنایم که ده یگرم". ئیواره کورپه گه وره به ره و باخ به ریکه وت. له وی هه ر ده هات و ده چوو تا ئۆقره ی له بهر بریا و له سه ر گژوگیا نه رمه که پالکه وت و دهسته چی خه و بردی هه . بۆ سبه ینی به یانی زوو پاشا به په رۆشه وه له کورپه گه وره ی پرسى ئاخۆ دزه ی گرتوه یان نه ؟ ئه ویش له وه لامدا وتی: "نه خیر گه وره م، من

پیره زن رۆیشته وه بۆ ماله وه و هه موو به سه رهاته که ی بۆ فاسیلیسا گنرپه وه . ئه ویش دوو کراسی لیدرووست کرد و به داوی ئاوریشم و به نه خش و نیگار پازاندیه وه و هه روه ها مرواری خرپی گه وره ی پیوه کرد و دای به پیره ژنه که بۆ ئه وه ی بییات بۆ کۆشکی پاشا و خۆیشی له به رده م په نجه ره که دا دانیشت و خه ریکی چنن بوو. له نا کاویکدا کی ببینی باشه ؟ یه کیک له خزمه تکاره کانی پاشا به راکردن به ره و لای ده هات و وتی: "پاشا ده خوازیت بچیت بۆ کۆشک و سه ری لیدیه ت".

فاسیلیساش چوو بۆ کۆشکی پاشا و کاتیک کورپه ی شازاده بینی جوانیه که ی سه رسامی کرد و وتی: "من ریگه ت پیناده م جاریکى تر برۆیت و ده تکه مه هاوسه ری خۆم".

ئه وجا ده سه ته سپیه کانی گرت و له ته نیشتی خۆیه وه داینا. به مجۆره کورپی پاشا و فاسیلیسا بوون به هاوسه ری یه کتر. کاتیکیش که باوکی فاسیلیسا گه رپه وه له گه ل ئه واندا له کۆشکدا نیشته چی بوو. فاسیلیساش پیره ژنه که ی هیئا یه لای خۆی و هه موو کاتیکیش بوو که شووشه بچکۆلانه که ی له گیرفاندا هه لگرتبوو. له وکاته به دواوه ئیتیر به خۆشی و کامه رانی ده ژیان و چاوه ری ئیمه یان ده کرد سه ردانیان بکه ین.

شە و تا بە یانی چاوترووکانیك چیه نەخە وتووم بەلام هیچ کەسێکم نەبینی". بۆ شەوی ئایندە کۆپی ناوەنجی بوو بە تۆبەتچی و ئەمیش چەشنی برا گەورەکە یانی لێی خەوت.

پاشان نۆرە ی شازادە ئیقان هات، کە دلسۆزانه باوکی خۆشەویست و دەیخواست بە گرتنی دزە کە دلخۆشی بکات. لەبەر ئەوە لە ناو باخە کە دا دەستی کرد بە گەپان، لێرە بۆ ئەوی و لەوی بۆ ئێرە و تاویك پال نەدەکەوت و دانەنیشت نەوێک بخەوی. کاتێ کە خەو نووچکە دەیگرت بە شەونمی سەر گیاکە دەموچاوی دەشۆرد. هەر کە نیو شەو نزیك بۆوه شازادە ئیقان بە سەرسامییەو تەماشای کرد وا پووناکییەک لە ناو باخە کە دا دەرکەوت و تا دەهات بەتینتر و شەوقدارتر دەبوو تاوای لیهاات سەرانسەر باخەکە ی پۆشنکردهو وەک پۆژی نیوهرۆ. پووناکییەکە لە بەر چاوی ئەبلەقبووی شازادە ئیقان نیشته سەر دارسیۆهکەو و پوانی بالندەیهکی ئاگرینە و وا کەوتە دەنووک دانێ سیۆه زێرینەکانی ئەم ئێشکی دەگرتن. هەربەم سەرسامی و حەپەساوییهو شازادە ئیقان بە هیواشی لە دارەکە نزیکبووهو و توند کلکی بالندەکە ی گرت. بالندە خێرا هەلپلایه و تاخۆی لە چنگی شازادە پزگار کرد و هەلپۆی بەلام پەریکی نەخشینی بە دەستی شازادەو جیما.

بۆ بە یانی شازادە ئیقان چوو خزمەت پاشای باوکی کە بە دەنگیکی پر لە ئومیدەو وەتی: "کۆرە ئازیزەکەم تۆ بلێی دزەکەت بینیی؟".

- "بەلێ بابە گیان ئەگەرچی نەیشمتوانی بیگرم. بەلام دیارییهکی خنجیلەم بۆ هیناوی، پەریکە کە لێی بەجیما. پێدەچیت دزەکەمان

مەلێکی ئاگرین بیت! ". پاشا بە خۆشحالییهو پەپەکە ی وەرگرت و خۆشییهکی هاتی و ئەوجا دلێ بۆ خواردن کرایه وەو هە ر جارنە جارێ پەپەکە ی هەلدەگرت و بە سەرسۆرمانه و تەماشای دەکرد.

پاشا پۆژیکیان کۆرەکانی بانگ کرد و وتی: "کۆرە ئازیزەکانم ئێوه زۆر بەختەوهرم دەکەن ئەگەر هات و ئەسپەکانتان سازدا و چوون بە دوای ئەم بالندە جوانە دا بۆ ئەو ی بۆم بینن". کۆرەکان کۆرپۆشیان بۆ برد و خێرا ئەسپەکانیان زین کرد و بە دوای دەستخستنی بالندە ی ئاگریندا بۆیدەرچوون و هەر یەکە یان پێگایەکی گرتە بەر. زۆری پێنەچوو شازادە ئیقان تووشی چوارپێانیك بوو کە ئەم ئاگادارییانە یان لە سەر نووسرابوو:

— "ئەو کەسە ی ئەم پێگە راستە بگرێ خۆی و ئەسپەکە ی دەمرن".

— "ئەو کەسە ی پێگە ی لای چەپ بگرێ خۆی دەمریت و ئەسپەکە ی دەمینیت".

— "ئەو کەسە ی پێگە ی لای راست بگرێ خۆی بە زیندویتی دەمینێ بەلام ئەسپەکە ی دەمری".

بەم پێیه شازادە ئیقان ناچار بوو پێگە ی لای راست بگریتە بەر و تا توانی پۆشیشت. کات هاوینیکی گەرم بوو و هەستی بە ماندویتی کرد و پێویستی بە حەوانه وە بوو. بۆیه لە ئەسپەکە ی دابەزی و بەستیەو و چوو لە سەر سەوزە گیاکە لێی راکشا تا کەمێک بخەوی. پاشان کاتێ کە

له خه وهلسا روانی نه سپه که ی پویشنتووه. نه وجا له پاش گه پانئیکي زور ریئی له ئیسقانه کانی نه سپه دلسوزه که ی کهوت. شازاده ئیفان له بارودوخیکی زور ناخوشدا بوو. چون ده بی به بی نه سپ ری بداته بهر؟ به پیان؟ له بهر خویه وه دهیوت: "به پیان؟ باواییت". بهم جوړه ریگه ی هات و نه هاتی گرت بهر. پویشنت پویشنت تا وای لیتهات هیزی له بهر برآ و ئیدی له توانایدا نه ما بجوولی و ناچار له سهر سه وزه گیاکه دانیشنت و نوقمی خه یال و بیرکردنه وه بوو له م به دبختییه ی. کاتی چاوی هه لبری روانی و گورگیکی بۆر به ره و پووی دی و لیی پرسی:

- "بۆچی شازاده ئیفان و بیثاقهت و نیگه رانه؟"

شازاده ئیفانیش له وه لامدا وتی:

- "ئاخر نیگه رانی و بیثاقهتی بو ئه مه نه بی بۆ چی بی؟ من خوشه ویستترین نه سپم له کیس چوه."

گورگه بۆر وتی:

- "به پاستی جیگه ی داخه شازاده ی به ریژ، من خواردم و به پاستی زور به داخه وه م. ناکری پیم بلئی بۆ و له مال دورکه و توویته وه و به دوا ی چیدا ویلی؟"

- "باوکم به دووی مه لی ناگریندا ناردوومی."

گورگه بۆر هاواری کرد:

- "نه ی باوکه رو! نه سپه کهت هه رگیز نه دیده توانی بتگه یه نیته جیگه و ماوای نه و بالنده یه. ته نانهت نه گه ر سی سالیس ریی بکردایه، من

تاقه که سم که ده زانم نه و مه له له کوئی ده ژی. نه وجا له بهر نه وه ی نه سپه که تم خواردووه به ئهرکی سهرشانی خومی ده زانم که بجم به خزمه تکارئیکي نه لقه له گویت. خوم ده تبه م بۆلای نه و بالنده یه بچو سهر پشتم و توند خوت بگره.

شازاده ئیفان په رییه کوئی گورگه بۆر نه میس وه تیر یه کراست تیته قاند به سهر دارستانی چر و سه وزدا، به سهر چه م وئاو و زونگ و زنویردا به خوی و کلکی سفته یه و خشیه ی ده هات. تا دواچار گه یشتنه دیواریکی به ردینی به رزی قه لایه ک و له وی وه ستان. لیتره گورگه بۆر وتی: "ئیسنا چاک گویم بۆ بگره شازاده ئیفان، چیت پیده لیم و پیویسته چیبکه یهت". گورگه بۆر هه روا له سهر ی پویشنت و وتی: "به دیواره که دا سهر که وه - ئیمه له کاتیکی زور باشدا گه یشتین - هه رچی پاسه وانه خه و توون. که چوویت خانوویه کی بچوک دئته ریته، له به رده می په نجه ره ی نه و خانووه دا قه فه زئیکي زیترین هه یه، بالنده ده رکه و له ژیر چاکه ته که تدا بیشاره وه. به لام ده بی ناگات له وه بیته که نابی ده ست له قه فه زه که بده یهت".

شازاده ئیفان چی پی و ترا وایکرد. سهر که وته سهر دیواره که و خانوویه کی بچوکی به رچاو که وت له گه ل قه فه زئیکي زیترین له بهر په نجه ره که دا. نه وجا بالنده که ی خسته ژیر چاکه ته که ی و له وه دا بوو بگه ریته وه. به لام هه رچه ندی کرد پیی ریی دانه گرت به بی قه فه زه که. که نه وه نده جوان بوو دلی نه هات به جیبی لی. بویه نامۆزگارییه که ی گورگه بۆری فرامۆش کرد و په لاماری قه فه زه که ی دا. به لام هه ر

ئەوئەندە دەستی بەری کەوت خیرا غەلبەغەلب و ھەرایەکی سامناک پەیدابوو و بەجاری زەندەقی برد. لە قەلادا فوو کرا بە بۆقیدا و تەپل و کەرەنا لێدرا. ھەرچی پاسەوانە لە خەو راپەرین و شازادە ئیقانیان گرت و بەکیشیان کرد بۆ لای ئەفرۆن پاشا.

ئەفرۆن پاشا لە توورەبییدا چاوی پەرییە پشتی سەری و قیزانندی بەسەریدا: "تۆ کییت؟ لە کوێو ھاتوویت؟! شازادە ئیقان بە لووتبەرزییەو و ھەلامی دایەو: "من شازادە ئیقانم و کورپی بیژەندی پاشام".

- "چ شۆرەبیەکە! شازادەییەکی شکۆدار دزی بکات".

شازادە ئیقان بەرپەرچی دایەو: "ئەی تۆ بۆچی بالندە ئاگرینەکەت دەنیژیت سیوھکانی ئیمە بدزیت؟". لێرەدا ئەفرۆن پاشا کەمی ھیور بوو و وتی: "ئەگەر تۆ بە ریز و حورمەتەو بەھاتیەیی من ئەم مەلەم لە بەرخاتری ریز و شکۆی بیژەندی پاشای باوکت پیشکەش دەکردی. زۆرباشە من دەتەبەخشم ئەگەر بتوانی خزمەتیکم بکەیت. لە ولات و مەملەکەتیکی زۆر دوور کە لە ژێر رکێف و دەسەلاتی کۆسمان پاشادایە، ئەسپێکی یال زێرین - کە لە جوانیدا لە وینە و ھاوتای نیە - لە تەویلەکەیدایە. ئەگەر تۆ ئەو ئەسپەم بۆ بدزی و ھینتەو من بالندەیی ئاگرین و قەفەزە زێرینەکەیت دەدەمی". شازادە ئیقان بە ناوومیدی گەرایەو لای گورگە بۆر. ئەمیش وتی: "پیم وتی دەست لە قەفەزەکەیی مەدە. ئاخر بۆچی بەقسەت نەکردم؟". بەلام شازادە ئیقان تکای لیکرد و وتی: "دەستم دامینت ھاوڕپی خۆشەویستم لیمبوورە، جاریکی تر

ئەم کارە ناکەمەو".

- "چاکە بەس بپارێرەو، وەرە سەر پشتم بزانی شتی بە شتی ناکەین.. ئەمجارەش شازادە ئیقان چوو کۆلی گورگە بۆر و تیانتەقاند رۆیشتن، فرسەق لە دواي فرسەقیان دەبەری و چەند پۆژ و چەند شەویان پێچوو تا گەیشتنە پەنا دیواری ئەو قەلایەیی ئەسپی یال زێرینی تێدایە. "لێرەدا گورگە بۆر فەرمانی پیکرد: "شازادە ئیقان بچۆ سەر دیوارەکە و لەوێ ئەسپی یال زێرین لە تەویلەکەدا دەبینی. پاسەوانەکان لە شیرین خەودان و تۆش ئەسپەکە بە بەر بەلام دەست لە جەلەوئەکەیی نەدەیی".

شازادە ئیقان چوو سەر دیواری قەلاکە و پووایی ھەرچی پاسەوانە خەوتوو. وەک چۆن گورگە بۆر وتی. ئەمیش چوو تەویلەکەو و ئەسپەکەیی گرت بەلام ھەرچەندی کرد نەیتوانی واز لە جەلەوئەکەیی بەینی لەبەر جوانی و نەخشانندی بە گەوھەر و زێر. ھەرکە دەستی گەیشتە جەلەو بەجاری غەلبەغەلب و دەنگی کەرەنا و تەپل ھات و ھاواری پاسەوانە لەخەو راپەرپووەکان بەرزبوو. دەسبەجی شازادە ئیقانیان گرت ودايانەبەر بۆ لای کۆسمان پاشا، ئەمیش قیرانندی بەسەریدا:

- "تۆ کییت و لە کوێو ھاتوو؟".

- "من شازادە ئیقانم و کورپی بیژەندی پاشام".

- "شازادە ئیقان و دزی ئەسپ بکات؟ ئەم کارە تەنانەت نەزانترین و گەوجترین جووتیار نایکات. بەلام من دەتەبەخشم ئەگەر بییت و خزمەتیکم بکەیت. دەلمان پاشا کچیکیی زۆر جوانی ھەیی ناوی ییلینای

شۆخ و شه‌نگه . تۆ ئه‌و كچه‌م بۆ بئنه ئیره و منیش له پاداشتی ئه‌و چاكه‌یه‌تا ئه‌سپی یال زێرین و جلّه‌وه‌كه‌یت ده‌ده‌مى".

شازاده ئیقان به دلشكاو و خه‌م و خه‌فه‌تێكى زۆره‌وه گه‌رايه‌وه لای گورگه بۆر و مه‌سه‌له‌كه‌ى بۆ گێرايه‌وه . ئه‌ویش به نینگه‌رانیه‌وه وتی:

- "من پیم نه‌وتی ده‌ست له جلّه‌وه‌كه‌ى مه‌ده . ئاخىر بۆچی وات كرد؟"

- "ده‌ستم دامینت هاوړیم من كردم تۆ نه‌يكه‌یت"

- "چيبكه‌م چارچیه . وه‌ره كۆلم بابكه‌وینه‌ړی"

ئهمجاره‌ش شازاده ئیقان سواری پشته‌ى گورگه بۆر بوو و بۆیده‌رچوون . پۆیشتن پۆیشتن و شه‌ویان دا به‌ ده‌م پۆژ و پۆژ به‌ ده‌م شه‌وه‌وه و ماوه‌یه‌كى دوورودرێژیان بری تا گه‌یشتنه ولات و مه‌مله‌كه‌تى ده‌لمان پاشا . له‌وى ته‌ماشایان كرد وا ییلینای شۆخ و شه‌نگ له نیو گول و گولزاری باخچه‌ى قه‌لادا پياسه‌ ده‌كات و ژماره‌یه‌كى زۆر كه‌نیزه‌ك و خزمه‌تكار ده‌وریانداوه . گورگه بۆر وتی: "ئهمجاره‌یان بپوات پیناكه‌م شازاده ئیقان، من خۆم كاره‌كه‌ ئه‌نجام ده‌ده‌م . تۆ به‌ره‌و دوا بگه‌رپه‌وه و من پیترده‌گه‌مه‌وه"

شازاده ئیقان چی پیتوترا جیبه‌جیبی كرد و به‌ره‌و مال بووه‌وه . گورگه

بۆریش هه‌لبه‌زییه‌ سه‌ر دیواری قه‌لاکه‌ و بازیدایه‌ ناو باخچه‌كه‌وه كه

کیژی شازاده له‌گه‌ل یاوه‌رانیدا پياسه‌یان ده‌کرد تیايدا و خۆی له پشته‌ى

ده‌وه‌نیکه‌وه شارده‌وه . له‌ چاوترووکانی‌کدا كه‌ کیژی شازاده كه‌وته

پشته‌ى یاوه‌رانیه‌وه گورگه بۆر پری پيدا کرد و هه‌لیدایه‌ سه‌ر پشته‌ى و به

په‌له له دیواره‌كه‌وه بازیدا و فراندی.

شازاده ئیقان به پینگه‌وه بوو . کاتیکی زانی گورگه بۆری پینگه‌یشت به خۆی و ییلینای شۆخ و شه‌نگه‌وه . شازاده له خوشییاندا خه‌ریکبوو شاگه‌شکه‌ بیته . گورگه بۆر تیی خوری: "خیراکه وه‌ره سه‌ر پشته‌م دوور نیه‌ دوامان بکه‌ون!". گورگه بۆر خیرا کلکیکی بادا و به‌ هه‌ردوک شازاده ئیقان و ییلینای شۆخ و شه‌نگه‌وه وه‌ك با تییته‌قاند . پۆیشتن پۆیشتن پۆژ له دواى پۆژ، شه‌و له دواى شه‌و به‌ سه‌ر دارستان و چه‌م و چغوردا و به‌ کلکی فشیه‌وه به‌ سه‌ر هه‌موویاندا کسپه‌ى ده‌کرد تا گه‌یشتنه‌وه ولاتی کۆسمان پاشا .

به‌لام شازاده ئیقان په‌ستی و دلگرانی به‌ روخساریه‌وه ده‌رکه‌وتبوو . گورگه بۆر هۆی ئه‌م دلگرانیه‌ى لپرسی و ئه‌ویش له وه‌لامدا وتی: "من زۆر په‌ست و نینگه‌رانم به‌وه‌ى كه‌ ده‌بى ییلینای شۆخ بگۆرپه‌وه به‌ ئه‌سپێك و نازانم چۆن شتی وا ده‌گونجی؟"

- "هیچ خه‌م مه‌خۆ من نایه‌لم تۆ خانمیکى وا شۆخت له ده‌ست بچیت . ئیمه‌ ده‌یشارینه‌وه و من خۆم ده‌چه‌ شیوه‌ى ییلینای شۆخه‌وه و تۆ بمبه‌ بۆ لای کۆسمان پاشا". ئه‌وجا

- ییلینایان له کۆلیتێكى نۆو دارستانیکدا شارده‌وه . گورگه

- بۆریش ده‌ستی کرده هه‌لبه‌ز و دابه‌ز به‌ هه‌وادا و سه‌رى خۆی به

پاژنه‌یدا سوێ و چووه شیوه‌ى ییلینای شۆخه‌وه . شازاده ئیقانیش

په‌لى گرت و بردى بۆ لای کۆسمان پاشا . پاشا خه‌ریک بوو له

خوشییاندا تیکچى و زۆر سوپاسى شازاده‌ى کرد و به‌لینى خۆی

به‌جیه‌ینا و فه‌رمانى دا ئه‌سپی یال زێرین و جلّه‌وه‌كه‌یان دایه .

شازاده پەرییە کۆلی ئەسپ و بەرەو دارستانە که رۆیشت بۆ لای
 ییلینای شوخ و لەوێ خستیە پاشکۆی خۆی و بەرەو مال بوونەو.
 کۆسمان پاشا دەسبەجێ ییلینای شوخی ماره کرد و ئاھەنگی شایى و
 زەماوەند سازدرا، که ئاھەنگی هێجگار گەرە بوو. دواچار بووکی بۆ
 کرایە پەردەو و پاشاش لە نیو جینگەدا که ئاوپری لە بووکەکەى دایەو
 پوانی وا گورگیکی بۆر دانی لێ جیرکردوو تەو، ئەمیش بەوپەری ترس
 و لەرز و حەپەساویبەو لە جینگە دەریپەری و گورگە بۆریش لە
 چاوترووکانىکدا خۆی دەرباز کرد و دواچار خۆی گەیاندهو شازاده
 ئیقان و شازاده ییلینای شوخ. بەلام شازاده ئیقان شیوەى لەو دەچوو
 زۆر دلخۆش و کەیفەساز نەبێ، لەبەرئەو گورگە بۆر لێى پرسى بۆچى
 و مات و خەمبارە، ئەمیش لە وەلامدا وتى: "هاوپرێ خۆشەو یستم من
 بەو پەست و خەمبارە که دەبێ ئەم ئەسپە رەخشن و قەشەنگە
 بگۆرمەو بە بالندەیک". گورگە بۆر بە کلک پاوەشاندهو وتى: "خەم
 مەخۆ شازاده ئیقان، هەولدهم شتیک بە شتیک بکەم". وەختى
 گەیشتنە قەلای ئەفرۆن پاشا گورگە بۆر وتى: "ئەسپەکە و ییلینای
 شوخ بشارەو و من خۆم دەبەمە شیوەى ئەسپەکەو و تۆ بمبە بۆ لای
 پاشا". بەم جۆرە ئەسپى یال زێرین و ییلینای شوخیان لە نیو دارستاندا
 شاردهو و گورگە بۆریش کەوتە هەلبەز و دابەز و سەرى بە پاژنەیدا
 سۆی و دەسبەجێ بوو بە ئەسپى یال زێرین بە تەواوى جوانى و
 قەشەنگییهو. شازاده ئیقان ئەسپەکەى برد بۆ لای ئەفرۆن پاشا. پاشا
 زۆر خۆشحالىی دەربړى بەم کارە و لە پاداشتى ئەم چاکەیهیدا مەلى

ئاگرین و قەفەزەکەى پێبەخشی و بەلینى خۆى بەجیھینا. پاشان
 شازاده ئیقان گەرایەو بۆ دارستانەکە و ییلینای شوخی خستیە
 پاشکۆى خۆى و مەلى ئاگرین و قەفەزەکەى گرتە دەستەو و بەرەو مال
 بەرێکەوتن.
 لەملايشەو ئەفرۆن پاشا فەرمانى بە خزمەتکاردا ئەسپەکەى بۆ بێنن.
 کاتى که ویستی سواری بێت ئەسپەکە بوو بە گورگیکی بۆر و پاشا که
 ئەمەى بینى تۆقى و لەجیى خۆى بوورایەو. گورگە بۆریش وەك تیر
 بۆى دەرچوو و خیرا شازاده ئیقانى گرتەو و پێى وت: "ئیتەر من تۆ
 بەجیدیلّم و ناتوانم لەمە زیاتر بيم". شازاده ئیقانىش لە ئەسپەکە
 دابەزى و سێ جار کړنۆشى ئەمەکدارى و پیزانینى بۆ گورگە بۆر برد.
 گورگە بۆریش لە کاتى خواحافیزیدا وتى: "شازاده ئیقان ئەم
 جیابوونەو هەمان لە دل نەگریت، من هیشتا ماومە یارمەتیت بدەم و
 فریات بکەوم". شازاده ئیقان سەرى لەم قسەیه سورما و لە دلى خۆیدا
 وتى: "بۆچى بەکەلکم دیت؟! خۆ تۆ هەموو ئاواتەکانمت بەدیھینا".
 لە پاش خواحافیزی لەگەل گورگە بۆردا، شازاده ئیقان دیسان سواری
 ئەسپى یال زێرین بوو و وە پێگەى گرتەبەر و پاش ئەوەى ماوەیهکی
 زۆرى بړى گەیشتهو قەلەمپەوى مەملەکەتى باوکی. شازاده ئیقان بۆ
 ئەوەى تاویک پشوو بدات لە ئەسپەکەى دابەزى و لە کانیاویکی ئەو
 نزیکانە دەست و دەموچاوى شۆرد. پاشان لە سەر سەوزەگیاکە پراکشا
 و فرەى پێنەچوو چاوى چوو خەو. لەم کاتەدا براکانى بەسواریی هاتن.
 ئەوان بۆ فرە شوین و جیگا چوو بوون، لێرە و لەوێ، دوور و نزیک زۆر

ولات و مهمله کهت گه پابوون به لام مایه پوچ و به دهستی به تال گه پانه وه. له م شوینه دا به ریکه وت شازاده ئیقان خه وتبوو هه موو ده سکه وته کانی به ته نیشته وه بوون. براکان ته گبریان لی کرد و بریاریندا بیکوژن و دهست و دیارییه که ی ببه ن و بیکه نه هی خویمان.

ئه وجا براکان، پاش ئه وه ی شازاده ئیقانیان کوشت، ییلینای شوخیان سواری ئه سپه که کرد و قه فزی زیپین و مه لی ئاگرینیان هه لگرت و به ره و قه لاکه ی باوکیان به ریکه وتن. له ریگاش هه ره شه یان له ییلینای شوخ کرد که نابی ئه م نهینیه بدرکینی دنا ده یکوژن.

له ملامشه وه لاشه ی شازاده ئیقان به سه ر سه وزه گیا که وه که وتبوو و قه ل و دال تیی وروو کابوون. له م کاته دا له ناکا و گورگه بوور له غه یبه وه

په یدابوو و هه ر له ویدا به چکه قه له ره شیکی گرت و پووی کرده دایکه که ی و تی: "ئه ی دایکانه ی قه له ره ش خیرا برپه هه ندیک ئاوی حه یاتم پیبگه یه نه. که بووت هی نام منیش به چکه که ت به ره لا ده که م."

قه له ره شی دایکانه ش خیرا هه لفری و هینده ی پینه چوو ئاوی حه یاتی هینا و گورگه بووریش هه ندی له و ئاوی حه یاته ی پرژانده سه ر برینه کانی شازاده ئیقانه وه و ده سه به جی چاکبوونه وه و ساپژی بوون. زوری پینه چوو شازاده ئیقان زیندوو بووه وه و چاوه کانی کرده وه و که می به ملاو به ولای خویدا هه لپروانی و تی:

– "وا دیاره خه ویکی باشم کردووه!"

گورگه بوور له وه لامدا وتی:

– "به لی خه ویکی زور قوول بوو، ئه وه نده قوول بوو ئه گه ر من

نه هاتمایه جاریکی تر هه رگیز به ئاگانه ده هاتیته وه. برا به شه ره فه کانت تویمان کوشتوو و دهست و دیارییه کانتیان له گه ل خویمان بردوو و ئیستا به ریوه ن بو لای باوکت، خیراکه وه ره سه ر پشتم ئه گه ر ده ته وی زوو بیانگریته وه."

پاشان به و په نگه گه یشتنه براکان و گورگه بوور په لاماری دان و پارچه پارچه ی کردن. شازاده ئیقانیان کورپنووشی بو برد و زور منه تباری و سوپاسی خو ی بو ده ریپی. ئه وجا سواری ئه سپی یال زیپین بوو و ییلینای شوخ و شهنگی خسته پاشکوی خو ی و مه لی ئاگرین و قه فزه زیپینه که ی گرت ده سته وه و به دیاری بردی بو باوکی. بیړه ندی پاشا زور خو شحال بوو شازاده ئیقانیان گشت به سه رهاتی خو ی بو باوکی گپرایه وه سه باره ت به گورگه بوور و په فتاری براکانی له گه لیدا و چون له خه ودا کوشتوو یانه و گورگه بوور فریای که وتوو و پزگاری کرده وه و پاشان له توله ی ئه مدا براکانی کوشتوو و له توپه تی کردوون. بیړه ندی پاشا تاوویک دلگران بوو، به لام پاش به ینیک هاته وه سه رخوی. شازاده ئیقانیان ییلینای شوخی ماره کرد و پیکه وه ژیانیکی خو شیان به سه ربرد.

جووته ئیقان

له سهردهم و زهمانیکدا دوو برا هه بوون، ههردوکیان ناویان شازاده ئیقان بوو: ئیقانی دهوله مهند و ئیقانی هه ژار. ئیقانی دهوله مهند پۆشته و پهرداخ و خاوهن نان و خوانیکی باش و خانوبه رهی نوئ و گه نجینهی پر له ئارد و گهنم بوو. ههروهها مه پومالات و گاوگوتالیکی زۆر بوو و بۆ خۆیان له ناو میترگ و پواندا ده له وه پان. ئەم پیاوه له ماوه یهکی کهمدا بوو به خاوهنی هه موو شتیکی و گوئی به کهس نه ده دا ته نهها خۆی و ژنه کهی نه بیته. ئیقانی دهوله مهند هیچ مندالیکی نه بوو به لام ئیقانی هه ژار ههوت مندالی هه بوو به لام هیچ سامانیکی شک نه ده برد، له پشیله یهکی ته نیشته ناگرانه که و بۆقیکی له ناو قورولیه که به ولاره. هه ره ههوت منداله کهی به کۆمه ل داده نیشته و بۆ نانی جو و شووبای که له رم چاوه زهردییان بوو، به لام مخابن هیچ شتیکیان نه بوو بیانده نی. ئیقانی هه ژار هیچ ده سه لاتیکی نه ما بوو ناچار چوو بۆ لای برا دهوله مهنده کهی بۆ ئه وهی شتیکی بداتی و پیی وت:

– به یانیت باش ناوومی برا!

– به یانیت باش! ئیقانی هه ژار، بۆچی هاتووی بۆ ئیره؟

– برا گیان، هه ندی ئاردم به قه رز بده ری، به لئینت ده ده می بۆت بگیره مه وه. ئیقانی دهوله مهنده یه وتی:

– زۆر باشه، ئه وه ته شتیکی ئاردت ده ده می به لام ده بی پر

توو ره که یه کی گه وره م بۆ بگیره ته وه.

– توو ره که یه کی گه وره بۆ ته نهها ده فریک! ناوومی برا، ئه وه تو

باسی چی ده که یته؟ پیته وانیه که ئه مه بریکی زۆره؟

– باشه ئه گه ر پیته زۆره، ئه وا بیزارم مه که و برۆ بهر ده رگای یه کیکی تر بپاریره وه.

ئیقانی هه ژاریش چاری ناچار بوو، به ده م فرمیسک پشته وه ده فره ئارده که ی هه لگرت و گه رایه وه بۆ ماله وه. به لام تازه گه یشتبووه بهر ده رگای ماله وه بایه کی توند هه لیکرد. باکه لوولی ده خوارد لووره ی ده هات، هه تا گه یشته راسه ری ئیقانی هه ژار و هه مو ئاردی ناو ده فره که ی کرد به هه وادا و ته نهها که میکی له بنی ده فره که دا هیشته وه.

ئیقانی هه ژار به مه زۆر توو په و نیگه ران بوو وه اواری کرد: "ئه ی بای به دی باکوور، تو منداله داماره کانتت ئه وه نده ی تر برسی کرد، به لام چاوه ری بکه ده بیته تو له ی ئەم کرده وه دزیو ته لییکه مه وه."

به مجۆره ئیقانی هه ژار راپیکرد به دوا ی باکه دا. باکه ش هه لیکرده سه ر شه قامه کان و ئیقانی هه ژاریش به هه مو هیز و گوپیه وه به دوایدا راپیده کرد. ئه و جا باکه گواستیه وه بۆ دارستانه که و ئیقانی هه ژاریش به خیرایی شوینی کهوت و گه یشتنه داربه پروویه کی گه وره، له ویدا باکه خزایه نیو کلوری داره که و ئیقانی هه ژاریش به دوایدا رۆیشت. کاتی باکه ئیقانی هه ژاری له ته نیشته خۆیه وه بینی پیی وت: "پیاوی باش، پیتم بلای بۆچی وا دوام که وتوویت؟"

ئیقانی هه ژاریش له وه لامدا وتی: "ئه گه ر چه ز ده که یته بزانیته ئه وا پیته

ده لێم، من که مێک ئاردم بۆ مندالە پووت و برسێیه کانم پهیدا کردبوو، که چی توو به کردهوه ناشیرینه کهت هه موو ئارده کهت پهرش و بلاو کردهوه. ئاخو چۆن به دهستی به تال بگه پێمه ماله وه؟"

با کهش له وه لامدا وتی: "ته نه له به ره ئه مه یه! پێویست ناکات خووت به و جووره تووره بکهیت، فه رموو ئه مه خوانیکی ئه فسووناوی، هه رشتیک بخوازیت ده موده س پێتده به خشییت."

ئێفانی هه ژار زۆر دلخۆش بوو خووی بۆ با که نووشتانده وه و گه راپه وه بۆ مال و ده سه به جی خوانی ئه فسووناوی پراخست و وتی: "ئه ی خوان خواردنم ده وئ". هه ر که وشه کان له ده می هاتنه ده ر ده سه به جی شو ربا ی که له رم و کیکی قارچک و به رازیکی گه وره ی برژاو له سه ر سه رفه و خوانه که په یدا بوون. ئێفانی هه ژار و مندالە کانی ئه وه نده یان خوارد تا تیربوون و نه یان توانی چیتر بخۆن و پاشان خه ویان لیکه وت.

بۆ به یانی کاتیکی که بۆ قاوه لتی دانیشتبوون، کی بیته ناو زنجه که وه باشه، ئێفانی ده وله مه ند. ئێفانی ده وله مه ند که ته ماشای کرد سه رفه و خوان له به ر خواردن دیار نه ماوه، چاوی په رییه ته وقی سه ری و به تو ره بییه وه وتی: "نائوومی برا، ئا ئه مه چیه من ده بیینم! چۆن وا له ناکاویکدا ده وله مه ند بوویت؟"

ئه ویش له وه لامدا وتی: "نه خیر ده وله مه ند نه بووم، به لام چیتر پێویستم به خواردن په یدا کردن نابیت و هه موو کات به شی ئه وه نده م لێده مینیته وه که به شی ژه میکی توو بکات. ئا، بیرم که وته وه تووره که یه ک ئاردی توو قه رزارم، وانیه؟ هه ر ئیستا تووره که ئارده کهت

ده ده مه وه". ئه و جا به ده نگی به رز وتی: "ئه ی خوان داوی تووره که یه ک ئاردت لێده که م!" و هه ر که قسه که ی له ده م هاته ده ر، ده سه به جی تووره که یه ک ئارد له سه ر میزه که په یدا بوو.

ئێفانی ده وله مه ند تووره که ئارده که ی هه لگرت و بی ئه وه ی ته نه ا وشه یه کی له زار بیته ده ر زنجه که ی جیهیشت. به لام لای ئیواره دیسان ئێفانی ده وله مه ند گه راپه وه بۆ لای برا که ی و وتی: "نائوومی برا، به زه بییه کت پێمدا بیته وه و یارمه تیم بده و دللم مه شکینه، میوانیکی زۆرم هاتوو و نه ئاگردانمان گه رم کراوه و نه نانیش دروستکراوه و هیه چ شتی کمان نیه بیانده می، تکات لێده که م ته نه ا ماوه ی دوو سه عاتیکی خوانه ئه فسووناوییه که تم بده ری."

ئێفانی هه ژاریش خوانه ئه فسووناوییه که ی دا یه. ئێفانی ده وله مه ند خواردنی دابه میوانه کانی و کاتیکی که مالئاواویان کرد، خوانه ئه فسووناوییه که ی له سینگی دا شارده وه و یه کیکی تری هیئا که به ته واوی له و ده چوو به لام ئه میان ئه فسووناوی نه بوو و ئاسایی بوو. ئه و جا هه لسا ئه مه یانی برده وه بۆ ئێفانی هه ژار و وتی: "زۆر سوپاس نائوومی برا، زۆر به باشی میوانه کانم به پیکرد به وجۆره ی که هه موو که سیک ده یخوازیت."

پاش ماوه یه ک ئێفانی هه ژار و مندالە کانی کۆبوونه وه بۆ نانخواردن و سه رفه یان پراخست و ئێفانی هه ژار وتی: "خوانه ئه فسووناوییه که، داوی نانی ئیواره ت لێده که م" به لام خوان هه روا به به تالی مایه وه و هیه چ خواردنیکی نه هاته سه ر. ئێفانی هه ژار به هه له داوان رایکرد بۆ مالی برا

دەولەمەندەكەى و لىيى پرسى: "چىت كىردووه لە خوانە ئەفسووناوييه كەم؟"

ئەويش لە وەلامدا وتى: "ئەو تۆ باسى چى دەكەيت، ئەى نەمگەراندەووه بۆ خۆت؟"

ئىفانى ھەژارەيش ھىچى بۆ نەمايەووه و دەستى كرد بە گريان و گەرايەووه بۆ مال. پۆڭك و دوان تىپەرى و مندالەكانى داواى خوارديان دەكرد و دەگريان، ئەمىش زاد لە مالىدا نەبوو و ھىچ شتىكيان نەبوو بيانداتى بيخۆن. ناچار دووبارە پۆڭكەووه بۆ لاي برا دەولەمەندەكەى و پىي وت: - نائومى برا بەيانىت باش.

- بەيانىت باش ئىفانى ھەژار! بۆچى ھاتووى بۆ ئىرە؟

- مندالەكانم دەگرين و زۆريان برسىيە، كەمىك ئارد ياخود دەستەوارەيەك نانم بەرئى.

- نە ئاردم ھەيە و نە نان تا بتدەمى، بەلام قاپىك جەلى لە گەنجىنەكەدا ھەيە، دەتوانى بىبەيت ئەگەر ھەزدەكەيت. لە سەر بۆشكەكە دانراوھ لە تەنىشت دەرگاكەووه و جارىكىتەر مەيەرەووه و داواى شتى ترم لىنەكەيت."

ئىفانى ھەژار قاپە جەليەكەى برد و گەرايەووه بۆ مال. ئەو پۆڭە زۆر گەرم بوو، خۆرەكە تاوى سەندبوو و راستەوخۆ تىشكى بەر جەليەكەى ناو قاپەكە دەكەوت و توايەووه و پڑا. ئىفانى ھەژار زۆر دلگران و تورپە بوو و وتى: "ئەى خۆرى گەمژە، ئەمە تەنھا يارىيەكە بۆ تۆ بەلام بەدبەختىيە بۆ مندالە ھەژارەكانم. دەبى بتدۆزمەووه و تۆلەى ئەم

كردەووه ناپەسەندەت لىنەكەمەووه". بەو شىوہە ئىفانى ھەژار كەوتە داواى خۆرەكە. بەردەوام دەپۆڭىشت بەلام خۆرەكە ھەمىشە ھەر لە پىشەيووه بوو. دەمە و ئىوارە خۆرەكەوتە پىشتى چىاكانەووه ولەوى ئىفانى ھەژار دۆزىيەووه. كاتىك خۆرەكە ئىفانى بىنى لىي پرسى: "وەرە ئىفان پىم بلئ، بۆچى دوامكەوتوويت؟". ئىفانى ھەژارەيش لە وەلامدا وتى: "ئەگەر ھەز دەكەيت بزانىت ئەوا پىندەلئىم، من قاپىك جەليم بۆ مندالە برسىيەكانم پەيدا كىردبوو، بەلام تۆ، ئەى خۆرى گەمژە، تا دەھات زياتر تاوت دەسەند و گەرم دەبوويت بۆ ئەوھى يارى لەگەل جەليەكەدا بكەيت. جەليەكەش توايەووه و ھەمووى پڑايە سەر شەقامەكە. ئىستا چۆن بە دەستى بەتال بگەرىمەووه بۆ مال بۆ لاي مندالەكانم؟"

خۆرەكەش وتى: "تەنھا لەبەر ئەمەيە! من وام لىكردوويت بۆ ئەوھى ئازارت بەدەم، كەواتە دەبى ھەر منىش يارمەتيت بەدەم. فەرموو ئەم بزنى بۆ تۆ لە رانەكەى خۆمەووه. بەرە بەرپووى بەرئى بيخوات، بزنىكەش لە جىياتى شىر زىپرى شلت پىندەبەخشىت."

ئىفانى ھەژار سەرى بۆ خۆر دانەواند و بزنىكەى برد و بەرەو مالىەووه گەرايەووه. ئەوجا دەنكە بەرپووى داىە بيخوات و دەستى كرد بە دۆشنى و لە جىياتى شىر، بزنىكە زىپرى شلى دەدا. لەو پۆڭەووه ژيانى ئىفانى ھەژار بەرەو باشتر پۆڭىشت و مندالەكانى ھەموو كات خۆراكى تەواويان ھەبوو.

كاتىك كە ئىفانى دەولەمەند دەنگوباسى بزنىكەى بىست دەسبەجى

چوو بۆ لای براكه‌ی و پیی وتی:

– به‌یانیت باش نائوومی برا.

– به‌یانیت باش، ئیقانی ده‌وله‌مه‌ند.

– نائوومی برا، به‌زه‌یییت پیمدا بیته‌وه و یارمه‌تیم بده، بزنه‌که‌تم بۆ

ماوه‌ی سه‌عاتیک به‌ قهرز بده‌ری، هه‌ندیك پاره قهرزارم و ناچارم

بیگیرمه‌وه و منقریكیش شكنا‌به‌م.

– باشه بزنه‌که‌ت ده‌ده‌می، به‌لام نه‌که‌ی دووباره بمخه‌له‌تینیه‌وه.

به‌و شیوه‌یه ئیقانی ده‌وله‌مه‌ند بزنه‌که‌ی برد و ده‌ستی کرد به‌ دۆشینی و

پاش ئه‌وه‌ی که به‌شی خۆی ئالتوونی ده‌ست که‌وت، بزنه‌که‌ی له

که‌وپنکدا شارده‌وه و بزنیکی ئاسایی برده‌وه بۆ مائی ئیقانی هه‌ژار و

وتی: "نائوومی برا، زۆر سوپاس بۆ ئه‌م یارمه‌تیدانه‌ت".

ئیقانی هه‌ژاریش ده‌نکه به‌پروویه‌کی دا به‌ بزنه‌که‌ و ده‌ستی کرد به

دۆشینی و شیر به‌ گوانیدا هاته خوار و ته‌نها دلۆپیکیش زیری لینه‌هات.

ئیقانی هه‌ژار به‌ پرتاو رایکرد بۆ مائی برا ده‌وله‌مه‌نده‌که‌ی، به‌لام ئه‌و

گوئی لینه‌گرت و وتی: "من هیچ شتیك له‌و باره‌یه‌وه نازانم و هه‌مان ئه‌و

بزنه‌م بۆ که‌راندیه‌ته‌وه که‌ خۆت پیتدابووم".

ئیقانی هه‌ژاریش هیچی پینه‌کرا ده‌ستی کرده‌ گریان و که‌راپه‌وه بۆ مال.

چه‌ند رۆژ و چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک تییه‌رین، پاشان منداله‌کانی دووباره یرسی

که‌وته‌وه و حالیان په‌شیو بوو. زستان هات و دنیا به‌جاری ساردی کرد

و هیچ شتیك له‌ ماله‌که‌دا نه‌بوو که‌ بیدات به‌ منداله‌کانی. ئیقانی

هه‌ژاریش چاری ناچار بوو، رۆیشت بۆ لای برا ده‌وله‌مه‌نده‌که‌ی تاوه‌کو

رووی هه‌ندی خواردنی لیینی و وتی:

– نائوومی برا، منداله‌کانم ده‌گرین و زۆریان برسپیه، به‌لکو هه‌ندیك

ئاردم به‌ قهرز بده‌یت!

– نه‌ نام هه‌یه و نه‌ ئارد بده‌می، به‌لام هه‌ندی شۆربای که‌له‌رمی

دوینی ماوه‌ته‌وه له‌ که‌نجینه‌که‌دایه له‌ ناو گۆزه‌یه‌کدا، ده‌توانی

بیبه‌یت، له‌بیریشته‌ نه‌چیت که‌ به‌ گه‌رمی ده‌خوریت.

ئیقانی هه‌ژار گۆزه شۆرباکه‌ی هه‌لگرت و برده‌وه بۆ مال. ریگا‌که

هه‌مووی به‌سته‌له‌کی شه‌قار شه‌قار بوو، باکه‌ش گه‌ی ده‌هات و سات له

دوای سات ساردتر ده‌بوو. به‌فر و به‌سته‌له‌که‌ش که‌وته یاریکردن

له‌گه‌ل شۆربای که‌له‌رمه‌که‌دا. له‌ سه‌رتادا به‌ توپۆلایکی ته‌نکی سه‌هۆل

شۆرباکه‌ی داپۆشی، پاشان هه‌ندیك به‌فری وشکی به‌ سه‌ر سه‌هۆله‌که‌دا

کرد و به‌ برده‌وامی ئه‌م یارییه‌ی دووباره ده‌کرده‌وه تا هه‌موو شۆرباکه

به‌ستی و گۆزه‌که‌ هیچی تیدا نه‌ما تۆپه‌له‌ سه‌هۆلیك نه‌بیته له‌ بئه‌که‌یدا.

ئیقانی هه‌ژار زۆر په‌ست و نیگه‌ران بوو وتی: "ئه‌ی به‌سته‌له‌کی پیری

به‌دغه‌سال، ئه‌ی لووت سوور، روومه‌تمت ته‌زانده‌وه و قاچه‌کانیشم

به‌ستویه‌تی، تۆ بۆ خۆت گه‌مه ده‌که‌یت به‌لام مندال و خیزانمت کوڵۆل

و به‌دبه‌خت کردوه. باش بزانه ئه‌مه‌ت به‌ سه‌ره‌وه ناچیت و تۆله‌ی

خۆمت لیده‌که‌مه‌وه!"

به‌م په‌نگه ئیقانی هه‌ژار که‌وته دوای به‌سته‌له‌که‌که‌. به‌سته‌له‌ک به‌ ناو

کێلگه و ده‌شتوده‌ردا تییته‌قاند و ئیقانیش به‌دوایدا. به‌سته‌له‌ک چوو

ناو دارستانه‌که‌ و ئیقانی هه‌ژاریش به‌دوایدا. پاشان به‌سته‌له‌که‌که‌ چوو

ژیر کۆمه له به فریکی زۆره وه و ئیقانی هه ژاریش به ته نیشتییه وه وه ستا. به سته له که به سه رسورمانه وه پرسى: "بۆچی وا شوینم که وتوویت، چیت له من ده ویت؟".

ئیقانیش له وه لامدا وتی: "ئه گهر ئاره زوو ده که ییت ئه وا پیت ده لیم من گۆزه یه که شوربای که له رمی دوینیم ده برده وه بۆ منداله کانم، به لام تو ده ست کرد به گه مه کردن و هه موو شوربا که مت به ست. ئیستا چون به ده ستی به تال بگه ریمه وه لای مال و مندالم؟ نائومی برا خوانیکی ئه فسووناوی و بزنیکی لیدزیم که له جیاتی شیر زێرله گوانی ده هات، وا ئیستا تۆش شوربا که له رمه که مت خراپ کرد".

به سته له کیش وتی: "هه ر بۆ ئه وه؟ باشه که واته یارمه تیت ده دم و تووره که یه کت ده ده می به لیدان فریات ده که وئ، کاتی که ده لئی: هه ردوکتان له تووره که که وهرنه ده ره وه، ئه وه هه ردوکیان باز ده ده نه ده ره وه و کاتی بلئیت: هه ردوکتان بۆ ناو تووره که که، ئه وه هه ردوکیان ده چنه وه ناو تووره که که".

ئیقانی هه ژار سه ری سوپاس و پیزانینی بۆ به سته له که دانه واند و گه راپه وه بۆ مال. پاشان پۆیشته ژووره وه و تووره که که ی ده ره ئینا و وتی: "هه ردوکتان له تووره که که وهرنه ده ره وه" و کاتیکی زانی دوو کوته کی ئه ستوور هاتنه ده ره وه و که وتنه تیجه لدانی ئیقانی هه ژار و تیان: "ئیقانی ده وه له مه ند بیر له هیه شتیکی تر ناکاته وه پاره کۆکردنه وه نه بییت، تۆش فییره و زیره که به، ده نا ئه مجاره ش فریوت ده دات". ئه وجا ئیقانی هه ژاریان چاک چاک فه لاقه کرد و له تاوا هاواری

کرد: "هه ردوکتان بۆ ناو تووره که که". به وجۆره هه ردوو کوته که که چوونه ناو تووره که که وه و کپ و بیده نگ بوون. هه ر که ئیواره داهات ئیقانی ده وه له مه ند به هه له داوان چوو بۆ مائی براکه ی و لئی پرسى: "ئیقانی برام بۆ کوئ چوویت و چیت له گه ل خۆت هیناوه؟".

— سه ردانی به سته له کم کرد ئه ویش تووره که یه کی به دیاری پیبه خشیم، هه ر ته نها بلئ: "هه ردوکتان له تووره که که وهرنه ده ره وه" ئه وه هه ردوکیان دینه ده ره وه و هه موو کاریکت بۆ پاده په پینن.

ئه ویش ته ماح گرتی و وتی:

— ئیقانی هه ژار، ده ستم دامینت تاقه یه که رۆژ تووره که که تم به قه رز به ری، سه ربانی خانووه که م روخواوه و که س نیه بۆم چاک بکاته وه به لکو ئه وانه فریام بکه ون و یارمه تیه کم به دن.

— زۆرباشه ئیقانی ده وه له مه ند، فه رموو ئه وه تووره که که و بیبه .

به مجۆره ئیقانی ده وه له مه ند تووره که که ی برد بۆ ماله وه و ده رگا که ی کلۆم کرد و هاواری کرد: "هه ردوکتان له تووره که که وهرنه ده ره وه" و هینده ی زانی دوو کوته کی ئه ستوور ده ره په رینه ده ره وه و که وتنه لیدان و تیجه لدانی ئیقانی ده وه له مه ند و تیان: "ئه و شتانه هه مووی ملکی براکه تن، بزنه که و خوانه ئه فسووناوییه که ی بۆ بگییره وه". ئیقانی ده وه له مه ندیش رایکرد بۆ مائی براکه ی و دوو کوته که که ش به دوایدا پۆیشتن به لیدان و تیجه لدان. ئیقانی ده وه له مه ند هاواری ده کرد و ده پاراپه وه: "رزگارم بکه ئیقانی هه ژار، به لئینت

هه‌لۆ

هه‌بوو نه‌بوو جووتیارێك هه‌بوو، ژنه‌كه‌ی مرد و سێ كچی له‌ دواى خۆى به‌جیه‌یشت. پیره‌ شازاده‌ ویستی خزمه‌تكارێكى كچ به‌ كرى بگریت بۆ كاروبارى ناومال، به‌لام كچه‌ بچووكه‌كه‌ی ماریۆشكا وتی: "بابه‌، خزمه‌تكار مه‌گره‌، خۆم كاروبارى ناومال به‌پۆه‌ ده‌به‌م".

به‌و شیوه‌یه‌ ماریۆشكا ئه‌ركی به‌پۆه‌ بردنی ناومالی گرتنه‌ ئه‌ستۆ و كه‌یابانویه‌كى باشی لیده‌رچوو بوو. هیچ شتیك نه‌ما بوو كه‌ نه‌توانیت بیكات و هه‌موو كاروباریكى به‌ باشی راده‌په‌راند. باوكی ماریۆشكای زۆرخۆشده‌ویست و زۆر دلێ به‌ كچه‌كه‌ی خۆش بوو كه‌ ئه‌وه‌نده‌ زیره‌ك و ئیشكه‌ر بوو هه‌روه‌ها جوانیش بوو. له‌پاستیدا ماریۆشكا زۆر قه‌شه‌نگ و جوان بوو! به‌لام دوو خوشكه‌كه‌ی زۆر ناشیرین و دزیو بوون و هه‌رده‌م دل پر له‌ پق و كینه‌ بوون و هه‌میشه‌ ده‌موچاویان په‌نگ ده‌کرد و ئارایشتیان ده‌کرد و پیکپۆش بوون. به‌ له‌به‌رکردن و تاقیکردنه‌وه‌ی كراسی نوێ و خۆ ئارایشت كردن هه‌موو پۆژه‌كانیان به‌سه‌رده‌برد. به‌لام به‌ هیچ شتیك جوان نه‌ده‌بوون، نه‌ به‌ كراسی تازه‌ مۆدیل و نه‌ به‌ پیللوی پاژنه‌به‌رز و نه‌ به‌ شالی په‌نگاوپه‌نگ.

پۆژیکیان جووتیاره‌كه‌ بپاریدا بچیته‌ بازار و له‌ كچه‌كانی پرسى: "چیتان بۆ بکرم؟". دوو كچه‌ گه‌وره‌كه‌ له‌ وه‌لامدا وتیان: "یه‌كى شالیكمان بۆ بکړه‌ و له‌بیریشته‌ نه‌چیت گولی گه‌وره‌ی به‌ زێر نه‌خشرای له‌ سه‌ر

ده‌ده‌مى بزنه‌كه‌ و خوانه‌ ئه‌فسووناوییه‌كه‌ت بۆ بگریمه‌وه‌!". ئیقانى هه‌ژاریش هاواری كرد: "هه‌ردوكتان بۆ ناو تووره‌كه‌كه‌". ده‌سه‌بجی هه‌ردوو كوته‌كه‌كه‌ چونه‌ ناو تووره‌كه‌كه‌ و بیده‌نگ بوون. ئیقانى ده‌وله‌مه‌ندیش به‌ شهل وشه‌كه‌تى گه‌پایه‌وه‌ بۆ مال و فره‌ی پینه‌چوو خوانه‌ ئه‌فسووناوییه‌كه‌ و بزنه‌كه‌ی گه‌پانده‌وه‌ كه‌ له‌ برى شیر زێرى لیده‌دۆشى. ئیتر له‌ و پۆژه‌وه‌ ئیقانى هه‌ژار و خیزانه‌كه‌ی به‌ خۆشگوزهرانى ژيانیان برده‌ سه‌ر و تا ده‌هات ده‌وله‌مه‌ند بوون. ئه‌گه‌ر ئیستا ته‌ماشای مال‌كه‌یان بکه‌ین، ده‌بینین هه‌ر حه‌وت منداله‌كه‌ی به‌ كۆمه‌ل دانیشتیوون و نانی جوو شوربای كه‌له‌رم ده‌خۆن. كه‌وچكه‌كانیشیان په‌نگاوپه‌نگه‌ و قاب وه‌گه‌نیان دارینه‌. له‌ناو نانه‌كه‌دا كه‌ره‌ و په‌نیر به‌ سه‌ر نانه‌كه‌وه‌یه‌ و شورباكه‌ش زۆر به‌تامه‌.

بیت". به لām ماریۆشکا له جیبی خۆی وهستا و نقی نه کرد، جووتیاره که لیبی پرسى: "ئەى تۆ ئاره زووی چى ده که هیت ماریۆشکا؟"، ئەویش له وه لāmدا وتى: "باوکی خۆشه وىست، په پێکی هه لۆم بۆ بکړه". جووتیاره که چوو بۆ بازار و پاش ماوه یه که گه راپه وه شاله کانی له گه ل خۆیدا هینا بوو، به لām ههچ په رى به دهست نه که وتبوو. پاش ماوه یه کی تر دووباره بریاریدا بچیته وه بۆ بازار. له که کانی پرسى: "که چه بچوکه کانم چیتان بۆ بکړم؟". دوو که گه وه که به په رۆشه وه وه لāmیان دایه وه و تیان: "هه ریه که و جوتى پوتى زیوینمان بۆ بکړه"، به لām ماریۆشکا دووباره وتى: "باوکی خۆشه وىست، په پێکی هه لۆم بۆ بکړه". به دريژایی ئەو پۆژه جووتیاره که به ناو بازاره که دا سووراپه وه، به لām ههچى دهست نه که وت و به بئ په ر گه راپه وه بۆ ماله وه.

پاش ماوه یه کی تر جووتیاره که بریاریدا بچیته وه بۆ بازار، دوو که گه وه که ی وتیان: "هه ریه کی کراسیکی نویمان بۆ بکړه". به لām ماریۆشکا دووباره وتى: "باوکی خۆشه وىست، په پێکی هه لۆم بۆ بکړه". به دريژایی ئەو پۆژه جووتیاره که به ناو بازاردا سووراپه وه به لām ههچ په پێکی دهست نه که وت. پاشان چوو ده ره وه ی شار و له وى پیاویکی کورته بالای بینی و پى وت:

– پۆزباش باپیره!

– پۆزباش برا، ئەوه بۆ کوئ ده چیت؟

– ده گه پیمه وه بۆ گونده که ی خۆم، باپیره.

به لām ئەوه نده نیگه رانم نازانم چیبکه م، که چه بچوکه که م داواى

لیکرووم په پێکی هه لۆی بۆ بکړم، به لām دهستم نه که وتوو. – من ئەو په رهم هه یه که تۆ ده ته ویت، په پێکی زۆر جوانه، به لām له به رئه وه ی تۆ پیاویکی زۆر باشی پیتده به خشم. به م شیوه یه پیاوه پیره کورته بالاکه په ره که ی ده رهینا و دایه دهستی جووتیاره که. ئەو په ر هه روه کو هه موو په پێکی تر وابوو، بۆیه له رێگای گه رانه وه ی بۆ ماله وه، جووتیاره که بیری له وه ده کرده وه ده بیت ئەم په ر هه چ که لکیکی هه بیت بۆ ماریۆشکا. ئەو جا که گه یشته ماله وه، دیارییه کانی دایه دهست که کانی. دوو که گه وه که کراسه کانیان له به رکرد و دهستیان کرد به پیکه نین به ماریۆشکا و تیان: "تۆ زۆر گه مزه هیت، ئاده ی ئەو په ر هه بده له قژت بزانه چهند جوان ده بیت!". ماریۆشکا ههچ وه لāmى نه دانه وه و خۆی دووره په ریز ده گرت لیان. کاتیک که هه موو له خه ودا بوون، ماریۆشکا په ره که ی چه قانده زه وى و له سه رخۆ وتى: "هه لۆ خۆشه وىسته که م، وه ره بۆلام!". وه ختیکی زانی کورپکی گه نهج ده رکه وت هیند جوان و لاوچاک بوو له باسکردن نه ده هات. پیکه وه به خۆشى و شادی ئەو شه وه یان به سه ربرد و که پۆژ بووه وه خۆی کیشا به زه وىیه که دا و بوو به هه لۆ. ماریۆشکا په نه ره که ی بۆ کرده وه و هه لۆکه ش به ئاسمانى شیندا دای له شه قه ی بال. سى شه و بوو جوړه به خیره اتنى کرد و به پۆزیش ده بووه وه به هه لۆ و به ئاسمانى شیندا ده سووراپه وه و به شه ویش ده گه راپه وه لای ماریۆشکا و ده بووه وه به کوره قۆزه که. به لām له پۆژی چواره مدا،

دوو خوشکه خراپه کهی ماریۆشکا پیانزانین و ته و اووی به سه رهاته کهیان بو باوکیان گپراهه وه. باوکیشی پیی وتن: "کچه کانم باشتر وایه واز له خوشکه که تان بیئن و ناگاتان له کرده وه کانی خۆتان بیئت". ئه وانیش وتیان: "زۆرباشه، بابزانین دواتر چی رووده دات".

به و شیوهیه پیزیک چه قوی تیزیان کرده لیواری په نجه ره که وه و خۆیان شارده وه بو ئه وهی بزنانن چی رووده دات. پاش ماوه یه که هه لۆ شه و قدره که دهر که وت، به ره و په نجه ره کهی ماریۆشکا هه لفری به لام نه یوانی بجیته ژوره کهی ماریۆشکاوه و باله ته په یی پیکه وتبوو له تاو نازاردا و خوی دها به چه قۆکاندا هه تا هه موو سنگی قاز قاز بوو، به لام ماریۆشکا خه وتبوو و ناگای له هیچ شتیکی نه بوو. هه لۆ که بانگی کرد و وتی: "ئه گهر پیویستت پیم بوو ده مدۆزیته وه، به لام ئه م کاره به ئاسانی نابیت. تاوه کو سئ جووت پیلاوی ئاسن و سئ گۆچانی ئاسن و هه روه ها سئ کلاوی ئاسن نه درپینی". ماریۆشکا گوئی له م قسانه بوو به په له پاره پی و پاریکرده لای په نجه ره که، به لام هه لۆ که رویشتبوو، ته نها دلۆپه خوینه کانی به په نجه ره که وه به جیمابوون. ماریۆشکا دهستی کرد به گریان و به فرمیسه کانی دلۆپه خوینه کانی شۆرده وه. چوو بو لای باوکی و وتی: "بابه، ریم لیمه گره، با برپوم به پیی خۆمه وه، ئه گهر بمینم ئه وایه کتری ده بیننه وه، ئه گهریش نه مینم ئه وه یان شتیکی تره". جووتیاره که زۆر خه مبار بوو که باشترین

کچی لی دوور ده که ویته وه، به لام له دواییدا پیی دا که پروات. به و شیوهیه ماریۆشکا سئ جووت پیلاوی ئاسنین و سئ گۆچانی ئاسنین و سئ کلاوی ئاسنینی پهیدا کرد و به پیگه ی دوورودریژی خۆیدا رویشت بو گه پان به دواي ناره زووی دلیدا که هه لۆ که یه. له م گه شته یدا به کیلگه ی فراوان و به ناو دارستانی تاریک و چپای به رزدا پیگه ی دا له بهر. بالنده کان به ئاواز و گۆرانیی دلپفین دلپان خۆش ده کرد و گۆماوه کان ده موچاوه سپیبه که یان ده شۆرد و دارستانه تاریکه کانیش پیشوازیمان لیده کرد. هیچ که سیک نازاری ماریۆشکای نه دا، هه موو ئازه ل و درنده کانی وه ک گورگی بوو و ورچی قاوه یی و پیوی سوور پۆل پۆل ده هاتن بو لای. ماریۆشکا به رده وام بوو له سه ر رویشتن تا له کۆتاییدا پیلاوه ئاسنینه کانی و کلاوه ئاسنینه که ی دران و گۆچانه ئاسنینه که ی شکا.

پاشان ماریۆشکا گه یشته چۆله وانیه که له ناو دارستانه که دا و زنجیکی بچوکی به دیکرد که له سه ر قاچی مریشک ده سوورپاره وه. ماریۆشکا وتی: "زنجی بچووک، زنجی بچووک، پروت بکه ره من و پشت بکه ره داره کان، تکات لیده که م با بیمه ژوره وه و که میک نان بخۆم". زنجه بچووکه که ش پشتی کرده داره کان و پرووی کرده ماریۆشکا و ئه ویش چوه ژوره وه. کی بینیت باشه، بابا - یاگای جادووگه ره که جهسته ی یه کپارچه ئیسیکی په قوته ق بوو و لووتیشی وه ک دار وابوو.

بابا - یاگا چاوی به ماریۆشکا که وت و وتی: "ئای خوینی پووس!

هرگیز پېشتر نه مديبوو، به لام ئیستا له بهر ده رگا که مدا بونی ده که م، تو کییت؟ له کوپوه هاتوویت؟ بۆ کوئی ده چیت؟"

ماریوشکاش له وه لاما وتی: "دایره ی خو شه ویست، من به دوا ی هه لودا ویلم". بابا - یاگاش وتی: "کچه جوانه که م، نه وه له شوینیک ی زور دووره! ده بیت به خاکی ده ولات و ده مهمله که تدا برویت تا ده یگه یتي. شاژنی مهمله که تی ده یه م جادووگه ریکی خراپه، شه رایکی به هه لۆکه داوه و جادووی لیکردوه، له و کاته دا وایلیکردوه که ماره ی بکات. به لام من یارمه تیت ده دم نه م قاپه زیو و هیلکه زپرته ده دم ی، کاتیک گه یشته مهمله که تی ده یه م خوت بکه به خزمه تکار و بچو بۆ لای شاژن و که هه موو کاره کانت ته واو کرد، قاپه زیوه که دابنی و هیلکه زپره که ی بخه ره سه ر، هیلکه که ش خوی له سه ر ده فره که ده سوورپته وه. داوات لیده که ن که بیفروشیت، به لام مه یفروشه، به لکو داوایان لیبکه که ریگه ت بدن هه لۆ بیینیت."

ماریوشکاش سوپاسی بابا - یاگای کرد و پئی خوی گرت بهر. له دارستانه که دا تاریک داهات و نه ویش زور ترسا و نه یده توانی بجوولیت. له ناکاویکدا پشیله یه کی به دیکرد که به ره وپووی ده هات و خوی به رز کرده وه بۆ ماریوشکا و وتی: "ماریوشکا، مه ترسه له پېشته وه شتی خراپتر هه یه، به لام ده بیت به رده وام بیت له سه ر پویشتن و هه رگیز ناوړ نه ده یته وه". پشیله که خوی له قاچی خشان و له چاو ونبوو، ماریوشکاش هه ربه رده وام بوو له سه ر

پویشتن و تا زیاتر ده چوو ه ناو دارستانه که وه تاریکتر ده بوو. پاشان دووم جووته پیلای ناسنین و کلای ناسنینی دپا و گۆچانه ناسنینه که ی دووه میشی شکا. نه و جا گه یشته زنجیکی بچووک که له سه ر قاچی مریشک دروست کرابوو به په رژینیک ده وردرابوو و پرپوو له که لله سه ر. ماریوشکا وتی: "زنجی بچووک، زنجی بچووک، تکات لیده که م پشتت بکه ره داره کان و پووت بکه ره من، با بیمه ژووره وه و که میک نان بخوم".

زنجه که ش پشتی کرده داره کان و پووی کرده ماریوشکا و نه ویش چوو ه ژووره وه. له ویدا بابا - یاگای جادووگه ر دانیشتبوو که هه موو له شی ئیسک بوو و لووتیشی له دار ده چوو. بابا - یاگا ماریوشکای بینی و وتی: "نای خوینی پووس، هه رگیز له وه وپیش نه مديبوو، به لام ئیستا له بهر ده رگا که مدا بونی ده که م. تو کییت؟ له کوپوه هاتوویت؟ بۆ کوئی ده چیت؟"

نه ویش له وه لاما وتی:

- دایره به دوا ی هه لودا ویلم.
- نه ی سه ردانی خوشکه که مت کرد؟
- به لئی، دایره ی خو شه ویست.
- زورباشه، کچه جوانه که م من یارمه تیت ده دم. نه م ده رزییه زپر و چوارچپوه زیوه ت ده دم ی. ده رزییه که خوی هه موو کاریک ده کات و چنینی قه یفه ی سوور ده کات به زپر و زیو. نه وانیش تاره زوو ده که ن که پییان بفروشیت، توش مه یفروشه، به لکو داوایان

لێبکه پڕیت پێبدهن هه‌لۆ ببینیت.

ماریۆشکاش سوپاسی بابا - یاگای کرد و پۆیشت به‌پێی خۆیه‌وه. له‌ناو دارستانه‌که‌دا بوو به‌هه‌وره‌گرمه‌ و هه‌وره‌ برووسکه‌ و لووره‌لوور و که‌لله‌سه‌ره‌کانی سه‌ر په‌رژینه‌کان به‌ شیۆه‌یه‌کی سه‌یر ده‌ده‌ره‌وشانه‌وه. ماریۆشکا به‌جاری زهنده‌قی چوو و له‌ ناکاوێکدا ته‌ماشای کرد سه‌گێک به‌پاکردن به‌ره‌وپووی دیت، سه‌گه‌که‌ پێی وت: "وهو، وهو، ماریۆشکای نازیز مه‌ترسه، له‌ پێشته‌وه‌ شتی خراپتر هه‌یه، به‌لام ده‌بیت به‌رده‌وام بیت له‌ سه‌ر پۆیشتن و هه‌رگیز ناوڕ نه‌ده‌یته‌وه". سه‌گه‌که‌ ئه‌م قسانه‌ی کرد و له‌ چاو ونبوو.

ماریۆشکا به‌رده‌وام بوو له‌ سه‌ر پۆیشتن، به‌لام دارستانه‌که‌ تا ده‌هات تاریکتر ده‌بوو، دارودره‌خت و دپکودال قاجیان ده‌پووشاند و جله‌کانیان ده‌گرت. به‌لام ئه‌م هه‌ر ده‌پۆیشت و ناوپی نه‌ده‌دایه‌وه. ماوه‌یه‌کی زۆر یان که‌م پۆیشت که‌س نازانیت، تا له‌ کۆتاییدا سه‌یه‌م جووته‌ پیللوی ئاسنین و کلاوه‌ ئاسنینه‌که‌ی دراند و سه‌یه‌م گۆچانیشی شکا.

پاشان ماریۆشکا له‌ ناو دارستانه‌که‌دا گه‌یشته‌ به‌تالاییه‌ک و له‌ویدا زنجیکی بچوکی چاو کرد که‌ له‌ سه‌ر قاجی مریشک دروستکراوو و به‌ په‌رژینه‌ک ده‌وردراوو و که‌لله‌سه‌ری ئه‌سپ له‌ سه‌ر په‌رژینه‌که‌ ده‌ده‌ره‌وشانه‌وه. ماریۆشکا وتی: "زنجی بچوک، زنجی بچوک، تکات لیده‌که‌م پشتت بکه‌ره‌ داره‌کان و پووت بکه‌ره‌ من". ئه‌وجا زنجه‌که‌ پشتی کرده‌ داره‌کان و پووی کرده‌ ماریۆشکا و ئه‌ویش پۆیشته‌ ژووره‌وه. له‌ویدا بابا - یاگای جادووباز دانیشتبوو که‌ هه‌موو له‌شی هه‌ر

ئیسک بوو و لووتیشی وه‌ک دار وابوو. بابا - یاگا چاوی که‌وته‌ ماریۆشکا و بۆلاندی: "ئای خوینی پرووس! هه‌رگیز له‌وه‌وپێش نه‌مدیوو، به‌لام ئیستا له‌به‌ر ده‌رگاکه‌مدا بۆنی ده‌که‌م. تۆ کێیت، له‌ کویۆه‌ هاتوویت؟ بۆ کوی ده‌چیت؟".

ئه‌ویش له‌ وه‌لامدا وتی: "دایره‌، به‌ شوین هه‌لۆدا وئلم".

بابا - یاگاش وتی: "کچه‌ جوانه‌که‌م کاریکی ئه‌وه‌نده‌ ئاسان نیه‌ بیدۆزیته‌وه. به‌لام قه‌یناکه‌ من یارمه‌تیت ده‌ده‌م، ئه‌م ته‌شییه‌ زیڕ و زیوه‌ت ده‌ده‌می، ته‌شییه‌که‌ به‌ ده‌سته‌وه‌ بگره‌ خۆی ده‌سوورپیته‌وه‌ و داوی زیڕی لیدیته‌ ده‌ره‌وه".

ماریۆشکا وتی: "زۆر سوپاس دایره‌".

بابا - یاگاش وتی: "سوپاسه‌کانت هه‌لگره‌ بۆ دواپی، ئیستا گویم لێبگره‌. ده‌یانه‌وێت لیت بکرن، به‌لام مه‌یفروشه‌، داوایان لێبکه‌ پڕیت پێبده‌ن هه‌لۆ ببینیت".

ماریۆشکاش زۆر سوپاسی بابا - یاگای کرد و به‌ پێی خۆیدا پۆیشت. ناو دارستانه‌که‌ بوو به‌ هاتوه‌اوار و ده‌نگه‌ده‌نگ و فیکه‌فیک، کونده‌په‌پوه‌کان ده‌سوورانه‌وه‌ و مشکه‌کان له‌ کونه‌کانیان هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ و به‌ره‌وپووی ماریۆشکا پیاانکرد. له‌ ناکاوێکدا گورگیکی بۆر ده‌رکه‌وت که‌ به‌ پاکردن به‌ره‌وپووی ده‌هات و وتی: "ماریۆشکا هیچ

مه‌ترسه‌، سواری پشتم به‌ هه‌رگیز ناوڕ له‌ داوی خۆت نه‌ده‌یته‌وه". ئه‌وجا ماریۆشکا سواری پشتی گورگه‌که‌ بوو و له‌ چاوترووکانیکیا بۆیده‌رچوون. ده‌شت و سارای به‌رفراوانیان تیپه‌پاند و

له پووباره ههنگونیهکان و له پۆخهکانیان په پینهوه و به سه سه سه نه و چیاپانه دا سه ده که وتن که لووتیان له هه ور دابوو. گورگه که ماریۆشکای به سه سه پشته وه بوو و به ده وام بوو له سه سه راکردن تا گه پشته نه کۆشکیکی کریستال که ده رگا و په نجه ره کانی نه خشینرابوون.

له و کاته دا شازن خۆی له بهر په نجه ره که دا وه ستابوو ته ماشای ده ره وهی ده کرد. گورگه که وتی: "ماریۆشکا ئه وه گه پشته نه، دابه زه خواره وه و پڕۆ داوایان لێبکه له کۆشکا بته که نه خزمه تکار". ماریۆشکا دابه زی و تووره که که ی له گه ل خۆی برد و سوپاسی گورگه که ی کرد و ئه و جا چوو له ناو کۆشکه که وه بۆ لای شازن سه سه ره وت و خۆی بۆ نووشتان ده وه و پیتی وت:

– "داوای لیبووردنت لیده که م ناوت نازانم، ئاخۆ پیبووستان به کاره که ره هه یه؟"

– به لئ، پیبووستم پیه تی، ماوه یه کی زۆره به داویدا ده گه پیم، به لام ده بیته ئه و کاره که ره توانای ته شی پستن و نه خشینینی هه بیته.

– من ده توانم هه موو ئه و کارانه بکه م.

– زۆر باشه هه ر ئیستا ده سته کاربه.

به و جۆره ماریۆشکا بوو به کاره که ره و رۆژ تا ئیواره کاری ده کرد، کاتی که شه و داده هات هیلکه زپه که و قاپه زیوه که ی ده ره هینا و ده یوت: "هیلکه ی زپه له سه سه قاپی زیو بخولیره وه، هه لوی خۆشه ویستم پیشان بده". هیلکه ی زپه ده سته ده کرد به سوورانه وه له سه سه قاپه زیوه که و

پاشان له سه سه هیلکه که هه لۆکه ده ره که وت.

ماریۆشکاش ته ماشای ده کرد و لئی ورد ده بووه وه و فرمیسی هه لده پرشت و ده یوت: "هۆ هه لۆ.. هه لۆکه م، بۆچی منی هه ژارت به جیه پشته، تا به بی تو فرمیسیک برپیم؟". شازن له سه سه وه گوپی لیبوو پیتی وت:

– "ماریۆشکا ئه و هیلکه زپه و قاپه زیوه تم پیبفرۆشه".

– "نه خیر نایفرۆشم، به لام به خۆپایی ده تده می ئه گه ر پیم پیبده یته هه لۆ ببینم".

شازن بۆ ماوه یه که بیرى کرده وه و پاشان وتی: "زۆر باشه باوایته، شه و که خه وی لیکه وت ریگه ت ده ده م ببینیت".

ئه و جا که شه و داها ماریۆشکا چوو ره زوره که ی و چاوی به هه لۆکه که وت. خۆشه ویسته که ی خه وی لیکه وت بوو ئه ویش نه یده توانی به ناگای ببینته وه. ماریۆشکا هه ر ده یروانی و تیری نه ده خوارد له ته ماشا کردنی، پاشان ماچی لیه شیرینه شه کرینه کانی کرد و باوه شی پندا کرد، به لام ئه و هه ر خه وت بوو و به ناگا نه ده هات و تا رۆژ بووه ماریۆشکا نه ی توانی

خه به ری بکاته وه. به درێژایی ئه و رۆژه ماریۆشکا جه نجالی ئیش و کار بوو و له ئیواره دا چوارچیه زیوه که و ده رزیه زپه که ی ده ره هینا. له ویدا دانیشه ت و ده سته کرد به دروومان و وتی: "ده سته سه ره بچوکه که، ره نگا وره نگ به، با هه لوی خۆشه ویست شتیک هه بیته له به یانیدا ده موچاوی پیبسرپته".

شازن له سه سه وه گوپی لیبوو و پیتی وت:

– " ماریۆشكا، ئۇ چوارچىۋە زىو و دەرزییه زىپەتم پىڧىرۆشە ".
 – " نەخىر نایفرۆشم، بەلام بەخۆپایى دەتدەمى ئەگەر پىم
 پىڧىدەیت ھەلۇ ببىنم ".

شاژن بۇ ماوہیەك بىرى كرده وە وتى: " زۆرباشە، دەتوانى شەو بىت
 بۇ لای ".

كە شەو داھات ماریۆشكا چوو بۇ ژورەكەى و تەماشای كىرد ھەلۇكە
 خەوى لىكە وتبوو وتى: " ھەلۇكەم، ھەلۇ ئازا و جوانەكەم لەخە و
 ھەلسە ". بەلام ھەلۇكە وا خەوى لىكە وتبوو ماریۆشكا ھەرچەندى كىرد
 نەیتوانى بەئاگای بىڧىتتەوہ. پاشان كە پۆژ بووہوہ ماریۆشكا دەستى
 كردهوہ بە كاركىردن، سەرکە تەشبیہ زیوہكە و تەشبیہ زىپەكەى
 دەرھىنا، شاژن چاوى بەمە كەوت و داواى لى كىرد كە پىى بفرۆشیت،
 بەلام ماریۆشكا وتى: " نەخىر نایانفرۆشم، بەلام بە خۆپایى دەتدەمى
 ئەگەر پىم بدەیت ھەلۇ ببىنم ". ئەویش وتى:
 – " زۆرباشە ".

ئەوجا لە دللى خۆیدا وتى: " بەھەرشیوہیەك بىت ناتوانىت بە ئاگای
 بىڧىتت ". شەو داھات و ماریۆشكا چوو بۇ ژورەكەى بەلام دىسانەوہ
 ھەلۇ لەخەودا بوو، ماریۆشكا وتى: " ھەلۇكەم، ھەلۇ جوان و ئازاكەم،
 ھەلسە لەخە و، " بەلام ھەلۇ ھەر بەخەبەر نەدەھات. ماریۆشكا زۆرى
 ھولدا بەئاگای بھىڧىتت، سوودى نەبوو. فرەى پىڧىنەچوو پۆژ بووہوہ.
 ئەوجا دەستى كىرد بە گىيان و وتى: " ھەلۇ، ھەلۇى خۆشەوىستىم،
 ئازىزەكەم، ھەستە چاوەكانت بکەرەوہ و تەماشای ماریۆشكاى خۆت

بکە و توند بىنوسىڧىنە بە سىنگتەوہ! ". لىرەدا فرمىسكە گەرمەكانى
 ماریۆشكا كەوتنە سەر شانى ھەلۇ و سووتاندى. ھەلۇ راپەپى و
 چاوەكانى ھەلپى و ماریۆشكاى بىنى. ئەوجا باوہشى پىدا كىرد و ماچى
 كىرد: " ماریۆشكا ئەمە تۆى؟ واتە تۆ سى جووت پىلاوى ئاسن و سى
 كلوى ئاسن دراندوہ و سى گۆچانت شكاندوہ؟ چىتر مەگرى، ھەر
 ئىستا دەگەرپىڧىنەوہ بۇ مالەوہ ".

ئەوجا خۆيان ئامادە كىرد بۇ ئەوہى بگەرپىڧىنەوہ بۇ مالەوہ، بەلام شاژن
 چاوى پىيان كەوت وتەپلى كوتان ھەوالى بىئەمەكى شازادەدەى لە
 ولاتدا بلاوكىردەوہ.

بەو شىوہیە شازادە و بازىرگانەكانى ولاتەكەى ھاتن و كۆبوونەوہ و
 كۆنگرەيان بەست بۇ ئەوہى برپار بدەن كە چۆن سزای ھەلۇ بدەن.
 ھەلۇش ھەلسایە سەرپى و وتى: " بە بۆچوونى ئىوہ كامەيان ژنى
 راستەقىنەمە، ئەوہيان كە بە ھەموو دللكەوہ خۆشى دەوىم، ياخود
 ئەوہيان كە دەمفرۆشیت و فرىوم دەدات؟ ". بەلام ھەر ھەموویان لە
 سەر ئەوہ كۆك بوون كە ماریۆشكا ژنى راستەقىنەیە.

پاشان گەرپانەوہ بۇ خاك و مەملەكەتى خۆيان و لەوى ئاھەنگىكى ھىند
 گەرەيان گىپرا، كە تا ئەمپۆش لە بىر نەكراوہ. لە ئاھەنگەكەدا گوللە
 تۆپ تەقىنران و دەھۆل و زورنا جۆشیدابوو. لەو پۆژوہ ئىتر بە
 خۆشى و خۆشەوىستى ژيانىان برده سەر و سال بە سال دەولەمەندتر
 دەبوون.

خوشکه ئیلیونوشکا و برا ئیقانوشکا

هه بوو نه بوو پیاویکی پیر و ژنه که ی هه بوون، کچیکیان هه بوو ناوی ئیلیونوشکا بوو کورپه که شیان ناوی ئیقانوشکا بوو. پیره شازاده و ژنه که ی مردن و ئیلیونوشکا دهستی به کارکردن کرد و برا بچوکه که شی له گه ل خوی ده برد. ریگه یه که زور دورودریژیان له پیش بوو، هه روه ها کیلگه یه کی فراوانیش، پاش ئه وه ی ماوه یه ک به پتوه بوون، ئیقانوشکا تینویتی زوری بو هینا و وتی: "خوشکه ئیلیونوشکا، تینوومه". خوشکه که شی وتی: "برا بچوکه که م، نارام بگره، پاش که میکی تر ده گه یه بیریک".

به مجوره به رده وام پینانده کرد، خوره که ش له ئاسماندا ددره وشایه وه و ئه وانیش ئه وه نده گه رمایان بوو به جاری شکه ت بووبوون. پاشان گه یشتنه سمی مانگایه ک که پر بوو له ئاو، ئیقانوشکا وتی: "خوشکه ئیلیونوشکا ده توانم له ئاوی ناو سمه که بخومه وه؟"، خوشکه که شی وتی: "نه خیر برا بچوکه که م، نه گه ر ئه و ئاوه بخویته وه، ده بیت به گویره که". ئیقانوشکاش به قسه ی خوشکه که ی کرد و ئاوه که ی نه خوارده وه.

پاشان که میکی تر پویشتن، خوره که له ئاسماندا ئه وه نده گه رم بوو به جوریک که به ته وای دلته نگ و نیگه رانی کردبوون. پاشان گه یشتنه سمی ئه سپیک که پر بوو له ئاو، ئیقانوشکا وتی:

"خوشکه ئیلیونوشکا، ده توانم له ئاوی ناو سمه که بخومه وه؟". ئه ویش له وه لامدا وتی: "نه خیر برا بچوکه که م، نه گه ر له و ئاوه بخویته وه، ئه و ده بیت به نوما ئه سپ". ئیقانوشکا سه ری بو دانه واند و دووباره که وته پری. هه ر به رده وام بوون له سه ر پویشتن، خوره که له ئاسماندا ددره وشایه وه و هه واکه ش ئه وه نده گه رم بوو خه ریکبوو له تاوا ده خنکان. پاشان گه یشتنه سمی ئه سپیک که پر بوو له ئاو، ئیقانوشکا وتی: "خوشکه ئیلیونوشکا وا له تینواندا ده مرم، ده توانم له ئاوی ناو سمه که بخومه وه؟". ئه ویش له وه لامدا وتی: "نه خیر برا بچوکه که م، نه گه ر له و ئاوه بخویته وه ده بیت به کار". به لام ئیقانوشکا گوئی به قسه ی خوشکه که ی نه دا و که وته خوارده وه ی ئاوی ناو سمه که و ده سبه جی بوو به بزنیکی سپیی بچووک و به راکردن به ره وپووی ئیلیونوشکا هات.

ئیلیونوشکا دهستی کرد به گریان و له سه ر زه ویه که له ته نیشته کومه له کایه که وه دانیشته و بزنه بچوکه که ش به چوارده وریدا ده سووپایه وه و یاری ده کرد. له وکاته دا بازرگانیک به ویدا تیپه ری و پرسیری کرد: "کچی جوان، ئه وه بوچی ده گریته؟". ئیلیونوشکاش ته وای کیشه و گرفته کانی خویی بو گیرایه وه. بازرگانه که ش وتی: "کچی جوان، شووم پییکه، کراسی زیر و زیوت بو ده که م و با بزنه بچوکه که ش له گه ل نیمه دا بزنی".

ئیلیونوشکا بو ماوه یه ک بیرى لی کرده وه و پاشان رازیوو که شوو به بازرگانه که بکات. به مجوره هه ردوکیان پیکه وه به خۆشی ده ژیان و بزنه

بچووکیشیان له گه لّ ده ژیا و خۆرك و ئاوی له هه مان قاپی ئیلیۆنوشكادا ده خوارد.

پۆژێکیان بازرگانه که له ماله وه ده رچوو بوو، له ناکاویکدا جادووگه رێک په یدابوو، کهس نه یده زانی له کوپوه هاتوو، له ژیر په نجه ره که ی ئیلیۆنوشكادا وهستا و به نه رم و نیانی که وته تکاردن له ئیلیۆنوشكا بۆ ئه وه ی له گه لیدا بچیت بۆ پوو باره که خۆی بشوات.

ئیلیۆنوشكاش دوا ی جادووگه ره که که وت بۆ پوو باره که و هه ر که گه یشتنه ئه و ی، جادووگه ر به ردیکی به ست به ملی ئیلیۆنوشكا وه فرییدا یه ناو ئاوه که وه و ئه و جا خۆی برده شیوه ی ئیلیۆنوشكا وه که لویه له کانی له به رکرد و گه راپه وه بۆ ماله وه و کهس نه یده زانی که ئه مه ئیلیۆنوشكا نیه به لکو جادووگه ریکه . وه ختی بازرگانیش گه راپه وه بۆ ماله وه درکی پینه کرد و ته نها بزنه بچووکه که به سه رهاته که ی ده زانی. بۆیه هه میشه سه ری داخستبوو نه نانی ده خوارد و نه ئاو. به یانیان و ئیواران هه رگیز سه ر پوو باره که ی به رنه ده دا و له قه راخ ئاوه که ده وهستا و هاواری ده کرد: "خوشکه که م، خوشکه ئیلیۆنوشکای نازیزم، به مه له وانی له ئاوه که وه ره ده وه بۆ لام".

جادووگه ره که به مه ی زانی و داوای له شازاده کرد بزنه بچووک بکوژن. بازرگان زۆری پیناخۆش بوو چونکه له گه لێ راهاتبوو، به لام جادووگه ر وازی نه هینا و پیتی لیداگرت و ئه میش وتی: "باشه، تۆ سه ری بېره". ئه و جا جادووگه ر خیرا ئاگری کرده وه و مه نجه لێک ئاوی گه رم کرد و چه قو گه وره که ی تیژ کرد. بزنه بچووک زانی ده یانه ویت بیکوژن به

بازرگانه که ی وت: "با بېرۆم بۆ سه ر پوو باره که و پيش ئه وه ی که بمرم بۆ دوا جار ئاو بخۆمه وه".

بازرگانیش وتی:

– باشه بېرۆ.

بزنه بچووکیش خیرا راپکرد بۆ سه ر پوو باره که و به دامای ده گریا و ده یوت:

"خوشکه که م، خوشکه ئیلیۆنوشکای نازیزم

به مه له وانی وه ره ده ره وه بۆ لام

ئاگر ده سووتیت و مه نجه لّ ده کولیت

چه قۆکان تیژ ده کرین و

منیش ده مرم".

ئیلیۆنوشكاش له نیتو پوو باره که وه وه لامی ده دایه وه و ده یوت:

"ناوومی برا، ئیفاتوشكا برا نازیزه که م

به ردیکی گران له سه ر شانمه

پوو ه که ئاوییه کان له قاچم ئالاون

لمه زه رده کان به توندی که وتونه ته سه ر سنگم".

پاشان جادووگه ره که که وته گه ران به دوا ی بزنه که دا به لام نه یتوانی بیدۆزیته وه ئه و جا خزمه تکاریکی بانگ کرد و پیتی وت: "بېرۆ بزنه که بدۆزه ره وه و بۆم بیته". خزمه تکاره که چوو بۆ سه ر پوو باره که و پوانی بزنه بچووک هه لده به زیته وه و به که ساسییه وه هاوار ده کات و ده لیت:

"خوشکه کهم، خوشکه ئیلیونوشکای نازیزم

به مهله وانی وهره دهره وه بۆ لام

ئاگر دهسووتیت و مه نجل دهکولیت

چه قۆکان تیژ ده کرین و

منیش ده مرم."

له رووباره که شه وه دهنگی یه کیک وه لآمی ده دایه وه و ده بیوت:

"ناوومی برا، برا ئیقانوشکای نازیزم

به ردیکی گران له سهر شانمه

پوهه که ئاوییه کان له قاچم ئالاون

لمه زهرده کان به توندی که وتوونه ته سهر سنگم."

خزمه تکاره که پایکرده ماله وه و ته وای ئه وهی که بینی و بیستی بۆ

بازرگانه کهی گێرپایه وه. بازرگانیش کۆمه لئ خه لکی کۆکرده وه و چوون

بۆ سهر رووباره که و تۆرپیکی ئاوریشمیان ئاماده کرد و ئیلیونوشکایان

ده رهینایه دهره وه و به رده که یان له ملی کرده وه و له ئاوی کانیدا

شۆردیان و جلو به رگی شه و قداریان له به رکرد. ئیلیونوشکاش ژیانی به

به ردا هاته وه و له جاران جوانتر بوو.

بزنه بچوکه که ش له خۆشیدا هار بوو بوو پاشان به سئ شیوه گۆرا و

ئه وجا دووباره شیوهی ئاسایی خۆی وه رگرته وه.

جادووگه ره به دغه ساله که ش به ستره به کلکی ئه سپیکه وه و ئه سپه که له

ناو کیلگه یه کی به رفراواندا تاودرا.

ئه سپه بۆر

هه بوو نه بوو پیره میردیک سئ کورپی هه بوو، دوو کورپه گه وره کهی گه نچ

و قه شه نگ بوون و حه زیان به پۆشته و په رداخی ده کرد. به لام

بچوکه که یان، که ناوی ئیقان بوو زۆر گه مژه بوو هیچ شتیکی له وهی

ئه وانی نه بوو. زۆربهی کاتی له ماله وه به سه رده برد و له باخه که دا

داده نیشته و ته نها بۆ قارچک کۆکردنه وه له ناو دارستانه که ده چووه

دهره وه. کاتی که پیره چووه ساله وه و هه ستهی کرد و او مردن لئی

نزیکبووه ته وه، هه رسی کورپه کهی بانگ کرده لای خۆی و پئی وتن: "که

مردم، ده بیته بۆ سئ شه و بیته سهر گۆره کهم و نامم بۆ بینن بیخۆم."

پاشان پیره مرد و ناشتیان و ئه و شه وه نۆرهی کورپی گه وره بوو که

بچیت بۆ سهر گۆره کهی. به لام ته مه لئ ده کرد که بروات یان با بلین

ده ترسا بروات، له به ره ئه وه به ئیقانی گه مژه ی وت: "ئه گه ر ته نها ئه مشه و

له جیاتی من بچیت بۆ سهر گۆری باوکمان، ئه و کیکیکی هه نگوینیت بۆ

ده کرم."

ئیقان ده سه بجی رازی بوو، هه ندیک نانی برد و چوو بۆ سهر گۆره کهی

باوکی. له ته نیشته گۆره که وه دانیشته و چاوه پئی کرد بزانیته چی

پووده دات. له نیوه شه ودا زه وی قلیشا و باوکی پیری له گۆره که

پاستبووه و وتی: "ئه وه کئ لیره یه؟ ئه وه تۆی یه کهم کورم؟ پیم بلئ

بارودۆخی ولات چۆنه؟ ئاخۆ سه گه کان ده وه پرن، گورگه کان ده لوورینن و

مندال ده گرین؟"

ئىقانىش له وه لامدا وتى: "ئوه منم بابە، كۆپه كه تم. ولات خاموش و بېده نكه."

باوكه كه ئه و نانهى خوارد كه ئىقان بۆى هينابوو، ئه و جا له گۆره كه يدا پاكشايه وه. ئىقانىش گه پايه وه بۆ مال و به دم پړىگاوه قارچكى كۆده كرده وه. هر كه گه يشته ماله وه، برا گه وره كه ي لى پى پرسى:

- باوكت بينى؟

- به لى بينيم.

- ئه ي نانه كه ي كه بۆت برد خواردى؟

- به لى تا تير بوو خواردى.

پۆزى دواتر نۆره ي كۆپى دووهم هات كه بچيت بۆ سه ر گۆره كه . ئه ميش ته مه لى كرد يا خود ده ترسا له به ر ئه وه به ئىقانى وت: "ئىقان، ئه گه ر له جياتى من بچيت، ئه وا جووتيك پىلاوى ئاسنينت بۆ دروست ده كه م". ئىقانىش وتى: "زۆرباشه، من ده چم".

به م جوړه تويشه به ره يه ك نانى برد و چوو بۆ سه ر گۆپى باوكى و دانيشت چاوه پړى كرد. له نيوه شه ودا زه وييه كه بوو به دوو كه رته وه و باوكى پىرى له گۆره كه راستبووه و وتى: "ئوه كى لىره يه؟ ئه وه توى دووهم كۆپم؟ پىم بللى بارودوخى ولات چۆنه؟ سه گه كان ده وه رن؟ گورگه كان ده لوورينن يان منداله كان ده گرین؟"

ئىقانىش له وه لامدا وتى: "بابه ئه وه منم، كۆپه كه تم، هه موو شتېك بېده نك و خاموشه له ولاتدا". پاشان باوكه كه ئه و نانه ي خوارد كه

ئىقان بۆى هينابوو و ديسانه وه له گۆره كه يدا پاكشايه وه.

ئىقانىش گه پايه وه بۆ مال و به دم پړىگاوه قارچكى كۆده كرده وه. كه گه يشته وه ماله وه براى ناوه نجى لى پى پرسى: "باوكمان نانه كه ي خوارد؟". ئىقانىش له وه لامدا وتى: "به لى، تا تير بوو خواردى".

شه وى سېهه م نۆره ي ئىقان هات كه بچيت بۆ سه ر گۆره كه و به براكانى وت: "ئوه دوو شه وه من ده چم بۆ سه ر گۆپى باوكمان، ئه و جا نۆره ي ئىويه بچن و منيش له ماله وه ده مينمه وه و پشوو ده دم".

براكانى له وه لامدا وتيان: "نه خير ئىقان، ده بيت ئه مجاره شيان هه ر تۆ بړويته وه، چونكه راهاتوويت و ترست شكاه". ئىقانىش پازى بوو وتى: "زۆرباشه من ده چم". ئه و جا هه ندىك نانى برد و چوو بۆ سه ر گۆره كه، له نيوه شه ودا زه وييه كه بوو به دوو كه رته وه و باوكى پىرى له گۆره كه هاته ده ره وه و وتى: "ئوه كى لىره يه؟ ئه وه توى ئىقان، كۆپى سېهه م، پىم بللى بارودوخى ولات چۆنه؟ سه گه كان ده وه رن، گورگه كان ده لوورينن، منداله كان ده گرین؟"

ئىقانىش له وه لامدا وتى: "بابه ئىقانى كۆپتم، هه موو شتېك بېده نك و خاموشه له ولاتدا". پاشان باوكه كه نانه كه ي له ئىقان وه رگرت و خواردى و ئه و جا پىى وت: "ئىقان، تۆ ته نها كه سى كه پابه ندى فه رمانه كانم بوويت، نه ترسايت و ئه وه سى شه وه دىته سه ر گۆپم. ئىستاش بچۆره ناو كىلگه به رينه كان و هاوار بكه ئه سپه بۆر گوى بگره و فه رمان به جىيئنه، بانگت ده كه م بۆ ئه وه ي بمريت يان كار بكه يت! كاتيك كه ئه سپه كه هاته به رده ستت بچۆ ناو گوىچكه ي راستى و له

گوئچکه ی چه په وه وهره دهره وه و بهمه ده بیته کورپکی گهنج و قۆز. پاشان ئه سپه که بدهره پیش خۆت و بۆ کوئ ده چیت بچۆ."

ئیفانیش جلّه وی ئه سپه که ی گرت که باوکی پیی به خشی و وه پیش خۆی دا و سوپاسی کرد و گه رایه وه بۆ مال و به دهم ریگاوه قارچکی کۆده کرده وه. که گه یشته ماله وه براکانی لیان پرسی:

- ئیفان چاوت به باوکمان که وت؟

- به لئ چاوم پیی که وت.

- ئه ی نانه ی که بۆت برد خواردی؟

- به لئ، هه تا تییری خوارد، خواردی پاشان داوای لیکردم که چیت نه چم بۆ سهر گۆره که ی.

له م کاته دا، پاشا چاری دابوو به سهرانسهری ولاتدا که هه موو ئه و کورپه قۆز و قه شه نگانه ی ژنیان نه هیناوه، له کۆشک کۆ ببنه وه. کچی نازداری پاشاش دوانزه ریز و دوانزه ستوونی داربه رووی پیکخستبوو بۆ ئه وه ی وه ک شوینیکی بهرز له سهری دابنیشیت و ئه و که سانه ببینیت که به سواری ئه سپه کانیاں بهرز خۆ هه لده دن تا بتوانن ماچیکی لیوی کچی پاشا بکن و له پیشبرکیکه دا بیبه نه وه. هه ر که سیکیش گره وه که بباته وه ئه و پاشا کچه که ی خۆی پیشکه ش ده کات و نیوه ی مهمله که ته که ی پیده به خشیته. کاتی هه واله که به رگویی براکانی ئیفان که وت، خۆیان ئاماده کرد بچن به ختی خۆیان تا قی بکه نه وه.

بۆ ئه و کاره ش ئالیکی باشیان دا به ئه سپه کانیاں و له ته ویله کانیاں خۆیان ده ریا نه یان و پرچه لوول و ئالۆسکاوه کانیاں بۆ داده هینان.

ئیفانیش که دانیشتبوو له لای په ره وه پیی وتن: "براکانم، بمبه ن له گه ل خۆتان و ریگه م بدن منیش به ختی خۆم تا قی بکه مه وه". ئه وانیش وتیان: "تویه کی گه وچ و بلح ئه گه ر له گه لماندا بییت گالته مان پیده که ن، باشته وایه برۆیت قارچکی خۆت بچنیه ته وه له دارستانه که دا".

براکان ئه سپه کانیاں ئاماده کرد و شه بقه کانیاں له سهرکرد و دایانه غار و بۆیده رچوون و کردیانه ته پوتۆزیک چا و چاوی نه ده بینی. ئیفانیش جلّه وی ئه و ئه سپه ی گرت که باوکی پیی به خشیبوو و روویکرده کیلگه به رینه کان و ههروه کو چۆن باوکی پیی وتبوو هاواری کرد: "ئه سپه بۆر گوئ بگره و فه رمان به جییینه، بانگت ده که م بۆ ئه وه ی که بمريت یان کار بکه یته" کاتی که ئه سپه که ده رکه وت و به ره رووی ئیفان هات، زه ویی له ژیر پییدا ده له رزی و له کونه لووتیه وه گر ده ره چوو، هه ور و دووکه لیش له گوئچکه کانیه وه به رز ده بووه وه. ئه سپه که به ره رووی ئیفان هات و وتی: "داواکاریت چییه ئیفان؟"

ئیفانیش ملی ئه سپه که ی گرت و جلّه وی گرت ه ده ست و خۆی بازدا یه گوئچکه ی راستی و له گوئچکه ی چه پیه وه هاته دهره وه و بوو به کورپکی قۆز، ئه وه نده جوان بوو له رووی ئاسمان ده چوو له ده می به ره به یاندا. پاشان چوو ه سهر پشتی ئه سپه بۆر و کلکی لیته لبری و دایه غاردان و شاخ و دۆل و شیوی ته ی کرد و له چاوترووکانیکدا گه یشتنه کۆشکی پاشا.

که ئیفان گه یشته ئه وی، کۆشک زۆر قه ره بالخ بوو و جمه ی ده هات له خه لکدا. له وی دوانزه ریز و دوانزه کۆله که ی داربه رووی لیدانرابوو له

به ردهم په نجره یه کی به رزی ژووری کچی پاشادا و خویشی له وئ
دانیشتبوو.

پاشا هاته شوینکی به رز و وتی: "کئ له ناو ئیوه دا، توانی به
ئسپه کی بازیکی به رز بدات و ماچیکی لیوی کچه که م بکات، منیش
کچه که می پیشکش ده که م و نیوه می مه مله که ته که می پیده به خشم".

ئوانه می له پیشبرکیکه دا بوون یه که له دوی یه که ریگه یان گرت به ر و
قه له مبارزی به رزیان ده دا، به لام که سیان نه یان توانی بگه نه کچه و
نوشوستیان هیئا. دوو براهی ئیقانیش خوین تاقیکرده وه و به ختیان
نه یهینا.

کاتی که سهره می ئیقان هات، ئسپه کی غاردا و به رز بوونه وه و دوو
جار به به رزی داریه پوهه که به رز بووه وه. دووه م جار هاته وه و یه کجار
به رز بووه وه. یه که دهره تی تریشی ماوه و ئسپه بوور به چوارده وری
خویدا خولایه وه و کردی به ته پوتوز له و ناوه دا و گه یشته په نجره که می
کچی پاشا و ماچیکی له لیوی شیرینی کچه کرد. لیره دا کچی پاشاش
نیشانه یه کی به ناوچه وانی ئیقانه وه به جیهیشت.

خه لکه که ش ده ستیان کرد به هه را: "ئه و کوره بگرن، بیوه ستین!"
به لام ئیقان له گه ل ئسپه کهیدا له ناو هور و توزدا ونبوون و غاریاندا
به ره و کیلگه می به رین و ئیقان خوئی خسته گوئی چه پی ئسپه بوور و له
گوئی راستیه وه هاته دهر و دووباره گه رایه وه سهر شیوه می جارانی
خوئی. پاشان ئسپه بوور به سهر بهستی بازیدا و ئیقانیش گه رایه وه بو
ماله وه، به لام له سهر ریگه کهیدا وهستا و دهستی کرد به قارچک

کۆکردنه وه. که گه رایه وه بو مال ناوچه وانی به په رۆیه کی کون پیچا و
بازیدایه سهر سوپه که و وه ک جار ان لیی پالکه وت.

پاشان براکانی گه رانه وه بو مال و ده ستیان کرد به گپرانه وه می ئه وه می
که بینیبووین و وتیان: "زۆربوون ئه وانه می که هاتبوون بو
پیشبرکیکه و هه مووشیان قوز و قه شه نگ بوون، به لام یه کی که له وانه
توانی کاره که ئه نجام بدات و به ئسپه ئاگرینه که می به رز بووه وه و توانی
ماچیکی لیوی کچی پاشا بکات.

ئیقان که له سهر کورسییه ک دانیشتبوو له تهنیشتی دوو که لکیشه که وه
وتی: "له وانه یه ئه وه من بوویتم که ئیوه بینیبیتان". براکانیش به
گالته پیگردنه وه وتیان: "بیده نگ به گه وچه، تو هه ر له سهر سوپا که
دانیشه و قارچکه کانت بخو". ئه و جا ئیقان ئه و په رۆیه می له سهری خوئی
کرده وه که پیوه می پیچابوو بو ئه وه می نیشانه می کچی پاشا دهرنه که ویت
که وه که ئه لقه یه که له نیوچه وانی دابوو. هه ر له و کاته دا شه و قیقی
پرشنگدار له خانوه که وه به رز بووه وه و براکانیش زور ترسان و
ده ستیان کرد به گریان وتیان: "ئه وه چی ده که یه گه وچه؟ خانوه که
ده سووتیت".

بو رۆزی داهاتوو پاشا ئاهه نگیکی گه وره می سازکرد و خه لکیکی زوری
بانگهیشت کرد به هه ژار و ده وله مه ند و پیر و گه نجه وه. براکانی
ئیقانیش وه خوین که وتن بو ئه وه می بچه ئاهه نکه که. ئیقانیش لییان
پاراپیه وه: "توخوا له گه ل خووتان بمبه ن". ئه وانی به پیکه نینه
وله لامیاندایه وه و وتیان: "چی؟ ئه گه ر تو له گه لمان بییت خه لکی

گالته مان پیده کهن، تو هەر برۆ له سهر ئاگردانه که دانیشه و قارچکه کانت بخۆ. " براکانی ئیقان ئه سپه کانیاں تاودا و به ره و خوار پویشتن، ئیقانیش به پیاں دوايان كهوت و کاتی گه یشته کۆشکی پاشا بوخۆی له قوژبنیکدا کوروشکه ی کرد. کچه نازداری پاشا هاته ژووره وه و که و ته گه پان به سهر میوانه کاند و بو ههر یه کیکیان په رداخیک شه رابی پیشکه ش کرد و سهیری ناوچه وانی ههر هه موویانی کرد بو ئه وه ی نیشانه که ی خۆی بینیت. کاتی که هاته سهر ئیقان دلای داخوړپا و په له پهلای ده کرد، ئیقانیش په نگی هه لبرپا بو و سهر و قزیشی ئالۆسکا بو.

کچه نازداری پاشا رووی ده می تیکرد و وتی: "تۆ کی؟ له کوپوه هاتوی؟ بوچی ناوچه و انت به و په پۆ شره پیاچه وه؟". ئیقانیش له وه لآمدا وتی: "خۆم واملنکردوو و ئازارم داوه". کچی پاشاش په پۆکه ی له ناوچه وانی ئیقان کرده وه و له و کاته دا شه و قیکی پرشنگذار له کۆشکه که به رزبووه وه و کچی پاشا دهستی کرد به گریان وتی: "ئه وه نیشانه که ی منه، ئه مه یه که ده بی من شووی پیاکه م". پاشا له ئیقان هاته پیش و ته ماشایه کی کرد و وتی: "نابی کچی نازدارم، ئه مه ناتوانی بی به هاوسه ری تو، ئه مه روخساری په ش داگه پاره و که سیکی ژور لاته". ئیقانیش به پاشای وت: "ریم بده با ده موچاوم بشۆم". پاشاش پئی دا که بروات ده موچاوی بشوات. ئه و جا ئیقان چوو ده ره وه بو باخچه ی کۆشک و به پئی ئامۆزگاریی باوکی به ده نگیکی به رز هاواری

کرد: "ئه سپه بوژ گوئی بگره و فه رمان به جیبینه، بانگت ده که م بو ئه وه ی که بمریت یان کار بکه ی ت".

ئه سپه بوژیش به غاردان به ره و رووی هات و زه ویی له ژیر پیا دا ده له ریبه وه و له کونه لووتیه وه گر ده ره چوو و هه ور و دووکه ل له گوچکه کانیه وه به رزده بووه وه. خۆی بازدايه گوئی راستی و له گوئی چه پیه وه هاته ده ره وه، ئیقان بوو به و کوره گه نجه ی که ئه وه نده جوان بوو له رووی ئاسمان ده چوو له کاتی به ره به یاندا. هه موو خه لکه بانگه یشتکراوه که کاتی ئیقانیاں بینی به جارێ سه رسام بوون و واقیان و پرما. ئیتر له و کاته به دواوه ئیقان بوو به هاوسه ری کچی پاشا و زه ماوه ندیکی گه وره یان بو سازدا و هه موو به خۆش حالیه وه تیايدا به شدار بوون.

باوکه بهسته لهک

له سهروهخت و زهمانیکدا پیاویکی پیر هه بوو ژنی دووه می هینابووه و هه ریه که یان کچیکیان هه بوو. واته پیاوه پیره که کچیک له ژنه که ی پیشووی و ژنه که شی کچیکی هه بوو له میردیکی تر. هه موو که سیکیش ده زانی که خووی باوه ژن چۆنه و ئه گهر هه له بکه ییت لیتده دات و هه روه ها ئه گهر شتیکی باشیش بکه ییت هه ر لیدان ده خوویت. به لام ئه مه بۆ کچی باوه ژنه که وانیه، به لکو هه همیشه پیدای هه لده دات که کچیکی زیره که و چاوپۆشی لیده کات هه رچییه ک بیته.

کچی پیاوه که هه موو به یانییه ک زوو له خه و هه لده ستا و خزمه تی په شه و لاخی ده کرد و چیلکه و داری ده هینا بۆ ناگردانه که و ئاوی بۆ ماله وه ده هینا و ناگری ده کرده وه و ماله که شی سه رتاپا گسک ده دا و خاوینی ده کرده وه. به لام کچی باوه ژنه که هه همیشه خواردنی خووشی ده درایه و دهنگه دهنگی ده نایه وه و سه رزه نشتی کچی پیاوه که ی ده کرد.

پۆژیکیان باوه ژن بیری کرده وه که کچی پیاوه که ی بکوژیت و به میرده ی وت: "ئهم کچت له گه ل خۆت به ره، من ناتوانم به خپوی بکه م، بیبه بۆ دارستانه که و له وی به جیبیلله". پیره میرد که زانی ناتوانیت هیچ شتی که له گه ل ژنه که یدا بکات و ئیسته ره می کرده وه کچه که بپوات، به خه م و په ژاره یه کی زۆره وه ئه سپه که ی زین کرد و بانگی کچه که ی کرد و

وتی: "کچه شیرینه که م بچۆره ناو گالیسکه که وه". دنیا زۆر سارد و به فر و کپۆه بوو، باوکه که کچه که ی برد بۆ ناو دارستانیک و له وی له بن داریکی گهره دا به جیبیه شت و خووی پۆیشته. به و سارد و سه رمایه کچه له ژیر داره که دا کوروشکه ی کرده بوو. کچه که له ناکاویکدا دهنگی باوکه بهسته له کی هاته گوئی که درهخت به درهخت خشه خش و هاژه هاژی ده هات و لق و پۆپی داره کانی هینابووه هه شوکه و له رزین. باوکه بهسته له ک گه یشته ئه و داری که کچه که له بنیدا هه لکورما بوو. پیی وت: "کچه جوانه که ئه وه سه رماته؟". کچه که ش وه لامی دایه وه: "به لئ زۆرم سه رمایه". پیاوه که خه ریکبوو له سه ر داره که ده هاته خواره وه بۆ لای کچه که و دووباره لئی پرسی: "ئه وه سه رماته کچه جوانه که؟، سه رماته کچه نازداره که؟".

کچه که ش زۆر ده ترسا و به هه ناسه برکی وتی: "به لئ به لئ زۆرم سه رمایه". پیاوه که ش ورده ورده له داره که ده هاته خوار و له بهر خوویه وه هاواری ده کرد و ده بیوت: "ئه وه سه رماته کچه که؟ سه رماته کچه جوانه که؟ سه رماته کچه نازداره که؟". کچه که ش خه ریک بوو سه ر ده بوو زمانیشی به ئاسته م گوئی ده کرد به لام هه رده بیوت: "به لئ سه رمامه". پیاوه پیره که ش دهستی هینا به سه ری کچه دا و به ده سکیشه فه رووه کانی که می که گه رمی کرده وه.

هه ر له و کاته شدا باوه ژنه که خه ریکی کی که کردن بوو بۆ سازدانی ئاههنگیک و به شازاده که ی وت: "برۆ بۆ دارستانه که و کچه که ت بهینه ره وه بۆ ئه وه ی بینیزیت". پیاوه که ش پۆیشته بۆ دارستانه که و

چووه ئه و شوینیهی که کهچهکی لی به جیهیشتبوو، که گه یشته ئه وئی بینی کهچهکی دانیشتبوو پالتویه کی فهرووی له بهردابوو که له زپیر و زیو چنرابوو، له تهنیشتی شییه وه سه به ته یه کی پر له دیاریی گرانبه های لیدانرابوو.

پیاوه پیره کهش زۆر خو شحال بوو، کهچهکی خسته ناو گالیسکه که وه و سه به ته کهی خسته تهنیشتی و لیدان رۆی بو ماله وه. باوه ژنه کهش هر خه ریکی کیک دروستکردن بوو بو ئاههنگه که یان، گوئی له دهنگی سه گه خنجیله بوو هاواری ده کرد: وه، وه، کچی پیره پیاوه که دهوله مند و جوان بووه و کچی پیره ژنه کهش رهزا گران و ناشیرین. پیره ژنه کهش کیکه کهی بو سه گه کهی هه لدا و وتی: "تو هر له خو ته وه قسه مه که، پیویسته بلایی: "کچی پیره ژنه که پیشبرکیی له سه ر ده کریت و سه رکه وتوو ده بیت به لام کچی پیره پیاوه که مردوو و نه ماوه."

به لام سه گه که کیکه کهی ده خوارد و ده یوت: "وه، وه، کچی پیره پیاوه که جوان و قه شه نگ و دهوله منده، به لام کچی پیره ژنه که رهزا گران و ناشیرینه."

باوه ژنه که تا ده هات کیکي زیاتری بو سه گه که هه لده دا به لام سوودی نه بوو، ناچار دهستی کرد به لیدانی، چونکه سه گه که هر بهرده وام بوو له سه ر ئه وهی که ده یوت.

له ناکاو ده رگا گه وره که یان کرایه وه و ده رگا کانی ژوره وهش که وتنه سه رپشت و کچی پیره پیاوه که ده رکه وت به خوئی و پالتو زیو و زپیره که یه وه، له پشتی شییه وه باوکی ده رکه وت که سه به ته یه کی پیبوو

پرپوو له دیاریی گرانبه ها. باوه ژنه کهش ته ماشای ده کرد و له حه په ساویدا ده می داچه قاندبوو و به پیاوه کهی وت: "به سواریی ئه سپه که ت کهچهکی منیش بیه بو ئه و شوینیهی که کهچهکی خو تت بو برد". پیاوه کهش به ناچار ی کچی باوه ژنه کهی خسته ناو گالیسکه که یه وه و بو ئه و شوینیه رۆیشت که کهچهکی خوئی بو بردبوو، له وئی له ناو به فر و به سه ته له کدا، له زپیر داره گه وره که دا به جیهیشت و خویشی گه رایه وه بو مال.

کچی باوه ژنه که دانیشت و له سه رما چۆقهی ددانه کانی ده هات. پیاوه پیری دارستانیش له سه ر لقوپیوی داره کان دهنگی ده هات و ته ماشای کچی باوه ژنه کهی ده کرد و وتی: "کچه جوانه که سه رماته؟". کهچه کهش له وه لامدا وتی: "نه خیر، زۆر زۆرم سه رمایه". پیاوه پیره کهی دارستانیش خه ریکبوو داده به زییه خواره وه بو لای کهچه که و هر ده یوت: "کچه جوانه که سه رماته؟ سه رماته کچه نازداره که؟". کهچه کهش وتی: "نه خیر، هه موو گیانم سه ربوو، برۆ لاجۆ لیره مه مینه."

پیاوه که دابه زییه خواره وه تا گه یشته لای کهچه که هر بۆله ی ده هات و قسه کهی لی دووباره کرده وه: "سه رماته کچه جوانه که؟ سه رماته کچه نازداره که؟". کهچه کهش دهستی کرد به گریان و وتی: "نه خیر، سه رما به ستومی، ده ردم لیدای پیری دارستان، حه ز ده که م به ناخی زه ویدا بجیت". پیری دارستان زۆر تووره بوو به م قسانه ی کچی باوه ژنه که و کهچه کهش له سه رما ره قبوو وه و هر له ویدا مرد.

به ینیکی پیچوو باوه ژن به میرده کهی وت: "برۆ ئه سپه که ت زین بکه و

کچه که م بهینه ره وه به خوی و پالتو زیو و زیره که یه وه". پیاو هاش که و ته ری بو دارستان و چوو بو ئه شوینه ی که کچه که ی لی به جیه شت بوو.

سه گه خنجیله ش له ژیر میزه که دا هر هاواری ده کرد: "وهو، وهو، کچی پیاوه پیره که به م نزیکانه ئاهه نگ ده گپیت، به لام کچی باوه ژنه که له سه رما ره قبوو ته وه و مردوو".

باوه ژنه که ش پارچه نانیکی بو سه گه که هه لدا و وتی: "تو هر له خوته وه قسه مه که، پیویسته بلیت: کچی باوه ژن جوان و قه شه نگ و ده وله مهنده به لام کچی پیاوه که په زاگران و ناشیرینه". به لام سه گه که هر له سه ر قسه کانی خوی به رده وام بوو و هاواری ده کرد: "وهو، وهو، کچی باوه ژنه که سه رمای بووه و مردوو. له و کاته دا ده رگا گه وره که ی مالیان کرایه وه و ده رگای ژوو ره کانش که وتنه سه رپشت، باوه ژنه که پایکرد بو ئه وه ی کچه که ی ببینیت، به لام که ته ماشای پشتی گالیسکه که ی کرد و کچه که ی تیدا بینی داپوشراوه و مردوو، پر به هه موو دنیا ده یقیژاند و ده گریا به لام تازه کار له کار ترازابوو و قیژه و گریان دادی نه دا.

برو نازانم له کوئیه، بیگره و نازانم چیه

له سه رده م و زه مانیکی کوندا، پاشای مه له که تیک هه بوو، پیاویکی سه لتی له لاهوو بو کارکردن ناوی ئه ندریی تیره ننداز بوو. پوژیکیان تیره ننداز چوو بو پاوکردن و ئه و پوژه تا ئیواره به ناو دارستاندا ده گه را به لام هیچ ده رفه تیکی بو هه لئه که وت نیچپرک پاو بکات. ئیواره ده رنگانیک هه ستی به ماندویتی و شه که تی کرد و به ره و مال پویشته وه. له ناکاو روانی بالنده یه کی بچوک له سه ر دارک هه لئیشته وه. تیره ننداز له ویدا بیری له وه کرده وه بالنده که بگریت و بیبات بو مال وه. له بهر ئه وه تاویدایه و له سه ر داره که خستیه خواره وه و خستیه باخه لی و ملی هینایه ده ره وه. هینده ی زانی بالنده که به ده نگیکی ئاده میانه وتی: "ئه ندریی تیره ننداز تکام وایه نه مکوژیت، مه باریکه که م لی مه که ره وه، بمبه ره وه بو مال وه بو ئه وه ی بژیم و بمخه ره سه ر په نجه ره که و ئه گه ر خه وم لیکه وت شه قازله یه کم به ده ستی راست لییده و پاشان هه رچیه کت بویت بوته ده بیت".

ئه ندریی تیره نندازیش بروی به گوئیکانی خوی نه بوو، بیری کرده وه و وتی: ئه وه چیه؟ خو ئه مه له بالنده ی ئاسایی ده چیت، به لام ده نگی له ده نگی مروقه ده چیت. پاشان بالنده بچوکه که ی برده مال وه و خستیه سه ر په نجه ره که و که وته چاودیری کردنی. ورده ورده بالنده که سه ری خسته ژیر باله کانی و خه وی لیکه وت، ئه ندری یش ناموژگاری

بالنده که ی بیر نه کرد و به دهستی راستی پئیدا کیشا و بالنده که و ته سهر زهوی و بوو به شازاده ماریا، جوانترین کچیک که له پرووی ئاسمان ده چوو له ده می به ره به یاندا.

شازاده ماریا به ئه ندریی وت: "تۆ بووی به هوی گرتنم، ئیستاش به رپرست له وهی که بمپاریزیت. کاروبارت پروو له چاکه و خوشییه، بمخوازه و ده بم به هاوسه ریکی به ئه مه ک و گوی له مشتت".

شته کان وه کو خویان مایه وه و ئه ندری تیره نندازیش شازاده ماریای خواست و پیکه وه ژیانیکی خوش و کامه رانیان گوزه راند. به لام ئه ندری هه رگیز فه رمانه کانی پشتگویی نه ده خست و هه موو به یانییه ک پیش قاوه لتی کردن ده رپویشت بۆ دارستانه که و مریشکی کیوی ده گرت و ده یه ئینایه وه بۆ چیشته خانه ی مالی پاشا. کار به م شیوه یه ده رپویشت تا رپوژیکیان شازاده ماریا وتی: "ئیمه زور هه ژارین، پئویسته تۆ پاره یه ک قهرز بکه ییت و ئاوریشم بۆ بکپیت، وا هه ست ده که م به مه ژیانمان باشتر ده بیئت".

ئه ندرییش به قسه ی کرد و چوو بۆ لای هاورییه کی و قهرزی لی کرد و به و پاره یه ش ئاوریشمه که ی کپی. که گه راپیه وه بۆ مال ژنه که ی پیی وت: "ئیسنا برۆ بخواه، شه و کاتی راپیکردنی هه موو کاریکه".

ئه ندری چوو بخواه ویت و شازاده ماریاش دانیشت و ئه و شه وه تا به یانی فه رشیکی ئاوریشمی چنی و هیند جوان و نه خشین بوو که هه رگیز له جیهاندا وینه ی نه بوو.

له سهر فه رشه که وینه ی مه مله که ته که ی چنیبوو له گه ل هه موو شار و

دیتهاته کانی، درهخت و کیلگه کانی، هه موو بالنده کان له ئاسماندا، ئازده له کان له دارستاندا، ماسییه کان له ده ریادا و خوریش به سهر هه موویانه وه ده دره وشایه وه. بۆ به یانی شازاده ماریا فه رشه که ی دا به میرده که ی وتی: "بیه بۆ بازرگانه کان با بیفرۆشن، به لام خۆت نرخ ی له سهر دانه نییت، با ئه وان خویان هه رچه ندیان وت و ابیئت".

ئه ندری فه رشه که ی هه لگرت و چوو بۆ لای بازرگانه کان. له و کاته دا بازرگانیک چاوی به فه رشه که که وت و وتی: "برای باش، فه رشه که ت به چه ند؟"

ئه ندرییش وتی: "تۆ بازرگانی، خۆت نرخیکی له سهر دابنی". بازرگانه که ش فره بیری لی کرده وه به لام نه یزانی چ نرخیک بۆ فه رشه که دابنیئت، بازرگانیک له ولوه هات و یه نانیتیش به دوایدا، هه تا ده هات بازرگانه کان زۆتر ده بوون. هه ر له ویدا بوو به قه ره بالغی و ده نگه ده نگ. هه موویان ته ماشای فه رشه که یان ده کرد و لیی سه رسام بوون و که سیشیان نرخیکیان بۆ دانه ده نرا. له و کاته دا وه زیری پاشا به ویدا تیپه ری و سه ری سوپما له خربوونی ئه و هه موو عه شاماته. بۆیه له عه ره بانه که ی دابه زییه خواره وه و به ئانیشکی خه لکه کانی لادا و چوو ه ناو قه ره بالغییه که وه و وتی: "سلوتان لیبیئت بازرگانه کان، ئه وه خیره چی پوویداوه لی ره؟". ئه وانیش وتیان ناتوانین نرخیک بۆ ئه و فه رشه دابنیین. وه زیری پاشاش سه ریکی فه رشه که ی کرد و به واقورمانه وه وتی:

- راستم پی بلی تیره ننداز ئه م فه رشه سه رسامکه ره ت له کوئیوو؟

– ژنه کهم دروستی کردووہ !

– ئەی چه ندی لئ داوا دەکهیت؟

– نازانم، ژنه کهم وتی بیبه هەرچه ندیان دایتی بیده.

– ها ئەوہ دە هەزار رۆبل تیرئەنداز.

ئەندرییش پارەکهی وەرگرت و فەرشه کهی دایه دەستی و رۆیشتەوہ بۆ ماله وە. وەزیری پاشاش رۆیشتەوہ بۆ کۆشک و لەوئ فەرشه پەر نهخش و نیگاره کهی پیشانی پاشا دا. ئەویش تەماشای فەرشی کرد و سەرنجی دا وینەئە هەموو مەملەکه تەکهی لە سەر نهخشینراوہ و بەجاری حەپەسا و وتی: "ئارەزووی چی دەکهیت دەتدەمئ بەلام من ئەم فەرشەت نادمەوہ".

پاشاش هەرله ویدا بیست هەزار رۆبلی دەرھینا و دای بە وەزیر و ئەویش پارەکهی وەرگرت و بیری کردەوہ و وتی: "واچاکە من یەنانیتەر بکرم که بۆ خۆم دروستکرا بیت و باشتر بیت". پاشان سواری عەرەبانە کهی بوو و لیخویری بۆ ناوشار و چووہ مالی ئەندری تیرئەنداز و تەقەئە لە دەرگا که دا و شازادە ماریا لیئ کردەوہ. وەزیر قاچیکێ خستە سەر کهمەئ دەرگا که و قاچە کهی تریانی لەودبوی دەرگا که وە بوو. لەو کاتەدا هەموو شتیکی لەبەرچووہ وە و نەیدەزانی بۆچی چووہ و لە جوانی ئەم ژنە بەجاری ئەبلەق و سەرسام بوو.

شازادە ماریا چاوہ پئی کرد کابرا شتیک بلی بەلام نەیتوانی، ئەویش پیالیکی پیوہنا و دەرگا کهی بە رۆویدا داخست. ئەمیش بەرەو مال بووہ و هەر بیری دەکردەوہ، ئیتر لەو رۆژە بەدواوہ نان و ئاوی بۆ

نەدەخورا و خەیاڵی لای ژنە کهی تیرئەنداز بوو.

پاشا سەری سوپما بوو لەوہی که وەزیر تەواو گۆپاوە و پیاوہ کهی جارن نەماوہ، بۆیە هۆئ ئەم حالەتەئە لیپرسی. ئەویش لە وەلامدا وتی: "گەرەم، چاوم بە ژنە کهی ئەندری تیرئەنداز که وتووہ و کاریکی وای تیکردووم ناتوانم لە میشکی خۆمی دەرکەم و بیگومان جادووی لیکردووم و پەلوپۆم شکاوہ و هیچم پیئاکریت. ئەمە وای لە پاشا کرد که زۆر بە پەرۆشەوہ بیەوئ ژنە کهی تیرئەنداز ببینیت. لەبەرئەوہ جلیکی ئاسایی لەبەرکرد و بەرەو قەراخ شار بەرێکەوت، و لەوئ زنجە کهی ئەندری تیرئەندازی دۆزییەوہ و ئەوجا لە دەرگای دا و شازادە ماریا دەرگا کهی لیکردەوہ. پاشا قاچیکێ خستە سەر کهمەئ دەرگا که و قاچە کهی تریشی لەودبو دەرگا که وە بوو. هەر لەویدا وەستا و لال بوو و قسەئەکی بۆ نەکرا لە جوانی ئەو ئافرەتە.

شازادە ماریا چاوہ پئی کرد که پاشا قسە بکات بەلام پاشا هیچ قسەئەکی بۆ نەکرا و شازادەش پیالیکی پیوہنا و دەرگا کهی بەرۆویدا داخست. پاشاش بەهەمان شیوہئە وەزیر جادووی لیکرابوو، بیری کردەوہ و وتی: "باشە بۆچی من بە تەنیا برۆمەوہ، ئەو ئافرەتە جوانە بۆ ئەوہ باشە که ژنی پاشا بیت نەک ژنی تیرئەنداز."

پاشا گەراییەوہ بۆ کۆشکە کهی خۆئ و لە میشکی خۆیدا پلانی نەگریسی دادەرشت بۆ فراندنی شازادە ماریا لە میردە کهئ. بۆ ئەمەش ناردی بەدوای وەزیردا و پیئەوت: "بیری لییکەرەوہ بۆ ئەوہی تیرئەنداز دووربخەینەوہ، چونکە من دەمەوئ ژنە کهی بۆ خۆم بخوازم. ئەگەر

یارمه تیم بدهیت ئەوه له مەلک و زێر و زیو چیت دەوی پێتدە بەخشم، بەلام ئەگەر یارمه تیم نەدەیت لە ملت دەدەم. وەزیر گرفتاری دەرد و خەمیکی زۆر بوو و بەردەوام بیری دەکردەوه لەوهی که هیچ پێگەیه که نیه بۆ دوورخستنهوهی ئەندری له ژنهکهی. هه‌میشه خەم و پەژاره بەروخساریه‌وه دیاریبوو، له‌بەرئەوه چوو بۆ لای مه‌یخانه بۆ ئەوهی هەندیک مه‌ی پێکه‌وه بخۆنه‌وه و که‌میک خەمی خۆی به‌بادات.

مه‌یخانه به‌مهستی و سه‌رخۆشی پێشوازی لیکرد و وتی: "بۆچی وا خه‌مبار دیاریت وه‌زیر؟ چ کێشه‌یه‌کت هه‌یه؟ ئا پێکی مه‌یم بۆ بانگ بکه و دواچار منیش هه‌ندی ئامۆژگاریت ده‌که‌م".

وه‌زیری پاشاش پێنانی خواردنه‌وهی بۆ بانگکرد و ده‌رده‌لای خۆی بۆ کرد. پاشان مه‌یخانه وتی: "کورپی باش، دوورخستنه‌وهی ئەندری تیرنه‌نداز ئاسانه، به‌لام ئەگەر ژنه‌که‌ی زیره‌ک و وریا نه‌بیت. پێویسته ئیمه‌ بیر له‌ فراندنی ژنه‌که‌ی تیرنه‌نداز بکه‌ینه‌وه و ئەویش دووربخریته‌وه. تۆش بپۆره‌وه بۆ کۆشکی پاشا و ئامۆژگاریی بکه ئەندری تیرنه‌نداز بانگ بکات و ئەوجا تۆش فه‌رمانی پێبکه‌ بچینه‌ ئەو دنیا بۆ ئەوهی که‌ بزانی‌ت پاشای گه‌وره‌ی پێشوو به‌ چ ده‌ردیک مردووه. به‌م په‌نگه‌ ئەندری هه‌رگیز ناگه‌ریته‌وه و له‌وی ده‌مریت. وه‌زیری پاشاش زۆر سوپاسی مه‌یخانه‌ی کرد و پێشسته‌وه بۆ کۆشک و له‌وی به‌ پاشای وت: "بیرم لیکردووه‌توه که‌ چۆن رزگارمان بیت له‌ ئەندری"، ئەوجا ده‌ستی کرد به‌ گێرانه‌وه‌ی پاسپارده‌کانی مه‌یخانه. پاشاش زۆری لا په‌سه‌ند بوو و ده‌سه‌بجی ناردی به‌ شوین ئەندری تیرنه‌ندازدا.

پاشا به‌ ئەندری وت: "تۆ تا ئیستا زۆر ئەمه‌کدارانه‌ خزمه‌تی منت کردووه، ئیستا ش ده‌بی ئەرنانم بۆ بکیشیت و بچیت بۆ ئەودنیا و بزانی له‌وی باوکم چۆنه‌وه چی ده‌کات. ئەگەر ئەم فه‌رمانه‌م به‌جینه‌هینیت له‌ ملت ده‌دەم".

ئەندری به‌ نیگه‌رانی و خه‌فه‌تیکی زۆره‌وه پێشسته‌ ماله‌وه و به‌ کزی و داماوویه‌که‌وه دانیشت و سه‌ری دانه‌واند. شازاده‌ ماریا لێی پرسی بۆچی وا خه‌مباره‌؟ ئەویش فه‌رمانه‌که‌ی پاشای بۆ باس کرد. شازاده‌ ماریاش وتی: "هیچ نیه‌ بۆ وا خه‌مت لێهاتوو! ئەوه‌ کاریکی ئاسانه‌ و من چاره‌سه‌ری ده‌که‌م. هه‌لسه‌ برۆ بخه‌وه و ئەمشه‌و تا به‌یانی کاره‌که‌ت بۆ مه‌یسه‌ر ده‌که‌م".

به‌یانی که‌ ئەندری له‌خه‌وه‌ هه‌لسا شازاده‌ ماریا تووره‌که‌یه‌کی پر له‌ نان و ئەلقه‌یه‌کی ئالتوونی دایه‌ و وتی: "برۆ بۆ لای پاشا و پێی بلێ که‌وا وه‌زیره‌که‌یت له‌گه‌لت بنی‌ریت تاوه‌کو دُنیا بیت له‌وه‌ی که‌ تۆ چوویته‌ ئەو دنیا و مه‌مله‌که‌تی چواره‌مت تێپه‌راند ئیتر ئەلقه‌که‌ فری بده‌ره به‌رده‌می خۆت و پێگات پێشانده‌دات که‌ بۆ کوپوه‌ برۆیت".

ئەندری تووره‌که‌ نان و ئەلقه‌که‌ی هه‌لگرت و چوو خزمه‌تی پاشا بۆ ئەوه‌ی وه‌زیری له‌گه‌لدا بنی‌ریت. پاشاش به‌ قسه‌ی کرد و فه‌رمانی به‌ وه‌زیر کرد بکه‌وێته‌ ته‌کی. به‌مجۆره‌ هه‌ردوکیان که‌وتنه‌ری و له‌ نیوه‌ی رێگا ئەندری ئەلقه‌که‌ی هه‌لدا به‌رده‌می خۆی و دای که‌وت. به‌ ناو کێلگه‌ی پان و به‌رین و چه‌م و شیودا و به‌ سه‌ر پوویار و ده‌ریادا ده‌رۆیشته‌ و وه‌زیری پاشاش به‌دوایدا. قۆناخ به‌ قۆناخ ده‌رۆیشته‌ و

ماندوو ده بوون و تاویک پشوویمان دهدا و که میک نانیمان ده خوارد و دیسانه وه دهستیان ده کرده وه به پویشتن.

زور پویشتن یان که م که س نازانیت خوا خوی نه بیئت، به لام دارستانیکی چریان هاته ری و له شوینیکی به رزه وه بازیندایه خواره وه و نه لقه که ش هر له ویدا وه ستایه وه. نه ندری و وه زیری پاشا لایاندا پشوویه ک بدن و که میک نانیمان خوارد. له وکاته دا چیمان بینیبی باشه!؟ ته ماشایان کرد باوکی پاشا عه ره بانه یه کی قورسی پر له دار پاده کیشیت و دوو شه یتان به سهر شانی راست و چه پیه وه بوون و به قامچی دایانگرتبوه. نه ندری وتی:

– ئا ته ماشاکه بزانه نه وه باوکی کۆچکردوی پاشامان نیه!؟

– به لئ بیگومان خویه تی.

نه ندری به دهنگیکی به رز به شه یتانه کانی وت:

– به نه رکی مه زانن ریگه م بدن با که میک له گهل نه و پیاوه دا بدویم چونکه چند شتیك هه یه پئویسته له گهلیدا باسی بکه م. شه یتانه کان وتیان:

– تو پیتوایه ئیمه هیچ کاریکمان نیه چاوه ری بکه ین، یان

ده ته وی خۆمان داره کان ببه ینه وه بو ماله وه؟

– من پیاویکم له گهلدایه داره که تان بو ده باته ماله وه.

به م رهنگه شه یتانه کان چوونه سهر شانی وه زیر و نه ویش عه ره بانه که ی پاده کیشا و پاشای گه وره یان به جیهیشت. شه یتانه کان قامچیمان به راست و چه پی وه زیردا ده کیشا و نه ویش به نقه نق عه ره بانه که ی

پاده کیشا.

له م لاشه وه نه ندری پرسیری حال و گوزه رانی له پاشای گه وره ده کرد و له وه لامدا وتی: "ئای، نه ندری تیره نه نداز مه پرسه چ ژیانیکی خراپم هه یه له م دنیا یه دا. به کوره که م بلئ با هه رگیز ره فتاری ناشیرین و خراپ نه نوینیت له گهل که سدا، ده نا نه ویش به م درده ی من ده چیت و حالی خراپ ده بیئت".

دواچار شه یتانه کان له گهل وه زیردا به عه ره بانه به تاله که یان گه رانه وه و دوخاوزییان له پاشای گه وره کرد و به ره و مال بوونه وه. هه ر که گه یشتنه وه و پاشا تیره نه ندازی بینی له توورپیدا چاوی په پییه پشتی سه ری و وتی:

– چۆن گه رانه وه!؟

نه ندرییش وتی:

– باوکی کۆچکردوتم له و دنیا بینی ژیانیکی زور سهخت و خراپی هه یه و سلای بو ناردیت و وتی نه گه ر نایه ویت تووشی نه ژیا نه خراپه بیئت نه وه با له گهل که س ره فتاری خراپ نه کات.

– تو چۆن ده یسه لمینیت که له و دنیا بوویت له لای باوکم؟

نه ندری له وه لامدا وتی:

ده توانم به و قامچیا نه بیسه لمینم که شه یتانه کان له وه زیره که ی خۆتیان داوه.

لیره دا پاشا به وه زیری وت: "نه گه ر ته گیری له ناوبردن تیره نه ندازم

بو نه که یت به م شمشیره م له ملت ده ده م".

وهزیر تووشی ههمان کیشه و سه رئیشه بووه وه و پویششت بۆ لای مه یخانە . له وی له سه ر کورسییه ک دانیششت و بانگی کرد مه یی بۆ بیئن .
 ئەویش پێی وت: "چی نیگه رانی کردوویت جه نابی وهزیر؟ چی تووی خستوو ته نار هه تییه وه؟ پیکێ شه رابم بۆ بانگ بکه با هه ندی ئامۆژگاریت بکه م".

وهزیریش پیکێ شه رابی بۆ کپی و کیشه و گرفته که ی خۆیی بۆ باس کرد . مه یخانە ییش وتی: "هیچ خه مت نه بی، برپوره وه به پاشا بلێ ئەم کاره زۆر قورسه و ته نها تیر نه نداز ده توانی چاره سه ری بکات لیگه ری با به ته نیا خۆی بیکات . پێویسته بجیت بۆ نو شار پاش ئەوه ی ده مه مله که ت تیده په پینێ و له وی پشیله یه کی ده نگ زل بینیته وه".
 وهزیری پاشاش گه رایه وه بۆ کۆشک و هه رچی پێوترابوو بۆ پاشای گێرایه وه . پاشاش ده سه به جی ناردی به شوین ئەندریدا و پێی وت: "باشه، ئیستا تۆ برۆ بۆ نو شار دوا ی ده یه م مه مله که ت و له وی پشیله یه کی گوربه ی زل و ده نگه رزم بۆ بهین هه وه . ئەگه ر ئەو فه رمانه ی پیمداویت جیبه جی نه که ییت ئەوه به م شمشیرم له ملت ده ده م". ئەندری گه رایه وه بۆ مال و زۆر به کزی و بیتاقه تی دانیششت و سه ری داخست . ژنه که شی پێی وت: "چیه ئەمجاره یان پاشا چ کاریکی پێسپاردوویت جیبه جی بکه ییت؟" ئەمیش ته واوی حال و مه سه له ی بۆ گێرایه وه و شازاده ماریا وتی: "ده زانم کاره که گرانه، به لام هه یچ نیگه رانیی ناویت و چاره سه ری ده که یین، تۆ ئیستا برۆ بخه وه و تا به یانی خوا که ریمه".

ئەندری چوو خه وت و شازاده ماریاش پویششت بۆ دوکانیکی ئاسنگه ر و له وی به ئاسنگه ره که ی وت سه رقاپیک و مه قاشیک و توولیک له ئاسن و هه مان شتیش له مس و سییه میشی له ته نه که بۆ دروست بکات .

بۆ به یانیی زووی پۆزی ئاینده شازاده ماریا ئەندری له خه وه لساند و پێی وت که ئەمانه سی سه رقاپ و سی مه قاش و سی توولی ئاسن و مس و ته نه که ن، ئیستا ده هه توانیت برپویت بۆ نو شار ی دوا ی ده یه م مه مله که ت . ئاگات له خۆت بیته گه ر خه وت لیکه ویته و بیتاگا بیت ئەوا پشیله گوربه که جادوو هه که ی بۆ تۆ فریده دا، به لام ئەگه ر نه خه ویت و ئاگات له خۆت بیته هه یچ شتیک پوونادات . له وی چنگت بنوقینه و قاچه کانت راکیشه و ئەگه ر پێویستیشی کرد ئەوه له سه ر زه ویه که پاکشی به لام وریابه خه وت لینه که ویته چونکه گوربه بۆر ده تکوژیته . هه روه ها وتیشی که وا چی پی وتووو ئەوه بکات . پاشان مالئاوایی له ئەندری کرد و هیوا ی سه رکه وتنی بۆ خواست له گه شته که یدا .

ئەم گه شته به ده م ئاسانه بیگێریته وه به لام به کرده وه کاریکی گرانه . هه رچۆنیک بوو ئەندری گه یشته مه مله که تی ده یه م و له وی ده ستی کرد به ئەنجامدانی کاره که ی و وا خۆی پیشاندا که خه وی لیکه وتووو و سی سه رقاپه ئاسنه که ی خسته سه ر سه ری و هه ردوو ده ستی داخست و قاچی راکیشا و بۆخۆی له سه ر زه ویه که راکشا و ده بوو ئاگای له خۆی بیته و خه وی لینه که ویته بۆ ئەوه ی بتوانیت کاره که ی به باشی ئەنجام بدات .

کاتی گوربه بۆر ئەندری بینی به مرمه ر و ده موچاویکی شه رانگیزه وه

خۆی هه‌لدايه ته‌وقی سه‌ری و كه‌وته سه‌ر سه‌رقاپه‌كان. سه‌رقاپی یه‌كه‌می شكاند و سه‌ر قاپه مسه‌كه‌شی شكاند، پاشان گه‌یشته سه‌ر سه‌یه‌م و ئه‌ندری سوونان به‌مه‌قاشه‌كه‌گرتی و خسته‌یه سه‌ر زه‌وییه‌كه‌ و هه‌ستی به‌ قورسیی كرد. یه‌كه‌مجار به‌ توولّه ئاسنه‌كه‌ لئیدا وتوولّ شكّا، پاشان توولّه مسه‌كه‌ی لئه‌ه‌لگرت و كاتی ئه‌ویشیان بچرا ناچار بوو به‌ توولّه ته‌نه‌كه‌كه‌ لئی بدات. ئه‌م توولّه‌شیان لار بوو به‌لام نه‌شكا و به‌ ده‌وری پشيله‌كه‌دا لوبوبوو.

ئه‌ندری له‌ پشيله‌كه‌ی ده‌دا و پشيله‌هاواری ده‌كرد و ناوی قه‌شه و كچی قه‌شه و كه‌سوکاریانی ده‌هینا، به‌لام ئه‌ندری گویچكه‌كانی باده‌دان و به‌رده‌وام بوو له‌ سه‌ر لئیدانی هه‌تا گوربه‌ بۆر توانی به‌ پئوه‌ بوه‌ستیت. هه‌ر ته‌ماشای ده‌كرد و نه‌یده‌توانی به‌ جادووه‌كانی هه‌یج شتیک بكات، له‌به‌رئه‌وه‌ كه‌وته‌ پارانه‌وه‌ له‌ ئه‌ندری و وتی:

– ریگه‌م بده‌ بابرۆم كچه‌ باشه‌كه‌، هه‌رچییه‌كه‌ ده‌لئیت بۆت ده‌كه‌م.
ئه‌ندرییش وتی:

– تۆ له‌گه‌لم دئیت برۆین؟

– بۆ هه‌ر كوئیه‌كه‌ ده‌لئیت با برۆین.

ئه‌ندرییش كه‌وته‌ری بۆ مه‌مله‌كه‌ته‌كه‌ی خۆی و گوربه‌ بۆریشی له‌گه‌لّ خۆی هینا. هه‌ر كه‌ گه‌یشته‌وه‌ ئه‌وی چوو بۆ كۆشکی پاشا و پئی وت:

– هه‌رچییه‌كه‌ تۆ فه‌رمانت پیکردبووم هه‌مووم جیبه‌جی كرد، ئه‌مه‌ش پشيله‌گوربه‌كه‌یه‌ كه‌ داوات كرد.

پاشاش برۆای به‌ چاوه‌كانی خۆی نه‌كردوو به‌ پشيله‌كه‌ی وت:

– ئاگر و توورپه‌یی خۆتم پیشانده‌ گوربه‌ بۆر.

گوربه‌ بۆریش ده‌ستی كرد به‌ تیزکردنه‌وه‌ی چیرنووه‌كانی و چاوه‌كانی له‌ پاشا زیت كرده‌وه‌ و دلّ و جه‌رگی خۆی ده‌رهینا و پارچه‌ پارچه‌ی كرد. پاشا به‌جاری واقی و پرما و وتی:

– ئه‌ندری، هئیدی بكه‌ره‌وه‌.

ئه‌ندرییش گورگه‌ بۆری هئور كرده‌وه‌ و خسته‌یه ناو قه‌فه‌زه‌كه‌ی خۆیه‌وه‌ و گه‌رپایه‌وه‌ مالّ بۆ لای شازاده‌ ماریا. به‌مجۆره‌ هه‌ردوکیان پیکه‌وه‌ به‌ خۆشی ده‌ژیان، به‌لام پاشا تا ده‌هات زیاتر ژنه‌كه‌ی ئه‌ندریی ده‌چوو به‌دلدا و شه‌یدای بووبوو.

ئه‌مجاره‌ش دیسانه‌وه‌ ناردی به‌ شوین وه‌زیره‌كه‌یدا و پئی وت:

– پئویسته‌ بیر له‌ ریگه‌یه‌کی تر بکه‌یته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی پزگارمان بیّت له‌ ئه‌ندری. ئه‌گه‌ر ته‌گبیرم بۆ نه‌كه‌یت به‌م شمشیره‌م له‌ ملت ده‌دم.

ئه‌مجاره‌شیان وه‌زیره‌سه‌به‌جی چوو بۆ مه‌یخانه‌ و له‌وی كابرایی پووته‌ی بینی و پئی وت پزگارم كه‌ له‌م كیشه‌یه‌. پووته‌ش په‌رداخه‌ شه‌رابه‌كه‌ی

خسته‌ لاوه‌ و ده‌ستی هینا به‌ پشیدا و وتی: "برۆ به‌ پاشا بلّی با

ئه‌ندریی تیره‌نداز بچیت بۆ ئه‌ شوینه‌ی كه‌س نازانی له‌ كوئیه‌ و ئه‌وه‌ش له‌گه‌لّ بینیی كه‌ كه‌س نازانی چییه‌! ئه‌مه‌ش وا له‌ ئه‌ندریی تیره‌نداز ده‌كات هه‌رگیز نه‌گه‌رپه‌ته‌وه‌. راویژكاره‌كه‌ش گه‌رپایه‌وه‌ بۆ لای پاشا و وشه‌ به‌ وشه‌ی بۆ گه‌رپایه‌وه‌ و پاشاش ناردی به‌ شوین ئه‌ندرییدا و پئی وت:

– تۆ دوو فه‌رمانت بۆ جیبه‌جی كردووم و ده‌بی فه‌رمانی سه‌یه‌میشم بۆ

ئەنجام بدەیت. برۆ بۆ ئەو شوینەى كەس نازانى له كوێیه و ئەو شتەش له گەل خۆت بێنەوه كە كەس نازانى چیه!. ئەگەر تۆ ئەم فەرمانەت راپەراند خەلاتت دەكەم، ئەگەریش نەتكرد بەم شمشیرەم لە ملت دەدەم.

ئەندرى بە كەساسى گەرپاىهه بۆ مال و نوقىمى خەمىكى قوول بووبوو. شازادە ماریاش لى پرسى:

— خۆشەويستەكەم بۆچى وا خەمباريت، هيج شتىكى تريان پيوتوویت كە ئەنجامى بدەيت؟ ئەندرىيش وتى:

— ئەم روخسار و جوانییهى تۆ مالى منى ويرانكردوه، پاشا فەرمانیداوه بچم بۆ ئەو شوینەى كەس نازانى له كوێیه و ئەو شتەش بێنم كە كەس نازانىت چیه؟ شازادە ماریاش وتى:

— بەپاستى كارىكى زۆر گرانه بەلام تۆ ئىستا برۆ بخهوه، خوا كهريمه ئەمشه و تهگبىرىكى لیدهكهين.

شازادە ماریا چاوهپىي كرد تا شه و داها، ئەو جا كتيبى جادوهكهى دەرهيئا و هەمووى خویندەوه و بەشەكانى جياكردهوه، بەلام هيج شتىكى تيا نەبوو كە لەگەل فەرمانەكهى پاشادا يەكبگريتهوه. پاشان چوو دالانەكه و دەسپىكى دەرهيئا و بەرزى كردهوه و راپوهشان و لەو كاتدا هەمەجۆر بالنده و ئازەل بەرەوروى هاتن. ئەميش پيوتن:

"ئازەلەكان بۆ ناو دارستان و بالندهكانيش بۆ ئاسمان بلاوبنەوه بەلكو

بتوانن پيم بلين كە چۆن بگهينه ئەو شوینەى كەس نازانى له كوێيه و ئەو شتەى كەس نازانى چيه". بەلام ئەوان وەلاميان داىهوه: "شازادە ماریا ئيمە تواناي ئەم كارەمان نيه".

شازادە ماریا دووبارە دەسپهكهى دەرهيئاىهه و راپوهشان بالنده و ئازەلەكان ونبوون و ديار نەمان، بۆ جارى سپههەم دەسرهكهى دەرهيئا و راپوهشاندهوه دوو دىوى گهوره له بەردهميدا پەيداىيون و وتیان:

"فەرمانت بە چيه لەئوگرداين؟". شازادە ماریاش پيى وتن:

"خزمەتكارەكانم، لەگەل خۆتان بمبەن بۆ ناوهپاستى زهريا". دوو ديوهكهش شازادە ماریايان هەلگرت بۆ زهريا و لەوى له ناوهپاستى زهرياكەدا وەك دوو كۆلەكهى دريژ وەستاىيون و لە هەردوو لاره قولى شازادە ماریايان گرتبوو. هەر لەويدا ماریا دەسپهكهى دەرهيئا و راپوهشان، تەواوى ماسى و گیاندارە ئاوييهكان هاتنە بەردەمى و ئەميش پيى وتن: "ماسيهكان، گیاندارە ئاوييهكان، پەنگە ئيوه شارەزای هەموو دوورگەكان بن، ئيوه لە هەموو شوینىكى دەرپاكاندا مەلە دەكەن، پيم بلين چۆن دەپويت بۆ ئەو شوینەى كەس نازانى له كوێيه و ئەو شتەش بەدەستبيني كە كەس نازانى چيه؟" ئەوانيش وەلاميان داىهوه: نەخیر شازادە ماریا ئيمە هەرگيز ناوى شوینی وامان نەبىستوه.

شازادە ماریاش هەتا دەهات زیاتر پەست و نىگەران دەبوو چونكە هەستى دەكرد كە ناتوانن ئەو كارە ئەنجام بدن. بۆيه بە ديوهكانى وت بمبەنەوه بۆ مالهوه، ئەوانيش بردیانەوه و لەبەردەمى دەرگای مالى

خویاندا دایاننا.

بۆ به یانینی پۆزی ئاینده شازاده ماریا له خه وه لسا و خواحافیزی له ئەندری کرد له گه شته هات و نه هاته کهیدا و گولۆله یه ک خوری و خاولییه کی نه خشینراوی دایه و پیی وت: گولۆله خورییه که له پیش خۆته وه فرییده و بۆ هه شوینیک رویش توش به دوایدا برۆ و ئاگات له خۆت بییت، ئەگه خۆت یان دهموچاوت شوورد هیچ خاولییه ک به کارنه هیینی ئەم خاولییه نه بییت که من دهنده می. ئەندری مائاواپی له شازاده ماریا کرد و له دهروزهی مال چوو دهره وه و گولۆله خورییه که ی له پیش خۆیه وه هه لدا و بۆ هه شوینیک ده چوو دواي ده که وت.

گیڕانه وه ی به سه رهاته که وه ک چېرۆک کورت و ئاسانه، به لام ئەنجامدانی کاره که زۆر قورسه و کاتی زۆری ده ویت. ئەندری چه ند دوورگه و مهمله که تیکی تیپه پاند و گولۆله خورییه که له پیشیه وه هه ر ده رویشت و تا زیاتر خلد ده بۆوه بچوو کتر ده بوو و داوه کانی ده بچپان، پاشان گولۆله که هینده ی هیلکه ی مریشکیکی مایه وه و دواتر ئەونده بچوو ک بووه وه له سه ر زه وییه که به زه حمهت ده بینرا. ئەندری به ره و دارستانه که رویشت و ته ماشای کرد له پیشیه وه زنجیکی بچووکی لئییه له شیوه ی قاچه مریشکدا بوو. وتی: زنجی بچوو ک، زنجی بچوو ک، لیده که م رووبکه ره من و پشت بکه ره داره کان تکات. زنجه که ش به دهری خۆیدا سوورپایه وه و وه ستا، پاشان ئەندری چوو زووره وه و له وی بابا - یاگای جادووگه ر دانیشتبوو که هه موو له شی هه ر ئیسک بوو

و لووتی وه ک دار وابوو. بابا - یاگا که چاوی که وت به ئەندری هاواری کرد "ئای خوینی ږووس، هه رگیز له وه و پیش نه مدیوو، به لام ئیستا له به ر دهرگا که مدا بۆنی ده که م. تو کیت؟ له کوپه هاتوویت؟ بۆ کوئ ده چیت؟ به زیندوویتی ده تبرزینم و ده تخۆم، ئیسکه کانیشت وردوخاش ده که م.

ئەندرییش له وه لامدا وتی: "وه ره، وه ره بابا - یاگای پیر، تو خوا مه مخۆ، حه مامه که گه رم بکه و پاک بمشۆ ئەوسا بمخۆ". بابا - یاگاش حه مامه که ی گه رم کرد و ئەندرییش خۆی شوورد و به و خاولییه ی که ژنه که ی دابوو یه خۆی وشکرده وه.

بابا - یاگا وتی:

– چۆن ئەو خاولییه ت ده ست که وت، ئەوه ده ستچنی کچه که مه و ئەو نه خشان دوویه تی.

ئەندرییش وتی:

– کچه که ی تو ژنی منه و هه ر ئەویش ئەم خاولییه ی داومه تی.

لیره دا بابا - یاگا گه شایه وه و وتی:

– به خیرییت کوره ئازیزه که م با به باشی خزمهتت بکه م. پاشان خوانیکی چه وری بۆ پارانده وه و ئەندرییش له سه ر سفره که دانیشتوو به بیده نگی ده ستی کرد به نانخواردن و بابا - یاگاش له ته نیشتییه وه دانیشتبوو و که وته پرسیار کردنی ئەوه ی که چۆن شازاده ماریای هیناوه و ئیستا ژیان و گوزه رانیان چۆن به پیره ده چیت. ئەندرییش هه موو شتیکی له نووکه وه بۆ گیڕایه وه و ئەوه شی بۆ باس کرد چۆن

پاشا فه‌رمانی پیکردووہ بجیت بو ئه‌و شوینہی که نازانی له کوئیہ و ئه‌و شتہش به‌ده‌ستببینی که نازانی چیه و وتیشی: "ئەگەر دەتوانیت وەک داینان یارمەتیم بدە". بابا - یاگاش پیی وت: "ئۆی کورپە شیرینە که م ئه‌و شوینیکی نادیاره و تا ئیستا شوینی وام نه‌بیستووہ، به‌لام تاقه که سینک که بیزانیت پیره بۆقه که ماوه‌ی چەند سەد سالیکه له ناو ئه‌و قەوزاوانەدا دەژی. به‌لام ئیستا تو برۆ بخووه و خوا که‌ریمه تا به‌یانی هەر شتی به شتیک دەکه‌ین". ئه‌وجا ئه‌ندری چوو خەوت و بابا - یاگاش گسکه دارینە که‌ی هه‌لگرت و پیی فپی و چووہ سەر قەوزاوہ که و بانگی کرد:

- دایکه پیره که هیشتا ماویت؟

- به‌لئ ماوم رۆله.

- دەوه‌ره سەر قەوزاوہ که.

ئه‌وجا پیره بۆق هاته سەر قەوزاوہ که و بابا - یاگاش پیی وت: "ئەو شوینە‌ی نازانم له کوئیہ و ئه‌و شتە‌ی نازانم چیه بو هه‌لبینە، چیه و له کوئیہ؟"

پیره بۆقیش له وه‌لامدا وتی:

- به‌لئ دەزانم.

- زۆر باشه، وه‌ره پیم بلئ له کوئیہ، زاواکه‌میان ناردووہ بو نازانم له کوئیہ و نازانم چیه.

- زۆر چاکه، هه‌موو شتیکی پیشانده‌ده‌م، به‌لام من زۆر پیرم و ئه‌و ریگیاه‌ش زۆر دووره، با زاواکه‌ت بمخاته ناو جامیک شیري خاوتنه‌وه و

بمبات بو رووباریکی بلئسه‌دار، ئه‌و کاته منیش هه‌موو شتیکی پیدەلیم. لی‌ره‌دا بابا - یاگاش پیره بۆقی هه‌لگرت و چووہ سەر گسکه ئه‌فسووناوییه‌که‌ی و خستیه ناو جامیک شیري پاکژوه و بو سبه‌ینی به‌یانی، که ئه‌ندری له خه‌و هه‌لسا، پیی وت: "ئەمە بۆقه‌که‌یه له ناو جامه‌که‌دا، ئەسپه‌که‌ت جیبه‌یلە و بۆقه‌که‌ له ناو جامه‌که‌ ده‌ریینه و ئه‌و رینماییت ده‌کات بو کوئی برۆیت".

ئه‌ندری خۆی ئاماده کرد و جامه شیري هه‌لگرت و سواری ئه‌سپه‌که‌ی بابا - یاگا بوو. دوور یان نزیک رۆیشت که‌س نازانیت، تا دواچار گه‌یشتنه سەر رووباریکی بلئسه‌دار و له‌و کاته‌دا که به‌ سەر رووباره‌که‌دا ده‌په‌رینه‌وه هه‌چ ئازه‌لێک ده‌رنه‌که‌وت و هه‌چ بالنده‌یه‌کیش به‌ ئاسمانه‌وه نه‌بوو. ئه‌ندری له ئه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی و پیره بۆق وتی: "لاوی قه‌شه‌نگ و قۆز له ناو جامه‌که‌ ده‌رمبینه، پئویسته له‌م ئاوه‌ بپه‌رینه‌وه". ئه‌وجا ئه‌ندری پیره بۆقی له ناو جامه‌که‌ ده‌ره‌ینا و خستیه سەر زه‌وییه‌که‌ و پیره بۆق وتی:

- بچۆره سەر پشتم.

- ئاخ‌ر تو زۆر بچووی و ده‌ترسم بتپلێشینمه‌وه.

- خه‌مت نه‌بی و مه‌ترسه، خیراکه وه‌ره سەر پشتم.

ئه‌وجا ئه‌ندری چووہ سەر پشتی پیره بۆق و دانیشت، ئه‌ویش فووی کرده خۆی و هه‌لاوسا و تا ده‌هات زیاتر به‌رز ده‌بووه‌وه. دواچار ئه‌وه‌نده گه‌وره بوو که به‌ قه‌د شاخیکی لی‌هات و وتی: "تون‌د منت گرتووہ؟" ئه‌ندرییش وتی: "به‌لئ، داپیره گیان".

پىرە بۇق ئەمجارە ياش فووى كىردە خۆى و ھىندەى دارستانىك درىژ بوو. ئەوجا بە يەك بازىرە قە لە رووبارەكە پەپىيەو و ئەندىرى لە سەر پىشتى داگرت و بوو ھە بە بۇقەكەى جاران و وتى: " ئەى لاو ئەو پىگايە بگرە، لەوئىدا قوللەيەك ھەيە كە نە قوللەيە و نە كۆلىتە و نە تەويلەيە، بەلام لە ھەر يەكەيان شىتىكى تىدايە. بىرۆ ژوورەو و لە تەنىشت ئاگردانەكەو بۈستە و لەوئى ئەو شتە دەدۆزىتەو كە نازانى چىە".

ئەندىرى بەرەو قوللەكە رۆيشت و تەماشاي كىرد كوختىكى كۆنە و كوختىش نىە و ھىچ پەنجەريەكى تىدا نەبوو ھەر ھەدا لانىشى نەبوو، بەلام پەرزىنىكى بەچار دەورەو بوو. ئەمىش چوۋە ژوورەو و لە پال ئاگردانەكەدا وەستا. ھىندەى زانى دەنگە دەنگ و ژاۋە ژاۋ لە ناو دارەكانەو پەيدا بوو. پىاۋىكى رىشنى كەتە بە قەبارە گورە دەر كەوت و ھاۋارى كىرد: " چۆنى نائوومى برا زۆرم برسىمە". دەنگى زۆر ترسنۆكانە و لەر زۆك بوو. ئەوجا لەپر خوانىك لە ھەوادا دەر كەوت و گۆزەيەك شەرابى روون و بىگەردى لە سەر بوو. خوانەكە گۆشتى گۆپرەكەى برژاۋى لە سەر دانرابو لەگەل چەقۇيەكدا بۇ ئەوئە پىيى لەت بكەيت. پىاۋە پىرە رىشنىكە دانىشتە سەر گۆشتە برژاۋەكە و دەستى برد بۇ چەقۇكە بۇ ئەوئە گۆشتەكەى پى لەت بكات، ئەوجا سىرى پىدا پرژاند و تىيسوى. دواچار كەوتە پارانەو و دۇعا كىردن و پاشانىش دەستى كىردە خوارىد. كەمىكى لە گۆشتە برژاۋەكە خوارىد بەلام ھەموو گۆزە شەرابەكەى خوار دەو. لە دوايىدا بە پىرە بۇقى وت: " چۆنى برا گورەكەم ئىستا سفرەكە بەزىادكە و ھەلىبگرە". ھەر ئەم

قسەيە كىرد و لە چاۋترووكانىكدا سفرە و خوان پىچرايەو و دىار نەما وەك ئەوئەى كە ھەر لەوئىدا نەبوۋىت و ابوو. ئەندىرى چاۋەپىيى كىرد تا پىاۋە كەتە رىشنىكە رۆيشت ئەوجا لە پال ئاگردانەكە ھاتەدەرەو و بانگى كىرد: " نائوومى برا تۆزى شتەم بدەرى زۆرم برسىيە".

وشەكانى كە لە دەمى دەھاتنە دەرەو زۆر ترسنۆكانە بوو، سفرەيەك لە ھەوادا دەر كەوت و ھەموو جۆرە خوارىد و خوارىد نەوئەيەكى لە سەر دانرابو. ئەندىرى لە سەر سفرەكە دانىشت و وتى: " دانىشە نائوومى برا، با پىكەو بەخۆين و بخۆينەو". لىرەدا دەنگىك لە غەبىيەو وەلامى دايەو: " زۆر سوپاس بۇ دىسۆزىيەكەت ھاۋرى ئازىزەكەم، ئەوئە چەندىن سالە لىرە خىزمەت دەكەم، ھەرگىز شتى وام نەبىنىوئە لە كاتىكدا كە تۆ داوام لىدەكەيت لەگەلت دانىشمە سەر سفرە و خوانەكە".

ئەندىرى ھەر تەماشاي دەكرد و لە ھەپەساۋىدا دەمى داچەقاندبوو، چۈنكە لەو ناۋەدا ھىچ كەسنىكى بە چاۋ نەدەدى بەلام خوارىد نەكان لە سەر سفرە و خوانەكە لە خۆيانەو پىز دەبوون و مەى و شەراب خۆيان دەكرانە ناۋ بادەو و لە سەر مېزەكە دەجوۋلان.

ئەندىرى وتى: - رىم بدە با بتبىنم نائوومى برا.

- من كەس نامبىنىت، من ئەوئەم كە نازانى چىە!

- نائوومى برا، دەكرى خىزمەتتىك بكەيت؟

- بەلى ھەزەكەم. تۆ رىكۋىپىكتىن و ئەمەكدارتىن كەسى تا ئىستا بىنىبىتم.

پاشان که له ناخواردن بوونه وه، ئەندری وتی: "سفره که پاک بکه ره وه و له گەل من وەرە". بەم رەنگه له مال چوونه دەر و لەوی ته ماشای دەورو بهری کرد و وتی: "لیرهیت نائومی برا؟" دەنگیک وه لامیدایه وه: "به لئی لیره ترست نه بیته جیتناهیلم".

ورده ورده ئەندری چوو بۆ لای رووباره که بۆ ئەو شوینهی بۆقه که چاوه پێی ده کرد و کاتی گه شت وتی: — لای قۆز و قه شهنگ تۆ ئەوهی کهس نازانی چیت دۆزییه وه؟

— به لئی داپیره گیان.

— ده که واته وەرە سەر پشتم.

بەمجۆره ئەندری چوو سەر پشتی پیره بۆق و ئەمیش وهك جاری پیشوو فووی کرده خۆی و هه لاسا و بازه قه ی بهست و له رووباره که په رینه وه.

دواجار ئەندری زۆر سوپاسی پیره بۆقی کرد و به ره مال گه پرایه وه. پاش ماوه یه که دهنگی لینه لبری و پرسی:

— لیرهیت نائومی برا؟

— به لئی، لیره ترست نه بیته هه رگیز جیتناهیلم. ئەندری پۆیشت پۆیشت تا شه کهت و ماندوو بوو، له ناکاویکدا ره شه بایه کی توند له دارستانه که وه هه لیکرد و به سەر شار و دیهاتدا و به سەر دهریا و زه ریاکاندا هه ر نرکه و هاژهی ده هات. ئەندری زۆر ترسا و خه ریک بوو زهنده قی ده چوو و وتی: "نائومی برام ده مه وی پیشوویه که بدهم".

له پێ زریان و ره شه بایه که هه لیکرد و تا ده هات قایمتر ده بوو، ئەندری هه لدايه ناو دهریا که و شه پۆلی ئاوه که لوولیدا. له ویدا ئەندری دهورگه یه کی بینی، له ناو ئەو دهورگه یه دا کۆشنانی لیبوو بنمیچه که ی زێر و چوارده وریشی باخچه یه کی جوان و پازاوه بوو.

لیره دا نائومی برام به ئەندری وتی: "بۆ خۆت پیشوو بده و بخۆ و بخۆره وه، چاوت له سەر دهریا که بیته. سێ که شتی بازرگانان به سه ول لیدان دین، بانگه یشتیان بکه بۆ ناخواردنی ئیواره و ئاهه نگیکی شاهانه یان بۆ بگێره. ئەوانه سه روه ت و سامانیکی هیجگار زۆریان پێیه و من بگۆره ره وه به سامانه که یان و له دوایدا ده گه پیمه وه بۆ لات".

ماوه چه ند تیپه پری، زۆریان که م، کهس نازانیت خوا خۆی نه بیته. بازرگانه کان به ره و لای کۆشکه بنمیچ زێره که هاتن و باخچه جوانه که ی دهوریان بینی و زۆر لئی سه رسام بوون و وتیان: "زۆر سه یره، چه ندین جاره لیره وه تیپه ریوین و هیچ شتی کمان نه بینوه شه پۆله شینه کان نه بیته، با برۆین بزانی ئەمه چیه". به مجۆره سێ به له مه که له نگه ریان گرت و بازرگانه کانیش چوونه ژووره وه بۆ ناو ئەو کۆشکه ی که له م دهورگه یه دا دروستکرا بوو. ئەندرییش له که ناری دهریا که دا چاوه پێ بوو بۆ ئەوه ی پیشوازی له بازرگانه کان بکات و به خیره اتنی گه رمی لیکردن. بازرگانه کان تا ده هات زیاتر سه رسام ده بوون له و بنمیچه ی چون تیشکی پۆژ ده دره وشایه وه. بالنده له سه ر لقی دره خته کان ده یانخویند و ئاژهل و گیانله به ریش به و ناوه دا بلا بوو بوونه وه. بازرگانه کان وتیان:

– برای باش، پیمان بلئی کئی ئەم شوینە سەیر و سەرسامکەرەى دروستکردووه؟

ئەندری له وهلامدا وتی:

– خزمەتکارەکم، نائوومی برام، له تەنها شەویکدا دروستی کرد.

ئەوجا ئەندری فەرمووی له میوانەکان بۆ سەر خۆان و وتی: "نائوومی برام، شتیکیان بەدری بیخۆین و بیخۆینەوه". له ناکاویکدا خۆانەکه له هەوادا دەرکەوت و هەموو جۆرە خواردن و خواردنەوهیەکی له سەر بوو که دال ئارەزووی بکات. بازرگانه کانیس هەر تەماشایان دەکرد و سەرسام بووبون له هەموو ئەو شتانه و وتیان:

– کوپری باش با ئالوگۆرپیک بکهین، تۆ نائوومی خزمەتکارەکهی خۆتمان بەدری و ئیمش هەر یەکه مان شتیکی ئەفسووناویت دەتدەینی.

– زۆرباشە بزنام چیم دەدەنی؟

بازرگانی یەکه م دارعاساکەى له ژیر پالتۆکەى دەرھینا و وتی: "بتبینم دارعاسا، ئازایەتی خۆت پیشانی ئەم پیاو بەدە". هەر که بازرگان ئەمەى وت دارعاسا کهوتە زۆرانبازی و ئەندری نایە ژیر و بۆریدا و هیندەى نەمابوو له ناوی ببات.

بازرگانی دووهم تەویریکی له ژیر جیبەکهى دەرھینا و دەسکەکهى گرت. تەو دەمی دادەهینایەوه و دەیوت: تەق تۆق دەرکەوه و کهشتییەک دەرکەوت، تەق تۆق دەرکەوه و کهشتییەکی تر پەیدا دەبوو، بە خۆیان و چارۆکەیانەوه و تۆپیان له سەر دابەسترابوو و هەر یەکهشیان

تاقمیک دەریاوانی سەرك و ئازای له سەر بوو چاوه پێی فەرمان بوون. کابرای بازرگان تەورەکهى سەرەوخواڕ کرد و له چاوترووکانیکدا کهشتییەکان دیار نەمان و له چاو ونبوون.

بازرگانی سێهەمیش بلویریکی قامیشی له گیرفان دەرھینا و هەر ئەوئەندە فووی پێدا کرد سوپایەک پەیدا بوو، پیادە و سوارە، بە تۆپ و تەفەنگیانەوه. سوپا نمایشی دەکرد و تەپل و کەرەنا لێدەدرا و بەیداخ دەشەکایەوه و ئەسپ سوار غارغارینیان دەکرد. پاشان بازرگانهکه فووی کرد بەو سەری قامیشەکهدا و هیچ شتیکی لهو ناوهدا دیار نەما. ئەندری تیرئەندان وتی:

– حەزم له شتە ئەفسووناوییه کانتانە، هەرچەندە له چاو ئەوهى مندا هیچ نین بەلام ئەگەر ئارەزوو دەکەن دەیگۆرپینەوه.

هەرچەندە بازرگانهکان مشتومریان له گەل کرد بە دانەیه دوانیان بیگۆرپیتەوه بەلام ئەندری رازی نەبوو و پەلپی هەر سی شتەکهى گرت. بازرگانهکان له ناو خۆیاندا کهوتنە راپوێژ و تەگیڕ و وتیان: "ئیمە چیمان داوه له دارعاسا و تەوور و بلویریکی؟ واچاکترە له گەل نائوومی برام ئەفسووناویدا بیگۆرپینەوه و هەر کاتیکی بمانەوێت دەخۆین و دەخۆینەوه بیئەوهى هیچ کاریکی بکهین".

بەمجۆرە بازرگانهکان دارعاسا و تەوور و بلویرەکهیان دا بە ئەندری و هاواریان کرد: "نائوومی برا له گەل ئیمە دییت و بەراستیش خزمەتمان دەکەیت؟". له غەیبەوه دەنگیک وهلامیدانەوه و وتی:

"بۆچی نایەم، هەمووی هەر یەکه بۆ من خزمەتی کئی بکهەم".

بەم پەنگە بازگانەکان چوونەووە ناو کەشتییەکانیان و بە خۆشی و شادییەووە کەوتنە ئاھەنگ گێرپان و سەرگەرمی خواردن و خواردنەووە بوون و ھەر ھات و ھاواریان بوو: "بە خۆشیی سەری ئێو، ئائوومی برا ئەمەمان بۆ بیئە و ئەووەمان بۆ بەرە!" ئەووەندەیان خواردەووە تا خەویان لیکەوت و لە شوینی خۆیاندا لاروپال کەوتن.

ئەندریی تیرئەندارێش خۆی بە تاقی تەنھا لە کۆشکە کەدا کرووشکە ی کردبوو و لە بەر خۆیەووە دەیوت:

– داماو خۆم، ئاخۆ ئیستا خزمەتکارە دلسۆزە کەم ئائوومی برا لە کوئ بیئ؟

ئەویش وەلامی دایەووە:

– ئەووە تام لێرەم فەرمانت بەچیە؟

ئەندری لە خۆشییاندا نەیدەزانی چیپکات و وتی: "ئازیزم ئائوومی برام حەز دەکەم بمبەیتە مائەووە بۆ لای ھاوسەرە کەم".

ھەر وەکو جاری پێشوو پەشەبا و زریان ھەلێکرد و لە گەل خۆی لوولیدا و ھەلێگرت و لە ولاتی خۆی دایبەزاند. لەم کاتەدا بازگانەکان خەو بەریدان و ھەستیان بە نەخۆشی و تینویتی دەکرد و ھاواریان دەکرد "ئائوومی برا کەمێک خواردن و خواردنەووەمان بۆ بیئە با بیخۆینەووە".

ئەوان تا دەھات بە دەنگی بەرز ھاواریان دەکرد، بەلام ھیچ وەلامیکیان نەھاتە گوئ. ئەوجا کە تەماشایان کرد کۆشکە کە ی دیارنەماووە و لە شەپۆلیکی شین بەولاووە ھیچ شتێک نەمابوو. بازگانەکان زۆر پەست بوون و وتیان "تۆ تەماشای ئەم پیاوخراپە چ ساختە و فیلیکی

لێکردین!" بەلام ھیچ دەسەلاتیکیان نەبوو ئەووە نەبی کە سواری کەشتییەکانیان ببن و بۆی دەرچن.

ھەر لە و سەرۆبەندەدا ئەندریی تیرئەنداز بەرەو مائەووە فەری و لە نزیک زنجە کە یەووە دابەزی و تەماشای کرد مال لە شوینی خۆی نەماووە تەنھا دوو کەلکیشیکی رەش نەبیئ. ئەمیش سەری ھەلپری و بەرەو چۆلایی دەریا شینە کە پۆیشت و پوانی بالندە یە ک بە سەر دەریاکەووە دیت و دەچیت، لەناکاو خۆی کیشا بە زەویدا و بوووە بە شازادە ماریای جوان و قەشەنگ. بەم جۆرە ھەردوکیان بە یەکتەر شاد و شوکر بوونەووە و ھەر یە کە یان دەستی کرد بە گێرپانەووە ی بەسەرھاتی خۆی.

شازادە ماریا وتی:

"ھەر کە تۆ پۆیشتی منیش بووم بە کۆتیریک و کەوتمە فەری، سئ جار پاشا ناردی بە شوینمدا بەلام نەیان دۆزیمەووە و مائە کە یان سووتاندین".

ئەندریییش ھاواری کرد:

"ئائوومی برا دەتوانیت کۆشنانمان بۆ درووست بکەیت لە سەر دەریا شینە کە؟".

ئەویش وتی: "بۆ نا، لە چاوترووکانیکدا بۆتانی دروست دەکەم".

جا ھەر واش بوو، پێش ئەووە ی کە ئەوان سەیری دەورپوشتی خۆیان بکەن کۆشکە کە دروستکرا، کە کۆشکیکی زۆر گەورە بوو، لە کۆشکی پاشا گەورە تر بوو. باخیکی گەورە و خۆشی تیدا بوو بولبول لە سەر چلی دارەکان دەیانخویند و ئازەل و گیاندار ی زۆری تیدابوو و بە جاری

سەرسام دەبوویت لە جوانییەکی.

ئەندریی تیرئەنداز و شازادە ماریا چوونە ناو کۆشکەکەو و لە بەردەم کۆشکەکەدا دانیشتن و دەستیان کرد بە قسە کردن و چاویان بریووو یەکتەری و ھەردوکیان پیکەو بە خۆشیی دەژیان و ھەقیان بە سەر کەسەو نەبوو.

پۆژتیکیان پاشا بۆ پراوکردن چوو دەروو و پوانی کۆشکێک لە سەر دەریایەک دروستکراو و پێشتر لەویدا نەبوو. ئەمیش بە سەرسوڕمانیکەو وتی: "ئەو چ چاوانە ترسیک ئەم کۆشکەکی دروستکردوو بە بێ رەزامەندی من؟"

ئەوجا پاشا دەستوپێوھەندی نارد بزانی ئەمە کییە و کاتی گەپانەو و تیان ئەندریی تیرئەنداز کۆشکەکی دروستکردوو و خۆی و شازادە ماریای تیدا دەژین.

پاشا لە تووپییدا چاوی پەپییە پشستی سەری و ئاگری دەکردەو. پاشان ناردی بە شوین ئەندریدا بۆ ئەوھە بزانیت بۆچی فەرمانەکی بەجینەھیناوە. ئەمەش وای لە پاشا کرد کە زیاتر پەست و تووپی بیت و فەرمانی دا لەشکرەکی بەرھەرووی دەریاکە برۆن و کۆشکەکە بە تۆپ و پیران بکەن و شازادە ماریا و ئەندری بکوژن.

کاتی ئەندری تەماشای کرد و لەشکر و سوپای پاشا بە نیازن ھێرشی بکەنە سەر، دەسبەجی تەورەکی دەرهینا و دەسکەکی گرت و پایوھشان و کەشتی لە دەوای کەشتی پەیدا بوون تا ژمارەیان گەیشتە سەد دانە بە خۆیان و چەک و جەخانە و تۆپ و جەنگاوەریانەو.

پاشان ئەندری بپوێرەکی دەرهینا و فووی پێداکرد و ئەو ناوھ یەکپارچە بوو بە لەشکر و سەرباز بە خۆیان و ئالا و چەکیانەو. لەشکری پیادەکی ئەندری بەرانبەریان لە لەشکری پاشا گرت و بەشەرھاتن و تیکیاننشان. ئەسپ سوارەکانیشی ھەلیانکوتا غار و دەوریان دان و چەندینیان لێ بەدیل گرتن. دواجار لەشکری پاشا شکستی ھینا و پاشەکشەکی کرد. کە پاشاش بینی و لەشکرەکی ھەلدی تۆر تۆرە بوو و پێشی لێگرتن.

لێرەدا ئەندری دارعاساکەکی دەرهینا و فەرمانی داوە و ئەویش بە ھەلبەز و داہەز کەوتە ویزەکی پاشا و ھیندەکی کوتا تا شکەتی کرد و دواجار کوشتی. بەم جوورە شەرپ کۆتایی ھات و پاشان خەلکەکە پۆل پۆل دەھاتن و داویان لە ئەندری دەکرد بچیتە سەر تەختی پاشایی.

بەم شیوھە ئەندری رەزامەندی دەربەری لە سەر داواکاریی خەلکەکە و ئاھەنگیک ھیند گەرەیان پیکخست کە لە جیھاندا وینەکی نەبوو. ئەوجا پیکەو لەگەڵ شازادە ماریادا فەرمانزەواییان دەکرد و بە خۆشی و کامەرانی ژیانان بردە سەر.

کچه وردیله و قولنگه کان

له پۆژگارگی کوندا جووتیاریک له گه ل ژنه که ی و کوپ و کچیگی بچوکیدا ده ژیان. پۆژگیان دایکه که به کچه که ی وت: "کچه که م، ئیمه ده پۆین بۆ ئیش، تۆش ئاگات له برا بچوکه که ت بیت و ئاقلانه مه یه له براههت بپواته دهره وه. منیش که هاتمه وه دیارییه کی جوانت بۆ دینم".

پاشان دایکه و باوکه لیاندا پۆیشتن و کچه که ش وه ک هیچی پینه و ترا بیت برا بچوکه که ی له سه زه وییه که له ژیر په نجه ره که دا نازدار و خۆیشی چوو دهره وه بۆ یاری کردن له گه ل هاوریکانیدا و هموو شتیکی له بیر کرد. له ناکاو یکدا پۆله قولنگیک که به ئاسمانی پاسه ریاندا ده فرین نیشنه وه و برا بچوکیان خسته سه ر بالی خۆیان و بردیان به ئاسماندا.

کچه بچوکیش هاته ماله وه و سه یری کرد که س دیار نیه و براهه کی لیینه ماوه و پۆیشته وه. کچه که هات و پۆیشته به لام له هیچ شوینیک نه یدۆزییه وه. دهستی کرد به بانگ کردن و گریان و هه نسکدان، چونکه دهیزانی که دایک و باوکی له سه ر ئه م که مته رخه مییه ی لییده دن. به لام برا بچوکه هیچ سؤراخیکی نه بوو.

ئه وجا کچه پۆیشته دهره وه بۆ ناو کیلگه و مه زراکان و هیچ شتیکی نه بیینی ته نها چه ند قولنگیک نه بیت که به ئاسماندا و به سه ر دارستانه که دا ده فرین و زانی که ئه و شته ی به سه ر پشتیانه وه یه

براکه یه تی. واش باوه لای خه لک که قولنگه بالنده ی به دپه فتارن و مندالی بچوکه ده فرین. کچه به هه له داوان و به پاکردن که وته شوین پۆله قولنگه که تا گه یشته ته نووریک و هاواری کرد "ته نوور، ته نوور ئه وه پۆله قولنگه که به ره و کوئ فرین؟" ته نووریش له وه لامدا وتی: "تۆ دانه یه که له م کولیچانه ی من بخۆ که له ئاردی گال دروستم کردوون، جا پیت ده لیم بۆ کوئ فرین". کچه که ش وتی: "چی من کولیچه ی گال بخۆم؟ من له مالی خۆمان ئه و کولیچه یه ش ناخۆم که له ئاردی گه نم دروستی ده که یین!".

له به ره ئه وه ته نووره که هیچ شتیکی به کچه که نه وت و ناچار ئه میش که وته وه پاکردن و ماوه یه کی دوور پۆیشته و توشی دارسیویک بوو پیی وت: "دارسیوه که، دارسیوه که پییم بلئ پۆله قولنگه که به ره و کوپوه فرین؟". دارسیویش وتی: "یه نان له و سیوه کتویانهم بخۆ ئه وجا پیت ده لیم بۆ کوپوه فرین". کچه که ش وتی: "چی! من له ماله وه ته نانه ت سیوی باخه که ی خۆشمان ناخۆم". له به ره ئه وه دارسیوه که ش هیچی به کچه که نه وت.

کچه دیسانه وه به پاکردن هه پیی لیکرد و پۆیشته پۆیشته تا گه یشته پووباری شیر ی لیوار هه لئا. کچه پووی تیکرد و وتی: "پووباری شیر ی لیوار هه لئا پییم بلئ پۆله قولنگه که به ره و کوپوه فرین؟" ئه ویش وتی: "که میک له شیر و هه لئا که م بخۆ پیت ده لیم بۆ کوپوه فریوه".

کچه ش له وه لامدا وتی: "چی! ئیمه له مالی خۆمان ته نانه ت هه لئا له گه ل کریمیش ناخۆین". به مجۆره پووباری شیریش هیچی پینه وت.

کچه وردیله ماوه به کی زور به ناو کیلگه و دارستاندا رایکرد تا پوژی لی
 ئاوابوو و تاریک داهات و چاری نه ما له وه زیاتر که بگه ریته وه بو مال. له
 ناکاویکدا چی بینی؟ زنجیکی قه شه ننگ و جوان که به چواردهوری خویدا
 ده خولایه وه بیئه وه هیچ ده نگیکی لیوه بیت.

زنجه که یه که په نجره ی تیدا بوو، له ناویدا بابا - یاگای جادو و گهر
 دانیشتبوو په تکی ده رست، برا بچو و که که شی له سه سه کۆکه
 دانیشتبوو یاریی به چند سیویکی زیوین ده کرد. کچه وردیله ش چووه
 ژوره وه و وتی: "ئیواره ت باش داپیره". نه ویش له وه لامدا وتی:
 "ئیواره ت باش کیژوله نه شمیلانه که، چی توی گه یاندووه ته ئیره؟"
 کچه ش وتی: "به ناو کیلگه و دره خته کاندایا به دریزایی پوژ به پییان
 هاتووم، به سه زونگاو و زه لکاو کاندایا گیانم ته پ بووه و نه گهر ده کری
 که میک گهرم بکه یته وه".

نه ویش وتی: "دانیسه و په تک بریسه".

نه وجا بابا - یاگا ته شییه کی دایه دهستی کچه وردیله و خوی چووه
 ده ره وه، کچه وردیله ش بو خوی دانیشت و دهستی کرده ته شی رستن.
 له ناکا و مشنان له ژیر ئاگردانه که وه هاته دهر و پیی وت: "کیژه
 جوانه که، کیژه جوانه که هندی شوریام بده ری جا منیش چند پازیکت
 بو دهر کیتم. کچه ش هندی شوربای دایه و مشکه که پیی وت: "بابا -
 یاگا چووه ته دهر وه ئاگر بکاته وه بو نه وه ی توی تیدا بییشینیت و
 بتبرینیت و پاشان بتخوا و ئیسک و پرووسکیشت داکرمینیت".

کچه به جاری زنده قی چوو و نه یده زانی چیبکات، به لام مشکه که

جه ختی لیکرد و وتی: "په له بکه برا بچو و که که ته هه لبره و پراکه منیش
 ته شییه که ت بو دهر پیسم".

کیژه خنجیله له ترسا خه ریکبوو زاره تره ک بیت و له تاوا که وته گریان و
 هه نسکدان. به لام مشکه له سه سه که ی ریشیت و وتی: "خیرا که برا
 خنجیله که ت ببه و پراکه، من له جیاتی تو په تکه که دهر پیسم". به مجوره
 کچه بچو و ک باوه شی کرد به برا خنجیله که یدا و رایکرد.

بابا - یاگاش جار به جار ده چووه بهر په نجره که و ده پیرسی: "کیژوله
 جوانه که هه به رده وامیت له سه ته شی رستن؟" مشکه که ش وه لامی
 ده دایه وه: "به لی داپیره هه خه ریکم".

بابا - یاگاش ئاگریکی گهره ی له به رده م ماله که یدا کرد بووه وه و
 هاتبوو کچه که به رییت، به لام که هاته ژوره وه که سی لینه بوو، بویه
 هاواری لیته لسا: "بو کوئی پویشتن؟ قاز و قولنگ بریون بیانگرن".
 کچه که ش برا بچو و که که ی نازدارو خوی به په له رایکرد بو پووباره
 شیره که و قولنگی چاو کرد که به دوا یاندا ده گه را.

کچه به گریان وه به پووباره شیره که ی وت: "توخوا بمشاره وه".
 پووباره شیره که ش وتی: "په رداخیک له چه لوی لیواره که م بخو.
 کچه که ش توژیکی لیخوارد و سوپاسی کرد. له به رته وه پووباره شیره که
 کچه وردیله و برا بچو و که که ی له چه لوی لیواره که دا شارده وه و دهستی
 کرده وه به پراکردن، به لام قولنگه کان به ره و پرووی نه وان ده هاتن له وه دا
 بوو به دییان بکه ن. کچه که ش چیبکات باشه؟ له پراکردنه که یدا گه یشته
 داریسه که و پیی وت: "داریسه که بمشاره وه". داریسه که که ش وتی:

سیۆه لاسووره و ژیر پیاڵه زیوینه که

له سهروهخت و زهمانیکدا پیره میژد و پیره ژنیك ده ژیان و سی کچیان هه بوو. دوو کچه گه وره که یان هه میسه حه زیان به خۆگۆرین و نۆریان حه ز ده کرد بچنه ژیانى هاوسه ریه وه، به لام کچه بچووکه که یان رۆر بیده نگ و بیفیز بوو له ژیانیدا.

دوو کچه گه وره که هه میسه بریه یان ده هات و خۆیان ده رازانده وه و گول و ملوانکه و متمووروویان به خۆدا ده کرد و چاویان کلرێژ ده کرد و پیللوی پاژنه به رزیان له پێ ده کرد. به لام ماشا سه رتاپا به ژنی رهش بوو چون چاوه کانی و ته نهها جوانی ئه م کچه قژی ئالتوونیه که ی بوو که له سه ره زوی و به سه ر گولێ ریگه که یدا ده خشا. دوو خوشکه گه وره که ته مه ل بوون و رۆژ تا ئیواره داده نیشتن و هه یج کاریکیان نه ده کرد و وه ک دوو ژنی سه ره هه ل سوکه وتیان ده کرد، به لام ماشاش به رده وام له به یانییه وه تا ئیواره سه رقالی کار و خه ریکی کێلگه و باخه که یان بوو. مه زرای سه وه ی بژار ده کرد و داری ده شکاند بۆ ناگردان و روونا ککرده وه ی ماله که یان، مانگای ده دۆشی ودانی قاز و مراوییه کانی ده دا. هه رکه سێک پرسپاری شتیکی بکردایه ماشا به کسه ر پایده کرد و هه رچی بویستایه بۆی ده هینا و هه میسه ناماده بوو گوێ بۆ هه موو که سێک رابگریت.

خوشکه گه وره کانیسه فه رمانیان به ماشا ده کرد هه موو شتیك بکات و ئه وانیش بۆ خۆیان داده نیشتن.

"یه که له سیۆه کانم بخۆ". کچه که ش به په له سیۆیکی خوارد و سوپاسی کرد. ئه وجا دارسیۆه که کچه که و برا بچووکه که ی له ژیر گه لا و لق و پۆکانیدا شارده وه. قولنگه کانیسه ئه وانیان نه بینی و به سه ریاندا تێپه رین.

کچه دووباره براکه ی هه لگرته وه و که وته وه راکردن و دوا جار خه ریک بوو ده گه یشت ماله وه که چی قولنگه کان به دیان کرد و که وتنه باله ته په به پاسه ریه وه و هینده ی نه مابوو برا بچووکی له ده ست ده ریکه ن و بیفرینن. کچه له تاوا به ره و ته نووره که رۆیشته و هاواری کرد "ته نوور گیان بمشاره وه"، ئه ویش وتی: "یه که نان له و نانا نه م بخۆ". کچه وردیله ش پارچه نانیکی خسته ده میه وه و خۆی و براکه ی چوونه ناو ته نووره که وه. قولنگه کانیسه به پاسه ره وه هه ر ده یان قیراند و باله ته په یان بوو، به لام دوا جار گه رانه وه بۆ لای بابا - یاگاش و هه یچیان نه دی.

کچه وردیله ش رۆر سوپاسی ته نووره که ی کرد و له گه ل برا بچووکه که یدا به ره و مال بووه وه و دایک و باوکیشیان ده میك بوو گه رابوونه وه.

پوژتیکیان باوکیان ده چوو بو بازار بو ئه وهی هندیك کا بفروشیّت و پهیمانی دابوو که گه پاره وه دیاری بو کچه کانی بهینتته وه. کچه گه وره که وتی: "پارچه یه ک قوماشی ئاوریشمی شینم بو بینه". کچی دووه میش وتی: "پارچه یه ک قوماشی قه یفه ی سوورم بو بینه". به لام ماشا هیچی نه وت. باوکیشیان دهستیکی به سه ریدا هیئا و پیی وت: "چیت بو بینم کچه بچوکه که م؟"

ماشاش وتی: "بابه گیان من حه زم له ژیرپیا له یه کی زیوین و سیوه لاسووره یه که". به مه خوشکه گه وره کان دهستیان کرده پیکه نین و ئه وه نده پیده که نین ده یانکیشا به یه کتردا و ده یانوت: "بو ئه مهنده شییتی ماشا؟ باخیکی گه وره ی دارسیومان هه یه و ده توانیت حه زت له کام سیو بیت لیی بکه یته وه و بیخویت. ژیرپیا له شت بوچییه؟ بو ئه وه ی خواردنی مراوییه کانتی تیکه یه ت". ماشاش وتی: "نا، خوشکه خو شه ویسته کانم، من ده مه ویّت سیوه که له سه ر ژیرپیا له که بخولینمه وه و جادووی به سه ردا بخوینم. پیره ژنیککی سوالکه ر ئه مه ی فیرکردم".

ئه وانیش هینده ی تر دایانه تریقه ی پیکه نین و خه ریک بوو ببچرین. لیره دا باوکیان وتی: "به سه یه، پیده نگ بن نامه ویی به خوشکه که تان پیبکه نن، منیش هه موو ئه و دیاریبانه تان بو ده هیتم که دلّتان ئاره زووی ده کات".

ئه وجا باوکیان که وته ری و که س نازانیت چه ندی ریگا بری. پاشان هه موو کاکه ی فروشت و ئه و دیاریبانه ی کپی که کچه کانی داوایان کردبوو.

بو کچه گه وره که ی پارچه یه ک قوماشی ئاوریشمی شین و بو کچی دووه میش پارچه یه ک قوماشی قه دیفه ی سوور و بو ماشای کچی بچووکیش ژیرپیا له یه کی زیو و سیوه لاسووره یه ک.

دوو خوشکه گه وره که زور دلخوش بوون به دیاریبه کانیان و کردیان به جل بو خوئیان و به ماشاش پیده که نین و پییانده وت: "گه وچه بچو به لای سیوه که ته وه!".

ماشاش له سووچیکی ماله که یاندا دانیشت و سیوه لاسووره که ی له سه ر ژیرپیا له زیوینه که ده خولانده وه و له به رخویه وه گورانی ده وت: "سیوه لاسووره که له سه ر ژیرپیا له زیوینه که بخولیره وه شاران و میرگوزاران، ده ریا و دارستانم پیشان بده، چیا سه رکه شه کان و ئاسمانه شینه کان و خاک و ولاتی شیرینم پیشان بده!".

له ناکاودا زهنگیک لیدیا و ته واوی ماله که پوونا کبوه وه. سیوه لاسووره له سه ر ژیرپیا له زیوینه که سووری ده خوارد و له ناکاویکدا هه موو شار و دۆل و یال و ته ختایی ده رکه وتن، سه ربازان له مه دیداندا به قه لغان شمشیره کانیانه وه، میرگ و سه وزایی، که شتیگه ل له ده ریادا و چپای سه رکه ش و ئاسمانی شینی ده رکه وتن. له ئاسماندا خووری پرشنگذار و تریفه ی مانگه شه و ده ستله ملانیان بوو، ئه ستیره کانیان ئه لقه ی سه مایان به ستبوو، قاز و مراویش له نیو ده ریایچه کاندان به له نجه و لار مه له یان ده کرد و ده یانقیراند.

خوشکه کان ته ماشای ئه م به زمه یان ده کرد و جاری سه ختیان لیده کیشا و به رده وام له خولیا ی ئه وه دا بوون سیوه لاسووره و ژیرپیا له زیوینه که

ببەن، بۆیە خۆیان لە ماشا نزیك دەکردەوه و قسەى خۆشیان لەگەڵ دەکرد بۆ ئەوێ هەلیخەلەتینن.

پۆژیکیان خوشکەکان بپاریاندا کە ماشا بەرن بۆ دارستانەکە و پێیانوت: "خوشکی ئازیزمان با بپۆین بۆ دارستانەکە، هەندیک تووه کۆیله کۆ بکەینەوه و بیهێنینەوه بۆ دایک و باوکمان".

ئەوجا هەرسیکیان پۆیشتن بۆ دارستانەکە بەلام هیچ توویەک لەو ناوهدا نەبوو. ماشاش ژیرپیاڵە زیوینەکە و سیۆه لاسوورەکەى دەرھینا و دەستی کرد بە گۆرانى وتن: "سیۆه لاسوورە لە سەر ژیرپیاڵە زیوینەکە بخولێرەوه و پیشانمەدە تووه کۆیله لە کۆیادایە".

ئەوجا دەسبەجى بوو بە زپەى زەنگ و دارستان و هەموو شتە ئەفسووناوییهکان دەرکەوتن: ئەو شوینەى کە تووه کۆییهکانى تیدا پواوه، گۆلى حەوت رەنگ و قارچکى لە ژیر ئەرزەوه هەلتۆقیو خۆیان حەشاردابوو، کانیواوهکان فیچقەیان دەهات و قاز و مراویش لە دەریاچە و گۆلاوهکاندا خۆیان نوقم دەکرد.

دوو خوشکە خۆپەرستەکەى ماشاش تەماشایان دەکرد و جارپیان لێدەکێشا و لە داخا بەرچاویان تارىک بوو و بە داریکى گریگى هاتنە ویزەى ماشا و کوشتیان. پاشان لە ژیر داربەتوولایەکدا ناشتیان و سیۆه لاسوورە و ژیرپیاڵە زیوینەکەیان بۆ خۆیان برد. کاتى گەیشتنە مالهە و ئیوارە داھات و سەبەتەیهکى پڕ لە قارچک و تووه کۆیلهیان بردەوه بۆ مالهە و بە دایک و باوکیان وت: "ماشا لە ئیمە دوورکەوتەوه و ونبوو، هەموو شوینیکى بۆ گەرپاين نەماندۆزییەوه، لەوانەیه لە نێو دارستانە

چەرەکەدا گورگ خواردبیتى". دایكى دەستی کرد بە گریان و باوکیشى وتى: "سیۆهکە لە سەر ژیرپیاڵەکە بخولیننەوه لەوانەیه دەریبخت ماشا لە کۆییه". خوشکەکان زۆر ترسان و رەنگیان هەلبزپکا، بەلام دەبوو فەرمانى باوکیان باوکیان بەجیبینن، بۆیە سیۆهکەیان خستە ناو ژیرپیاڵە زیوینەکە، بەلام سوورى نەدەخوارد و هیچى لە سەر نەدەبینرا نە باخچە و نە کێلگە و نە چپای سەرکەش و نە ئاسمانى شین هیچى پیشان نەدا.

لەوکات و ساتەدا کۆرە شوانیکى لاو لە دارستانەکە هاتە دەر و بەشوین مەرپێکدا دەگەرپا کە لە میگەلەکە بپووبوو. شوانە چوو ژیر داربەتوولایەکى سپى کەوا کۆمەلە خۆلیک لە بنیدا خپکرا بوو، چواردەوریشى گۆلى لێروابوو. ئەوجا دەستی دایە قامیشیک بۆ ئەوێ بیکات بە شمشال و بیژەنیت. لەوهدا بوو کە شمشالەکە ببات بۆ لێوى و دەست بکات بە گۆرانى وتن، دەنگیک لە غەیبەوه هات و وتى: "توخوا شوانە شمشالیکى خۆش ئاواز بژەنە، گۆرانیهکى بەجۆش بچەرە کە دل خۆش بکات! مخابن بۆ منى کێژە داماوێک، بۆ ژیرپیاڵەیهکى زیوین و سیۆه لاسوورەیهک دەستیان چوو خوینم و کوشتمیان". شوانەکە زۆر ترسا و خیرا بەرەو ئاوايى راپیکرد تەواوى بەسەرھاتى بۆ خەلکەکەى گێرپاىەوه.

خەلکى ئاوايىش لێى کۆبوونەوه و گوییان بۆ شلکرد و لەترسا کەوتنە ورتەورت. هەرەها لەو کاتەدا هاتە ناو خەلکەکە و گویى لەو قسە و پاسە هەلخستبوو.

شوانه شمشالەكەى ھەلگرت و ھە كە بردى بۆ لىۋى دەسبەجى ئاوازىكە ھاتەدەر: "ئادەى شمشال ئاوازە خۆشخوان و دلئەزىنەكانت لىدە. با باوكم گوڭى لىيىت و دلئىا بىت كە منيان كوشتوۋە بۆ ئەۋەى ژىرپىالە زىۋىنەكە و سىۋە لاسوورەكە بۆ خۆيان بىەن". باوكە دەستى كرد بە گرىيان و بە شوانەكەى وت: "بىمبە بۆ ئەۋ شۆيىنەى كە قامىشەكەت لىبىرشى و كردت بە شمشال". شوانەش كەۋتە تەكى بۆ دارستانە چرەكە و چوون بۆ بن داربەتوولاكەى گوللى تىدا پوۋابوۋ، بالئندەى لە سەر ھەلئىشتىبو دەيانخوڭىند. پاشان كۆمەلە خۆلەكەيان ھەلدايەۋە كە ماشاى لە ژىردا پاكشاپوۋ، مردبوۋ بەلام لە جاران جوانتر دەنواند و دەتوت خەۋى لىكەۋتوۋە و سەر كۆلمەكانى ھەر بە گول دەچوون. شمشالەكەش بەردەوام بوو لە سەر ژەننن و گۆرانى وتن: " شمشالەكە لىدە لە ئاۋازى خۆش و ناخۆش، باوكە گوڭى بگرە بزائە چىدەلئىم، لە لايەن خوشكەكانمەۋە برامە ناۋ دارستانە چرەكە و ھەر لە لايەن خوشكەكانىشمەۋە لە دارستانەكەدا كوژرام. شمشالەكە لىدە لە ئاۋازى خۆش و ناخۆش، باوكە گوڭى بگرە بزائە چىدەلئىم، ئەگەر دەتەۋى جارىكىتر زىندوۋ بىمەۋە، پىۋىستە تۆزىك ئاۋى كرىستالم بۆ ھەلگۆزىت لە بىرەكەى مالى پاشا خۆى". لىرەدا دوو خوشكە دل پەشەكەى ماشا لەرزىان لىھات و پەنگىيان گۆرا و ھاتن بە چۆكدا و دانىان بە تاۋانەكانى خۆياندا نا. دواجار لە زىندان توند كران و چاۋەپىي فەرمانى پاشايان دەكرد. باوكى پىرىش بەرەۋ شارى پاشا بەپىكەۋت، كەم يان زۆر پۆيشت كەس نازانى خوا خۆى نەبىت و دواجار گەيشتە شارى پاشا و

بەكسەر چوۋ بۆ كۆشك و لەۋكاتەدا پاشا لە دالانە زىپىنەكەى دەھاتە خوار و پىرەمىرد سەرى بۆ پاشا دانەۋاند و ھەموو شتىكى بۆ گىرپايەۋە. پاشاش وتى: "بىرۆ لە بىرەكەى من ئاۋى بۆ ھەلگۆزە و بۆى بىە. ئەگەر كچەكەت ژىانى ھاتەۋەبەر ئەۋە لەگەل دوو خۆشكە خراپەكەى بىانھىنە بۆ ئىرە و سىۋە لاسورەكە و ژىرپىالە زىۋىنەكەش لەگەل خۆتاندا بەپىنن بۆ ئىرە و لە بىرتان نەچىت".

پىرە زۆر دلخۆش بوۋ بەمە و چەند جارىك سەرى بۆ پاشا دانەۋاند و شوۋشەيەك ئاۋى ھەياتى لە بىرەكەى پاشا دەرھىنا. ئەۋجا خىرا گەيشتە لاي ماشا و ئاۋەكەى بە پوۋمەتىدا پىرژاند ئەۋىش گەرايەۋە بۆ ژيان و ۋەك كۆترىك بە باوكىەۋە نووسا. خەلكەكەيش بەرەۋپوۋيان ھاتن و خۆشحاللىيان دەرەبىرى. پاشان پىرە لەگەل سى كچەكەيدا بەرەۋ شارى پاشا بەپىكەۋتن و چوۋنە خزمەتى.

پاشا ھاتە ژوورەۋە و تەماشايەكى ماشاى كرد، كە ۋەكو گوللىكى بەھار پاۋەستابوۋ، چاۋەكانى ۋەك تىشىكى خۆر دەدرەۋشانەۋە. دەموچاۋىشى ۋەكو پوۋى ئاسمان وابوۋ لە بەرەبەياندا، فرمىسكىش ۋەك دەنكە مروارى بە سەر كۆلمەكانىدا دەھاتنە خوار. پاشا لە ماشاى پرسى "كۋا سىۋە لاسوورەكە و ژىرپىالە زىۋىنەكەت؟". ماشاش دەرپىننن و سىۋەكەى لە سەر ژىرپىالەكە دەخولاندەۋە و لەناكاۋ زەنگىكى بەرز لىيدا و يەك لە دۋاى يەك شار و دىھاتى پوۋسىيا لە ژىرپىالەكەدا دەرەكەۋتن. لە شارەكاندا لەشكر پۆل پۆل ۋەستابوون بە خۆيان و تاقم و تفەنگ و ئاللاكانىانەۋە و چاۋەپىي فەرمان بوون. سەرلەشكرەكانىش

له ریزی پیشه وهی هیژه کان وه ستابوون. ئەوجا شه ره ته قه دامه زرا و دووکه ل ئەو ناوهی گرت و چاو چاوی نه ده بینی ده توت نیوه شه وه.

سیوه لاسوره به رده وام له ناو ژیریپالە زیوینه که دا ده خولایه وه و ئەوجا ده ریا ده رکه وت و شه پۆلی ده دا و که شتی چون قاز و مراوی ئەمسەر و ئەوسه ریان ده کرد تیایدا، خۆری دره وشاوه دواي مانگی په نگ زهرد که وتبوو. ئەستیره جریوه یان ده هات و بالنده کانیش به ئاسماندا له شه قه ی بالیان دابوو. پاشا به جاری سه رسام بوو له وه موو دیمه نه پر سه یرو سه مه رانه. به لام ماشا یه کبینه ده گریا و کولی نه ده نیشته وه و به پاشای وت: "سیوه لاسوره که و ژیریپالە زیوینه که م بوو خۆت ببه، به لام خوشکه کانم له بهر من مه کوژه و بیانبه خشه".

پاشا ماشای له سه ر ئەژنۆ هه لسانده وه و پچی وت: "ژیریپالە که ت له زیوه به لام دلته له زیره، تۆش ده بیت به هاوسه ریکی ئازا و به وه فای من که له ته واوی مه مله که تمدا مایه ی خۆشه ویستی و برپوا بیت! له سه ر داوای تۆش واخوشکه کانتم به خشی". پاشان ئاهه نگیکی قه شه نگ سازدرا و هه موو به دلی خۆشه وه تیدا به شدار بوون و هیند سه مایان کرد پارژنه ی پیلاوه کانیان شکا و زه ویش له ژیریپیاندا زرمه ی ده هات. نازیزان، به م په نگه چیرۆکه که ش کو تایی پیهات.

به فرمانی ماسی

له سه روهخت و زه مانیکی کۆندا پیاویکی پر سئ کوپی هه بوو، دوان له کوپهکانی زیرهک و وریا بوون، به لام کوپی سیهه میان که ناوی ئیمیلیا بوو گه وچ و بیته قل بوو. دوو برا گه وره که هه میشه خه ریکی کارکردن بوون، له کاتی که ئیمیلیا له ماله وه له گوپی ئاگردانه که دا پالکه وتبوو ئاگای له دنیا نه بوو.

پۆژیکیان دوو برا گه وره که پۆیشتن بو بازار و ژنه کانیان به ئیمیلیان وت: "برۆ که میک ئاو بهینه". ئیمیلیاش له وه لامدا وتی: "ناچم چه زم له و کاره نیه". ئەوانیش وتیان: "ئه گه ر نه چیت به براکانته ده لێین له بازار دیاریت بوو نه هینن له گه ل خویاندا". ئەویش به ناچاری وتی: "باشه ئەوه ده چم".

ئیمیلیا له سه ر ئاگردانه که دابه زی و قه فتانی له بهر کرد که وشی لیهه لکیشا و دوو دهر و پاچیکی هه لگرت و به ره و پوو باره که پۆیشت. به پاچه که ی کونیکی کرده به سه ته له کی پوو باره که و دوو دۆلکه ئاوی هه لگۆست و پاشان که وته ته ماشا کردنی کونی سه ر پوو باره به ستوه که و ماسییه کی له ئاوه که دا بینی مه له ی ده کرد. ئەوجا دهستی برده ناو ئاوه که وه و گرتی و هاواری کرد: "ئه مرۆ شیویکی ماسی باشمان ده بیت"، به لام له ناکاو ماسییه که هاته ده نگ و وتی: "پیم بده با برۆم ئیمیلیا، چیت ده وی بۆت ده که م". ئیمیلیاش وتی: "زۆر باشه، به لام

یه که مجارده بی بۆم بسه لمینیت که تو فیلّم لئناکهیت". ماسییه که جاریکی تریش دووباره ی کرده وه: "پیم بده بابرۆم ئیمیلیا". ئیمیلیاش وتی: "تو هر ده ته وی بمخه له تینیت به لام ناتوانیت". ماسییه که ش وتی: "چیت ده وی با جیبه جیی بکه م ئیمیلیا؟". ئیمیلیاش وتی: "ده مه وی نه و دۆلکانه خویان برۆنه وه بۆ ماله وه بیئه وه ی دلۆپیک ئاویان لیبرژیت". ماسییه که ش وتی: "زۆرباشه، هر کاتیک ویستت کاریکت بۆ بکه م ته نها بانگیکم بکه و بلئی به فرمانی ماسی چی ده خوازم جیبه جیی بکه، ئیتر له و کاته دا چی بخوازیت بۆت مه یسه ر ده بیّت". لیتره دا ئیمیلیا وتی: "به فرمانی ماسی چی ده خوازم جیبه جی بیت! ئاده ی دۆلکه کان خۆتان برۆنه وه بۆ مال بیه وه ی دلۆپیک ئاوتان لیبرژیت". دۆلکه به پیی خویان رویشتنه وه بۆ ماله وه و ئیمیلیاش ماسییه که ی کرده وه ناو کونی ئاوه که و خۆیشی به دوی دۆلکه کاند ده رویشت به شه قامه کانی گونددا و له بهر خۆیه وه پیده که نی و خه لکیش به سه رسامییه وه تیاند ه پروانی. پاشان دوو دۆلکه که چوونه ماله وه و ئیمیلیاش ههلقونیه سه ر ئاگردانه که.

له پاش ماوه یه کی تر رۆژیکیان براژنه کانی ئیمیلیا پییان وت: "بۆ هر دانیشتووی برۆ هه ندی دار و چیلکه مان بۆ بینه ره وه". ئیمیلیاش وتی: گناچم چه زم له و کاره نیه". نه وانیش وتیان: "ئاخر نه گه ر نه رۆیت به براکانت ده لئین که له بازار هاتنه وه دیاریت بۆ نه هیئن". ئیمیلیاش به نابه دلی له سه ر که مه ی ئاگردانه که هاته خوار و ماسییه که ی بیرکه وته وه و به نه سپایی وتی: "به فرمانی ماسی چی ده خوازم جیبه جی بیت!

ئاده ی ته وره که م دارم بۆ بیره و بیهینه ئاگردانه که وه. ته وره که ش چووه ناو دارستانه که وه و دهستی کرد به دار برین، لقه داره کانیش گورزه گورزه بوون و گه رانه وه بۆ مال و هه لبه زینه سه ر ئاگردانه که. له پاش به یینیکی تر براژنه کان به ئیمیلیایان وت: "هیچ دارمان نه ماوه، برۆ بۆ دارستانه که بریک دار بیئه. ئیمیلیاش خۆی له ئاگردانه که وه شوپ کرده وه و وتی: "ئه ی ئیوه چی ده که ن لیتره؟". نه وانیش وتیان: "مه به ستت چیه ئیمیلیا؟ ئه وه کاری ئیمه نیه". نه میش له وه لامدا وتی: "ئاخر من چه زم له و کاره نیه و نایکه م". نه وانیش وتیان: "که واته هیچ دیارییه که وه رناگریت". ئیمیلیاش به نابه دلی له سه ر ئاگردانه که دابه زی و که وشه کانی له پی کرد و قه فتانی له بهر کرد. گوریسیک و ته وره که ی له گه ل خۆی برد و له چه وشه که دا چووه ناو گالیسکه که وه و هاواری کرد: "ژنه کان، خیرا ده رگا که بکه نه وه!". نه وانیش وتیان: "ئه وه چی ده که یته گه وچه؟ خۆ هیشتا له نه سپه که ت نه به ستووه". ئیمیلیاش وه لامی دایه وه: "بی نه سپیش نه و کاره م پیده کریت".

ئه وجا براژنه کان ده رگا که یان کرده وه و ئیمیلیاش له ژیر لیوه وه وه وتی: "به فرمانی ماسی چی ده خوازم جیبه جی بیت! ئاده ی گالیسکه خیرا که بۆ دارستان". گالیسکه هیئند خیرا ده رپه ری به ره و دارستان ته نتنه ت نه سپ سواریشی پی رانه ده گه یشت. نه و ریگیه ی که بۆ ناو دارستانه که ده چوو به شاریکی قه ره بالغدا تیده په ری و خه لئانی زۆری پلیشانده وه. خه لکه که ش هاواریان ده کرد: "بیگرن، نه یه لن بروات!

به لام ئیمیلیا گوئی به قسهی کهس نه ددها و به رده وام بوو له سهر پویشتن. پاشان گالیسکه چووہ ناو دارستانه که و وهستا. له وئی ئیمیلیا وتی: " به فرمانی ماسی چی ده خوازم جیبه جی بیت! ئادهی ته وره که هندی داری وشک بپرہ، دایپاچه و کویان بکه ره وه و بیانخه ره ناو گالیسکه که وه .

ته وره کهش ته وای فرمانه کهی جیبه جی کرد. ئه و جا ئیمیلیا فرمانی به ته وره که کرد داریکی گه وره ی بو له ت بکات و چووہ سهر داره که و هاواری کرد: " به فرمانی ماسی چی ده خوازم جیبه جی بیت! ئادهی گالیسکه پروره وه "

گالیسکه کهش زور به خیرایی به ره و ماله وه پویشتن و دووباره ئیمیلیا به ناو شارد ا پویشتن و خه لئانی زور بوون به ژیره وه. خه لکه که خویان بو ناماده کرد بیگرن و به پال له گالیسکه که دایبگرن و بیخه نه ژیر دار و فه لاقه وه. کاتی ئیمیلیا هستی کرد له مه ترسیدایه له بهر خویه وه وتی: " به فرمانی ماسی چی ده خوازم جیبه جی بیت! ئادهی داره کان له خه لکه که بدن ". داره کانیش له گوریسه کان کرانه وه و به راست و چه پدا بلا و بوونه وه. خه لکه کهش له تاوا پیلاره کانیاں هه لگرت و به پیی په تی رایانکرد و ئه و ناوه یان چۆلکرد. به مجوره ئیمیلیا گه رایه وه مال و دووباره پویشته وه سهر که مه ی ناگردانه که.

پوژیکیان پاشا، که ناوبانگی ئیمیلیای بیستبوو که چی گه ره ک بیت و بیخوازیته ده توانیته نه جامی بدات، ناردی به شوین گه وره ی ئه فسه راندا ئیمیلیای بو بهینیتته کوشک. گه وره ی ئه فسه ران چوو بو مالی ئیمیلیا و

پرسی: " تو ئیمیلیای گه وجیت؟ ". ئیمیلیاش له سهر که مه ی ناگردانه که وه وتی: " چی دهه بیته نه گه ر من بم؟ ". گه وره ی ئه فسه رانیس وتی: " خیرا خوت ناماده بکه و ده بی ئیستا بته م بو کوشکی پاشا ". له م کاته دا ئیمیلیا له بهر خویه وه وتی: " به فرمانی ماسی چی ده خوازم جیبه جی بیت! ئادهی کوه ک وه ره و یزه ی ئه فسه ری پاشا و بیکوته. کوه کیش که وته لیدانی کابرا و له مال ده ریپه راند و ئه ویش به ناچاری گه رایه وه بو کوشک. پاشا سهری سورما له وه ی که گه وره ی ئه فسه ران نه ی توانیوه ئیمیلیا قولبه ست بکات و بیهنیت، له بهر ئه وه ناردی به شوین گه وره ی یاوه راندا بو ئه وه ی ئیمیلیا ده سگیر بکات و پیی وت: " ده بی هه ر ئیستا ئیمیلیام بو نینیتته ئیره، ئه گینا له ملت ده دم "

گه وره ی یاوه ران میوژ و نان و هه نگوینی کری و چوو بو هه مان شوین و پرسیری له براژنه کانی ئیمیلیا کرد که وا ئیمیلیا به زوری هه زی له چیه. ئه وانیش وتیان: " ئیمیلیا به قسه ی خوش نه رم ده بیت و هه رچیبه کت بویت بوته ده کات. توش پیاوانه به لئینی به ده ری قه فتانیکی سووری به دیاری بو بهینیت ". گه وره ی یاوه ران میوژ و نانه هه نگوینیبه که ی دا به ئیمیلیا و وتی: " تو چه ندیکه له سهر که مه ی ئه و ناگردانه ی ئیستا وه ره با پیکه وه بچین بو کوشکی پاشا. ئیمیلیاش له وه لامدا وتی: " شوینی خوم زور باشه و له هیچم که م نیه. گه وره ی یاوه رانیس وتی: " ناخر پاشا قه فتانیکی سوور و کلاویک و جوتی که وشی به دیاری بو نازداروویت ". ئیمیلیاش سهری ره زامه ندیی بو له قاند و وتی: " باشه تو

خۆت به تهنیا برۆ و منیش ورده ورده به دواتدا دیم". گه وره ی یاوه ران لییدا پۆیشت و ئیمیلیاش وهك جاران چوووه سهر كه مە ی ئاگردانه كه و لیی پالگه وت و وتی: "به فه رمانی ماسی چی ده خوازم جیبه جی بیّت! بمبه بۆ كۆشکی پاشا". له پرماله كه له رییه وه و ساپیته كه ی هه لدرایه وه و خۆی و ئاگردانه كه ی پیکه وه به رزیبونه وه و به سهر شه قامه كاندا پۆیشتن بۆ كۆشکی پاشا. پاشا له و ساته دا له په نجه ره كه وه ته ماشای دهره وه ی ده كرد و به جارێ وراقی وپما له م دیمه نه و هاواری كرد: "ئه وه چیه؟" گه وره ی یاوه رانیش وتی: "ئه وه ئیمیلیایه به خۆی و ئاگردانه كه یه وه هاتوه بۆ كۆشكه كه ت". پاشاش له شانشینكه هاته خواره وه و وتی: "سكالات زۆر له سه ره و وهك باس ده كه ن خه لنانی زۆرت كردووه ته ژیر پیوه". ئیمیلیاش له وه لآمدا وتی: "جه نابی پاشا ئه وان خۆیان هاتوونه ته به رده می گالیسكه كه م".

له م كاته دا شازاده ماریای كچی پاشا له په نجه ره ی كۆشكه كه وه ته ماشای دهره وه ی ده كرد، كاتی كه ئیمیلیا به ویدا تیده په پی و كچی پاشای بینی ده سه به جی له بهر خۆیه وه وتی: "به فه رمانی ماسی چی ده خوازم جیبه جی بیّت! وا بكه كچی پاشا منی خۆش بویت و ئاگردانه كه ش بروتا وه بۆ ماله وه". ئاگردان رێك و راست گه رایه وه بۆ ماله كه ی ئیمیلیا و چوووه شوینی خۆی، ئیمیلیاش وهك جاران چوووه سه ری و لیی پالگه وت.

پاشان شازاده ماریای كچی پاشا دهستی كرد به گریان بۆ ئیمیلیا و باوکی ئاگاداركرده وه كه بی ئیمیلیا ناژی و داوای په زامه ندیی لیکرد كه

شووی پێبكات. پاشاش زۆر توورپه بوو بانگی گه وره ی یاوه رانی كرد و پیی وت: "برۆ ئیمیلیا بهینه بۆ ئیره به مردوویی بیّت یان به زیندوویتی، ئه گه رنا له ملت ده ده م".

گه وره ی یاوه رانیش چه ندین جوړ شه راب و شیرینی كپی و به ره و گونده كه ی ئیمیلیا به پیکه وت و چوووه مالیان و ئاهه نگێکی شاهانه ی رپكخست. ئیمیلیاش خواردن و شه رابه كه ی تۆشكرد و سه ری گێژی خوارد و خه وی لیکه وت. ئه و جا گه وره ی یاوه ران خسته ناو عه ره بانه كه وه و به ره و كۆشکی پاشای برد. پاشا فه رمانی كرد بۆشكه یه کی گه وره له ئاسن دروست بکه ن، ئیمیلیا و شازاده ماریای تپیکه ن. پاشان هه ردوو سه ره كه ی دابخه ن و بیخه نه ناو دهریا وه.

له پاش ماوه یه كه كه كس نازانیت چه ند بوو ئیمیلیا به ئاگا هاته وه و ته ماشای كرد چوارده وری تاریكه و ترووسكاییه کی كز له ته نها كونیكه وه دهره كه وت، له دلی خۆیدا پرسی: "من له كویم؟" شازاده ماریای كچی پاشاش وه لآمی دایه وه: "ناخۆشی و تاریکی به شی ئیمیه ئیمیلیای خۆشه ویستم، ئیمه یان خستووه ته ناو بۆشكه یه كه وه و مۆریان كردوو و هه ردوو سه ره كه یان توند داخستوو و خراوینه ته ناو ئاوی دهریای شینه وه. لی ره دا دیسانه وه ئیمیلیاش پرسیی: "ئه ی تۆ كییت؟". ئه ویش وه لآمی دایه وه: "من كچی پاشام". ئیمیلیا وتی: "به فه رمانی ماسی چی ده خوازم جیبه جی بیّت! با ره شه بایه كه هه لبكات و بۆشكه كه بیاته بۆ وشكانییه ك و له سه ر لمیکی زه رد بگرسیته وه". هه ر ئه وه نده ئه مه ی وت ره شه با هه لیکرد و دهریا كه وته شه پۆلان و

بۆشکه له سەر وشکاییهک و له سەر لمیکی زهرد وهستاوه. ئیمیلیا و شازاده ماریا هاتنه دهر و کچی پاشا وتی: "ئیمیلیا، خوشه ویسته کهم، له کوئی دهخوازی بژیت، هه رچۆنیک بیت با زنجیک دروست بکهین". ئیمیلیاش له وهلامدا وتی: "نه خیر من ئه وه م ناویت". کچی پاشاش کهوته پارانه وه و دواجار ئیمیلیا وتی: "به فرمانی ماسی چی دهخوازم جیبه جی بیت! کۆشکیکی بهردینمان بۆ دروست بکه ساپیته کهی زیر بیت". هه ره ئه وه نده قسه کهی له دهم ده رچوو کۆشکیک له بهرده میاندا قوت بووه وه و چوارده وری بوو به باخ و باخات و گول و گولزار و بولبول و بالنده تییدا دهیانخویند. شازاده ماریا و ئیمیلیا چوونه کۆشکه وه و له بهرده م په نجه ره که دا دانیشتبوون. شازاده ماریا وتی: "ئوی ئیمیلیا ئه وه ناتوانی خۆت قه شه نگ و بالابه رز بکهیت؟" ئیمیلیاش ده سه به جی وتی: "به فرمانی ماسی چی دهخوازم جیبه جی بیت! ده مه ویت بالا به رزو قۆز بم". له چاوترووکانی کدا ئیمیلیا بوو به کورپه لایک له جوانیدا له پووی ئاسمانی به ره به یان ده چوو که هه رگیز که س جوانی وای نه بینبوو.

له و کاته دا پاشا ده رچوو بۆ راوشکار و ئه م کۆشکه ی بینی که له دنیا دا وینه ی نه بوو و وتی: "چ بیئه قلئیک زاتی ئه وه ی کردووه کۆشکی وا له ملکی مندا دروست بکات!؟" ئه و جا خیرا پیاوی نارد بۆ ئه وه ی بزانی ت کئی ئه م گونا هه ی کردووه. په یام به ر چوو به ر په نجه ره ی کۆشکی ئیمیلیا و لئی پرسی کییه و چ که سه. ئیمیلیاش وه لامی دایه وه: "به پاشا بلئی با سه ردانم بکات و له ده می خۆم بیبیسیت که من کیم".

پاشا به قسه ی کرد و هه لسا چوو بۆ کۆشک. ئیمیلیا له به ر ده رگا پيشوازی له پاشا کرد و فه رموی لی کرد بۆ ژووره وه و خوانیکی شاهانه ی بۆ پازانده وه. پاشا هه ر ده یخوارد و ده یخواره وه و سه رسامی خۆی ده رده بپی و دواجار وتی: "برا تۆ کییت و چ کارهیت؟" ئیمیلیا له وه لامدا وتی: "له بیرت دیت ئیمیلیای که و جی سه ر ناگردانه که هات بۆ لات؟ له بیرته چیت لی کردین و فه رمانت دا له گه ل که چه که تدا بخرینه بۆشکه یه که وه و فریدریینه ئاوی ده ریا وه؟ من هه مان ئه و ئیمیلیایه م، ئه گه ر بخوازم ته واوی مه مله که ته که ت خاپوور ده که م و داری به سه ر به ر دیه وه ناهیلیم".

پاشا زۆر ترسا و که وته تکا و پارانه وه له ئیمیلیا بیبه خشیت و وتی: "که چه که م و ته واوی مه مله که ته که شم بۆ تۆ، به و مرجه ی لی م خۆش بیت".

پاشان ئاهه نگ و زه ما وه ندیکی وا سازکرا که له ته واوی جیهاندا وینه ی نه بوو. ئیمیلیا شازاده ماریای ماره کرد و بوونه فه رمان په وای مه مله که ت و ژیانیکی پر کامه رانیان برده سه ر.

به م په نگه چیرۆکه که م ته واو بوو، ئه وه ش که به باشی گوئی لی گرتم هاو پیه کی راسته قینه م بوو.

بۆقى شازاده

دېر زەمان پاشايەك ھەبوو سى كورپى ھەبوو، كاتى كە كورپەكانى گەرەبوون ھەموويانى كۆردەو ھە پىي وتن: "كورپە باشەكانم، تا بە تەواي پىرنەبووم دەمەوئىت ژنتان بۆ بەيىنم و كورپەزاكانم، واتە مندالەكانى ئۆھە بىيىنم. كورپەكانىش ھەلامى باوكيان دايەو ھە وتيان: ئەو ھە ئارەزووى تۆيە باوكە، دۇعاى خىرمان بۆ بكە، ئەى ھەز دەكەيت ئۆمە كى بخوازين؟ باوكيشيان لە ھەلامدا وتى: "با ھەريەك لە ئۆھە تىرى خۆى ھەلبىگىت و بچىت بۆ دەشت و دەر و لەوئى پىويستە ھەر يەكەتان تىرى خۆى بەاويىت، كە تىرەكە گەيشتە ھەر شوئىنئىك و لەو شوئىنەدا ھەستايەو ھەو بەختى لەويىيە. كورپەكانىش سەريان بۆ باوكيان دانەواند و ھەريەكەيان تىرى خۆى ھەلگرت و چوونە دەشت و دەر و تىرى خۆيان ھاويىشت.

كورپى گەرە تىرەكەى ھەلدا و كەوتە مالى خاوەن ملكىكەو ھە لەوئى كچەكەى ھەلبىگرتەو ھە. كورپى دووھمىش تىرەكەى ھاويىشت و لە باخچەى مالا بازرگانىكدا نىشتەو ھە و كچى بازرگان تىرەكەى ھەلگرتەو ھە. كورپى بچووكىش، كە شازادە ئىقانى ناو بوو، تىرى خۆى ھاويىشت و دوور پويىشت و لە شوئىنئىك نىشتەو ھە كەس نەيدەزانى كويىيە. ئەوجا بە ناچارى كەوتەپى بۆ ئەو ھە تىرەكەى بدۆزىتەو ھە. شازادە ئىقان زۆر پويىشت يان كەم كەس نازانىت تا گەيشتە گۆماويك كە بۆقيك (قورپاقيك) ى تىدابوو

تىرەكەى شازادە ئىقانى گرتبوو بە دەمىيەو ھە. شازادە ئىقانىش پىي وت: "بۆقەكە تىرەكەم بدەرەو ھە." بۆقىش لە ھەلامدا وتى: "باشە دەتدەمەو ھە بەلام بە ھەرجەى بمخوازيىت." شازادە ئىقانىش بە سەرسامىيەو ھە وتى: "ئاخر من چۆن بۆق بخوازم؟" بۆقەكەش وتى: "پىويستە بمخوازيىت و ئەمە پاسپاردەى باوكت و چارەنووسى خۆتە." شازادە ئىقانىش بە جارئ خەم دايگرت بەلام ھىچى پىنەكرا و ناچار بۆقى لە گەل خۆى بردەو ھە بۆ مال. لەوئى لە كۆشك و ھەرمسەراى پاشادا ئاھەنگ سازدرا. كورپى يەكەمىيان كچى خاوەن ملك و كورپى دووھمىيان كچە بازرگانىك و كورپى سىيەمىش كە شازادە ئىقان بوو بۆقىكى ھىنابوو. دواى تەواوبوونى ئاھەنگەكە پاشا كورپەكانى بانگ كرد و پىي وتن: "دەمەوئىت بزانم كام لە بووكەكانم بەرگدروويەكى كارامەيە، دەبى تا سبەينى ھەريەكەيان كراسىك بۆ بدووريت." كورپەكانىش سەريان بۆ باوكيان دانەواند و دۇعاخوازييان لىكرد. شازادە ئىقانىش بە كزىكەو ھەراپەو ھە بۆ مال و بۆقى ژنىشى كەوتە ھەلبەز و دابەز و لە شازادە ئىقانى پرسى: "بۆچى سەرت كز كردو ھە شازادە ئىقان، خەمى چى دايگرتووى؟" شازادە ئىقانىش وتى: "باوكم فەرمانى كردو ھە تا سبەينى كراسىكى بۆ بدووريت." ئەمىش لە ھەلامدا وتى: "خەمت نەبى بىرۆ بخەو ھە و تا سبەينى خوا خۆى دەمىنى و ملكى."

شازادە ئىقان چو بخەوئىت و بۆقەش بازىكى دايە دالانەكە و پىيىستى بۆقى لەخۆى دامالى و بوو ھە بە فاسىلىساي نازدار و ژىر، كە خۆرىيەك بوو بۆ خۆى.

فاسیلیسای نازدار و ژیر چه پله یه کی لیدا و هاواری کرد: "که نیزهک و کاره کهر وهرن، خیراکه ن هه مووتان کۆببنه وه و ده سته کار بن و تا به یانی پۆژ هه لیدی کراسیکم بۆ بدوورن، با له و کراسه بیته که باوکم له بهری ده کردن". به یانی کاتی شازاده ئیفان له خه و راست بووه وه بۆقه وهک جارن هه لده به زییه وه له سه زه وی، به لام کراسیک له سه میزه که دانرابوو و له ده سمالیکه جوانه وه پیچرابوو. شازاده ئیفانیش زۆر دلای به مه خۆش بوو، هه لسا پۆیشته بۆ لای باوکی و ته ماشای کرد دیاری له دوو کوره که ی تری وهرده گریت. کوره گه وره کراسه که ی خۆی دانا و پاشاش لیدی وردبووه وه و وتی: "ئه م کراسه هه ر بۆ جووتیاریکی هه ژار باشه له بهری بکات". کوری دووه میش کراسه که ی خۆی دانا و پاشا لووتی به میشدا نه هینا و وتی: "ئه م کراسه هه ر بۆ ئه وه باشه پییه وه بچیته سه ر ئاو". پاشانیش شازاده ئیفان کراسی خۆی دهرهینا، که سه رتاپا به زیو و زیو پازینرابوو وه. پاشا به سه رسامیه وه تیروانی و وتی: "ئا ئه مه یه کراس، به راستی ئه مه کراسی بۆنه و ئه ههنگه". هه ردوو برا گه وره که گه رانه وه بۆ مال و له گه ل یه کتر که وتنه قسه کردن و وتیان: "ئیمه له خۆرایه به ژنه که ی شازاده ئیفان پیده که نین، په نگه ئه م ژنه بۆق نه بیته و جادووباز بیته". پاش به ینیکی تر هه مدیس پاشا بانگه یشتی کوره کانی کرد و پیی و تن: "ده بی تا سبه ینی ژنه کانتان یه کی ته شتی نانم بۆ بکه ن و بۆم بینن بۆ ئه وه ی بزانه کامیان نانی باش ده زانیته". ئه مجاره شیان شازاده ئیفان گه راپه وه بۆ مال و کز و بیتاقهت بوو. بۆقه که ش پرسی: "شازاده ئیفان

ئه وه بۆچی واکز و خه مباریت؟" شازاده ئیفانیش له وه لامدا وتی: "چۆن خه م دامنه گریت، ده بی تا سبه ینی ته شتی نان بۆ باوکم بکه یته". بۆقه ش به هه مان شیوه ی پیشوو وتی: هیچ خه م مه خۆ بۆ بخه وه و تا سبه ینی خوا خۆی ده مینی و ملکی".

هه ردوو هیوه رژنه که ی، که یه که مجار به بۆقه که پیده که نین، به لام ئه مجاره یان ژنیکیان نارده لای که له چیشته خانه دا کاری ده کرد بۆ ئه وه ی بزانیته چۆنچۆنی نان ده کات. به لام بۆقه که زیره کانه درکی به وه کرد که بۆچی هاتوه، بۆیه چوو تۆزیک هه ویری شیلا و کونیکی کرده سه ری ته نووره که و هه ویره که ی تیکرد. چیشته لینه ر که ئه مه ی بینی به پاکردن گه راپه وه بۆ لای ژنه کان و هه رچی بینیبوو بۆی گه رانه وه و ئه وانیش بۆقه که چی کردبوو وایانکرد. دواچار بۆقه چوه دالانه که و پیستی بۆقی له خۆی دامالی و بووه وه به فاسیلیسای نازدار و ژیر، لیره دا چه پله یه کی لیدا و هاواری کرد: "وه رن، که نیزهک و کاره که ر، خیراکه ن ده ست بکه نه ئیشکردن. تا سبه ینی ته شتی نانم بۆ بکه ن، با له و نانه بچیت که له مالی باوکمدا خواردوو مه، با نانیکی سپی و نه رم بیته".

به یانی که شازاده ئیفان له خه و هه لسا ته ماشای کرد نانه که له سه میزه که به شیوه یه کی جوان و هونه ری پازینراوه ته وه له وینه ی شار و قه لا و شووره و ده روازه کانیدا. شازاده ئیفان که نانه که ی بینی زۆری که یف پیته ات و ده سه جی له ده سمالیکه وه پیچا و بردی بۆ باوکی و پوانی خه ریکی وهرگرتنی دیاری دوو کوره که ی تریته. ئه لبه ته ژنه کان

هه ویره که یان له کونیکه وه کردبووه ناو ته نووره که، چه شنی ئه وهی پیره ژنه که بوی گیزابوونه وه که وا بوقه که چی کردووه. پاشاش که نانه که ی له کوپه گه وره که ی وه رگرت ته ماشایه کی کرد و ناردی بۆ هۆده ی خزمه تکاران، ههروه ها هه مان شتیشی له گه ل کوپه دووه می کرد وه رگرت ئه ویشی به هه مان شیوه نارد بۆ ژووری خزمه تکاران، چونکه ئه میش تۆپه لیک هه ویری سووتاو بوو. به لام کاتی شازاده ئیقان نانی هینایه پیشه وه، باوکی به سه رسامیه وه وتی: "ئه مه نانی بۆنه و ئاهه نگه کانه!".

جاریکتر پاشا بانگه یشتی هه رس سۆ کوپه که ی کرد که بانگ کران بۆ سه ر خوانی پاشا له گه ل ژنه کانیاندا. شازاده ئیقانیش جاریکتر گه راپیه وه بۆ ماله وه و پهستی و خه میکی ژۆر دایگرتبوو. بوقه که ش له سه ر زه وی پانبووبووه وتی: "قې، قې، ئه وه بۆچی وا خه م دایگرتوویت شازاده ئیقان؟ چیه باوکت هه یچ شتیکی ناخۆشی پی وتوویت؟". شازاده ئیقانیش له وه لامدا وتی: "ئیی بۆق، باشه چۆن بیتاقهت نه بم، پاشا ئیسته رهمی کردووه له گه ل خۆم بته م بۆ ئاهه نگه، ئاخه چۆن ده توانم پیشانی خه لکت بده م؟". بوقه ش له وه لامدا وتی: "هه یچ خه فهت مه خۆ، خۆت به ته نها بچۆ بۆ ئاهه نگه که و منیش به دواتدا دیم، به لام ئه گه ر گویت له هه وره گرمه و ناله نالیکی به رز بوو مه ترسه ئه وه منم، ئه گه ریش خه لکه که لیان پرسیت ئه وه چیه؟ تۆش بلای ئه وه بوقه که ی منه به سواری سندووقه که ی خۆی دیت". به م جۆره شازاده ئیقان به ته نها خۆی چوو بۆ ئاهه نگه که و له وی برا گه وره و برا

ناوه نجیی بینی له گه ل ژنه کانیاندا ژۆر جوان خۆیان پازاندبووه، چاویان په شتبوو، گولیان له خۆ دابوو، دانیشتبوون گالته یان به شازاده ئیقان ده کرد و ده یانوت: "بۆچی به بی ژنه کهت هاتوویت؟ ده بوو له ناو ده سپیکدا بته ینایه، ئه مه له کوئی ئه م شته جوانهت ده سته کهوت؟ له وانیه هه موو گۆماوه کان گه رابیتیت تا ئه مهت ده سته کهوتوه؟".

پاشا و کوپه کانی و ژنه کانیان و ته واوی میوانه کان له سه ر میزی داربه روو به قوماشی نه خشدار داپۆشراو دانیشتون، له ناکاویکدا گرمه و ناله یه کی به رز په یدابوو و کۆشکی هینایه له رزه. میوانه کان چه په سان و له شوینه کانی خۆیان راستبوونه وه، به لام شازاده ئیقان وتی: "میوانه ئازیزه کان مه ترسن ئه وه که ژاوه ی بوقه که ی منه". ئه وجا عه ره بانه یه کی ئالتوونی له به رده م کۆشکدا وه ستا که شه ش ئه سپی سپی راپیده کیشا و فاسیلیسای نازدار و ژیری لیدابه زی و کراسه شینه ئاوریشمینه که ی که هه مووی به ئه ستیره ده دره وشایه وه و مانگی چوارده ش به پاسه ریه وه ده دره وشایه وه و هه رگیز جوانیه که ی له باسکردن نه ده هات. ئه وجا دهستی شازاده ئیقانی گرت و پیکه وه چوونه سه ر میزی پازاوه. پاشان میوانه کان ده ستیان کرد به خواردن و خواردنه وه و سوعبهت و گالته کردن، فاسیلیسای ژیریش دهستی شازاده ئیقانی گرت و که وتنه سه ماکردن و به ده وری خۆیدا ده سووراپیه وه و خه لکه که ش هه موو ته ماشایان ده کرد و سه ریان سوورماوو. پاشان فاسیلیسا قۆلی چه پی پاوه شاندا و ده ریاچه که ده رکه وت، دواتر قۆلی راستیشی پاوه شاندا و قازی سپی به سه ر ده ریاچه که وه ده رکه وتن.

پاشا و میوانه‌کان هر هه‌موو له‌م دیمه‌نه سه‌رسام بووبوون.

ئەوجا ژنی هەردوو براکەش دەستیان بە سەما کرد. قۆلێ چه‌پیان
 ڕاوه‌شاندا پڕژەیی شەراب بەر میوانه‌کان کەوت و قۆلێ راستیان ڕاوه‌شاندا
 هەرچی ئێسک بوو بەر میوانه‌کان و دانەیه‌کیش بەر چاوی پاشا کەوت و
 زۆر توورە بوو، فەرمانی داکیشن و له‌ به‌رچاوی ونبن. هەر له‌ کاتەدا
 شازادە ئیقان خۆی دزییه‌وه و گه‌ڕایه‌وه بۆ مال و ته‌ماشای کرد که‌وله
 بۆقێک له‌ ناوه‌دا که‌وتوه ئه‌میش هه‌لگرت و خستیە ناو ناگردانه‌که‌وه
 و سووتاندى. وه‌ختی فاسیلیسای ژیر گه‌ڕایه‌ ماله‌وه و پوانی که‌وله بۆق
 نه‌ماوه، به‌ جارێ په‌ستی و نیگه‌رانی دایگرت و قورگی پڕبوو له‌ گریان و
 به‌ شازادە ئیقانی وت: "ئای شازادە ئیقان چیت کرد؟! ئەگه‌ر ته‌نها
 سێ پۆژی تر چاوه‌ڕێ بوویتایه ئه‌وه به‌ یه‌که‌جاره‌کی ده‌بووم به‌ هی
 خۆت، به‌لام ئیستا مالئاوا و له‌ پشستی نو‌مه‌له‌که‌ته‌وه بۆم بگه‌ڕێ و
 سه‌ری ده‌یه‌م مه‌له‌که‌ت ده‌مدۆزیته‌وه، له‌ شوپنه‌ی که‌ کۆشی نه‌مری
 تێدا ده‌ژی.

ئەوجا فاسیلیسای نازدار بوو به‌ بالنده‌ی تاقتا‌که‌ره و له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه
 فرییه‌ ده‌ره‌وه. شازادە ئیقان ده‌ستی کرد به‌ گریان و تا چاو بریکات
 به‌ملا و به‌ولادا ده‌یروانی و به‌ شوپن ژنه‌که‌یدا ویل بوو. هینده‌ ڕیگای
 ته‌ی کرد جلوبه‌رگ و پیلاره‌کانی دران. دواجار گه‌یشته‌ پیاویکی
 خنجیله‌ی پیر و ئوفتاده. پیره‌مێرد لیپرسی: "ئه‌ی لاو ئه‌وه خیره‌ له
 کێ ده‌گه‌رپیت و بۆ کوی ده‌چیت؟". شازادە ئیقانیش حال و مه‌سه‌له‌ی
 بۆ گێرایه‌وه، پیره‌ش وتی: "ئه‌ی باشه‌ بۆچی پیستی بۆقه‌که‌ت سووتاند

چونکه‌ تۆ له‌ به‌ریت نه‌کردبوو و هه‌قیش نه‌بوو وایلێکه‌یت، فاسیلیسای
 نازدار له‌ باوکی زیره‌کتر و وریاتر بوو، هەر ئەمه‌ش بوو که‌ باوکی
 نیگه‌ران کرد و فەرمانی دا بۆ ماوه‌ی سێ سال بێیته‌ بۆق. با له‌ سه‌ری
 نه‌پۆین چونکه‌ بێسووده، ئەمه‌ گۆله‌یه‌که‌ داوه، به‌ره‌و کوی خلبووه‌وه
 تۆش به‌ دوایدا بڕۆ. شازادە ئیقانیش زۆر سوپاسی پیاوه‌ پیره‌که‌ی کرد
 و گۆله‌ داوه‌که‌ی خلکرده‌وه و بۆ هەر کوییه‌که‌ ده‌پۆیشت ئەمیش
 دوایده‌که‌وت. له‌ ده‌شتاییه‌که‌دا ورجیکی تووشه‌ت، تفه‌نگه‌که‌ی ده‌ره‌ینا
 و له‌وه‌دابوو بیکوژیت به‌لام ورجه‌ به‌ ده‌نگیکی ئاده‌میانه‌ وتی:
 "نه‌که‌ی شازادە ئیقان مه‌مکوژه پۆژیک دیت به‌ که‌لکت بێم!". شازادە
 ئیقانیش به‌زه‌یی به‌ ورجه‌که‌دا هاته‌وه و ڕیگه‌ی دا بروات و بۆ خۆیشی
 ڕیگه‌ی گرت‌وه‌ به‌ر. له‌م کاتەدا ته‌ماشای کرد نیره‌ مروییه‌که‌ به‌
 پاسه‌ریه‌وه ده‌فری شازادە ئیقانیش، تفه‌نگه‌که‌ی ده‌ره‌ینا بیکوژیت،
 به‌لام مروییه‌که‌ به‌ ده‌نگیکی ئاده‌میانه‌ وتی: "شازادە ئیقان مه‌مکوژه
 کێ ده‌لی تۆ پۆژیک پیویستت به‌ یارمه‌تی من نابیت و به‌ که‌لکت
 نایه‌م!". شازادە ئیقانیش به‌زه‌یی به‌ بالنده‌که‌دا هاته‌وه و به‌ره‌لای کرد
 و خۆیشی ملی ڕیگه‌ی گرت‌وه‌. له‌ناکاویکه‌دا که‌رویشکێک به‌ره‌و‌پرووی هات
 و شازادە ئیقانیش به‌ په‌له‌ تفه‌نگه‌که‌ی ده‌ره‌ینا بیکوژیت به‌لام
 که‌رویشکه‌که‌ به‌ ده‌نگیکی ئاده‌میانه‌ وتی: "نامان شازادە ئیقان
 مه‌مکوژه، کێ نالیت پۆژیک به‌که‌لکت نایه‌م و یارمه‌تیت ناده‌م!".
 شازادە ئیقانیش که‌رویشکه‌که‌ی به‌ره‌لا کرد و لییدا پۆیشت تا گه‌یشته
 ده‌ریایه‌کی شین، له‌وی ماسییه‌کی بینی له‌ سه‌ر پۆخی ده‌ریاکه‌ که‌وتبوو

به حال هه ناسه‌ی تیدا مابوو وتی: "دهستم دامینت به زه بیه‌ک، بمخه‌روه ناو ده‌ریا شینه‌که‌وه".

شازاده ئیقانیش پالئیکی به ماسییه‌که‌وه نا و خستییه‌وه ناو ده‌ریا شینه‌که‌وه و خۆیشی به که‌ناری ده‌ریا‌که‌دا شوپووه‌وه. زۆر پویشت یان که‌م که‌س نازانیت، گلۆله‌ داوه‌که‌ش به‌رده‌وام خلده‌بووه تا گه‌یشته دارستانیک و له‌وی زنجیکی بچووی بینی له‌سه‌ر قاچه‌ مریشکیک دروستکراوو و به‌ده‌وری خۆیدا ده‌خولایه‌وه. شازاده ئیقان وتی: "ئاده‌ی پاره‌سته پوو بکه‌ره من وپشتت بکه‌ره دارستانه‌که"، ئه‌وجا چوو ژوووه‌وو بابا - یاگای جادووگه‌ری بینی له‌سه‌ر لیواری ئاگردانه‌که پالکه‌وتبوو هه‌ردوو قاچی پاکیشابوو، لووتیشی له‌بنمیچه‌که‌گیرکردبوو. کاتی چاوی پیکه‌وت لیپرسی: "ئه‌ی لاو چی تۆی گه‌یاندووته ئیره، به‌دوای چیدا ویلیت و بو کوئی ده‌پویت؟ و ره‌ه کوپم ئه‌م پازه‌م بو بدرکینه"، شازاده ئیقانیش له‌وه‌لامدا وتی: "داپیره من زۆر برسی و تینوومه‌ جاری تۆ تیرمه‌که و هه‌مامه‌که‌تم بو دابخه‌ با پاک خۆم بشۆم ئه‌وجا پرسیاره‌کانت بکه". بابا - یاگا خیرا هه‌مامی بو داخست و تیر و پری کرد و جیگای گه‌رم و نه‌رمی بو پاخست. شازاده ئیقانیش پیی وت که‌وا به‌دوای فاسیلیسای نازداری هاوسه‌ریدا ویل و عه‌وداله. لی‌ره‌دا بابا - یاگا وتی: "سۆراخی لای منه، له‌مه‌له‌که‌ته‌که‌ی کۆشیی نه‌مره و له‌ ژیر پکیفی ئه‌ودایه و زۆر گرانه‌ بیگه‌یتی و له‌ناوبردنی کۆشیش کاریکی هیند ئاسان نیه، مه‌رگی ئه‌و له‌سه‌ر نووکی ده‌رزیه‌که‌ و ده‌رزیه‌که‌ش له‌ناو هیلکه‌یه‌کدایه، هیلکه‌که‌ش له‌ناوسکی مراییه‌کدایه و مراییه‌که‌ش

له‌ناوسکی که‌رویشناندایه و که‌رویشکه‌که‌ش له‌ناو قه‌فه‌زیکیی به‌ردیندایه له‌سه‌ر داربه‌پوویه‌کی به‌رز، کۆشیش چون هه‌ردوو چاوی خزمه‌تی ئه‌و داره‌ ده‌کات: "شازاده ئیقانیش شه‌وی له‌مالی بابا - یاگا به‌سه‌ربرد و بو سبه‌ینی به‌یانی بابا - یاگا به‌شازاده ئیقانی وت که‌ داربه‌پووه‌که‌ له‌ کوئی ده‌دۆزیته‌وه و تا گه‌یشته داربه‌پوویه‌کی به‌رز و بینی له‌سه‌ر داره‌که‌ سنوووه‌ به‌ردینه‌که‌ دانرابوو، زۆر گران بوو که‌ بیگاتی. له‌ناکاویدا ورجیک به‌پاکردن به‌ره‌وپووی شازاده ئیقان پاریکرد و پالئیکی به‌داربه‌پووه‌که‌وه نا و له‌ره‌گورپیشه‌وه ده‌ره‌په‌نا. له‌م ساته‌دا قه‌فه‌زه به‌ردینه‌که‌ی له‌سه‌ر که‌وته خواره‌وه و که‌رویشکیکی لی‌ده‌رپه‌ری و له‌ولاشه‌وه که‌رویشکیکی ترپاریکرد به‌دوایدا و له‌توپه‌تی کرد و له‌هه‌ناوی که‌رویشکه‌یشه‌وه مراییه‌کی میینه‌هه‌لفری و له‌وکاته‌دا مراییه‌کی ئیرینه‌ش ده‌گاته‌سه‌ری و په‌لاماری ده‌دات، مراییه‌ میینه‌که‌ له‌وساته‌وه‌خته‌دا هیلکه‌یه‌کی لی‌به‌رده‌بیته‌وه و ده‌که‌ویته‌ ناو ده‌ریا شینه‌که‌وه. شازاده ئیقانیش که‌وته‌شکاندن هیلکه‌که‌ بو ئه‌وه‌ی ده‌رزیه‌که‌ی لی‌ ده‌ره‌په‌نیت و پاشان تا توانی ده‌رزیه‌که‌ی چه‌مانده‌وه و کۆشیش له‌ولاوه‌هاواری ده‌کرد و ده‌تلایه‌وه و هه‌ر که‌ شازاده ئیقان نووکی ده‌رزیه‌که‌ی شکاند ده‌سبه‌جی کۆشی مرد. دواچار شازاده ئیقان چوو بو کۆشکه‌که‌ی کۆشی که‌ له‌مرواری دروستکراوو، فاسیلیسای نازداریش به‌ره‌وپووی هات و به‌تامه‌زرۆوه‌ ماچیکی شازاده ئیقانی کرد و ئه‌میش گه‌راندیه‌وه بو ماله‌که‌ی خۆیان و پیکه‌وه ژیانیکی خۆش و پر کامه‌رانیمان برده‌سه‌ر.

هاقرۆشیچکای خنجیله

له م دنیا په دا خه لکی باش و خه لکی خراپیش هه ن، هه روه ها خه لکانیکیش هه ن که بی شه رم و به جاری پهرده له روو هه لماراون. هاقرۆشیچکای خنجیله به ختیکی خراپی هه بوو له تیکه لاو بوونی نه و جوړه که سانه دا. نه م کچیکی بیده ره تان و هه تیو بوو، نه وانیش هیند کاریان پیده کرد خه ریک بوو بی پروو کینن و له سه ر قاچ خوئی نه ده گرت. هاقرۆشیچکای خنجیله به ره ده وام خه ریکی رستن و چینن و نه خش و کاروباری ناومال بوو و ده بوايه وه لامي هه موو پرسیا ریکیشی بدایه ته وه. کابانی نه و گه وره مالیه نه م کاره که ری بوو سی کچی هه بوو، گه وره که یان ناوی یه کچاو بوو، دووه میان ناوی دووچاو بوو، کچی سییه مییش ناوی سی چاو بوو. هه رسیکیان روژ تا ئیواره کاریان نه بوو به لکو ته نها له بهر ده رگا داده نیشتن و ته ماشای شه قام و خه لکیان ده کرد و توژ قالیک به زه بیان به هاقرۆشیچکای خنجیله دا نه ده هاته وه که وا یه کبینه خه ریکی جلدوورین و رستن و چینن بوو بویان. جار جار هاقرۆشیچکای خنجیله ده چووه ده شتوده ر و دهستی ده کرده به ملی مانگا بوړه که یدا و داخی دلئی خوئی بو هه لده رشت و ده یگوت: "مانگا نازیزه که م، نه وان لی مده دن و سه رزه نشتم ده که ن، خواردنی ته واوم ناده نی و هه میشه ده مخه نه گریان. ناخر چون بتوانم تا به یانی پینچ هوقه که تان بریسم و بچنم!" مانگا که ش له وه لامدا وتی: "کیژه

نازداره که م تو بچوړه ناو نه م گوئی هه مه وه و له گوئی که ی ترمه وه و هره ده روه و ده بی نی نه و کاره ی که ده ته ویت بو ت جیبه جی بووه". مانگا بوړ چی وت هاته دی و هه رکه کچه خوئی کرد به م گوئی چکه یدا و له ویتروه هاته ده روه ته ماشای کرد جل دووراوه و له سه ر یه ک هه لچنراوه. هاقرۆشیچکای خنجیله ی خنجیله ش کو مه له جلی هه لگرت و بردی بو خانمی کابان، نه ویش نه رمه کو که یه کی بو کرد و جله کانی به سنگیه وه گرت و ئیشوکاریکی زیاتری دا به سه ر هاقرۆشیچکای خنجیله دا بیکات. نه مییش هه مدیس رویشته وه بو لای مانگا بوړ و دهستی هینا به سه روملیدا و بازیدا ناو گوئی هه کی وله گوئی که ی تریه وه هاته ده روه و ده سه به جی و جله کان که ناماده کرابوو هه لیگرت و بردی بو خانمی کابانی.

روژتیکیان پیره ژن بانگی کچی یه کچاوی کرد و پیی وت: "پوله نازداره که م برؤ بزانه کی یارمه تی نه و کچه هه تیوه ده دات، بزانه کی که تانه کانی بو ده رپسیت و ده چنی ت و نه و جلوه رگانه ی بو ناماده ده کات".

یه کچاو له گه ل هاقرۆشیچکای خنجیله رویشته بو ناو کیلگه و دارستان به لام ناموژگارییه که ی دایکی له بیرچوو و بو خوئی له سه ر سه وزه گیا که له بهر خوړ پاکشا. هاقرۆشیچکای خنجیله ش چریاندی چریاندی به گوئی دا: "بخه وه چاو بچووک بخه وه!" یه کچاویش چاوه کانی داخست و خه وی لی که وت و له و کاته دا نه و خه وی لی که وت بوو مانگا که هات و جله کانی بو ناماده کرد و بوئی هینا.

پیره ژن هیچ له م که ینوبه ینه تینه گه یشته و به کچی دووچاوی وت: " پوڅله نازداره که م برؤ بزانه کئی یارمته تی ئه و کچه هه تیوه دهدات، بزانه کئی که تانه کانی بو دهرپسیت و ده چنییت و ئه و جلو به رگانه ی بو ناماده ده کات. " دوو چاویش وه که خوشکه که ی خه وی لیکه وت و هیچی له مه سه لکه نه زانی. پیره ژن زور تووره بو و ئه مجاره کچی سیچاوی پاسپارد. به لام ئه میان له سهر سه وزه گیاکه و له بهر هه تاو دوو چاوی خه وت بوو به لام چاوی سییه می سه یری دهوروبه ری ده کرد و هه موو شتیکی ده بیینی و ته ماشای کرد و هافرؤشچیچکای خنجیله بازیدایه ناو گوچکه یه کی مانگا که و له ویتریانه وه هاته دهر و هه موو جله کان به ناماده کراوی دانران.

پاشان که سیچاو پویشته وه بو مال هه رچی شتیکی بینیبوو بو دایکی گنرایه وه، پیره ژیش زور خوشحال بوو و بو سبه ینی به میرده که ی وت: " برؤ مانگا بوور سه ربیره ". کابرای پیره ش سه ری سورما و ویستی هۆکه ی بزانی و پیی وت: " ئه وه تو ئه قلته تیچووه ؟ ئاخر مانگا که مانگایه کی باشه و هیشتا گه نجه ! ". به لام ژنه زیاتر جه ختی کرد و وتی: " من وتم سه ری بیره و ته واو ".

لیره دا چار نه ما و هیچ شتیکی دادی نه دا و پیاوه که به ناچاری که وته تیژدنی چه قۆکه ی.

هافرؤشچیچکای خنجیله ش به په له رایکرد بو ناو ده شت و کیلگه که و باوه شی کرد به ملی مانگا بووردا و وتی: " مانگابوری ئازیزم، ده یانه وی سهرت بپرین ! "، مانگا که ش له وه لامدا وتی: " نارپه حه ت مه به کچه

نازداه که م، هه رچیت پیده لیم وابکه. ئیسکه کانم له چارۆکیه کدا هه لگره و بیانخه ره ژیر گلی باخه که وه و هه موو پوژتیک ئاوی بده و به هیچ شیوه یه که گوشته که م نه خویت و هه رگیز منت بیر نه چیتته وه "

پیاوه پیره که مانگا که ی سه ربیری و هافرؤشچیچکای خنجیله ش ئه وه ی کرد که مانگا که پیی وت، به برسیتی پویشته و ده ستی له گوشته که ی نه دا و ئیسقانه کانیشی له باخه که دا شارده وه و هه موو پوژتیک ئاوی دهدا. پاش به ینیکی دارسیوئیک له و شوینه دا پروا که ئیسقانه کانی تیدا شاررابوو داریکی زور جوان بوو، سیوه کانی خر و ئاودار، لقوپپی زیو و گه لاکانیشی ئالتون بوون. هه ر که سیکیش به ویدا تیده په ری ده وه ستا و ته ماشای ده کرد و لپی سه رسام ده بوو.

ماوه یه کی زوری پیچوویان که م که س نازانی. پوژتیکیان خوشکانی یه کچاو و دووچاو و سیچاو پویشته نه دهره وه بو ناو باخ پیاسه یه که بکه ن. له م کاته دا کوره لاویکی گه نجی جوانی کاکۆل لوول به ویدا تیپه ری و که چاوی به و سیوه ناسکانه که وت وه ستا پرووی کرده کچه کان و به لووتبه رزییه که وه وتی: " هیی کچه که کان هه رکامیکتان سیوئیک له و داره بکاته وه ده یخوازم "

ئه وجا هه ر سی کچه که به هه له داوان رایانکرد بو دارسیوه که و هه رچه ند هه ولیاندا سیوی لیکه نه وه، به لام نه یانته وانی وونه سه ر پشته یه کتریش به لام هه ر نه یانته وانی. کچه کان هه ولیانده دا و داره که یان راده وه شانده بو ئه وه ی سیو بکه ویتته خواره وه به لام له جیاتی سیو گه لا ده که وته خواره وه. ئه وان هه رچه ندیان هه ولدا و هه رچییان کرد تاقه یه که

شازاده ماریا

هه بوو نه بوو له مهمله که تیکدا کورپه پاشایهک، ناوی شازاده ئیقان بوو، پیکه وه له گه ل سئ خوشکیدا ژیانیان ده برده سه ر. کچی یه که میان ناوی شازاده ماریا بوو، کچی دووم ناوی شازاده ئولگا بوو، کچی سیهه میش ناوی شازاده ئاننا بوو. دایک و باوکیان له دنیا ده رچوو بوون، به لام له سه ره مرگیاندا به کورپه که یان وتبوو "خوشکه کانت دامه نی و با بچن به پئی خویانه وه و هه ر که س یه که م داخووزیکه ر بوو پارزی به له سه ری".

شازاده ئیقان له پاش مردنی دایک و باوکی پرسه ی بو دانان و دواتر که خه م و په ژاره یان که میک په وییه وه رۆژیکیان خوشکه کانی خسته ته ک خوی و چوون بو گه شتیکی ناو باخه که یان، به لام له ناکاودا هه ورپکی په ش رووی ئاسمانی گرت و کردی به کرپوه و زریان. شازاده ئیقان به خوشکه کانی وت: "خیراکه ن خوشکه کانم با برپینه وه بو مال". ئه وه نده ی نه برد گه یشتنه وه کۆشک و هه وره برووسکه یه ک شریخاندی و ساییته ی کۆشکی کرده دوو له ته وه، بازیک به فرین هاته ژوره وه و خوی کیشا به زه ویدا و بوو به کورپکی قۆزی بالابه رز و وتی: "ئه م کاته ت باش شازاده ئیقان! زۆر جار ان وه ک میوان هاتووم بو مالتان، به لام ئیستا وه ک خوازبئیکه ری شازاده ماریای خوشکت هاتووم". شازاده ئیقانیش وتی: "ئه گه ر خوشکه که م تۆی به دل بوو ئه وا منیش

سیویشیان بو نه کرایه وه و چه نده خویان ماندوو کرد هیچیان بو نه کرا و ته نها ده سته ی خویان بریندار ده کرد.

پاشان هافرۆشید چکای خنجیله هات بو لای دره خته که و ده سبه جی لقه کان چه مانه وه و سیویان لیده که وته خواره وه بو ناو ده سته کانی. کچه ش سیویکی هه لگرت و دای به کورپه گه نجه که، ئه ویش هینده ی نه برد نارديه خوازبئینی و هینای. له و پۆژه به دواوه ئیتر کچه به هیچ شیوه یه ک ناخۆشی نه دی و له گه ل هاوسه ره که یدا به خۆشی وشادی ده ژیان و سال به سال گوزه رانیان باشتر و خۆشتر ده بوو.

لاریم لَ نیه و پازیم". پاشان شازاده ماریا پازی بوو شووی پېبکات و له گه لَ خۆی بردی بۆ مهمله که ته که ی خۆی. پۆژ هات و پۆژ پۆیششت، سال هات و سال پۆیششت. پۆژیکیان شازاده ئیقان و دوو خوشکه که ی چوون بۆ گه شتیکی باخه که ی خۆیان، ئه مجاره ش هه ور یکی ره شی چلگن ئاسمانی داپۆشی و که وته بلاچه و ره شه با و زریان هه لیکرد. شازاده ئیقانیش وتی: "خیراکه ن خوشکه کانم با برۆینه وه بۆ مال".

زۆری نه برد گه یشتنه کۆشک و هه ور هه ر ده یگرماند و هه وره تریشقه یه ک ساپیتە ی کرده دوو که رته وه و هه لۆیه ک به فرین خۆی کرد به ژووردا و خۆی دا به زه ویدا و بوو به کورپه لایکی جوانی بالابه رز و وتی: "ئه م کاته ت باش شازاده ئیقان! زۆرکات به میوانداری هاتووم بۆ مالتان به لام ئیستا هاتووم بۆ خوازبێنی شازاده ئۆلگای خوشکت، بیکه مه هاوسه رم". شازاده ئیقانیش وتی: "ئه گه ر شازاده ئۆلگا پازی بوو شوت پېبکات لاریم لَ نیه". شازاده ئۆلگا بریاری خۆی دا و شووی پیکرد و بردی بۆ مهمله که ته که ی خۆی. سالیکی تریش تپه پری و شازاده ئیقان به خوشکه بچوکه که ی وت: "وه ره خوشکه که م با بچین پیاسه یه ک بکه ین له ناو باخچه که ماندا. که مێک پۆیشتن و دووباره هه ور یکی ره ش به ری ئاسمانی گرت و کردی به برووسکه و چه خماخه و ره شه بایه کی به هیزیش هه لیکرد. ئه وانیش ده سه به جی پۆیشتنه وه بۆ مال و پێش ئه وه ی دانیشن هه وره تریشقه ماله که ی کرد به دوو که رته وه و قه له ره شیک هاته ژووره وه و خۆی دا به زه ویدا و بوو به کورپه لایکی قۆزی بالابه رز و وتی: "گه لَ جار وه ک میوان هاتووم بۆ ئیره، به لام

ئیستا هاتووم شازاده ئاننام بده یتی". شازاده ئیقانیش وتی: "خوشکه که م کیی ده ویت و کی هه لده بزیریت که یفی خۆیه تی". به مجۆره شازاده ئاننا شووی پیکرد و له گه لَ پۆیششت بۆ مهمله که ته که ی خۆی. شازاده ئیقانیش به تاق و ته نها ماوه ی سالیکی ره به ق مایه وه. زۆر بری خوشکه کانی ده کرد و له دلَ خۆیدا وتی ده بی برۆم بیاندۆزمه وه. به مجۆره خۆی بۆ گه شته که ی ئاماده کرد و سواری ئه سپه که ی بوو و پێی دا له به ر و پۆیششت تا گه یشتنه باخیک که بینی سوپایه ک جه نگاوه ر له سه ر پینگا که وتوون و مردوون. شازاده ئیقان هاواری کرد: "ئه گه ر هه ر که سیکی زیندووتان تیدایه با وه لامم بده ته وه! ده مه وی بزانه م کی ئه م هه موو سه ربازه ی کوشتووه؟". ته نها که سیکیان به سه ری زیندوو ماپۆوه و وه لامیدایه وه: "ئه م هه موو سه ربازه له لایه ن ماریا مۆریقناوه کۆژاون". شازاده ئیقانیش سوار بووه وه و پۆیششت و پاش به نینک گه یشتنه مه زرایه ک که ژماره یه ک خپوه تی سپی تیدا هه لدرابوو. یه نان له خپوه تیکه وه هاته ده ر و روانی ماریا مۆریقنایه: "یاخوا به خیربێی شازاده، ئه وه له چی ده گه رپیت، هه ر له خۆته وه هاتوویت یان به ئه رک و پاسپیری خه لکی تر؟" شازاده ئیقانیش وه لامی دایه وه: "نه خیر که سانی وه ک من ناچنه هپچ شوینیک بی خواپشتی خۆیان". لیره دا ماریا مۆریقنا پێی وت: "باشه، ئه گه ر په له ت نیه ببه به میوانی من و فه رموو وه ره ژووره وه بۆ خپوه ته که م". شازاده ئیقان زۆری که یف پیهات و ماوه ی دوو شه و دوو پۆژ میوانی ماریا مۆریقنا بوو، به یه که وه مانه وه و بریاریان دا که ببنه هاوسه ری یه کتر و

له و کاته وه ههردوکیان بوون به ژن و میرد و له گه ل ماریا مۆریفنا پۆیشت بۆ مهمله که ته که ی. به یینیک پیکه وه ژیان و پاشان شازاده ماریا خولیا ی جهنگی که وته سهر و هه لسا ته وای کۆشک و ته لار و هه موو شتیکی به سهر شازاده ئیقاندا به جیهیشت. به لام ته نها یه که هۆده ی به کولۆمکراوی جیهیشت و پیی وت که وا هه رگیز نه چیت به لایدا. ئە مه بوو به مه راقی شازاده ئیقان و ئە وه نده ی نه برد چوو له لای هۆده که وه ده رگای داخراوی کرده وه و ته ماشای کرد چی بیینی باشه ؟ کۆشیی نه مری بینی به دوانزه زنجیر به سترابوو و هه لواسرابوو. کۆشیی نه مر به پارانه وه وه وتی: "به زه بییه که به حالدا شازاده ئیقان، تۆزیک ئاوم بده ری با بیخۆمه وه. ده ساله لی ره دا هه لواسراوم و ئە شکه نه چه یه کی وا دراوم له باسکردن نه یه ت. هیچ خواردن و خوارنه وه یه کم نیه و قورپگ وشک هه لاتوو". شازاده ئیقانیش دۆلکه یه که ئاوی دایه و ئە وه هه ده پارایه وه یه که دۆلکه ئا و به شم ناکات هیشتا تینوومه یه نانی ترم بۆ بینه. شازاده ئیقانیش سه تلکی تر ئاوی بۆ هینا و کۆشیی نه مر داوای دۆلکه ی سیهه میشی ده کرد به لام هه ر که دۆلکه ی سیهه می ته و او کرد گه رابه وه شیوه ی جارانی و کۆت و پیوه ندی له خۆی کرده وه و هه ر دوانزه زنجیره که ی تریشی بچراند.

کۆشیی نه مر زۆر سوپاسی شازاده ئیقانی کرد و پیی وت ئیتر تۆ هه رگیز شازاده ماریا نابینیته وه. ئە و جا له په نه ره که وه وه که گێژه لووکه یه کی ئە ستووو چوو به ئاسماندا و له پینگا شازاده ماریاشی له گه ل خۆی لولدا و بردی. شازاده ئیقانیش دهستی کرد به گریان و

پارانه وه و دواتر هبچی بۆ نه مایه وه و که وته گه ران به دوا ی شازاده ماریادا و له دلی خۆیدا وتی: "باشه ئیستا من بۆ کوی بچم و له کوی بیدۆزمه وه؟".

پۆزی یه که م و دووهم پۆیشت و پۆزی سیهه م هات شازاده ئیقان له پییشیه وه کۆشنانی قه شه نگ و جوانی به دیکرد، له ته نیشت کۆشکه که وه داربه پوو یه که پوابوو، بازیکی له سهر هه لنیشتبوو، بازه که هه لفری و خۆیدا به زه ویدا و بوو به کورپه لاویکی قه شه نگ و بالابه رز و وتی: "ئای خه زووری خۆشه ویست له راستیدا زۆر خۆش حالم به بینیت، هه ر له و کاته شدا شازاده ماریای خوشکی گوئی له دهنگی بوو رایکرده ده ره وه و برا که ی بینی زۆر به گه رمی به خیره اتنی کرد و پرسیا ری له ته ندروستی کرد و بۆی باس کرد که چۆن ژیان به سه رده بات. شازاده ئیقان سی پۆز لایان مایه وه و ئە و جا وتی: "نا توانم زیاتر لی ره بمینمه وه، به دوا ی ژنه که مدا ده گه رییم که ناوی ماریا مۆریفنا ی نازداره ". بازیش پیی وت: "برام دۆزینه وه ی ئاسان نیه، تۆ که وچه که زیوینه که ت لی ره جیهیله بۆ ئە وه ی سه یری بکه ین و تۆمان بیربکه ویتته وه". شازاده ئیقانیش که وچه که زیوینه که ی به جیهیشت و دهستی کرده وه به گه ران. پۆزی یه که م و دووهم پۆیشت و پۆزی سیهه م هات، کۆشنانی تری چاو کرد که له کۆشکی بازه که زۆر جوانتر بوو له ته نیشتیه وه داربه پوو یه کی لیبوو له سهر لقی داره که هه لئویه کی بینی هه لفری و خۆی دا به زه ویدا و بوو به کورپه لاویکی قه شه نگ و بالابه رز و وتی: "شازاده ئۆلگا وه ره برا که ت هاتوو بۆ ئی ره ". که شازاده ئۆلگا گوئی

لەمە بوو بە ھەلەداوان ھاتە دەرەوہ و کەوتە ماچکردنى براکەى و ھەوالپرسىنى و باسى ژيان و گوزەرانى خۆى بۆ گىرپايەوہ .

شازادە ئىقان سى پۆژى لەگەل ئەوانىش بەسەربرد و پاشان وتى:

"ناتوانم چىتر لىرە بمىنمەوہ، بەدوای ماریا مۆرىقناى نازدارى ھاوسەرمدا دەگەرپم". ھەلۆکەش وتى: "برام دۆزىنەوہى ئاسان نى، تۆ چەتالە زىوینەکەت لای ئىمە جىبھیلە بۆ ئەوہى ھەر کە بىنیمان تۆمان بىرکەوئتەوہ". پۆژى يەكەم و دووہم پۆيشت و لە پۆژى سىھەمدا كۆشنانى چاوكرد لەوہى يەكەم و دووہم جوانتر بوو، لە تەنىشتى كۆشكەكەوہ داربەروويەكى لىبوو بە سەر دارەكەوہ قەلەرەشك ھەلنىشتبوو، ھەلپى و خۆى دا بە زەويدا و بوو بە كورە لاويك و ھاوارى كرد: "شازادە ئاننا خىراکە وەرە بۆ ئىرە برام ئازىزمان ھاتوہ". كە شازادە ئانناش گووى لەمە بوو بە راكردن لە كۆشك ھاتە دەر و بەخىرھاتنىكى گەرمى براکەى كرد و کەوتە ماچکردن و ھەوالپرسىنى و باسى ژيان و گوزەرانى خۆى بۆ گىرپايەوہ . شازادە ئىقاننى سى پۆژى لەگەلئان مایەوہ و پاشان وتى: "پىويستە مائاوايىتان لىكەم و ئىرە جىبھیلەم و بە دوای ماریا مۆرىقناى ھاوسەرمدا بگەرپم، قەلەرەشيش وتى: "برام دۆزىنەوہى ئاسان نى، تۆ سىندووقە زىوینەكەت لىرە جىبھیلە بۆ ئەوہى كە سەيرمان كرد تۆمان بىرکەوئتەوہ". شازادە ئىقاننى سىندووقە زىوینەكەى دانا و لىيدا پۆيشت. پۆژى يەكەم و دووہم پۆيشت و پۆژى سىھەم خۆشەويستەكەى دۆزىيەوہ و بە گريانەوہ دەستى كردە مى شازادە ئىقان و وتى: "ئاخرگيانەكەم بۆچى بە گووى

مىنت نەكرد و دەرگاكتە كردهوہ و بەو پرەنگە كۆشىي نەمرەلھات و بۆيدەرچوو". شازادە ئىقاننىش داواى بەخشىنى كرد. دواچار خۆيان ئامادە كرد بۆ ئەوہى بىرۆن كۆشىي نەمرىش لە دەرەوہ خەرىكى پاكردن بوو. ئىوارە داھات و بەرەو مال گەراپەوہ و لەناكاوئەسپە كەوتە سىمكۆلان و ئەويش ھاوارى كرد: "ھىي ئەسپە لەرئەو سىمكۆلانەت لەچىە؟" ئەسپەكە وەلامى داىەوہ: "شازادە ئىقان بەرپۆيە و ماریا مۆرىقناى لەگەلدايە". ئەويش وتى: "باشە دەتوانىن بىانگىن؟"

"بەلى ئەگەر كىلگە گەنمىكمان بىنى لەوى خۆمان دەشارىنەوہ ھەتا ئەوان بەويدا تىپەر دەبن وئىمەش پەلامارىان دەدەين دەيانگىن و دەيانبەينەوہ بۆ مالەوہ و دەيانكەينە يەك دووژمە خۆراكى خۆمان".

بەمجۆرە كۆشىي نەمر شازادە ئىقانى گرت و پىي وت: "ئەمجارەيان دەتەبەخشم لەبەرئەوہى باش بووى لەگەلم و تىر ئاوت كردم، بۆ جارى دووہمىش ھەر دەتەبەخشم. بەلام ئەگەر لە جارى سىھەمدا دژم وەستايەتەوہ ئەوہ پارچە پارچەت دەكەم". پاشان ماریا مۆرىقناى لىسەند و شازادە ئىقاننىش بە تەنھا مایەوہ و لە سەر بەردىك كزكز دانىشت و دەستى كرد بە گريان و ھەنسكدان. پاشان جارىكىتر پۆيشتەوہ بۆ ئەوہى ماریا مۆرىقنا بدۆزىتەوہ. كۆشىي نەمرىش وەك پىشتەر دەرچوو بوو بۆ پاكردن. شازادە ئىقان كە گەيشتە ماریا مۆرىقناى پىي وت: "پاكە با بىرۆين". ئەويش وتى: "لەوانەيە وەكو جارى پىشوو پىمان پىبگىت". شازادە ئىقاننىش وتى: "با بىگىت

گرنگ ئەوێه ئێمە سەعاتیک دوان پیکهوه بین". ئەوان خۆیان ئاماده کرد بە پێیکهون، دووباره کۆشیی نەمر بەرەو مالّ که وتەپڕی و ئەسپهکانی رێیان هەلە کردەوه و کۆشیی نەمرهاواری کرد: "ئەوه بۆ کوئی دەچن ئەگەر ئەمە بەدبەختی نەبیت"، ئەسپهکانیش وتیان "شازادە ئیقان بەرپۆه یە و ماریا مۆریقنای لەگەڵدا، دەتوانین بیگرین". کۆشیی نەمریش وتی: "زۆرچاکە ئێمە خۆمان لە ناو کێلگهیهکی جۆدا دەشارینهوه و دەیانگرین و دەیانبهینهوه بۆ مالّەوه لە ناو تەنۆره که دا سووریان دەکهینهوه و دەیانخۆین". کۆشیی نەمر خۆی شاردهوه و شازادە ئیقانی گرت وتی: "پیم وتیت ماریا مۆریقنا نابینیتەوه". پاشان کۆشیی نەمر ماریا مۆریقنای لەگەڵ خۆی برد و پۆیشتەوه. شازادە ئیقان دەستی کرد بە گریان و هەناسە هەلکێشان و ئەمجارەشیان دەستی کردەوه بە گەپان بەدوای ماریا مۆریقنادا و هکو جاری پێشوو کۆشیی نەمر پۆیشتبووه دەرەوه بۆ پاو کردن و شازادە ئیقان ماریای دۆزییهوه و پێی وت که بروت لەگەڵدا. ماریا مۆریقناش وتی: "نا شازادە ئیقان ئەمجارەش کۆشیی نەمر ریمان لێدەگریت". شازادە ئیقانیش وتی: "قەیناکە، من بەبێ تۆ ناژیم". ئەوجا خۆیان ئاماده کرد بۆ بەلام کۆشیی نەمر بەرپۆه بوو بەرەو مالّ، ئەسپهکانی بەرپۆه کی تردا پۆیشتن و رێیان لێ هەلە کرد. ئەویش وتی: "بۆچی وا دەپۆن ئەگەر ئەمە بەدبەختی نیە". ئەسپهکانیش وتیان شازادە ئیقان بەرپۆه یە و ماریا مۆریقنای لەگەڵدا، دەتوانین بچینه ناو دەغلّ و دانەکه و خۆمان بشارینهوه تا ئەوان بەویدا تێپەر دەبن و

دەتوانین بیانگرین و دەیانبهینهوه بۆ مالّەوه لە تەنۆره که دا سووریان دەکهینهوه و دەیانخۆین و بەشی چەند ژەمه خواردنمان دەکن. بەلام کۆشیی نەمر شوین شازادە ئیقان کهوت و کاتی گرتی پارچه پارچه ی کرد و دووباره ماریا مۆریقنای هەلگرت و لەگەڵ خۆی بردی.

لەم کاتەدا ئەو شتومە که زیوانە ی که وا شازادە ئیقان لای خوشکهکانی جیپهپۆیشتبوون پەش هەلگەپان و زاواکانی وتیان: "لەوانە یە شازادە ئیقان گرفتاری دەردیک بووین. هەلۆکه بە نزمی بەسەر دەریاکە دا فەری و لەوێ دەغلّ و دانەکه ی هەلگرت و بردیە سەر لێواری دەریاکە. باز و قەلەپەش هەردوکیان هەلفرین و چوونە ئەو شوینە ی که هەلۆکه چاوه پێی دەکردن. ئەمانیش ئەو ناوەیان دا بە سەریه کدا و لاشە ی شازادە ئیقانیا ن دۆزییهوه و بە یهکیانەوه نووساند و شووردیان و قەلەپەشە که ئاوی لە دەریای مەرگ هینا و پڕژاندی بە سەر شازادە ئیقاندا و بازە کهش ئاوی حەیات ی بە سەردا پڕژاند. ئەوجا شازادە ئیقان راستبووهوه و وتی: "چ خەویکی دوورودرێژم کرد!". زاواکانیشی وتیان: "ئەگەر ئێمە نەبووینایە خەویکی لەوه دوورودرێژترت دەکرد، ئێستا وەرە با برۆینهوه بۆ مالّ و میواندارییه کمان پێیکە". شازادە ئیقانیش وتی: "نا براکانم، من دەبێ بە دوای ماریا مۆریقنادا بگەریم". بەمچۆرە پۆیشت پۆیشت تا ماریا مۆریقنای دۆزییهوه و پێی وت پرسیری لیبکات لە کوئی ئەو ئەسپانە ی دەست که وتوو. که کۆشیی گەرپایه وه- ماریا لێی پرسی "ئەو- ئەسپانە- له کوئی دەستکه وتوو؟" ئەویش وتی: "لە پشت تۆ مەملەکه تەوه و سەری

ده یه م مهمله کهت، بابا - یاگای جادوگره ری لئییه، له دارستانیکدا له پشتی پووباری گرپه وه و جوانووئه ئه سپیکی هه یه کهوا پوژانه به دهوری دنیا دا ده خولیته وه. هه روه ها جوانووی نایابی تری هه ن و منیش ماوهی سی پوژ خزمه تم کردن و نه مهیشت به ره لا ببن، بابا - یاگاش له ئه نجامی ئه و کاره دا جوانوویه کی دامی".

"ئه ی چۆن توانیت له پووباری گرپه پیته وه؟"

"به یارمه تی ده سماله جادوو ه که م، که سی جار به لای راستدا پاید هه وشینم و پردیکی گه وره و دریز له سه ر پووباره گرپه که دروست ده بیت و هیچ کاتی گرپه که نایگاتی". ماریا مورینا به چاکی گوپی لیگرتبوو، پاشان ورد و درشتی بو شازاده ئیقان گپه پیه وه و ئه و جا ده سماله جادوو ه که ی کوشی پاره شاندا و دایه دهستی. شازاده ئیقان له پووباری گرپه پیه وه و مالی بابا - یاگای به جیهیشت. ماوه یه کی زور پویشت به بی هیچ نان و ئاویک له ناکاویکدا بالنده یه کی سه یرو سه مه ره ی بینی له گه ل به چکه کانیدا به راسه ریه وه و وتی: "پیموایه یه نان له و جووجه لانه ده خوم".

بالنده که ش لئی پاراپیه وه و وتی: "دهست بو بیچوو ه کانم مه به ره نگه پوژیک بیت پیویستت به من بیت و فریات بکه وم!". شازاده ئیقانیش لییدا پویشت و هه ر پویشت تا گه یشته پوره هه نگیک له دارستاندا و له دلای خویدا وتی: "با که میک هه نگوین بخوم"، به لام هه نگی شارن که وته پارانه وه و وتی: "دهست له هه نگوینه که م مه ده کئی نالی پوژیک پیویستت به من نابیت و منیش به هاناته وه دیم و فریات ده که وم!".

شازاده ئیقانیش دهستی له هه نگوینه که نه دا و لییدا پویشت. له پریکدا گه یشته ده له شیریک و به چکه کانی و له دلای خویدا وتی: "با هه ر هیچ نه بیت یه کیک له و به چکه شیرانه بخوم زورم برسیه و ناتوانم له سه ر پی بوهستم". ده له شیر پاراپیه وه و وتی: "دهست له به چکه کانم مه ده کئی نالی پوژیک نایه ت من فریات بکه وم و یارمه تیت بده م!". شازاده ئیقانیش وتی: "باشه با وابیت" و دهستی کرده وه به پویشتن و زوریسی برسی بوو. چوو بو مالی بابا - یاگا که دهوری ماله که ی به دوانزه کۆله که ته ندبوو، یانزه یان که لله سه ری بنیاده میان به سه ره وه بوو. شازاده ئیقان به بابا - یاگای وت: "دایره به یانیت باش". ئه میش له وه لامدا وتی: "به یانی خوت باش شازاده ئیقان، چی توی هیناوه بو ئیره، هه روا بو خوشی هاتوویت یان بو ئه وه ی که یارمه تیت بده م؟". شازاده ئیقانیش وتی: هاتوم بو ئه وه ی خزمه تیکت پشکه ش بکه م و دانه یه که له ئه سپه نایابه کانت وه که خه لات وه ربرگرم". بابا - یاگاش وتی: "زور باشه شازاده ئیقان ئه مه بو سالیک نیه به لکو بو ته نها سی پوژه که خزمه تم بکه یه ت. ئه گه ر تو توانیت ئه سپه کانم بپاریزیت ئه وه دانه یه کیان بو تو ده بیت، به لام ئه گه ر نه تتوانی ئه وه که لله سه رت ده خمه سه ر کۆله که ی دوانزه هه م، جا که یفی خوته و گوناھی خوت له ئه ستوی خوت".

بابا - یاگا و شازاده ئیقان له سه ر ئه و شتانه ریککه وتن و نان و ناوی خسته به ر دهست و خویسی چوو بو سه ر کار. ئه وه نده ی نه برد که شازاده ئیقان ئه سپه کانی میرگ و پاوان لیخوری ته ماشای کرد

ئەسپەکان کلکیان لێهەلېری و لە چاوترووکا نیکدا دیار نەمان. شازادە ئیفان بەجاری خەم دایگرت دەستی کرد بە گریان و لە داخ و خەفتدا لە سەر بەردیک دانیشت و هیندەوی نەبرد خەوی لیکەوت. خۆر لەو دەدا بوو ئاوابیت و بالندە سەیر و سەمەرەکە بە ئاسماندا دەفپری و هاتە پاسەری و وتی: "شازادە ئیفان، هەلسە لە خەو ئەسپەکان هەموو گەراونەتەو و تەویله کانی خۆیان". شازادە ئیفان بەمە زۆر دلخۆش بوو گەراپەو و بۆ مال و بابا - یاگا دەستخۆشی لیکرد و خورپییە ئەسپەکانی و بە تەوسەو پێی وتن: "بۆچی گەراونەتەو بۆ مال؟".

"ئاخر ئیمە چیبکەین، لە هەموو لایەکی دنیاو بەلندەمان لێ کۆبوو وە و هەر خەریکبوو چاومان دەربینن".

"چاکە سبەینێ مەچنە مێرگەکە و لە دارستان و بێشەلانەکاندا بلاووی لیکەن".

شازادە ئیفانیش ئەو شەو و تا بەیانی خەوت و بۆ سبەینێ بابا - یاگا پێی وت: "شازادە ئیفان ئەگەر ئاگات لە ئەسپەکانم نەبیت و ئاگادارییان نەکەیت و لێیان دیار نەمینیت ئەوا کەلەسەرت دەخەمە سەر یەکیک لەو کۆلەکانە". شازادە ئیفان ئەسپەکانی لە تەویله دەرکرد بەرەو لەو پەرگا و لەناکاو هەموویان کلکیان لێهەلېری و چوونە ناو دارستانە چەرەکانەو.

شازادە ئیفان دەستەوئەژنۆ لە سەر بەردیک دانیشت و دەستی کردەو بە گریان و لە داخ و خەفتدا خەوی لیکەوت.

لەو کاتەدا کەوا خەریک بوو خۆر لە پشستی دارستانەکەو ئاوا دەبوو دەلە شێرەکە بەراکردن هات و هاواری کرد: "شازادە ئیفان هەستە

لەخەو، هەموو ئەسپەکان گەراونەتەو بۆ ناو تەویله کانی خۆیان".

شازادە ئیفان لەخەو هەلسا و گەراپەو بۆ مالهو و بابا - یاگاش دووبارە دەستخۆشی لیکرد و بە سەر ئەسپەکاندا نەپرانندی و سەرزەنشتی کردن: "بۆچی هاتوونەتەو بۆ مال؟". ئەوانیش وتیان: "ئیمە چیبکەین و دەسلاتمان چیه، شێری دنیاومان لێ کۆبوویو و لەو دەدا پارچە پارچەمان بکەن!". ئەوجا وتیان: "فەرمانت بە چیتەرە لە ئۆغرتداین؟" و لە چاوترووکا نیکدا دیار نەمان.

شازادە ئیفان ئەو شەو ویشی رۆژ کردەو و بۆ سبەینێ بەیانی بابا - یاگا پێی وت ئەگەر ئاگاداری ئەسپەکانی نەکات ئەوا لە ملی دەدەات. ئەمجارەش شازادە ئەسپەکانی لە تەویله دەرکرد بەرەو لەو پەرگا و دیسانەو هەموویان کلکیان لێهەلېری و دایانە غاردان و بەرەو دەریا شینەکە ملیان نا و تەنها سەریان لە ئاوەکەو دەردەکەوت. شازادە ئیفان ئەمجارەشیان بە دەم خەفت و گریانەو لە سەر بەردیک دانیشت و دواتر خەوی لیکەوت. لەوکاتەدا هەنگەکان بە فرین بەرەو پووی هاتن و وتیان: "شازادە ئیفان، لە خەو رابە هەموو ئەسپەکانت گەراونەتەو و تەویله کانی خۆیان، بەلام لەبیرت نەچیت کە رۆیشیتەو خۆت پیشانی بابا - یاگا مەدە بەلکو لە ناو تەویله کاندای خۆت بشارەو. هەر لەوێ جوانوویەکی گەری لێیه لە ناو تەرسی خۆیدا دەگەوزیتەو شەو لای ئەو بمینەرەو کە تاریک داهاات لەگەل خۆت ببیە و مالهکە جیبهیلە". ئەوجا هەنگەکان وتیان کەوا فەرمانی چیتەرە جیبەجیی بکەن و دواتر دیار نەمان. شازادە ئیفانیش بە گوێی کردن و چوو تەویلهکەو و لە

پشتی ئاخوڤره کانه وه خوئی شارده وه و بابا - یاگاش هه رهاواری له ئه سپه کانی ده کرد: "ئاخر پیمنائین بۆچی هاتوونه ته وه بۆ ما؟" ئه وانیش وتیان "باشه ئیمه چیبکه یه له گشت لایه کی دنیا وه ههنگ لیمان ئالا و پیوه یان ده داین". دواچار بابا - یاگا چووه ژوره وه و خهوت و له نیوه شه ودا شازاده ئیقان جوانوه گه ره که ی زینکرد و سواری بوو و پویشت بۆ رووباری گڤ. هه ر که گه یشته ئه وئ ده سماله سحراییه که ی ده ره ئینا و سئ جار به لای راستدا رایوه شاندا و پردیکی به رز له سه ر رووباره که دروستبوو، ئه میش لئیی په پییه وه پاشان ده سماله که ی به لای چه پدا راوه شاندا و پرده که ته سک و باریک بووه وه. بۆ به یانی بابا - یاگا ته ماشای کرد جوانوه که ی دیار نه ماوه، بۆیه ده سه به جئ سواری چه رخوفه له قه که ی بوو و وه ک په شه بایه کی توند بۆیده رچوو شوینی کهوت و هه موو ئه و ناوه ی کئومال کرد تا گه یشته سه ر رووباری گڤ و له بهر خوویه وه وتی: "ئاده ی ئه و پرده ی که من ده مه وئ دروست بیئت"، ویستی له پرده که بپه رتته وه به لام که گه یشته ناوه راستی، پرده له ژیریدا شکا و بابا - یاگا که و ته ناو رووباری گڤه وه و هه لئروپی و کۆتایی به ژیانی هات. شازاده ئیقانیش جوانوه که ی له میرگ و پاوانی سه وزدا به خیو کرد هه تا بوو به ئه سپیکی که حیله ی نایاب. دواچار گه رایه وه بۆ مائی کۆشیی نه مر و له وئ ماریا مۆریقنا به پرتا و به ره ورووی هات و به گه رمی باوه شی پئدا کرد و وتی: "ئازیزه که م چۆن توانیت له و درنده یه رزگارت ببیئت؟" شازاده ئیقانیش له نووکه وه هه موو شتیکی بۆ گئیرایه وه و وتی: "ئیسئا کاتی ئه وه یه پیکه وه

برۆین". ماریا مۆریقناش له وه لامدا وتی: "شازاده ئیقان زۆر ده ترسم کۆشیی نه مر پئگه مان پئبگرتته وه و بیگومان تو پارچه پارچه ده کات!".

"خه مت نه بی ئه مجاره یان ئه سپیکی به هیژ و تیزرۆم پییه هه ر وه ک با ده فریئت".

ئه وجا هه ردوکیان سواری ئه سپه که حیله بوون و لیاندا پویشتن. کۆشیی نه مر به پئگه وه بوو به ره و مال و له پر ئه سپه که ی که و ته سمکۆلان و ئه ویش لئیی پرسی: "هیئیی ئه سپه له ر ئه و سمکۆلانته له چه یه؟" ئه ویش وتی: "شازاده ئیقان به پئوه یه و ماریا مۆریقنا ی له گه لدا یه".

"زۆر باشه ده توانین بیانگرینه وه؟". ئه سپه که له وه لامدا وتی: "ناتوانم هیچ شتیکی بلئیم چونکه شازاده ئیقان ئه سپیکی وه ک منی پییه و بگه ره باشتیش". کۆشیی نه مریش وتی: "نایه لم پشوو بدن و دوا یان ده که وم تا ده یانگرمه وه!".

پاشان زۆر پویشت یان که م که س نازانیئت تا دواچار گه یشته شازاده ئیقان و له ئه سپه که ی هیئایه خواره وه له وه دا بوو شمشیری بۆ دابئینیته وه و دووله تی بکات به لام له و ساته دا ئه سپه که ی شازاده ئیقان که و ته سه ر پاشوو و سمی دا هیئایه وه بۆ سه ری کۆشی و شازاده ئیقانیش دایه بهر کوه ک و کۆتایی به ژیانی هیئا. ئه وجا کۆمه لئیک داری کۆکرده وه و گه ری پییه ردا و لاشه ی کۆشیی پئ سووتاند و سووتووه که شی دا به ده م باوه.

ئێفانی تهمهن مندال و نهقل گهوره

له سهرده مانئیکي کۆندا ژن و پیاویکی پیر هه بوون. پیشه ی پیاوه پیره که راوکردن بوو، هه ئه مه شسه رچاوه ی بژیویان بوو، بۆیه زۆر هه ژار و داماو بوون. پیره ژن له تاو زه بوونی و ده سکورتی به رده وام ده کپورزایه وه و ده یوت: "خوایه چ ژیانئیکي پر چه رمه سه ریمان هه یه، نه خۆراک و نه پۆشاک له مالئێمه دا نیه، مندالئیکنان نیه له م تهمه نی پیرییه ماندا خزمه تمان بکات و چاوی لئمانه وه بیته". به لام پیره میرد دلئێه که ی ده دایه وه و ده یوت: "ئافه رت دلگران مه به، من تا ده ست و قاچم له کاردا بن بۆئه وه ی نانیا ن پی په یدا ده کم و په کمان ناکه ویت. هه موو شتیکیش بده ره ده ست سه به ینی و خۆی چۆن ده پات با بروات". رۆژئیکیا ن پیره ئه مه ی وت و رۆیشته بۆ راوکردن به لام هه ره له به یانییه وه تا ئیواره له ناو دارستاندا ده هات و ده چوو هه یچ بالنده و ئاژه لئیکي نه بوو به تووشه وه راوی بکات. پیره چه زی نه ده کرد به ده ستی به تال بگه رپته وه بۆ مال، به لام خۆر ئاوابوو و به ناچاری رۆیشته وه. له کاتی گه رنه وه یدا بۆ ماله وه، گوئی له باله ته په یه ک له ناو پووش و په لاشی سه ر رینگاکه دا و ته ماشای کرد بالنده یه کی زۆر جوان و بیۆینه ی بینی هه لفری و لئی بزر بوو. ئه و جا پیره ی راوچی تاویک له ناو پووش و په لاشه که دا گه را و هیلانه یه کی دۆزییه وه سی و سی هیلکه ی تیدا بوو. پیره له دلئێه خۆیدا وتی: "ئه مه له هه یچ باشتره با بیانبه م"، بۆیه

پاشان ماریا مۆریقنا سواری ئه سه په که ی کۆشی بوو، شازاده ئیفانیش سواری ئه سه په که ی خۆی و پیکه وه تییانته قاند و رۆیشته. که گه یشتنه وه مه نزل له پێشدا چوون بۆ لای قه له ره ش و دوا ی ئه ویش هه لۆ و پاشان بۆ لای باز. ئه وانیش به گه رمی پیشوازیان لیکردن و زۆر خۆشحال بوون و وتیان: "شازاده ئیفان ئیمه هه رگیز بروامان نه ده کرد که وا جارئیکتر تۆ ببینی نه وه، ئه و هه موو ده رد و مه ینه تییه ی چه شتووته ئه وه ده هیئیت که وا بوونانی نازداری وه ک ماریا مۆریقنا ده ستکه وتووه!".

شازاده ئیفان ماریا مۆریقنا ئه هه نگیکی گه وره و پر عه ی شونۆشیا ن سازکرد و دوا جار چوونه وه بۆ مه مله که تی خۆیا ن و به خۆشی و شادی پیکه وه ژیا ن.

پشتینه‌که‌ی توند کرده‌وه و هیلکه‌کانی خسته باخه‌لی که‌واکه‌یه‌وه و به‌ره‌و مالّ بووه‌وه. له رېگا پشتینه‌که‌ی کرایه‌وه و هیلکه‌کانی یه‌ک له دواى یه‌ک لیکه‌وتنه خواره‌وه و هەر هیلکه‌یه‌کیان به‌رده‌بووه‌وه کورپیکى لیده‌رده‌په‌ری و سى و دوو هیلکه به‌وشیوه‌یه شکان و سى و دوو کورپه لاویان لی هاتنه‌دهر و تهنه هیلکه‌یه‌کی له باخه‌لدا مایه‌وه و نه‌شکا. پیاوه پیره‌که سه‌یریکى پشته‌وه‌ی خوی کرد و برپواى به چاوی خوی نه‌ده‌کرد که سى و دوو کورپى گه‌نج له دوايه‌وه ده‌رۆیشتن. کورپه گه‌نجه‌کان هه‌موویان له‌یه‌ک ده‌چوون و بالاشیان چون یه‌ک بوو، هه‌مووشیان به یه‌ک ده‌نگ ده‌یانوت: "له‌به‌رئه‌وه‌ی که ئیمه‌ت دۆزیوه‌ته‌وه بمانبه‌ره‌وه بۆ مالى خۆتان، تۆ باوکی ئیمه‌یت و ئیمه‌ش کورپى تۆین". پیره‌ش له دللى خۆیدا بیرى لیده‌کرده‌وه و ده‌گوت: "رۆژیکى زۆر خۆشه‌ بۆ من و ژنه‌که‌م، ئه‌وى چه‌ند ساله‌ تاقه‌ مندالیکیشمان نه‌بوو، به‌لام به یه‌کجار بووین به خاوه‌نى سى و دوو کورپ".

کاتى گه‌یشتنه مالّه‌وه پیره‌میرد رووی ده‌می کرده ژنه‌که‌ی و وتى: "چه‌ند ساله تۆ هه‌ناسه هه‌لده‌کیشیت و بۆ مندالیک ده‌گریت ئه‌وه سى و دوو کورپم بۆ هیناویت هه‌موویان گه‌نج و قه‌شه‌نگ. ئیستاش خوان برانینه‌وه و خواردنیان به‌ه‌ری". پاشان بۆ ژنه‌که‌ی گپرایه‌وه که چۆن کورپه‌کانی دۆزیوه‌ته‌وه. ژنه‌ش به‌حه‌په‌ساوی وه‌ستابوو و هه‌یچ وشه‌یه‌کی له زار نه‌ده‌هاته‌وه، دواجار هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا و به‌په‌له‌ چوو به‌ لای خاوه‌نه‌که‌وه. له‌و ساته‌دا پیره‌ پشتینه‌که‌ی

شلکرده‌وه و هیلکه‌ی سى و سیه‌مینی لیکه‌وته خواره‌وه و کورپیکى جوانی لیده‌ره‌په‌ری و کابرای پیره‌ وتى: "تۆ کئیت و له‌ کویوه هاتوویت؟" کورپه گه‌نجه‌که‌ش وتى: "من ئیقانى کورپه بچووکتیم". پیره بیرى هاته‌وه که‌وا سى و سى هیلکه‌ی له هیلانه‌که‌دا دۆزیوه‌وه و وتى: "راسته‌که‌ی ئیقان دانیشه نانی ئیواره بخۆین".

هینده‌ی نه‌برد هه‌ر سى و سى کورپه گه‌نجه‌که دانیشتنه سه‌ر خوان و ده‌ستیان کرد به‌ نان خواردن. پاشان سفره‌که‌یان بۆ پیره‌ژن پاککرده‌وه به‌لام نه به‌ته‌واوی تیر بووبوون و نه برسیش. ئه‌و شه‌وه لى خه‌وتن و بۆ سبه‌ینى به‌یانی ئیقان وتى: "باوکی نازیمان ئیستا تۆ خاوه‌نى کورپه‌گه‌لی خۆتیت، کار و فه‌رمانمان بۆ دیاری بکه و له‌ ئۆغرداین". پیره‌ش وتى: "کورپه‌کانم نازانم چ کاریکتان پیبسپیرم؟ من و ئه‌م پیره‌ژنه‌ی هاوسه‌رم نه زه‌ویمان کێلاوه و نه تۆومان کردوه و هه‌رگیز نه ئه‌سپمان بووه و نه گاسن". ئیقانیش وتى: "باشه، که نیته‌ واته نیته، ئه‌وه هه‌یچ دادیک نادات، ئیمه ده‌چینه لای خه‌لکی تر بۆ کار په‌یداکردن. باوکی نازیز هه‌ر ئیستا برۆ بۆ لای ئاسنگه‌ر و سى و سى داسمان بۆ بده به‌ کرد".

له‌و کاته‌دا که پیره‌ رۆیشت بۆ دووکانی ئاسنگه‌ر، ئیقان و براکانی سى و سى شه‌نیان دروستکرد. کاتیکیش که باوکیان لای ئاسنگه‌ر گه‌راپه‌وه ئیقان ئامیره‌کانی هینا و وتى: "وه‌رن براکانم با کار بۆ خۆمان بدۆزینه‌وه و دایک و باوکی پیرمانی پى به‌خۆ بکه‌ین".

به‌مجۆره‌هه‌ براکان مالئاواویان له دایک و باوکیان کرد و رۆیشتن. زۆر یان

که م پویشتن که س نایزانیئت، تا دواچار گه یشتنه شاریکی گه وره. له و کاتدا سهرکاری پاشا به وییدا تیپه پی و له به رده میاندا وهستا و وتی: "هی، کورپه گه نجه کان له کاره وه دین یان بۆ سهر کار ده چن؟ نه گه ر له کار ده گه رین شوینم که ون، شتیکم پییه بۆتان". کورپه کانیش وتیان: "باشه، نه و شته چیه؟". سهرکاری پاشاش وتی: "کاریکی زۆر گران نیه، گزۆگیای میرگی پاشا گزره بکه ن و وشکی بکه نه وه و خپی بکه ن و بیکوئن و دوایش بیکیشنه کادان، پیم بلین کئ ده مپراستتانه؟"، کاتی که س له کورپه کان وه لایمی نه دایه وه ئیقان لی چیوه پی شه وه و وتی: "بمانبه بۆ نه وی و کاره که مان پیشان بده". سهرکاری پاشاش بردنیه سهر میرگه که و پیی وتن: "ئایا سی ههفته به سه بۆ نه وه ی ئیشه که ته و او بکه ن؟" ئیقانیش وه لایمی دایه وه: "نه گه ر که شوه و ا یارمه تی داین نه و ا سی پۆژ به سه بۆ ئیمه". سهرکاری پاشاش زۆر دلخۆش بو و پیی وتن: "ده ی کورپنه ده سه به کار بن، خه می خواردن و پاره تان نه بیئت، چه ندتان ده وی له خزمه تتان دایه". ئیقانیش وتی: "تۆ سی و سی گامان بۆ برژینه و سی و سی گۆزه شه راب و قوولینه یه ک نانمان بۆ بینه، نه وه هه موو شتیکه که ئیمه پیویستمان پییه تی".

سهرکاری پاشا پویشتن و براکان داسه کانیا تیز کرده وه و چابوکانه که وتنه کار و خرمه ی داسیان پۆژه رییه که ده پویشتن و کاره که یان به خیرایی وبه چالاکی به پیره چوو و تا ئیواره هه موو گیا که یان دوورییه وه. نه و پۆژه له چیشتخانه ی پاشا وه خواردنیا بۆ ئاماده کرا، که بریتی بو له سی و سی گای برژاو و سی و سی کوپه شه راب و

قوولینه یه ک نانیا بۆ دانرابوو. براکان هه ر یه ک نیو گای سووره وه کراوی له گه ل نیو قوولینه ناندا خوارد و نیو گۆزه شه رابی خوارده وه و پاشان خه ویان لیکه وت.

بۆ پۆژی ناینده کاتی که خۆر گه رمی کرد براکان گزره که یان کۆ کرده وه و تا ئیواره کوتاشیان. نه و جا ئیواره براکان یه کی نیو گا برژاوه که و نیو قوولینه نانه که یان خوارد و نیو گۆزه شه رابه که شیان خوارده وه.

پاشان ئیقان یه نان له براکانی نارد بۆ ده رباری پاشا و پیی وت: "بپۆ بانگیا بکه با بین ته ماشای کاره که مان بکه ن". نه و جا براکانیش له گه ل سهرکاری پاشادا گه پانه وه و فره ی پینه چوو خودی پاشا خۆیشی به دواياندا هات. پاشاش هه موو کۆمه له گزره کانی ژمارد و به ناو میرگه که دا ده هات و ده چوو چلی گیای نه دی به جیانه هیشتبیت و نه دوورابیتته وه، بۆیه رووی ده می تیگردن و وتی: "کورپی خۆم کاریکی باشتان به نه نجام گه یاندوو و منیش سوپاس و ستایشتان ده که م و سهرباری کری و مزتان نه مه ش سه د لیره زیاده و چل کوپه شه رابیش. به لام کاریکی ترم پیتانه نه گه ر بتوانن، نه م کایه پیویسته پاس بکریت و ئاگاداری بن، چونکه هه موو سالیک شتی که کاکه مان ده خوات و ئیمه ش ناتوانین ته نانه ت شوین پیشی هه لبرگین". ئیقانیش وه لایمی دایه وه: "پاشام پایه دار بیت، با براکانم برۆنه وه بۆ مال من خۆم به ته نها ئاگاداری کاکه ده که م و ده بم به پاسه وانی". پاشا ره زامه ندیی ده ربیری و سی و دوو براکه ی ئیقان چوون بۆ کۆشکی پاشا و له وی نانیکی باشیان خوارد و شه رابیکی زۆریان خوارده وه و پارهی خۆیان وه رگرت و

بەرەو مال بونەو. ئیقانیش گەرایەو بە بۆ مێرگی پاشا و شە و تا بە یانی نە دەخەوت پاسەوانیی کاکە ی پاشای دەکرد، بە پۆزیش لە چیشخانە کە ی پاشادا دەحەسایەو و بە ئارەزووی خۆی دەخوارد و دەخواردەو.

پایز هات و شەوگار درێژ و تاریک بوو. ئیوارە یەکیان ئیقان چوو سەر کادانە کە و کونیکێ کردە کاکە و لەوێ بۆخۆی پاکشا بە لام هەر بەخەبەر بوو. نیو شەو لە ناکاو پۆشناییە ک پەیدا بوو وەک پۆژی پووناک وابوو. ئیقانیش سەری کیشا دەرەو و چی ببینی باشە! : ئەسپە بەحرییەکی یال زێرین، لە دەریاکە هاتە دەر و قەلەمبازی دەکوێت بەرەو کۆمەلە کاکە. زەوی لە ژێر پێیدا دەلەرییەو و یالە ئالتونییە کە ی لە هەوادا پەخش دەبوو و گەر لە کونەلووتی دەهاتە دەر و گەوالە هەر لە گوێچکە کانیەو بەرز دەبوو. ئەسپە چوو سەر کادانە کە و دەستی کرد بە کاخوردن، ئیقانیش فرسەتی لێهینا و خۆی هەلدا یە سەرپشتی، ئەسپە کادانە کە ی بە جێهێشت و لە مێرگە کە دا هەلیکو تاپە غار، بە لام ئیقان یالی ئەسپە کە ی بە دەستی چەپی و قامچیە چەرمە کە شی بە دەستی راستی گرتبوو، راستە و راست بەرەو زۆنگاوە کانی برد. ئەسپی یال زێرینیش بۆ ماوە یەکی دورو درێژ بە سەر زۆنگ و قەوزاوە کاندان پۆزیش و دواچار چەقی و چیتەر نەیتوانی بپروات و ئەم قسانە ی کرد: "ئیقان، تۆ زۆر چابوک بوویت بۆ گرتنی من و پەڕینە کۆلم و زانیت چۆن کارە کە ئەنجام بە دەیت، تۆ زۆر وریا بوویت و زیرەکانە منت راھینا. تکایە لێم مەدە و ئازارم مەدە مەرج بیێت بجم بە خولامییکی

ئەلقە لە گویت."

ئیقانیش بەرەو دەرباری پاشا پۆزیش و لەوێ لە تەویلە یە کە دا ئەسپە کە ی بەستەو و خۆیشی پۆزیش بۆ چیشخانە کە ی پاشا و لێی خەوت. بۆ بە یانی چوو لە پاشا و وتی: "پاشام پایە داربێت، دزی کای مێرگە کە تم دۆزییەو و دزە کە شەم گرتوو، بابڕۆین تەماشای بکەین." کاتی کە پاشا ئەسپی یال زێرینی بینی زۆر دلخۆش بوو، وتی: "ئیقان پێدەچیت تۆ بە تەمەن مندال و بە ئەقل گەرەو بیت." بۆ ئەو خزمەت و دلسۆزییەت دەتکەم بە سەرمەیتەری خۆم. ئیتر لەو بەدواوە ئیقان بە "ئیقانی تەمەن مندال و ئەقل گەرە" ناوی دەرکرد. بەمجۆرە ئیقان لە تەویلە ی ئەسپە کانی پاشادا ئەرک و فەرمانی خۆی گرتە دەست و بە شەواندا نە دەخەوت بۆ ئەو ی ئاگاداری ئەسپە کانی پاشا ببیت کە پۆز لە دوا ی پۆز زیاتر گەشە یان دەکرد و پەروە قەدرا تر دەبوو، تووکیان چون ئاوریشم نەرمتر و سافتەر دەبوو، هەر وەها بەردەوام یال و کلکیانی شانە دەکرد و سفت و جوان دەوستان و ورشە یان لێو دەهات. پاشاش زۆر دلخۆش بوو بە مە و نەیدەزانی چۆن چۆنی ستایشی ئیقان بکات، وتی: "ئیقانی تەمەن مندال و ئەقل گەرە، هەرگیز مەیتەری وا باشم نەبوو!"

پیاووە کانی تر کە لە تەویلە کە دا کاریان دەکرد بەغیلیان بە ئیقان دەبرد و بەردەوام دەیانگوت: "توخوا وەرە گوندنشینییکی گەوج فەرمانت پێبکات، نامەخوا پاشا سەرمەیتەریکی چاکێ هە یە!" و دەستیان کرد بە پیلانگێران لە دژی ئیقان. بەلام ئیقان بوو لە سەر کارە کە ی و هیچ

خه یالئیکی لای نیازخرایی و پیلانی هاوه له کانی نه بوو.

له و سه روه بنده دا پیریکی به دمه سستی کونجی مه یخانه کان زوو زوو هاتوچوی ته ویله ی ئه سپه کانی پاشای ده کرد و پوژئیکیان هات و وتی: "قومیک شه رابم بده نئ، له دوینی شه ووه تووشی سه رئیشه بووم، ئه گهر چاره سه رم بکه ن ده تانخه مه سه ر پیگه یه کی راست بو ئه وه ی له سه رمه یته رزگار تان بیته."

مه یته ره کان زور خو شحال بوون و په رداخیک شه رابیان دایه. پیره ی به دمه ستیش په رداخه شه رابی هله دا و وتی:

"پاشا زور په روشی په یداکردنی ساز و سه متووری خوژه ند و قاز و پیشیله ی سه ماکه ره. چه ندین کوری چابوک ولای نار دووه بو سو رخی ئه و شته سه یر و سه مه رانه به لام هیچ که سیکیان سه ریان نه هیئاوه ته دواوه. ئیستا ئیوه بوون به پاشا بلین که ئیقانی ته مه ن مندال و ئه قل گه وره خو ی هه لکیشاوه و لافی ئه وه ی لیداوه که وا به ئاسانی و بی گرفت به ده ستیان دینیت، پاشاش ده نبری به شوینیدا و بو ئه و مه به سستی ده نیریت و ئیتر هه رگیز نایه ته وه."

مه یته ره کان زور سو پاسی پیره ی به دمه ستیان کرد و دووه په رداخی شه رابیان دایه و به ره و کوشکی پاشا رویشتن. له بهر په نجه ره ی کوشکی پاشادا وه ستابوون و خه ریکی ده مه ته قی و قسه و یاسی جو راو جو ر بوون. پاشا ته ماشایه کی کردن و سه ری هیئاوه ره وه و وتی: "خیر، ئه وه باسی چی ده که ن و چیتان ده وی؟" - "گه وره ئیقانی ته مه ن مندال و ئه قل گه وره خو ی هه لکیشاوه گوايه ده توانی هه موو شته

سه رسامکه ره کانی ساز و سه متوور و قازی سه ماکه ر و پیشیله ی نه غمه خوانت لیتیکبدات. هه ر له بهر ئه وه شه که ئیمه هاتووین لیره پاره ستاوین و قسه ده که ین. هه ندیک ده لئین ده توانی ئه و کاره بکا و هه ندیکی تریش ده لئین ناتوانی، ئیتر هه روا خه ریکی ئه و قسه بیسه روه رانه ن."

کاتی که پاشا گوئی له م قسانه بوو ده م و چاوی گو ر و که وته ده ست پاره شاندن و بیری کرده وه: "ئو، ئه گه ر بتوانم ته واوی ئه و شته سه یر و سه مه رانه به ده ست بینم ئه وه هه موو پاشاکانی تر به غیلیان پیم دیت. من زور که سم بو نار دوون و که سیان نه گه راپونه ته دواوه". ئه و جا یه کسه ر ناردی به شوین سه رمه یته ردا و هه ر که ئیقان هاته ژوو ره وه پاشا هاواری کرد: "هیچ کات به فیرۆ مه ده، خیراکه برۆ ساز و سه متووری خوژه ند و قاز و پیشیله ی سه ماکه رم بو به ده ست بینه". ئیقانی ته مه ن مندال و ئه قل گه وره وه لای دایه وه: "پاشام پایه دار بیته، هه رگیز ناوی ئه م شتانه م نه بیستوو، ده ته وی بو کو ی بجم و له کو ی پیدایان بکه م!؟" پاشا زور توورپه بوو و قاچی دا به زه ویدا و وتی: "ئه وه ده لئی چی؟ ملکه چی فه رمانه کانی پاشای خو ت نابیت؟ ده بیته یه کسه ر برۆیت؟ ئه گه ر ئه وه ی پیموتیت بو م په یدابکه یت خه لاتت ده که م، ئه گه ر نا به م شمشیره م له ملت ده ده م."

ئیقانی ته مه ن مندال و ئه قل گه وره به زویری و دلگرانی پاشای به جیهیشت و به ته واوی خه م دایگرت و نه یده زانی چیبکات. پاشان که وته زینکردنی ئه سپه به حریی یال و ئه سپه ش پرسی: "گه وره م،

بۆچی ئەوە نەندە خەمباریت، خوانە خواستە هیچ بوو؟ "ئیفانیش لەوە لأمدا وتی: "چۆن دلم خۆش بیئت لە کاتی کدا که پاشا فەرمانی کردوو سەز و سەمتووری خۆژەند و قاز و پشیلە سەماکەری بۆ پەیدا بکەم و منیش تا ئیستا تەنانەت ناوی شتی وام نەبیستوو". ئەسپی یال زێپین وتی: "ئەو شتیک نیه بۆ نیگەرەن بیت، وەرە شەر پشتم و دەرۆین بۆ لای بابا - یاگای جادووگەر، ئەویش ریبەدیی و سۆراخی ئەو شتە سەیرەمان بۆ دەکات. ئیفانی تەمەن مندال و ئەقل گەرە خۆی ئامادە کرد بۆ گەشت و پەربییە کۆلی ئەسپی یال زێپین و بۆی دەرچوون و کەس نەبیینی چۆن لە دەرگاوە دەرچوون لە بەر خیرایی. زۆر رۆیشتن یان کەم کەس نازانیت، تا لە کۆتاییدا گەشتنە دارستانە چەرکە و زۆر تاریک بوو، تەنانەت ترووسکاییە کیشی تیدا بەدی نەدەکرا. ئەسپی یال زێپین پراوەستا و لاریبوو، ئیفانیش هەستی بە ماندوویی دەکرد بەلام لە کۆتاییدا گەشتنە رۆشنایە و زنجیکی خنجیلە ی بینی لە سەر قاچە مریشنان و چەشنی تەشیی هەر دەخولایەو بە چوار دەوری خۆیدا و بە لای رۆژەلات و بە لای رۆژئاوا دەسوورایەو. ئیفان هەلپەربییە ناوی وتی: "زنجە بچووکە، زنجە بچووکە، پشت بکەرە دارەکان و پوو بکەرە من ئەگەر ئەرک نیه. من سالتیک لیرە نامینمەو بە لکو تەنھا ئەمشەو تا بەیانی لیرە دەخەوم. ئەوجا زنجە کە پووی کردە ئیفان و ئیفانیش ئەسپەکە ی بەستەو و خۆی چوو بەردەمی زنجە کە و دەرگاکی کردەو، لەوی بابا - یاگای جادووگەری بینی، پیرە ژنیکی رەقەل و لووتی لە لقەدار دەچوو و دەسک و ئاوانەکی لە تەنیشتیەو

دانرابوو. بابا - یاگا سەرێکی هەلپری و تەماشای میوانەکی کرد و قەرەبەکی بۆ کرد: "ئوو، ئوو، خوینی پووسی، هەرگیز لەوە و پشیش بۆن نەکردوو بەلام ئیستا بۆنی دەکەم و لە بەر دەرگاکی مەدایە. ئەو کۆی هاتوو بۆ ئیرە لە کۆیۆ بۆ کۆی؟! "ئیفان لەوە لأمدا هاواری کرد: "دایرە، ئاوا لە گەل میوان رەفتار دەکەیت؟ بە تاییەتی ئەگەر ئەو میوانە سەرما و برسی بیئت؟ لای خۆمان کە میوانت دیت پئویستە خواردن و خواردنەوی بۆ سەز بکەیت و گەرمی بکەیتەو و لیبیگە رپی بە تەواوی بەسیتەو ئەوجا پرسیری لیبکەیت".

لیرەدا بابا - یاگا هەستی بە شەرمە زاری و نارەحەتی کرد و وتی: "کورم لە دایرە ی خۆتی مەگرە، هەرچەندە ئیمە لە ولاتی خۆشماندا نین. بە هەر حال خەمت نەبی شتەکان بە راست و دروستی دینە پێهەو".

پاشان خوانی پازاندەو و فەرمووی لە میوانەکی کرد و دوا جار حەمامی بۆ گەرم کرد و ئیفانیش خۆی شۆرد و ئەوجا بابا - یاگا جیگای بۆ خەوتن و حەوانەوی شەوی چاک کرد و خۆیشی لە تەنیشتیەو دانیشت و کەوتە پرسیار کردن: "ئە ی لاو پیم بلی لە کۆیۆ هاتوویت؟ هەر لە خۆتەو هاتوویت یان لە سەر فەرمانی کەسیکەو بۆ مەبەستیکی خراب؟" ئیفانیش لەوە لأمدا وتی: "پاشا نارادوومی بۆ ئەو ی سەز و سەمتووری خۆژەند و قاز و پشیلە سەماکەری بۆ ببەمەو. زۆر سوپاست دەکەم ئەگەر تۆ پیم بلییت کە لە کۆی دەتوانم بیان دۆزمەو".

بابا - یاگاش وتی: "دەزانم لە کۆین بەلام دەستکەوتنیان کاریکی ئاسان نیه، زۆر کەسی وەکو تۆ هاتوون و چوون بۆ ئەو شوینە بەلام

نه گه پاونه ته وه". ئیقانیش وتی: "زۆر سوپاست ده که م نه گه ر یارمه تیم بدهیت و پیم بلتیت بۆ کوپوه برۆم". بابا - یاگاش پئی وت: "زۆر باشه، کوپری لاو، به زهیم پیتدا دیته وه و چار نیه ده بی هه ر پیگه یه کی یارمه تیت بۆ بدۆزمه وه. ئه سپه یال زپینه که ت لییره لای من جیبیلله و پاریزراوه، منیش ئه م گلۆله به نه ت ده ده می، سبه یینی بکه وه پری و گلۆله که هه لده و بۆ هه ر شوینیک گلۆر بووه وه تۆش دوا ی بکه وه. تۆپه که ده تبات بۆ لای خوشکه ناوه نجیه که م، پیشانی بده و ئه ویش هه رچی له توانیدا بیت بۆت ده کات و یارمه تیت ده دات و ده تنیریت بۆ لای خوشکه گه وره که مان". بۆ سبه یینی به یانی بابا - یاگا میوانه که ی خه به ر کرده وه و به رچایی به یانی بۆ ئاماده کرد و تا به ر ده رکی حه وشه به پئی خست. ئیقانی گه نجی سه رده م و پیری مه له که ت زۆر سوپاسی بابا - یاگای کرد و پیگای گرت به ر. ئه م به سه رهاته ی به گپرانه وه کورته به لام له راستیدا تابلتی دوور و دریزه. گلۆله به ن خلبوه و پۆیشت و ئیقانیش به رده وام به دوا یه وه بوو. پۆژی یه که م و دووم پۆیشت و پۆژی سییه م لای زنجیکی بچووکدا وه ستایه وه که به سه ر قاچی بازیکه وه بوو و له سه ر کلکه ته شبیه که ده خولایه وه و لییره دا وه ستا، ئیقانیش وتی: "زنجه بچوکه که، پشتی خۆت بکه ره داره کان و پووی خۆت بکه ره من". زنجه که ش خۆی وه رگیپرا و ئیقان چووه دالانه که و ده رگا که ی کرده وه و ده نگیکی گپ به رزبوه وه: "ئه وه بۆنی چی ده که م، کی هاتوه بۆ ئیره؟ له کوپوه، بۆ کوپ؟"

ئیقان گلۆله به نه که ی بابا - یاگای ده رهینا و ئه ویش به سه رسامیه وه

هاواری کرد: "وه ی به خیربیت، که واته تۆ که سیکی نامۆ نیت و ئه و میوانه ی لای خوشکه که مه وه دیت خۆشه ویسته. بۆچی یه کسه ر نه توت؟" ئه و جا کچه چووه ده ره وه و خیرا سفره و خوانی بۆ رازانده وه و فه رمووی لیکرد و وتی پاش ناخواردن برۆ خۆت بشۆ و به سه ییره وه و دواتر پیکه وه قسه ده که یین".

له پاش ناخواردن و پشوودان دووم خوشکی بابا - یاگای جادووگه ر هاته ته نیشتی ئیقانه وه و دانیشت و که وته پرسیار کردن ده رباره ی هه موو شتی، ئیقانیش هه موو شتیکی بۆ گپرایه وه که کییه و له کوپوه هاتوه و بۆ کوپ ده چیت؟ بابا - یاگا وتی: "پیگه که ئه وه نده دوور نیه، به لام نازانم ده توانی بیگه یتی یان نه. ساز و سه متهوری خۆژه ند و قاز و پشیله ی سه ما که ر هی زمی گۆرینیچی خوشکه زمانه، که عه زیای چیاکانه و زۆر له گه نجه کان که چوونه ته ئه وی نه گه پاونه ته دوا وه و بوون به نیچیری عه زیاکه، چونکه نه یانتوانیوه لیی بپارینه وه. جا له به ر ئه وه ی کوپری خوشکه گه وره که مانه داوا ی لیده که یین یارمه تیت بدات و ئه گه ر وا نه که یین به زیندویینی ناگه ریپته دوا وه. پیویسته په یامیک به قه له ره شی ژیردا بنیرم بۆ خوشکه زا که م. به لام ئیستا برۆ بخه وه، سبه یینی خۆم به ناگات دینمه وه".

ئیقانی ته مه ن مندال و ئه قل گه وره چوو خه وت، بۆ سبه یینی به یانی له خه وه لسا و ده م و چاوی شۆرد و نانی خوارد. دوا ی ئه وه خوشکی دووم تۆپه خورییه کی سوری دایه و هاته ده ره وه بۆ ئه وه ی پیگه که ی پیشان بدات و خواحافیزیان کرد. گلۆله خورییه سووره که که وته

خلبوونه و ئیفانیش دوی کهوت. پویشتن هر پویشتن له خورئاواوه
 بو خوره لات وله خوره لاتیشه وه بو خورئاوا، هرچه ند ده پویشتن
 زیاتر ماندو ده بوو. نه و جا گلؤلّه خورییه که ی ه لگرت و که میک پشوی
 دا و توژیک نانی خوارد، نانیک ی رهق و دلوپیك ئاوی کانی و دووباره
 دهستی ده کرده وه به پویشتن و ماوه ی سی پوژ به پووه بوو. له کوتایی
 پوژی سییه مدا گلؤلّه خوری لای مالیک ی گهره دا وه ستا. خانووه که له
 سهر دوانزه گابهرد دروستکرا بوو و دوانزه کؤلّه که ش رایگرتبوو و به
 په رژی نیکی درژییش دهور درابوو.

سه گیک دهستی کرد به وه پین و خوشکه گهره ی بابا - یاگای جادوگر
 هاته دهره وه و سه گه که ی بیده نگ کرد و وتی: "ه موو شتیک
 له باره ته وه دوزانم، په یامی خوشکه که مم به قه له ره شی ژیردا پیگه یشت.
 پیگه چاره یه که ده دوزمه وه بو نه وه ی یارمه تیت بدم. تو ئیستا فه رموو
 قاوه لتی بکه، دوزانم که ماندوویت و قاچ و قولت دیشی". به مجوره
 بردیه ژووره وه و نان و خواردنی خسته بهر و وتی: "ئیستا پیویسته تو
 خوت بشاریته وه ههر ئیستا زمی گورینیچی کورم ده گه ریته وه. نه و
 همیشه که ده گه ریته وه بیتاقه تی و برسویه تی و له وانه یه بتکات به
 تیکه یه که و بتخوات". لییره دا دهرگا که ی بو کرده وه و پیی وت: "برو
 ژیرزه مینه که و مه یه ره دهره وه هه تا خوم بانگت ده که م". نه و جا کچه
 به ترسه وه دهرگا که ی داخست و له و کاته دا دهنگیک ی زور به رزه ات و
 دهرگا که خرایه سهر پشت و زمی گورینیچی خوی کرد به ژووردا و هه موو
 دیواره کان ده له رینه وه و کور نه راندی: "بون دی، بونی بیگانه دی له م

دهور و مه کانه دی".

دایکه که ش له وه لامدا وتی: "نه خیر شتی و نابیت کورپی خوم.
 له وانه یه نه وه گورگه بویر بیت لییره وه دزه ی کردبیت، یان هه لویه ک بیت
 به سه رماندا فریبیت، نه وه خوتیت به هه موو دنیا دا خولایته ته وه و
 بوئت گرتووه". نه و جا دایکی کورپه سفره و خوانی پازانده وه و نانی
 ناماده کرد، گوشتی گای له تهنور دهره یئا و گوزه یه که شه رابی له
 سهر دانا. زمی گوزه شه رابی هه لدا و گوشته گا که ی هه موو خوارد و
 ئاهیکی تیگه پا و هه سایه وه. پاشان به دایکی وت: "دایکه هه ز ده که م
 تاویک یاری کاغز بکه م له گه ل یه کیکا".

دایکیشی وتی: "یه نانت بو ده دوزمه وه که یاری له گه لدا بکه ییت و
 کاتیکی خوشی له گه لدا به سه ربه ریت، به لام تکات لیده که م نازاری
 نه ده ییت". کورپه که ش وتی: "بانگی بکه، من نازاری که س ناده م، به س
 ته نها هه ز ده که م یاریم له گه لدا بکات و کاتیکی خوشی له گه لدا به سه ر
 به رم". نه و جا دایکی پیی وت: "باشه، ده بی په یمانه که ی خوت ببه یته
 سه ر"، دایکی پویشتن و دهرگا که ی کرده وه و ئیقان هاته دهره وه و
 کاغزی یاری دهره یئا و له سه ر میزه که دانیشتن و زمی گورینیچی وتی:
 "با یاری بکه یین و ئگات لیبیت براوه دوپاوه ده خوات". هه ردوکیان شه و
 تا به یانی یارییان کرد. بابا - یاگای دایک یارمه تی ئیقانی دا و به یانی
 ئیقان یارییه که ی برده وه. زمی که وته پارانه وه و وتی: "لیره بمینه ره وه
 و منیش خوم بو یارییه که ناماده ده که م و شه و یارییه کی تازه
 ده که یین که گه رامه وه بو مال ه وه". زمی گورینیچی پویشتن و ئیفانیش

خهوت و که به ناگاهاتهوه نانئیکی چاکی خوارد. خۆرئاوا زمی گه پاپیهوه
 بۆ مالهوه و گوشتی گاکه ی خوارد و گۆزه یه که شه رابی هه لدا و وتی: "با
 ئیستا دانیشین یاری بکه یین، منیش هه ول ددهم یارییه که به رمه وه."
 هه ردوکیان دانیشتن بۆ یاری کردن و به لام زمی گۆرینیچ نه و شه وه هیچ
 نه خه وتبوو و به هه موو دنیا دا گه رابوو. که هاته ماله وه زۆر شه که ت و
 ماندوو بوو. نه مجاره ش گوشتی گاکه ی خوارد و گۆزه یه که شه رابی هه لدا
 و به میوانه که ی وت: "دانیشه با یاری بکه یین، منیش هه ول ددهم
 یارییه که ببه مه وه. به لام نه مجاره ش زۆر بیتاقه ت و خه والوو بوو
 هه مدیس یارییه که ی بۆ جاری سینه میس دۆراند. زمی گۆرینیچ زۆر ترسا
 و له سه ر نه ژنۆ دانیشت و به ده نگیکی پر له پارانه وه وه وتی: "ئیفانی
 ته مه ن مندال و نه قل گه وره، مه مکۆزه و مه مخۆ، هه رچیه که ت ده ویت
 بۆت ده که م و خزمه ت ده که م". له به رده م دایکیدا له سه ر نه ژنۆ
 دانیشت و لئی پاراپیه وه بۆ نه وه ی که ئیفان قایل بکات و پازی بکات که
 زیانی پی نه گه یه نیت. ئیفانیش نه یده ویست هیچ زیانئیکی پی بگه یه نیت
 و پی وت: "زمی گۆرینیچ ئیستا تۆ سی یاریت له گه ل من دۆراندوو،
 ده بی هه ر سی سه رسامکه ره که تم بده یتی، که ساز و سه متووری
 خۆژه ند و قاز و پشیلهی سه ماکه ر و به ه وازت لیدینم".
 زمی گۆرینیچ به دلئیکی خۆشه وه ده ستی کرد به پیکه نین و باوه شی
 کرد به ئیفان و دایکه پیره که یدا و وتی: "وه ی به سه رچا، هه ر
 هه موویت ده ده می". نه و جا زمی گۆرینیچ ئاهه نگیکی قه شه نگی سازدا و
 هه لسوکه وتی له گه ل ئیفاندا زۆر نه رم و نیان بوو و به براکه م بانگی

ده کرد و ته نانه ت خۆیشی خسته خزمه تیه وه که بیگه یه نیتیه وه
 مه مله که تی خۆی. بۆیه وتی: "فه رمان بکه و له چاوترووکانئیکا خۆت و
 هه موو شته کان ده گه یه نمه ماله وه".
 دایکیشی وتی: "پاست ده که ت کۆرکه م، میوانه که ت ببه بۆ لای
 پوورت، واته بۆ لای خوشکه بچوکه که م، بیریش نه چیت که گه یشتیه
 نه وئ بانگی پووره که ی تریشت بکه ییت، کاتیکی باشه بۆ نه وه ی
 هه ردوکیان ببینیت".
 ئاهه نگه که ته واو بوو، ئیفانیش شته سه رسورپه ینه کانی له گه ل خۆی
 هه لگرت و خواحافیزی له بابا - یاگا کرد و زمی گۆرینیچ ئیفانی هه لگرت
 و به رزبوونه وه بۆ ئاسمانی شین. سه عاتیک دواتر دابه زینه خواره وه له
 ته نیش زنجی بابا - یاگای بچوکه وه و به خۆشحالیه وه پێشوازی
 لیکردن. ئیفانیش هیچ کاتی به فیرو نه دا و نه سپه یال زپینی زین کرد و
 بابا - یاگا و زمی گۆرینیچی خوشکه زای به جیه یشت و پویشته وه بۆ
 مه مله که ته که ی خۆی و هه ر سی سه رسورپه ینه که ی پاشای به ساغ و
 سه لامه تی هینابوو. پاشا له و کاته دا میوانی هه بوو سی پاشا له گه ل
 خیزانه کانیان، وه زیر و گه وره پیاوانی تریش له ته نیشته وه بوون. ئیفان
 چوو ژووره وه و هه رسی دیارییه به نرخه که ی پێشکه ش به پاشا کرد.
 پاشا له مه زیاتر چی ده وی! له به ر نه وه وتی: "ئیفان تۆ نه م فه رمانه ت
 به جیه یناوه منیش خه لاتت ده که م، نه مه ش خه لاته که ته هه تا ئیستاش
 تۆ سه رمه یته رمیت، به لام له ئیستا به دواوه ده تکه م به راویژکاری
 خۆم". لیره دا وه زیر و گه وره پیاوان روویان گرژکرد و له به رخویانه وه

وتیان: "مه‌یتەریک و لەناو ئیمەدا دانیشیت، بەخوا کاریکی سەیر و سەمەرەیه، ئەو پاشا بیر لەچی دەکاتەوه!"

سازو سەمتوور دەستی کرد بە ئاواز لێدان و پشیلە ی خوشخوانیش دەستی کرد بە گۆرانی وتن و قازیش کەوتە سەما کردن. بەزم و ئاھەنگە کە هیند خوش بوو کە هیچکام لە گەورە پیاوان دانە دەنیشتن و بەردەوام سەمایان دەکرد. کات تیپەری بەلام ھەر سەمایان دەکرد تا وایلیھات تاجی پاشاکان لاریوونەوه و کەوتنە لاسەریان. و شاژنەکان ھەر دەخولانەوه و بەردەوام بوون لە سەما کردن، وەزیرەکان و کاربەدەستە گەورەکان ئارەقیان کردبوو و ھەناسە برکییان بوو بەلام ھەر بەردەوام بوون لە سەما کردن و نەدەووەستان. دواجار پاشا دەستی پراوەشان و ھاواری کرد: "ئیقان ئاھەنگە کە رابگرە ھەموومان شەکەت و ماندوو بووین!" ئیقانیش ھەر سی شتە سەرسوڕھینەرەکانی خستە جانتایە کەو و لەپەر بیئەنگی بآلی کیشا بە سەر ئەو ناوہدا. میوانەکانیش ھەموو لە پەلوپۆ کەوتن و لاروپال کەوتن و وتیان: "بەخوا سەیر بوو، باشە قەت کەس بەزم و سەمەرە ی وای بینیوہ!"

پاشا و شاژنە میوانەکان ھەموو ئیرەبیان بە پاشا دەبرد کە لەوپەری خوشحالییدا بوو. پاشا لە دلی خۆیدا وتی: "ئیستا ھەموو پاشا و تسارەکان بەم باس و خواسە دەزانن و لە بەغیلیدا دلیان دەتەقی چونکە هیچ یەنان لەوان شتی وا سەرسوڕھینەری نیە". بەلام وەزیر و کاربەدەستە گەورەکانی پاشا لەناو خۆیاندا وتیان: "ئەگەر کار وا بپروات ئەم کورە دەشتەکییە دەبیتە یەکەم پیاوی مەملەکەتدا. ئەگەر ئیمە

دووری نەخەینەوه لێی رزگار نەبەین دەست دەگریت بەسەر دامودەزگای دەولەتدا و خزمە لادییەکانی خۆی دادەنیت و دەست بە دەرمان دەکات و ھەموومان لەدار دەدات."

بۆ رۆژی دواتر وەزیر و کاربەدەستان کۆبوونەوه و کەوتنە پراوتەگبیر بۆ ئەو ی رێگایە کە بدۆزنەوه کە خۆیان رزگار بکەن لە پراویژکارە تازەکە ی پاشا. ئەوان بەردەوام بیریان دەکردەوه تا لە کۆتاییدا یەکیک لە گەورە پیاوان وتی: "با بانگی بەدەست بکەین چونکە ئەو لە ھەموو کەس دەستبالاترە لەم مەسەلانەدا". پاشان ناریدیان بە شوین کابرای بەدەستدا و بۆیان نووشتایەوه و وتی: "دەزانم جەنابتان چیتان لیمدەوی، ئەگەر نیو گۆزە شەرابم بۆ بینن پیتان دەئیم چیبکەن بۆ ئەو ی خۆتان رزگار بکەن لە پراویژکارە کە ی پاشا". ئەوانیش بە یەک دەنگ وتیان: "قسە بکە و نیو گۆزە شەراب ھی خۆتە". ئەوجا کووپی شەرابیان دایە و دوا ی ئەو ی چۆری لێبەری وتی: "ئەو بۆ چل سال دەچیت پاشامان بیژنە و چەند جارێک ویستویەتی ئەلئۆنای شازادە قەناعەت پیبکات و بیخواریت بەلام سەرکەوتوو نەبوو. سی جار شەری لەگەل مەملەکەتی شازادە دابەرپا کرد و چەندین سەربازی بە کوشندا، بەلام سەرکەوتوو نەبوو و نەیتوانی بەزۆر ماری بکات. کەوابوو با ئیقانی تەمەن مندال و ئەقل گەورە بنیڕی بەدوا ی ئەم خانمە شازادە یەدا و بەم رەنگە ھەرگیز گەرانەوہ ی بۆ نابیت و رزگارتان دەبی لە دەستی".

وەزیر و گەورە پیاوان پێیان لە جەرگی خۆیان نا و بۆ سبەینی چوون بۆ

لای پاشا و وتیان: "پاشامان پایه دار بیت، ئیوه زۆر نازدار و ژیرن چونکه راپوژکاریکی واتان بۆ خوتان نازداروه. به دهستهئینانی ئه و شته سه رسورهئنه رانه کاریکی وا ئاسان نه بوو و هه ره له خۆی ده هات. ئیستاش لیمان بیستوهه ته وه گوايه خۆی هه لکیشاوه و باسی له وه کردوه که ده توانی شازاده ئه لیونان بۆ بهئینیت، ئیتر نازانین ئه وهی پیه کریت یان هه ر خۆه لکیشانه؟! "پاشا که ناوی شازاده ئه لیونای به رگۆی که وت چیت خۆی نه گرت و له جیبی خۆی به رزبووه وه و وتی: "باشه من بۆچی هه رگیز بیرم له وه نه کردۆته وه. به راستی ئه مه ئه و پیاوه یه که ده توانیت شازاده ئه لیونام بۆ بهئینی". ئه و ج ده سه به جی بانگی له راپوژکاره تازه که ی کرد و وتی: "هه ر ئیستا ده بی بپۆیت بۆ پشتی ئۆ مه مله که ت و له ده یه م مه مله که تدا شازاده ئه لیونام بۆ بهئینه". ئیقان وه لآمی دایه وه: "به لآم، که وره م شازاده ئه لیونا ساز و سه متوور و قازی سه ما که ر و پشیله ی نه غمه خوان نین بیانخه مه ناو جانتا که مه وه و بۆت بهئیم، له وانه یه ئه و نه یه ت له که لم". به لآم پاشا قاجی دا به زه ویدا و ده ستی رآوه شانند و پشیشی که وته له ره له ر و وتی: "چه ند و چوونم له که ل مه که، هه یچ گۆیت لینا گرم، هه ر چیت پی و تراوه جیبه جی بکه و بۆم بهئینه. ئه گه ر ئه وه ت بۆ کردم منیش ده تکه م به حاکی شاریک و ده ورو به ریت ده ده می و ده تکه م به وه زیر، به لآم ئه گه ر فه رمانه که م جیبه جی نه که یه ت له ملت ده ده م". که ئیقان پاشای به جیهیشت زۆر دلته نگ و بیتاقه ت بوو، ئه سه په یال زپیرینی زین کرد و ئه سه په که لیپرسی: "که وره م بۆچی وا دلته نگ و خه مباریت، هه یچ کیشه و

گرفتیکت هه یه؟ ئیقانیش وه لآمی دایه وه: "چ کیشه یه که له م کیشه یه که وره تره. پاشا فه رمانی کردوه بپۆم شازاده ئه لیونای بۆ بهئیم. خۆی سی سال هه ولیدا بۆ ئه وه ی شازاده ئه لیونا بهئینیت به لآم بیسوود بوو، سی سال خه ریکی شه ر بوو به لآم سه رکه وتنی به ده ست نه هینا و ئیستاش منی ناردوه بۆ ئه وه ی شازاده ئه لیونای بۆ بهئیم". ئه سپی یال زپیرین وتی: "ئه وه هه ر کیشه نیه و هه یچ خه مت نه بیت، من یارمه تیت ده ده م و هه رچۆنیک بووه جیبه جی ده که یین". زۆری پینه چوو ئیقان خۆیان ئاماده کرد و بۆیده رچوون و که سه نه یزانی چۆن له ده رگا که وه له به ر ئه وه ی زۆر خیرابوون. زۆر یان که م پۆیشتن که سه نازانیت تا له کۆتاییدا گه شتنه ده یه م مه مله که ت و شووره یه کی زه به لآح هاته رینگه یان. به لآم ئه سپی یال زپیرین خۆی به سه ر دیواره به رزه که دا خۆی هه لدا و ئیقان خۆی له باخچه ی پاشادا بینیه وه. ئه سپی یال زپیرین وتی: "من خۆم ده که م به دارسیۆیک که سیۆی ئالتوونی پێوه بیت، تۆش له ته نیشتمه وه خۆت بشاره وه. سه به ینی به یانی شازاده ئه لیونا دیته ده ره وه بۆ پیاسه کردن سیۆیک ئالتوونی لیده کاته وه و هه یچ کات به فه یرو مه ده، که شازاده ئه لیونا لی نی زی کبوه وه بیگه ره و هه لیده سه ر پشتم و ده سه به جی من ئاماده م ده یفرینین و ده بیه یین، به لآم ئاگات لیبت بچووکترین هه له بکه یه ت هه ر دو کمان ده فه وتین". بۆ پۆزی داها توو شازاده ئه لیونا هاته باخچه که بۆ پیاسه کردن و دارسیۆیک بی نی سیۆی ئالتوونی پێوه بوو و هاواری کرده که نیه که کانی: "ته ماشا ئه و دارسیۆه چه ند جوانه هه موو سیۆه کانی

ئالتونین، لیره دا بوهستن هه تا من ده چم دانه یه که لیده که مه وه. خیرا رایکرد بۆ لای داره که و ئیقانیش پری پیداکرد و شازاده ئه لیونای گرت. هر له و ساته شدا داریسو بووه وه به ئه سپه یال زیرینه که خوی دا به زه ویدا و بیرى خسته وه که ده بی ئیقان په له بکات. ئیقانیش چوه سه ئه سپه که و شازاده ئه لیونایان فراند. ئه وه دواجار بوو که وا که نیه که کان شازنه ئه لیونایان بینی و ژنه به دهنگی به رز قیزاندی و ئیشکر و پاسه وان به راکردن هاتن به لام شازاده ئه لیونایان نه بینی و تازه کار له کار ترازابوو. پاشای مهمله که ت هه والی زانی و به هر چوار لادا ئه سپ سواری ده رکرد، به لام هه موویان به دهستی به تال گه رانه وه و له هیچ شوینیک شازاده ئه لیونایان نه بینی و ئه و که سه شیان نه دۆزییه وه که فراندی.

به مجوره ئیقان به سه ر چه ند مهمله که تدا پویشت و چه ند زۆنگ و پووباری له دوی خوی به جیهیشت. یه که مجار شازاده ئه لیونا چنگی له گه لی د و هه ولیدا شه ر بکات. به لام که زانی هیچی پیناکریت وازیهینا و به بیده نگ دهستی کرد به گریان بۆ ئه و جادووه ی لیکرا. ته ماشای ئیقانی ده کرد و کولی گریانی نه ده نیشته وه و بۆ پوژی دووه م که وته گتوگۆ له گه ل ئیقان و وتی: "پیم بلی، تو کیت و چ کاره ییت و له کوپوه هاتوویت؟ شار و مهمله که تت له کوپیه، بنه ماله و که سوکارت کین و به چیت بانگ ده که ن؟".

- "من ناوم ئیقانه و به ناوی ئیقانی ته من مندال و ئه قل گه وره بانگ ده که ن، من له فلان مهمله که ت و فیسار ولاته وه هاتووم، دایک

و باوکم جووتیارن".

- "باشه، ئیقانی ته من مندال و ئه قل گه وره بۆچی منت هیناوه بۆ ئیره، بۆ خۆت، یان بۆ که سیکی تر که فه رمانی پیکردوویت؟"
- "فه رمانی پاشا بووه که تۆی بۆ ببه م".

لیره دا شازنه ئه لیونا دهستی گۆشی و قیزاندی: "من هه رگیز شوو به پیریکی گه وچ و بیئه قلی وه که ئه وه ناکه م، سی سال هه ولی دا فه ناعه تم پیکت بیسوود بوو، سی جار شه ری له دژی مهمله که ته که م کرد و چه ند له شکری نارده سه رمان و شکا و چه ندین سه ربازی به کوشت دا هیچی پینه کرا، ئیستا ئه و ناتوانیت من به ریت".

ئیقان له ناخه وه ئه م قسانه ی پیحوشبوو به لام هیچ شتیکی نه وت و له دل خویدا هه ر بیرى ده کرده وه: "خۆزگه من ژنیکی وه که ئه م ژنه م ده بوو!".

ورده ورده مهمله که تی ئیقان ده رکه وت و پاشاش له به رده م دالانی کۆشکدا چاوه رپی ده کردن. ئیقانی ته من مندال و ئه قل گه وره چوه وه و شه که وه و پاشاش هاته خواره وه و شازاده ئه لیونای گرت و له سه ر زینه که دایگرت و دهستی خسته ناو دهسته سپیه کانی و وتی: "ئه م هه موو سالانه خوازیبیکه ر ده نیرم خۆم هه ولی رازیکردنت ده دم شووم پیکه ییت و تو هه میشه ئیمه ت نه ویستوه، به لام ئه مجاره یان ده بی شووم پیکه ییت". شازاده ئه لیونا بزه یه کی گالته نامیزی بۆ کرد و وتی: "پووسته جه نابت ریگه م بده ییت که میک پشوو ی ئه م سه فه ره بده م،

پیش ئه وهی باس له شوو بکه م".

پاشا کردی به ههرا و مهزات و ناردی به شوین خزمه تکار و که نیه کی کۆشکدا و فه رمانی کرد جی و ری براریننه وه و ئاماده ی بکه ن بۆ شازاده ئه لیونای میوانی خوشه ویست. ئه وانیش وتیان: "پاشامان پایه دار بییت، ده میکه ئاماده یه". پاشان وتی: "شازاده ئه لیونا له ئیستا به دووه ده بیته شازن و ئیوه ش گوپرایه لی ته ووی فه رمانه کانی ده بن!"

پاشان کاره که ر و که نیه که شازاده ئه لیونایان برده ژووری خۆی. پاشاش به ئیقانی ته مه ن مندال و ئه قل گه وره ی وت: "ئافه رین ئیقان، بۆ ئه م چاکه یه ت ده تکه م به سه رۆک وه زیران و سی شار و زه وی زاری ده ورو به ریت پیده به خشم".

رۆژیک و دوان تیپه رین و پاشای پیر ئوقره ی لیبرا و ئارامی لیپه لگرا و به ته مای ئاهه نگی شایی و زه ماوه ند بوو و به شازاده ئه لیونای وت: "گیانه که م، که ی زه ماوه نده که بکه ین وچ رۆژیک بچین بۆ که نیسه؟" شازاده ئه لیوناش وتی: "ئاخر چۆن شوو بکه م ئه گه ر ئه لقه یه کم له په نه جا ده نه بییت و ته داره کی بۆ ساز نه کرابییت؟" پاشاش وتی: "ئه وه مه سه له یه که نیه ری له کاره که مان بگرییت، چی ده خوازی له ئوغرتدایه هه ری نه نان له وانه دلّت پی خوش نه بوو، ده توانین په یام بۆ مه مله که تانی پشت ده ریا که بنییرین و ئه وه ی ئه ته وییت بۆتی بهینن". شازاده ئه لیوناش وتی: "نا، گه وره م من ناچم بۆ که نیسه هه تا عه ره بانه و ته داره کی خۆم له گه ل نه بییت و ئه لقه که ی خۆشمم بۆ نه هینن". پاشاش

وتی: "باشه عه ره بانه و ته داره کی تۆ له کوپیه و ئه لقه که شت له کوپدایه تا بۆتی بهینن؟" شازاده ئه لیونا وتی: "ئه لقه که م له ناو سنوووقی سه فه رمدا یه و ئه ویش له ناو عه ره بانه که دایه له نزیک دوورگی بویان و له بنی زه ریادا. جا تا ئه وانه به ده ست نه هینی وا چاکه قسه له هاوسه ریونمان نه که یین". پاشاش تاجه که ی داگرت و پشتی سه ری خۆی خوراند و وتی: "ئاخر چۆن بتوانم ئه و عه ره بانه یه ی تۆ له بنی زه ریا ده رینم".

شازاده ئه لیونا له وه لآمدا وتی: "ئه وه یان که یفی خۆته و ئه رکی من نیه هه ر چۆنیک ئه که ییت خۆت بیکه". شازاده ئه م قسانه ی کرد و چوو ژووره که ی خۆیه وه. پاشاش به ته نها مایه وه و هه ر بیری لیده کرده وه هه تا ئیقانی بیکه وته وه و له دلّی خۆیدا وتی: "هه ر ئه و دتوانییت بچیت ئه لقه و عه ره بانه که م بۆ بینیت". بۆیه یه کسه ر چوو بۆ لای ئیقان و پی وت: "ئیقانی ته مه ن مندال و ئه قل گه وره، خزمه تکار دلّسۆزم، گوئی بگره بزانه چیت پیده لیم. تۆ ئه و که سه بوویت که ساز و سه مته ور و قازی سه ما که ر و پشیله ی نه غمه خوانت بۆ هینام، هه روه ها شازاده ئه لیوناشت ده ستخستم. ئیستاش سیهه م خزمه تم بکه و ئه لقه و عه ره بانه که ییم بۆ بینه. ئه لقه که له ناو سنوووقی سه فه ره که یدایه و ئه ویش له ناو عه ره بانه که دایه له نزیک دوورگی بویان و له بنی ئاوی زه ریادا.

ئه گه ر ئه و کاره م بۆ بکه ییت ده تکه م به خاوه ن ده سه لاتی سییه کی مه مله که ته که م".

ئىقانىش له وه لآمدا وتى: "خاوهن شكۆ، ئاخىر خۆ من نه ههنگ نيم، چۆن ده توانم بچمه ژير ئاوى زهريا و ئهلقه و عه ره بانه كهت بۆ بهينم!؟". پاشا توورپه بوو و قاچى دا به زهويدا و هاوارى كرد: "فرزه نه كهى ها! كى ليره پاشا من يان تو؟ من فه رمان ده كه م و توش ده بى گوپرايه لم بيت و فه رمانم جي به جى بكه يت، نه گه ر ئهلقه و عه ره بانه كه م بۆ بهينيت نه وا خه لانيكى باشت ده كه م، نه گه ر نا نه وا له ملت ده ده م".

ئىقان رويشت بۆ ته ويله و زۆر خه ميار و بيتا قهت بوو، نه و جا كه وته زينكردى نه سپى يال زيرين كه لى پرسی: "گه وره م بۆ وا چوو يته ژيرى؟" ئىقانىش وه لآمى دا يه وه: "تا ئىستا خوشم نازانم چي بكه م و بۆ كوئى برۆم، پاشا فه رمانى پيكر دووم بچم نهلقه و عه ره بانه كهى شازاده نه لىوناي بۆ بينم. نهلقه كه له ناو سندووقى سه فه ري دا يه و نه و يش له ناو عه ره بانه كه دا يه له نزيكى دوورگه ي بويان له بنى زه ريادا و ده بى برۆمه نه وى".

نه سپى يال زيرينيش وتى: "نه م نه ركه يان زۆر قورستره له وانه ي پيشوو كه به جي مانه يننا، ريگه كه زۆر دوور نيه به لام له وانه يه بخنكيين، من ده زانم عه ره بانه كه له كوئى دا يه به لام پيگه يشتنى ئاسان نيه. من ده بى برۆمه ژير زه ريا كه و خۆم به عه ره بانه كه وه به ستمه وه و به يه ينمه ده ره وه نه گه ر نه سپه به حرييه كان نه مبينن، به لام نه گه ر بمببنن پارچه پارچه م ده كه ن و توش نه من و نه عه ره بانه كه ش نابينيته وه". له م كاتدا ئىقان له بير كردنه وه دا بوو هه تا ريگه يه كى دوزيه وه، نه و جا چوو بۆ لاي پاشا و پى وت: "گه وره م پيوستم به دوانزه پيسته گاو دوانزه

گوريسى نه ستوور و دوانزه پووت قير و مه نجه ليكى زه به لاح هه يه".

پاشا فه رمانى دا هه موو پيداويستيه كى دابىن بكه ن، ئىقانىش هه موو شته كانى برد و رويشت تا گه يشته كه نار ده ريا و ده ستي كرد به داپوشيني نه سپه كهى به پيسته گا و به گوريسه كانيش به ستيه وه و وتى: "نه گه ر نه سپه ئاوييه كان تو يان بينى قه پ به پيسته گاكه دا ده كه ن و نازارت پينا گات".

ئىقان نه سپه كهى جوان له چه رمه گاكانه وه پيچا و به هه ر دوانزه گوريسه كه به ستنه وه و پاشان به قير هه موو پيسته كهى سواغ دا. نه سپى يال زيرين وتى: "ئىتر نه سپه ئاوييه كان ناتوانن نازارم بدن، تو ليره له م ميژگه دا ماوه ي سى رۆژ بمينه ره وه و بوخۆت ساز ليده و به هيج شيوه يه ك چاو مه نوقينه".

ئىقانى ته مه ن مندال و نه قل گه وره به ته نها له قه راخ ده ريا مايه وه، پوژيک و دووان رابورد و نه م هه ر به خه به ر بوو سازى ده ژه ند و چاوى برييووه ده ريا كه به لام له رۆژى سبه مده خه وه نووچكه ي پيكه وت و ساز ژه ندنيش داديان نه دا و هه رچه ند خۆى گرت كه نه خه وييت به لام هيژى له به ر برا و خه وى ليكه وت. زۆر خه وت يان كه م كه س نازانيت به لام له ناكاودا گوئى له گر مه و ناله ناليك بوو ده سبه جى راجله كى و ته ماشاى كرد نه سپه يال زيرين له ئاوه كه هاتووه ته سه ر كه نارى ده ريا كه و عه ره بانه كه راده كي شيت بۆ نه وه ي به يه ينيتته ده ره وه. له و كاته شدا شه ش نه سپى ده ري ايى يال زيرين خويان به ملا و به ولايدا هه لواسيوه. ئىقانى ته مه ن مندال و نه قل گه وره په لامارى دا و نه سپه يال زيرين وتى:

"ئەگەر تۆ بە چەرمە گاگان نەتپچامایە هەرگیز جاریکی تر نەتدەبینیمو، چونکە پرەو ئەسپێکی بەحری پەلاماریاندام و نو دانە لە ووانزە پێستەیان پارچە پارچە کرد و قەپیان لە سیانەکی تر گیرکردبوو. شەش لە ئەسپە دەریاییەکان خەریکبوون بە دان گریی گوریسەکان بکەنەو، بەلام قیرەکە نەیهیشت. زۆر چاکە و دەتوانی سوودیان لیببینیت". ئیفانیش دەست و قاچی ئەسپە دەریاییەکانی بەستەو و نەیهیشت رابکەن بە قامچیەکی هینانیه دەروو و ریزی کردن و وتی: "دەتوانن بمبەن بۆلای گەورەکەتان؟ گۆرپایەلم دەبن باشە ئەگەر نا ئەوا کەولتان دەکەم و لاشەتان فرێدەدەم بەرگورگ". ئەسپە دەریاییەکانیش لە بەردەمی ئیفاندا بەچۆکدا هاتن و کەوتنە پارانەو بۆ ئەو وازیان لیبهینیت و تیان: "ئەو لای جوانخاس، چیتەر لیمان مەدە ملکەچی هەموو فەرمانەکانتین و دەبینە خزمەتکاریکی بەئەمەکت. هەرکاتیکیش کیشەیهکت هەبوو ئیمە نامادەین بۆت چارەسەر بکەین و یارمەتیت بدەین".

بەمجۆرە ئیفان وازی لیبهینان و هەر حەوت ئەسپەکی پیکەو لە عەرەبانەکە بەست و لیبخوڕین بۆ مالهو. لە بەر دەرکی کۆشکی پاشادا ئیفان ئەسپە دەریاییەکان و ئەسپی یال زێرینی بردە تەویلەو و خۆیشی رۆیشت بۆلای پاشا و وتی: "خاوەن شکۆ، عەرەبانەکە و چی تێدایە لە بەر دەرگایە".

پاشاش دەسبەجی راپیکردە دەروو بۆ لای عەرەبانەکە و سندووقەکی هەلگرت و بردی بۆ لای شازادە ئەلیونا. بەلام هیچ شتیکی تری نەوت بە

ئیفان تەنھا وشە ی سوپاس نەبیت.

لیردەدا پاشا بە شازادە ئەلیونای وت: "خانمەکەم وا هەموو حەز و ئارەزوو کانتەم هینایەدی، ئەمە ئەلقە و سندووقەکەتە و عەرەبانەکەشت لە دەروو یە. ئیستا پیم بلێ چ رۆژی ئاهەنگی زەماوێند بگێرین و کە ی میوانەکان بانگهێشت بکەم؟" شازادە ئەلیوناش لە وەلامدا وتی: "من بە لامەو گرنگ نیە شوو بکەم تۆ و دەتوانین بەم زوانە زەماوێند بگێرین بەلام من حەز ناکەم لە گول کەسیکی پیردا برۆم بۆ کەنێسە. خەلکی چیمان پێدەلێن؟ بیگومان هەموو پیمان پێدەکەن و دەلێن ئەو پیرەمێردە کچیکی گەنجی هیناوە ئەلبەتە دەمی خەلک ناگیریت و قسە و باس و واتەواتیان نابریتەو، بەلام ئەگەر تۆ بگەریتەو کاتی گەنجی هەموو شتەکان بە باشی دەپۆن و ئاسایی دەبن".

پاشاش وتی: "جا هیچ شتی لەو خۆشتر دەبیت بۆ من کەوا گەنج و جوان بێمەو! بەلام دەبێ پیم بلێت چبکەم، چونکە هیچ کەسیک لەم مەملەکەتەدا شتی وای نەبێستوو". شازادە ئەلیوناش وتی: "پێویستت

بە سێ مەنجەلی مس هەیه، یەنانیان پڕ بکەیت لە شیر و دوانەکی تریش پڕ بکە لە ئاوی کانیاو. دەبێ مەنجەلە شیرەکە و یەک لە دوو مەنجەلە ئاوەکان بخەیتە سەر ئاگر و هەر کە دەستیان کرد بە کولان خۆت بخەرە ناو مەنجەلە شیرەکەو و پاشان ناو مەنجەلی ئاوە کولھاتوووەکەو و دواتریش خۆت فرێدە ناو مەنجەلی ئاوە ساردەکەو. بەمجۆرە گەنج و جوان دەبیتەو و تافی لاویت بۆ دەگەریتەو و دەبیتە گەنجیکی بیست سالان". پاشا پرسی: "باشە پێستی لەشم

نازدارپلۆخیت؟" شازاده ئه لئو ناس وتی: "له مهمله که ته که ی مندا هرگیز خه لگی پیر نابینیت! هه موو که سیک ئه و کاره ئه نجام دهدات و که سیش نازدارپلۆخیت". به مجوره پاشاش فه رمانی دا هه موو ئه و شتانه ی بۆ ئاماده کرا که شازاده ئه لئو نا رایسپاردبوو. به لام که شیر و ئاوه که هاتنه کولاندن، پاشا زۆر ترسا و نه یویست خۆی بخاته ناو مه نجه له کانه وه و به ده وریاندا هه ر ده هات و ده چوو، له پر کیشای به ناوچه وانی خۆیدا و تی: "چۆن ده توانم شتی وا بکه م، با له پيشدا ئیقانی ته من مندال و ئه قل گه وره تاقی بکاته وه و خۆی تیفریبدات و ئه گه ر به سه لامه تی هاته ده ره وه، ئه و منیش خۆمی تیفریده دم، ئه گه ر نا ئه و پیستی له شی ئه و داده پلۆخیت و منیش هیچ زیانیک ناکه م، به لکو هه موو ئه سپه کانی ئه وم بۆ ده مینیتته وه و مهمله که ته که شم بۆ خۆم ده بییت و له گه ل که س به شی ناکه م".

پاشا ناردی به شوین ئیقان دا و ئه میش وتی: "به لئ گه وره م چ کاریکت هه یه هیشتا پشووم سه فه ره که م نه داوه". پاشاش وتی: "شتیکی وا نیه، ته نها خۆت نوقمی ئه و مه نجه لانه بکه و پاشان برۆ پشوو ده".

ئیقانیش ته ماشایه کی مه نجه له کانی کرد و هه ردوو ئه وانه ی شیر و ئاوه که ده کولان و قولپیان ده دا و سیهه میش ئاوی ساردی تیدابوو. لیره دا ئیقان وتی: "خاوه ن شکۆ ده ته وی هه ر به زیندویتی بمکولینیت؟ ئه مه خه لات و به راتی خزمه ته کانه؟" پاشاش وتی: "نه خیر وا نیه ئیقان، ئه گه ر پیاویکی پیر خۆی نوقمی ناو ئه و مه نجه لانه بکات ده گه ریتته وه سه رده می گه نجی و وه ک لاویکی ته من بیست سالی

لیدیت". ئیقانیش وتی: "به لام خاوه ن شکۆم پیر نیم و نامه وی له م ته مه نه ی ئیستام مندالتر ببه وه". پاشا زۆر تورپه بوو و تی: "وادیاره ده ته وی ده مه ده مه م له گه ل بکه یت و له پوومدا بوه ستیت، ئه گه ر به خوایشت خۆت هه لئه ده یته ناو مه نجه له کانه وه، خۆم فریته ده مه ناویانه وه، وادیاره خوینی ملت ده فری!".

له و ساته وه خته دا شازاده ئه لئو نا له ژوره که ی هاته ده ره وه و یه کسه ر گه یشته سه ریان و به دزیی پاشاوه چریان دی به گوئی ئیقاندا: "به ئه سپه یال زۆرین و ئه سپه ده ریاییه کانت بلئ پیش ئه وه ی تاقیبکه یته وه و ترست نه بی". لیره دا شازاده ئه لئو نا به پاشای وت: "هاتووم بزانه هه موو شتی ئاماده یه و به و شیوه یه یه که پیم وتووی". پاشان چوو ته ماشای مه نجه له کانی کرد و تی: "هه موو شتی ته واوه، ئیستا خۆتی تیخه و منیش ده چم خۆم بۆ زه ماوه نده که ئاماده ده که م"، ئه و جا لئیدا چوو ده ژوره که ی خۆی و ئیقانیش سه یریکی پاشای کرد و تی: "زۆرباشه، هه رچیت وت به گویت ده که م و پیاو هه ر یه ک جار ده مریت، به لام ریگه م بده با برۆم بۆ لای ئه سپه یال زۆرینه که م و بۆ دوا جار مائناوایی لیبکه م چونکه پیکه وه گه شتی زۆر شوینی دوورمان کردوه". پاشاش وتی: "چاکه ده توانی به لام زۆرت پینه چیت!". ئیقانیش چوو بۆ ته ویله که و هه موو شتیکی له ئه سپه کان گه یاند. ئه وانیش له وه لامدا وتیان: "ئه گه ر گویت له ئیمه بوو سی جار حیلکاندمان، خۆتی تیفری بده و له هیچ شتی که مه ترسه". ئیقان گه رایه وه بۆ لای پاشا و تی: "خاوه ن شکۆ، من ساز و ئاماده م و ئیستا خۆمی تیفریته ده م".

حهوت برا نازاکه

له سهردهم و زهمانیکی زۆر کۆندا ههوت برای نازا و ئیشکههه بوون، هه موویان ناویان سیمیۆن بوو. پۆژتیکیان هه موویان چوونه دهشتوده بۆ پیشوازی کردن له بهیانی و تیشکی پۆژ و دهست به کارکردن زهوی کیلان و چاندنی هه ندیک گهنم. هه رله و کاته دا پاشا و گه وره ی یاوه رانی به سواریی ئه سپ به ویدا تیپه پین. پاشا ته ماشای ههوت براکه ی کرد و لییان سه رسام بوو و وتی: "ئه مه مانای چیه؟ ههوت کورپی گهنج یه که په له زهوی ده کیلان، هه موویان یه که بالایان هه یه و له یه کیش ده چن، ده بی بزانی ئه مانه چ کارهن و کین". یاوه ره که ی پاشا به پراکردن چووه لای ههوت برا ئیشکه ره که و وتی: "پاشام ده یه ویت بزانی تیه وه کین و چ کارهن؟". ههوت براکه هه له وه لأمدا وتیان: "ئیمه ههوت براین و ههوت پیاوی نازا و ئیشکه ره ی، هه مووشمان ناومان سیمیۆنه، ئیمه ئه و زهوی یه مان کیلاوه که هی باوک و باپیرمانه، سه ره رای ئه وه هه هه ریبه که مان پیشه یه که فیربوه". پاشا لیپرسین: "باشه هه ریبه که تان فیبری چ کاریک بووه؟". برا گه وره که یان له وه لأمدا وتی: من که سیمیۆنی ئاسنگه ره و دارتاشم، ده توانم کۆله که یه کی ئاسن دروست بکه م که له زهوی یه وه بۆ ئاسمان به رز بیته". برای دووه م وتی: "منیش سیمیۆنم و به و که سه ناسراوم که به شتدا هه لزنیم و ده توانم بچه سه ره ئه و کۆله که یه و ته ماشای هه ر چوار لا بکه م و هه موو شتیکی به دی

له و ساته دا ئه سپه کان سی جار هیلان دیان و ئیقانیش خۆی فرییدا ناو مه نجه له شیره کولانووه که و هاته ده ره وه و خۆی فرییدا ناو ئاوه گه رمه که وه و لیی هاته ده ره وه و خۆی خسته ناو ئاوه سارده که وه و کاتی لیوه ی هاته ده ره وه بوو به کورپیکی هینده جوان و میرخاس که هه رگیز له وینه ی نه بوو. پاشا که ته ماشای ئیقانی کرد چیت خۆی پینه گیراو یه کراست خۆی هه لدا ناو مه نجه له شیره که وه و ده سه بجی به زیندویتی کولا و پیست و گۆشتی دامالا. شازاده ئه لیونا خیرا له دالانه که هاته خوار و دهستی ئیقانی گرت و ئه لقه که ی کرده په نجه ی و بزیه کی بۆ کرد و وتی: "تۆ له سه ره فرمانی پاشا منت فراند، وا ئیستا پاشا مرد و که یفی خۆته چیم لیده که یته، ئه گه ر ئاره زوو ده که یته بمبه ره وه بۆ شوینی خۆم و ئه گه ر نا ده توانیت لای خۆت بمه یلیته وه". ئیقانی ته من مندال و ئه قل گه وره دهسته سپیه کانی شازاده ئه لیونای خسته ناو دهستی خۆی و ئه لقه که ی په نجه ی خۆی کرده په نجه ی شازاده ئه لیونا و کردیه ماره بری خۆی. پاشان په یامی نارد بۆ گونده که ی و دایک و باوک و سی و دوو براکه ی بانگ کرد بۆ شایی و زه ماوه نده که یان و ده سه بجی هه موویان گه یشتنه کۆشک و ئاهه نگیکی قه شه نگیان سازدا. به مجۆره ئیقان و شازاده ئه لیونا پیکه وه ژیانیکی خۆشیان برده سه ره و دایکه و باوکه شیان چه سانه وه.

بکه م". ئه وجا برای سییه م وتی: "منیش ناوم سیمیۆنه و ده ریاوانم و ده توانم له چاوترووکانی کدا که شتییه ک دروست بکه م و به ژیر ئاو و سه ر ئاویشدا بییه م. برای چوارم وتی: "منیش ناوم سیمیۆنی تیره نندازه و ده توانم هه ر فرنده یه کی ئاسمان بییکم. برای پینجه م وتی: "هه روه ها منیش ناوم سیمیۆن ئه ستیره ناسه و ده توانم ته واوی ئه ستیره کانی ئاسمان بژمیرم بیئه وه ی دانیه کیان لیپه ریئم". برای شه شه میش وتی: "من ناوم سیمیۆنی جووتیاره و ده توانم له یه ک رۆژدا زه وی بکیلم و توویشی بکه م و بیشیدوورمه وه".

دواجار پاشا پرساری له هه وته م برا کرد و وتی: "ئه ی تو ده توانیت چی بکه یه ت؟" ئه ویش له وه لامدا وتی: "پاشام پایه دار بیته، من ده توانم گۆرانی بلیم و سه ما بکه م و شمشالیش بژهنم". لییره دا گه وره ی یاوه رانی پاشا به ته وسیکه وه وتی: "گه وره م، ئیمه پیو یستمان به که سانی ئیشکه ره و ئه م کورپه گه نجانه مان ده وی و چی له گۆرانیبیژ و سه ما که ر بکه ین، با ئه مه یان بره و به پی خۆیه وه و بۆچی نانی خۆرایی بده ینی". پاشاش سه ری په زامه ندی له قاند و وتی راسته وایه. ئه وجا سیمیۆنی برا بچووک کړنۆشی بۆ پاشا برد و وتی: "گه وره م ریگه م بده تاویک شمشالت بۆ بژهنم و پیشانت بده م که چیم پیده کریت". پاشاش وتی: "زۆرباشه، تاویک شمشالم بۆ بژهنه پیش ئه وه ی مه مله که ته که م به جیبیلیت". لییره دا سیمیۆنی برا بچووک شمشاله که ی ده ره ینا و ده ستی کرد به شمشال لیدان له سه ر به زم و ئاوازی هه لپه رکی. له ناکا و هه رکه س له ویدابوو که وته سه ما کردن و هه لبه ز و دابه ز.

هه روه ها پاشاش ده ستی کرد به سه ما کردن و له ولاشه وه پاسه وان و خزمه تکاریش که وته هه لقونین. ته نانه ت ئه سپه کان له ته ویله دا که وته سه ر پاشوو و هه ر ده یانحیلکاند، هه روه ها مانگا و په شه ولاخ له گه ورپ و پشتیردا به ته په ته پ سمیان ده کوتا به زه ویدا. له ولاشه وه مریشک و که له شیرله کولانه هاتنه ده ر و که وته گاره گار و خویندن. گه وره یاوه ری پاشاش له هه موویان زیاتر سه ما ی ده کرد و به ده وری خۆیدا خولایه وه و ئه ونده ی نه برد به ده مدا که وت. پاشاش به ده نگه ی به رز هاواری کرد: "شمشال لیدان بوه ستینه، ناتوانم چیت له وه زیاتر سه ما بکه م و خه ریکه به رده بمه وه". سیمیۆنی بچووک وتی: "فه رموو گه وره م پشوو بده، به لام یاوه ری پاشا له به ر ئه و ته وس و پلار و زمان ده ریژییه ت هه ر هه لته ده په ریئم".

ئه وجا هه موو خه لکه کان وه ستان به لام یاوه ری پاشا هه ر سه ما ی ده کرد هه تا شل و شه که ت بوو و قاچی چیت هه لینه گرت و دای له زه وی و که وته هه ناسه برکی و ده مه داچه قه، وه کو ماسی له ئاو بره و. پاشان سیمیۆنی بچووک شمشاله که ی خسته لاره و وتی: "پاشا ئه مه پیشه و بازرگانی منه!". پاشا ده ستی کرده پیکه نین به لام یاوه ره که ی رقی لیقه لگرتبوو و ده یویست تۆله ی لیبکاته وه. ئه وجا پاشا پروویکرده برا گه وره که و وتی: "ئی سیمیۆنی گه وره ئیستا تو پیشانمان ده ده یته که ده توانیت چی بکه یه ت؟". سیمیۆنی گه وره ش چه کوشه که ی ده ره ینا و پانزه پارچه ئاسنی شکاندو کۆله که یه کی ئاسنی لیدروست کرد له زه وییه وه ده گه یشته ئاسمان. پاشان سیمیۆنی دووه م به کۆله که که دا

هه‌لژنا و گه‌یشته ترۆپکی و له‌ویوه ته‌ماشای هه‌موو لایه‌کی ده‌کرد.

پاشاش بانگی کرد و وتی:

- پیمان بلی چی ده‌بینیت؟
- که‌شتی ده‌بینم له‌ ده‌ریادا سه‌ول لێ‌ده‌ده‌ن و ده‌بینم خه‌ریکه‌ گه‌نم پێ‌ده‌گات له‌ کێ‌لگه‌کاندا.
- ئه‌ی چی تر ده‌بینیت؟
- دوورگه‌یه‌ک له‌ ناو زه‌ریادا ده‌بینم، دوورگه‌ی بویان ده‌بینم له‌ به‌ر تیشکی رۆژدا ده‌بریسکێته‌وه، هه‌ر له‌وی له‌ به‌رده‌م په‌نجه‌ره‌ی کۆشنانی ئالتونیدا یێ‌لینای قه‌شه‌نگ دانیشتووه و فه‌رشه‌ی ئاوریشمین ده‌چنیت.

پاشا لێ‌ پرسی:

- باشه یێ‌لینا له‌ چی ده‌چیت؟ ئه‌وه‌نده‌ جوانه‌ که‌ باسی ده‌که‌ن؟

ئه‌ویش له‌وه‌لامدا وتی:

- له‌ راستیدا وایه، ئه‌وه‌نده‌ جوانه‌ هیچ ده‌ستیک ناتوانیت وینه‌ی بکیشیت و جوانیه‌که‌ی له‌ باسکردن نایه‌ت، تاجیکی له‌سه‌ردایه‌ له‌ مانگی چوارده‌ ده‌چیت و تال تالی پرچی وه‌ک گه‌وه‌هه‌ر ده‌دره‌وشیته‌وه. ئه‌مه‌ش وای له‌ پاشا کرد که‌ زیاتر به‌ په‌رۆش بیت بۆ ماره‌کردنی یێ‌لینای قه‌شه‌نگ و له‌وه‌دا بوو بنیڕیته‌ خوازینی به‌لام یاوه‌ری به‌دخوو ویستی پاشا بدا به‌ گۆ‌حه‌وت براکه‌دا و وتی:
- "گه‌وره‌م بۆچی حه‌وت براکه‌ نانیریت بۆ ئه‌وه‌ی که‌ یێ‌لینای قه‌شه‌نگت بۆ به‌ینن، ئه‌وان کارامه‌ و زیره‌کترن و ده‌توانن به‌

سه‌ره‌رپۆیه‌کانی خۆیان ئاواته‌که‌ت به‌یننه‌دی، ئه‌گه‌ر نه‌یان‌توانی واچاکه‌ له‌ ملیان بده‌یت". پاشاش سه‌ری بۆ له‌قاند و مه‌سه‌له‌که‌ی پێ‌په‌سه‌ند بوو. بۆیه‌ فه‌رمانی به‌ حه‌وت براکه‌ کرد یێ‌لینای قه‌شه‌نگی بۆ به‌ینن و پێ‌ی وتن: "سویند بیت ئه‌گه‌ر بۆم په‌یدا نه‌که‌ن به‌ شمشیره‌که‌م سه‌رتان له‌ لاشه‌ ده‌که‌مه‌وه!". براکان هه‌رچییه‌کیان کرد بێ‌سوود بوو ناچار سیمیۆنی به‌رگدروو ده‌رزى و داوه‌که‌ی ده‌ره‌ینا و به‌ چاوترووکانی‌ک که‌شتیه‌کی دروستکرد و خسته‌ی ده‌ریاوه، پاش ئه‌وه‌ی که‌ پریانکرد له‌ که‌ره‌سته‌ و پێ‌داویستی و دیارییه‌ به‌نرخه‌کانیان. پاشا فه‌رمانی دا به‌ گه‌وره‌ی یاوه‌رانی له‌ گه‌ل براکان بپوات و ته‌ماشای بکات ئایا ئه‌و کاره‌ ئه‌نجام ده‌ده‌ن که‌ پێ‌یانسیپێ‌ردراوه. ئه‌ویش په‌نگی سپی هه‌لگه‌را، به‌لام چیبکات چاری نه‌ما و ئه‌وه‌ی بپه‌رکه‌وته‌وه‌ که‌ ده‌لێت چال بۆ هیچ که‌س هه‌لمه‌که‌نه‌ بۆ ئه‌وه‌ی خۆتی تینه‌که‌ویت.

ئه‌وجا براکان سواری که‌شتیه‌که‌ بوون و ده‌ریای شه‌ق کرد و چارۆکه‌که‌ی به‌ ده‌م باوه‌ ده‌شه‌کایه‌وه‌ و ئه‌وانیش یه‌کسه‌له‌ف له‌ ناو زه‌ریادا سه‌ولیان لێ‌ده‌دا به‌ره‌و دوورگه‌ی بویان که‌ له‌ به‌ر تیشکی خۆر ده‌دره‌وشایه‌وه. ماوه‌ی زۆریان بپری یان که‌م که‌س نازانیت، تا دواجار گه‌یشته‌ن دوورگه‌که‌ و له‌ سه‌ر که‌ناره‌کانی له‌نگه‌ریان گرت و چون بۆ لای یێ‌لینای قه‌شه‌نگ و دیارییه‌ گرانبه‌هاکانیان خسته‌ به‌رده‌می و لێ‌ی که‌وته‌ن پارانه‌وه‌ که‌ شوو به‌ پاشا بکات. یێ‌لینای قه‌شه‌نگ ته‌ماشای دیارییه‌کانی کرد و گه‌وره‌ی یاوه‌ران به‌ گویندا چرپاند و پێ‌ی وت: "شوو

بە پاشا نەكەيت، پىر و لاوازه، لە مەملەكەتەكەيدا سەگ و گورگ دنيايان خواردووہ "

يىليناى قەشەنگ لە توورەبييدا چاوى پەريپە پىشتى سەرى و خوازبىنيكەرانى لە كۆشك كرده دەرەوہ .

باشە حەوت براكە چىبەكەن باشە؟ سىميۆنى برا بچووك وتى: "گوئى بگرن براكانم، ئىوہ برۆنە سەر كەشتىبەكە و زەخىرە و نان و تفاقى تىبەكەن و ئەوداى كارەكە جىبىلن بۆ من بۆ ھىنانى يىليناى قەشەنگ".

ئەوجا ھەر ئەو دەمە سىميۆنى جوتيار كەنارە لماوييەكەى كىلا و برىك تۆوى پەرشى پىوہ كورد و ھىندەى پىنەچوو دروینەى كورد و بەشى گەشتەكەيان نانى لىدروستكرد. ئاشان چارۆكەكەيان ھەلدا و چاوپوانى سىميۆنى برا بچووكيان دەكرد.

لەملاشەوہ سىميۆنى برا بچووك چوو بۆ كۆشك و لەوى لە بەر پەنجەرەكەدا يىليناى قەشەنگ دانىشتبوو فەرشى ئاورىشمىنى دەچنى.

سىميۆن لە سەر كەمەى پەنجەرەكە دانىشت و كەوتە قسەكردن:

"شتىكى جوانە كە تۆ لەم شانشىنە دوورەى ناو دوورگەى بوياں لەناو زەرياكەدا دانىشتووى كەوا چون تىشكى خۆر دەدرەوشىتەوہ، بەلام ئەگەر بىيت بۆ ولاتى من ئەوا سەد ئەوئەندە جوانتر دەبىت، ئىمە پووبارەكانمان شىنن و دارچنارەكانمان سپىن و كىلگەكانمان زۆر گەورەن و مېرگەكانمان ھەمىشە سەوز و پىر گول و گولزارن. لە ولاتى ئىمە پۆز ھەلاتن و ئاوابوون لە ھەمان كاتدايە و مانگى چواردە لە

ئاسماندا ئاگادارىي ئەستىرەكان دەكات. شەونمى بەيانىانمان وەك ھەنگوین شىرىنە و جۆگە ئاوەكانمان وەك زىو دەدرەوشىتەوہ. بەيانىان شوانەكان دەدرەچنە دەرەوہ بۆ مېرگ و سەوزايىبەكان و شمشالەكان دەخەنە سەر لىويانو دەست بە شمشال لىدان دەكەن و ئەگەر بتەوئىت و نەتەوئىت ھەر دوايان دەكەوئىت".

لىرەدا سىميۆنى برا بچووك دەستى كورد بە شمشال لىدان و يىليناى قەشەنگىش لە سەر كەمە ئالتونىكە دابەزى و سىميۆنىش بەردەوام بوو لە سەر شمشال لىدان و بە ناو باخەكەدا دەپۆيشت. وردە وردە باخەكەى تىپەپانند و بەرەو كەنارى دەرياكە بەرىكەوت و لە كەشتىبەكە نزىك دەبووہوہ و يىليناى قەشەنگىش ھەر بەدوايدا دەھات. لەوكتەدا براكان چارۆكەكەيان بەرزكردەوہ و دەستيان كورد بە سەول لىدان بەرەو ناوہراستى دەريا شىنەكە. سىميۆنى بچووك وازى لە شمشال لىدان ھىنا و يىليناى قەشەنگ سەيرىكى دەوروبەرى خۆى كورد كە ھەر چوار لای زەريايە و دوورگەى بوياں زۆر دوورە و چون تىشكى خۆر دەدرەوشىتەوہ.

يىليناى قەشەنگ خۆى كوردە ئەستىرەبەكى شىن و بەرەو ئاسمان بەرزىوہوہ و لە ناو ئەستىرەكانى تردا ونبوو، بەلام سىميۆنى گەردوونناس بە پاكردن ھاتە دەرەوہ و دەستى كورد بە ژماردنى ئەستىرەكان و ئەستىرە تازەكەى تىباياندا دۆزىبەوہ. پاشان سىميۆنى تىرئەنداز ھاتەدەر و تىرىكى ئالتونىي بەرەو ئەستىرە تازەكە ھاوئىشت و خستىە خوارەوہ و بۆوہ بە يىليناى قەشەنگ.

لیره دا سیمیۆنی بچوک وتی:

"بیلینای قه شهنگ، ههولای هه لاتن مه ده چونکه ناتوانیت خۆت له ئیمه بشاریته وه، به لام ئه گهر چهزت به میوانداریی ئیمه نه کرد ئه وه ده تبهینه وه بۆ دوورگه ی بویان که وهك تیشکی خۆر ده دره وشیتته وه، ته نانهت ئه گهر پاشا ملیشمان له لاشه مان بکاته وه". که بیلینای قه شهنگ گوئی له و قسانه ی سیمیۆنی برا بچوک بوو زۆر خه مبار و نیگه ران بوو بویان و وتی: "که وابوو با له بهر من ملتان له لاشه تان نه که نه وه و خیرا بمبهن بۆ لای پاشا".

پۆژیک بهردهوام بوون له سه سهر سهول لیدان و پۆژی دووه میش هه مان شیوه و سیمیۆنی برا بچوک هه رگیز بیلینای قه شهنگی به ته نها جینه ده هیشت و چاوی له سه ر لانه ده برد. به لام یاوه ره که ی پاشا سه رنجی ئه مه ی دا و له په یجوری پیلانیکی به د و گلاودا بوو.

براکان و بیلینای قه شهنگ له مه نزل نزیکبوونه وه و که نار ده ریایان به ته واوی لیوه دیاربوو، له م کاته دا یاوه ری پاشا بانگه یشتی براکانی کرد بۆ سه ربانی که شتییه که و یه کی په رداخیک شه رابی شیرینی خسته بهرده میان و وتی: "براده ران با به سه لامه تی گه یشتنه وه مان بۆ ولاتی خۆمان هه لییده یین". براکانیش به خۆشییه وه شه رابه که یان هه لدا و له سه ر که شتییه که دابه زین و ده سه بجی خه ویان لیکه وت. تومه ز یاوه ری پاشا ده رمانی خه وی کردووه ته شه رابه که و وای خه و لیخستن هه وره تریشقه ش خه به ری نه ده کردنه وه و به ته نها سیمیۆنی برا بچوک و بیلینای قه شهنگ به ناگایی مانه وه.

پاشان گه یشتنه که نار و هه ر شه ش براکه هیشتا خه وتبوون. سیمیۆنی برا بچوک که وته خۆ ئاماده کردن بۆ ئه وه ی بیلینای قه شهنگ بیات بۆ لای پاشا و هه ردوکیان دایانه پر مه ی گریان و هه نسکدان له تاو جیابوونه وه و لیکدابران. به لام ئه مه دادی نه دان بۆ ئه وه ی ئه و په یمانه بیاریزن که له نیوان هه ردوکیاندا یه.

له و کاته دا گه وره ی یاوه ران چوو بۆ لای پاشا و کرپنۆشی بۆ برد و وتی: "پاشام پایه دار بیت، سیمیۆنی برا بچوک پیلانی له دژی تۆ نازداروه، ده یه ویته بتکوژیت و بیلینای قه شهنگ بۆ خۆی بیات، تۆش له تۆ له ی ئه وه دا بیکوژه". ئیستا وا سیمیۆنی برا بچوک و بیلینای قه شهنگ هاتنه بهرده می پاشا و پاش ئه وه ی بیلینای قه شهنگیان به ریز و حورمه ته وه برده کۆشکه کی شاهانه، پاشا فه رمانی کرد سیمیۆنی برا بچوک بخه نه زیندانه وه. ئه ویش هاواری له براکانی کرد: "براکانم، گویتان لی مه ! وه رنه هانای برا بچوکه که تانه وه". به لام براکان نو قمی خه ویکی قوول بووبوون و هه ر ناگاشیان له خۆیان نه بوو. سیمیۆنی بچوک فریدرایه زیندانی تاریک و به زنجیری ئاسن پیوه ند کرا. بۆ ئیواره هینرایه ده ره وه و بردیان بهرده می جه لاده کان تاوه کو له سه ری بده ن. بیلینای قه شهنگیش ده گریا و دلۆپه فرمی سک وهك دانه ی گه وه ره به سه ر روومه ته کانیدا ده هاتنه خوار. گه وره یاوه ری پاشاش به گالته و ته وسه وه پیده که نی. سیمیۆنی برا بچوک وتی: پاشام پایه دار بیت، تۆ لیبووردنت نیه و منیش ده مه ویته بهرله وه ی بمرم ئاواتیکم بهینمه دی و ئه مه نه ریتی دیرینی ئیمه یه، ریگه م بده با شمشاله که م ده ره بهینم و بۆ

دواجار تاویک بیژهنم". گهوره یاوه‌ری پاشاش وتی: "پاشام ته‌مه‌ندریژ بیت ریگه‌ی پیمه‌ده"، به‌لام پاشا وتی: "من دژی داب ونه‌ریتی دی‌رینی باویاپیران ناوه‌ستمه‌وه، ئاده‌ی سیمیۆن شمشاله‌که‌ت لیده، به‌لام په‌له بکه چونکه جه‌للاده‌کانم زۆر ده‌می‌که چاوه‌پین و شمشیری تیژیان خه‌ریکه کول ده‌بیت".

ئه‌وجا سیمیۆنی برا بچوک شمشاله‌که‌ی ده‌ره‌ینا و خستیه سه‌ر لیوی و فووی پیداکرد و ده‌نگ و ئاوازی به سه‌ر یال و گرد و دۆل و شیودا پۆیشت تا گه‌یشته که شتییه‌که‌ی براکانی تیدا خه‌وتبون و کاتی گوییان له ده‌نگی شمشاله‌که بوو وتیان: "ئه‌وه برا بچوکه‌که‌مانه و بیگومان له ته‌نگچه‌لمه‌یه‌که‌دایه‌وه ده‌سه‌به‌جی به هه‌له‌داوان رایانکرد بۆ ده‌رباری پاشا. له‌وی جه‌للاده‌کان ده‌ستیان به سه‌ر مشتوی شمشیره تیژه‌کانیا‌نه‌وه بوو و له‌وه‌دا بوون که له سه‌ری سیمیۆن بدن. له‌و ئان و ساته‌دا هه‌ر شه‌ش براکه‌ی سیمیۆن ده‌رکه‌وتن: سیمیۆنی دارتاش، سیمیۆنی به داردا هه‌ل‌زناو، سیمیۆنی به‌رگدروو، سیمیۆنی گه‌ردوونناس، سیمیۆنی تیره‌نداز. هه‌ر هه‌موو به‌جاری گه‌یشتنه به‌رده‌می پیره پاشا و به زمانیکی هه‌ره‌شه ئامیژه‌وه وتیان: "برا بچوکه‌که‌مان ئازاد بکه با ییلینای قه‌شه‌نگ بۆ خو‌ی بیات". پاشا ترسی لینیشت و وتی:

"برا بچوکه‌که‌تان و ییلینای قه‌شه‌نگیش ببه‌ن، ئه‌وه هه‌ر نه‌مویست".

دواجار سیمیۆنی بچوک و ییلینای قه‌شه‌نگ چوونه ژیان‌ی هاوسه‌رییه‌وه و ئاهه‌نگیکی گه‌وره‌یان گێرا که هه‌رگیز له‌وه‌وییش وینه‌ی نه‌بووه و که‌یف و باده نۆشیه‌که بوو ئه‌وسه‌ری نه‌بیته‌وه.

سیمیۆنی برا بچوک شمشاله‌که‌ی ده‌ره‌ینا و به به‌زمی هه‌له‌په‌رکی که‌وته شمشال لیدان. پاشا سه‌مای ده‌کردو له‌ولاشه‌وه ییلینای قه‌شه‌نگیش سه‌مای ده‌کرد، ده‌ستوپێوه‌ند و خیزانه‌کانیان سه‌مایان ده‌کرد. ئه‌سه‌په‌کان له ته‌ویله‌کانیاندا ده‌یانحیلکاند و مانگا‌کانیش له گه‌ور و پشتیردا ده‌یانبۆراند و مریشک که‌له‌شیریش له کولانه‌دا که‌وتبوونه گاره‌گار و قووقه‌قووق. به‌لام گه‌وره یاوه‌ری پاشا له هه‌مووان زیاتر سه‌مای ده‌کرد و ئه‌وه‌نده هه‌لقونی تا قاچی له‌ژیریدا لول بوو و دای له زه‌وی و مرد.

پاشان هه‌موو شتی‌ک به خو‌شی کۆتایی هات و ئاهه‌نگه‌که‌شیان کۆتایی پێهات. سیمیۆنی به‌رگدروو چارۆکه‌ی دروست ده‌کرد، سیمیۆنی گه‌ردوونناس ئه‌ستیره‌کانی ده‌بژارد، سیمیۆنی تیره‌ندازیش پاسه‌وانیی ولاتی ده‌کرد و له دوژمنان ده‌ییاراست. ئه‌مانه هه‌مووی کاری باش بوون که براکان ده‌یانکرد.

سیمیۆنی بچوکیش گۆرانی ده‌وت و ئاوازی به شمشاله‌که‌ی لیده‌دا، مۆسیقا‌که دل‌ی خه‌لکه‌که‌ی جۆشده‌دا و کاره‌کانیان به باشی ئه‌نجامده‌دا. هه‌رکه‌سێک گویی له‌و ئاوازه‌ بباویه زۆر خو‌شحال ده‌بوو و ژیان‌ی به خو‌شی و کامه‌رانی به‌سه‌ر ده‌برد.

ئیرست

لاپه رِه	بابه ت
۵	فاسیلیسای نازدار
۲۰	شازاده ئیفان و گورگه بۆر
۳۳	جووته ئیفان
۴۴	هه لۆ
۵۷	خوشکه ئیلیونوشکا و برا ئیفانوشکا
۶۲	ئه سپه بۆر
۷۱	باوکه به سته له ک
۷۶	برۆ نازانم له کوئییه، بیگره و نازانم چیه
۱۰۵	کچه وردیله و قولنگه کان
۱۱۰	سینوه لاسووره و ژیرپیا له زیوینه که
۱۱۸	به فه رمانی ماسی
۱۲۷	بو قی شازاده
۱۳۷	ها فرۆشیچکای خنجیله
۱۴۲	شازاده ماریا
۱۵۸	ئیفانی ته مه ن مندال و ئه قل گه وره
۱۹۰	حه وت برا ئازاکه